

Vendth

8.40.0.131

HIEROGLYFICA SYMBOLA

Ex abditissimis Sacræ Scripturæ arcanis eruta,
E T

Singulis Quadragesima EVANGELIIS accommodata:
CONCEPTVVM Scripturalium, & doctrinalium
varietate redundantia:

Et viua voce, in Patriarchali VENETIARVM, Italico sermone pronunciata:

AVCTORE

R. D. BARTHOLOMÆO DE RUBEIS VICENT. I. V. D.
Olim S. Theologiæ publico interprete.

OPVS

Ut verè pretiosum, propter inuentionem ipsam, ordinem singularè, & Themata
omni eruditione affluentia; ità Concionatoribus, & curam animarum
gerentibus, admodù necessarium; cum ex eo, (Tanquàm ex piscium
uinario) Omnes boni CONCEPTVS depromantur.

QVADRVPLICI INDICE EXORNATVM.

Primus quorum: cuiuslibet Concionis Materiam, Symbolum, Noëma & Themata
Secundus Loca communia; Tertius Sacræ Scripturæ authoritates;
Quartus verè res memorabiles, continet.

DICATVM

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. DD. CAROLO MADRVICIO
S.R.E. CARDINALI Amplissimo, & PRINCIPI Optimo.

*Ad usum
ordinis
ex libris
sic
verba*

*Ignatij Casari
Minimorum
Conuenerunt
Andree de*

VERONÆ, Apud Andream de Rubeis. 1612.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 309

LECTURE 10

STATISTICAL MECHANICS

LECTURE 10

STATISTICAL MECHANICS

LECTURE 10

STATISTICAL MECHANICS

LECTURE 10

STATISTICAL MECHANICS

LECTURE 10

STATISTICAL MECHANICS

LECTURE 10

STATISTICAL MECHANICS

MO MO
ILLVST. ET REV. D.D.
CAROLO MADRVCIO
S.R.E. CARD. AMPLISS.
Et PRINCIPI Optimo.

BARTHOLOMÆVS DE RVBEIS I.V.D.
vitam cum Christi gratia diuturnam.

NON vacat mysterio (sapiētiss. Princeps) quod de Hercule referunt historię, qui cum ad patrię suę defensionem de manu Deorum arma sumpsisset (nā ab Apolline arcum, & sagittas; à Mercurio, gladium; à Minerua, clipeum acceperat) illi tamē in nobilitatis suę signum, sola claua, quam ipsemet ex oleastro confecerat, et cuius beneficio immanem, & insuperabilem Leonem strauerat, concessa est; videlicet, vt hoc (ni fallor) exemplo, veram nobilitatem, non tam in rebus aliunde acceptis, quam in virtute, & proprio labore partis, collocandam significarent.

ficarent. Hoc idem ego de te, & merito quidem, dicendum esse censeo; si quidem, cum in te uno, eximia illa eluceant ornamenta, quacumque in Religiosissimo Sacrorum Antistite, magnoque & Cardinali, & Principe exoptanda sunt, ob id vera nobilitatis rarum exemplar diceris, quare; miris efferre laudibus possunt alij Regiam familiae tuae claritatem; Alij maiorum tuorum gloriam, & quae Heroës illi, domi forisque gesserant; Alij ingentes opes tuas, summam auctoritatem, singularem potentiam, & quae luce ipsa meridiana clariora sunt, hoc est; vitae tuae candorem; litterarum, tum scholasticarum, tum positivarum (vt vocant) scientiam; iustitiae summam aequitatem; religionis, ac pietatis zelum; charitatis maximum ardorem, & id genus alia, quibus singulis vniuersos in tui amorem, atque admirationem pertraxisti, vt non temerè omnes in te, veluti ad diuinum aliquod numen vultum, animumque conuertant. Ego tamen, quòd in te praem omnibus istis laudandum maximè & suspiciendum esse iudico, illud est, quòd à praecclaris viris, ac potissimè ab Illustriss. D. DIONYSIO CONTARENO tui obsequèntissimo, ac Patrono meo colendissimo de te saepè ac saepius audini; singularis nempe benignitatis tuae, qua eos omnes, qui sacrarum litterarum studijs operam nauant complecteris, ac tueris; Religionis illius, & pietatis in Deum tuae, non vulgare argumentum. Hac vna potissimum effecit, vt cum ad excolendam
cordis

*cordis fidelium terrã Verbi Dei semine, per sexdecim
 annos desudans, nunquam à prædicationis aratro ma-
 num amouissem, & in PATRIARCHALIS Ecclesiæ
 VENETIARVM agro ingentem thesaurum inuenissem,
 illum tuis manibus, quibus cœlestia, & humana sa-
 pienter administras, libens meritò credere voluerim,
 quò eundem in ipsius Ecclesiæ Gazophilatio reponere,
 & custodire digneris. Tu igitur CARDINALIS am-
 plissime, ea qua soles humanitate munus hoc perexti-
 guum hilari fronte, ut accipias te exoro, licet enim
 meritis tuis impar sit, tamen illud Artaxerxis Per-
 sarum Regis in mentem reuoca, sæpè diffidentis;
 Principum magnificentiam, non solum in eo esse, ut
 magna munera largirentur, sed ut benignè munus-
 cula, licet exigua, à subditis oblata, reciperent.
 Quare non ad muneris paruitatem, sed ad animi
 magnitudinem (tu qui PRINCEPS optimus es)
 sanquam certissimum meæ seruitutis argumentum
 respicias, te vehementer exoro. Bene valeas sem-
 per felix.*

A D E V N D E M
CAROLVM MADRVCIVM
CARDINALEM, PRINCIPEM.

Eiusdem Auctoris
EPIGRAMMA.

CAROLVS hæc verè PRINCEPS
MADRVCIVS in se,
Inq; suæ claro nomine Gen-
tis habet.

Nimirum; Veri cultor: Virtu-
tis asyllum:

Cor populi: Romæ gloria: vi-
ta gregis:

Italia decus: Ingenij lux: Sidus honoris:

Vt Miles Christi, sic Pietatis Apex:

Cæleste os: Culmen meriti, Suadaq; medulla

Incluta: præstanti Dux bonitate Parens:

Pastor Apostolicus: Splendor nitidissimus Aula:

Ecclesiæ fulcrum: Numen item Patria:

Orbis delicia: lex vita: Regula morum:

Spes inopum; Arx Fides: Religionis amor.

Magna hæc, quæ dispersa quæat vel sigula magnos,
Imò homines etiam reddere Semideos.

Verum cuncta eadem si iam claudantur in vno,
Ille alios inter, dic modo, quantus eris?

Candido Lectori.

ANDEM in lucem prodeunt **HIEROGLYFICA** nostra **SYMBOLA** à multis non tam expectata, quàm assiduis ferè precibus efflagitata, quæ cum antea propter obtréctatorum inuidiam, quasi hominum conspectum reformidarent; hæctenus delituerunt, & hoc erat in causa, vt eis sublata penitus in publicum exeundi facultas esset, quare in priuatis arculis, tanquam in densissimis tenebris, vel conclusa, vel sepulta perpetuo iacere debebant. Verum quorundam excellentium virorum cohortationes me de mea sententia detrulerunt, qui cum aliqua ex eis degustassent, non solum hortati sunt, sed etiam, vt illa publici iuris facerem, prorsus impulerunt, nec maleuolorum obtréctationem pertimescendam esse dicebant, cum hoc commune malum sit, non modo infimis, ac de media plebe scriptoribus (qualis ego sum) sed etiam tummis, ac præstantissimis, quasi quodam fato impendere videatur; Quin potius doctissimorum hominum iudicium spectandum, communiquè vtilitati consulendum, quam potissimum ego in his elucubrationibus propositam habuissem. His ego rationibus tandem adductus, vltro illis manum dedi, & **HIEROGLYFICA** hæc **SYMBOLA** è tenebris in lucem, atque aspectum tuum proferre constitui. Quare si tibi non ingrata (vt spero) esse cognouero, alia hoc eodem ordine expectato, quæ Aduentus, ac totius anni; necior Sanctorum Euangelia, eorumquè mysteria manifesta reddent. Te igitur (Amice Lector) vt illa qualiacumque sint, sereno vultu accipias, **DEVM**què, ac **DEIPARAM** Virginem vt mihi tuis precibus concilies, etiam atquè etiam rogo.

Copia

GLI Eccellentissimi Signori Capi dell' Eccello Consiglio di X. infra scritti hauuta fede dalli Signori Reformatori dello Studio di Padoua per relatione loro fatta dalli due à cid deputati, cioè dal Reu. Padre Inquisitore, & dal circ. Secretario del Senato Gio. Marauegia, come nel libro intitolato *Hieroglyfica Symbola ex abditissimis Sacra Scriptura, &c. Autore Bartholomgo de Rubeis*, non si troua cosa contra la forma delle Leggi, & esser degno di Stampa, concedono licentia, che possi esser stampato.
Dat. die 4. Iunij 1612.

D. Bertuzzi Valier

D. Marco Triuisan

D. Lunardo Mocenigo

} Capi dell' Eccello Consilio di X.

Excelsi Consilij X. Secretarius

Io. Bap. Padauinus.

Imprimatur

Fr. Augustinus de Torre Inq. Veron.

GEMF

GEMINVM SYMBOLVM

AD BARTHOLOMÆVM RVBEVM

Virum præstantis ac Theol. summum.

Andrea Chiochi Med. Veron. Acad. Philarm.

*V*ALIA caudicibus settis lapidosa
rubescunt

Corna, vel aurato Poma colore nitent,
Undè sibi dulces valeant conquirere
succos,

Instita dum Matris læta fruuntur ope,
Sic Sacri eloquij vitalibus instita flammis
Symbola, sunt studio viuida facta tuo,
Que prius humanam referebant Scita Mineruam
Per te nunc referent tempus in omne Sacram.

A L I V D.

Dichotomos micat, obtusis & cornibus Axem
Obrepat tacito Cynthia pulchra pede;
Tum sibi Phœbea plenum de lampade lumen
Conciliat, clarium dum bibit ore suum,
Sic tua diuino decorata Emblemata Sole
Eximium effundunt BARTHOLOMÆ Iubar.

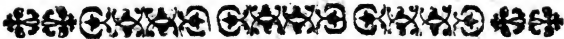
Eiusdem.

E I V S D E M,

Εἶτις μὲν Ρυβίη περίσσοι κῦδος αἰδέειν
 Πρόσφορα, καὶ κράδιος ἄθρα κεδνά θέλει,
 Νέσσορος εὐσπίην, μῦτιν ἄθρα κεδνά θέλει,
 Ζεύσας, τῷ Ρυβίη φέργος ἔλατο κρέκειν.

ἄλλο.

Νεύμασιν ἀφθόγγουσις Ἐρωσ μάλα πολλὰ μετῆῶδα
 Λαθριδίος μῦθος, θηλύτερον τε πόθεν,
 Νῦν στα μαρμαριγῶ φώνησ χαρίεσσασις ἰάπτῃ
 Σύμβολα, κί χρεῖτε δαίδαλον ὕμνον ἔχει.

A D A V T O R E M

Polycarpi Palermi I. C. Acad. Philarm.

EPIGRAMMA.

*L*OQVII sacri referas arcana figuris
 Symbolicis, mirá iungis & arte
 sibi,

*Argumentum ingens: misces nec sa-
 cra profanis,*

Sed pietas scriptis spirat utrinq; tuis.

Noxia non aliter succo perfusa salubri

Pocula, quæ miseris iam nocuere, iuvant.

Vilia miretur vulgus: tibi gloria prima

Sit RVBEE indicibus sacra referre notis.

IN

N HIEROGLYFICA SYMBOLA
R. D. Bartholomæi de Rubéis I. V. D.

IO. BAPT. CISANI.

PIRITVS aethereo *SANCTVS* de
lapsus *Olympo*.

Te puro lustrat lumine, et intus agit.
Teq; extollit humo, & donat subli-
mita Cœli

Rimari, & mentem sydera ad vsq; rapit.
Nulla ut doctiloquè purissima gratia lingue
Par fluat eloquio, BARTHOLOMÆ, tuo,
HALITVS iste vbicumq; afflat fit splendor Amoris
Æterni, arcana & dat referare DEI.

ANTONII MELCHIORIS
VOTVM.

IAM mihi ne tabulas quisquam cōmendet Apellis,
Qui piētis recreat lumina imaginibus.
Dulcia nec ventri iactet conuiuia Regis
Persarum, aut pulchros aurificum loculos.
BARTHOLOMÆ, tuus pandit maiora libellus,
Abdita dum nobis Symbola nota facit:
Nanque auidam studio mentem delectat amico,
Quæ melior longè est lumine, ventre, abaco.
Hunc igitur meritò tabulis insignis Apellis.
Anteferam, Persæ lautitijs; loculis.

LECTOR. O. LECTOR.

NE. PERLEGAS. NISI. PRÆCIAS.

QVÆ. REVERENTIA. QVÆ. RELIGIO.

HVIC. DEBEATVR. LIBELLO.

RE. ET. NOVITATE.

MAXVMO. OPTVMO.

HIEROGLYFICA. CONTINET. EXPLICATQ. EVANGELICA.

PIE. DOCTE. ELEGANTER.

CONCINNATA. EXPOSITA.

BARTHOLOMAEVS. RVBEVS.

PLENO. SAPIENS. PECTORE.

F.

BONO. CHRISTIANO.

IAM. LICET. PERLEGAS.

LECTOR. O. LECTOR.

FR. POLA. IVRISC. ACAD. PHIL.

SIC. EDICO. SIC. PRAEDICO.

HONORIS. CAVSSA. ET. AMORIS.

CIRCA.

AVCTOREM. BENEMERENTEM.

HIEROGLYFICA SYMBOLA

Ex abditissimis S. Scripturæ arcanis eruta,
E T
Singulis Quadragesimæ Evangelijs accommodata.

AUCTORE
R. D. BARTHOLOMÆO DE RVBEIS I.V.D.

FERIA IV. CINERVM.

De Peccatoris CONVERSIONE ad DEVM, per
cordis affectum, nec non per eius opera;
ac potissimum, mediante IEIUNIO.

Tu autem cum ieiunas, unge caput tuum, &c.
Mat. Cap. VI.

SYMBOLVM

HELIOTROPIVM, quod iugiter cum SOLE vertitur:

NOEMA

TUUM EST.

THEMA

Ego DILECTO meo, & ad me (CONVERSI) dus.
Cant. vij.

HELIOTROPIVM (experientia duce) herba est, quæ cum SOLE (etiam nubilo die) se circumagit, omnibusq; horis cum eo vertitur; hæc inquam, ex terræ humiditate, per vaporis elevationem, virtute SOLIS (quemadmodum aliæ herbæ) procreatur. Igitur mediantibus Solis radijs, vapor à terra educitur, ex quo Heliotropium postea generatur; Hoc idem de mystico Heliotropio (hoc est de Homine) dicendum est, qui à

*Symbolum
prenuntiat
Heliotropij
proprietas.*

Applicatio.

A Sole

HIEROGLYFICA

Christus Sol.

Sol in materiali, de quo Ecclesia canit; *Sol iustitie Christus Dominus. Deus noster* per gratiam à terra illa educitur, de qua

Terra pro Inferno accipitur

Iob 10. dicebat; *Terra miserie, & tenebrarum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat;* Ad hanc

Homo vapor est.

inquam per peccatum ab eo perpetratum erat destinatus. Est enim quidam vapor à terra eleuatus, homo, iuxta Simaci translationem, super illud psalmi 143: *Homo vanitati similis factus est, qui legit; Homo, vapori similis factus est, qui quidem vapor, virtute Solis, idest Christi, à terra inferni per gratiam erutus est;*

Christus vt Deus corpus hominis condidit.

Quare ipsemet Christus (vt Deus) ipsius hominis corpus de terra plasmavit, iuxta illud Gen. 2. *Formauit igitur Dominus Deus hominem de limbo terre;* Sicuti pia mater Ecclesia hodierno die, non sine mysterio creationis nostræ initium miserum nobis

Ecclesia cur cineres super caput nostrum imponit.

ad memoriam reducit; dum capiti nostro cineres imponit, illis verbis; *Memento homo, quia terra es, & in terram reuerteris,* prout etiam ipsam animam, corpus illud informantem (quæ rationalis est) ipsemet Sol Christus, (qui vt Deus eam de nibilo creauit) elargitus est.

Anima nostra à Deo creata.

Producto igitur hoc Heliotropio, idest homine, quem virtute Baptismi in filium adoptauerat Deus, vsquè ad discretionis annos (quo sanè tempore bonum à malo discernere potest) veluti Heliotropium, ad Solem Christum,

Homo dum est in gratia faciem ad Deum habet

animæ suæ faciem conuertit; at suggerente Diabolo, cum in peccati foueam lapsus sit infelix homo, ac per consequens; Christo Soli terga vertere ausus fuerit (nam, Peccatum est auersio à summo bono, & conuersio ad creaturam,)

Pescator Deo terga uertit.

Hinc est, quod eius diuino auxilio indiguit, vt per pœnitentiã, denuo ad ipsum faciem suam conuerteret, prout ipsemet per Ose. 13. testatum reliquit;

Volens nostra requiritur in Conuersione.

Perditio tua Israel ex te, tantummodo in me auxilium tuum; Licet, etiam voluntatis nostræ placitum requiratur, nam; *Qui fecit te (ait Diuus Augustinus) non saluabit te sine te. Quare,*

Triplex Conuersio apud Logicum.

vt sciamus, quid à nobis requiratur Sol Christus ad hoc, vt ad eum animæ nostræ faciem (veluti Heliotropium) conuertamur. Dialecticorum doctrinã obseruare debemus, dicentiũ, quod triplex est Conuersio; simplex, per accidens, & per contrapositionem.

Conuersio simplex spiritalis qua.

Conuersio simplex (inquiunt illi) est facere de subiecto prædicatum, & de prædicato subiectum, manente eadem qualitate, & quantitate. Ad quod præstandum REX pœnitens, qui experientia id didicerat, nos docuit, illis verbis; *Declina à malo;*

Et fac bonum. Declina à malo, id est à peccato (hoc est subiectum) nam peccatum illud est, quod nos diuinæ iræ subiectos facit, hoc igitur subiectum, id est peccatum, detestandum est, sed hoc non sufficit, nam de subiecto (hoc est de malo) bonum (quod est prædicatum) à nobis faciendum est, & hoc bonum à nobis factum, efficit, quod nomen nostrum in cæli platea prædicatur coram Angelis, qui lætantur super peccatore penitentiam agente. Hucusq; igitur, subiecti in prædicatum habemus mutationem, dum à malo declinantes, bonum facimus. Verum inuenero, quoniam hoc bonum ad vitam æternam consequendam non valet, nisi radijs diuinæ gratiæ sit irroratum; hinc est, quod, qui in cælis pro æterni Dei filio, ab Angelis erat prædicatū, subiectū in terris fieri voluit, cum in temporis plenitudine; *Verbum caro factum est*, vt opera nostra vitæ æternæ redderet meritoria; Quam mutationem prædicati in subiectum ab vnigenito Dei filio factam, Apostolus declarauit illis verbis: *Qui cum in forma Dei esset, &c.* (hoc est prædicatum) *semetipsum exinaniuit, & habitu inuentus est homo,* & hoc est subiectū, Luc. 2. testante illis verbis *Et erat subditus illis.* Hac itaque facta mutatione, nos omnes, qui peccato subiecti eramus, & per consequens Diabolo, adoptauit in filios, & nobis; *Dedit potestatem filios Dei fieri,* qua filiatione mediante, prædicati sumus in cælis. Hucusquæ mutationem subiecti in prædicatum, quæ ad mysticum Heliotropium spectat, & prædicati in subiectum, quæ à Christo Sole facta est, habemus. Cuni igitur à malo ad bonum mutati simus (quod bonum diuina mediante gratia, vitæ æternæ meritorium est) tunc eadem qualitas, & quantitas reperitur, quæ in homine fideli erat, antequam peccaret; at post conuersionem ad Deum factâ omni virtutū genere, exprimitur homo, & quantitas gratiæ tanta est, quæ ad æternam gloriam consequendam sufficit, & hoc de Conuersione simplici sufficiat. Quoad Conuersionem per accidens spectat, eadem est eū antedicta, sed quantitas mutari debet, id est maior fieri, per elemosynarum largitionem, quod ad diuites & ad eos qui diuitijs, & opibus abundant, pertinet, nam quicquid post proprium, suæq; familiaris vsum, superest, pauperibus pro Christi amore erogandum est, & hæc est illa quantitatis mutatio seu additamentū, quod ab homine fideli per penitentiam ad Deum conuerso, acquiritur, nam;

Panetur Domino, qui miseretur pauperis, & pro vno centum

Gratiæ est necessaria in nostris operibus.

Conuersio per accidens spiritualis quomodo fieri debeat.

accipit, qui pauperum misericors est, præterquam quod, peccatū resistit elemosina; nam, sicut aqua extinguit ignem, ita elemosina resistit peccatis, quæ etiam ipsa mediante redimuntur, iuxta consilium Danielis Nabuchodonosori datum. *Peccata tua elemosinis redime.* Hæc de conuersione per accidens, ad mystico Heliotropio, id est à peccatore penitente, ad Christum Solem faciēda. Ac demum ad perfectam conuersionem requiritur Conuersio per contrapositionē, quæ eodem modo fit, quo alix duæ, sed hac additione, quod mutantur termini (mutatis terminis finitis in terminos infinitos, ait Logicis) Quod sanè opus, & si prima facie arduum appareat, tamen facillimè fieri potest, quia à nostra voluntate pender; hoc est, quod penitens, qui prius (dum in peccato erat) omnes cordis sui affectus, & cogitationes circa temporalia hæc (quæ finita sunt) habebat, solum ad celi gloriam, quæ in æternum durabit, cor illius dirigat, & cum Rege penitente dicat; *Quid mihi est in celo, & à te, quid volui super terram?* immò & cū Apostolo; *Omnia arbitratua sum, ut serua, ut Christum lucrifaciam.* & eodem tempore, veluti alter Prometheus, de bruto, Angelus fiet. Hæc igitur à quolibet peccatore penitente præstanda sunt, nulla mora interposita. Quibus peractis, veluti Heliotropium ad Solem Christum conuertens se, dicere poterit, vt Noëma huic Symbolo assignatum, habet, videlicet;

TUVM EST (Noëma enim est veluti anima; Symbolum verò tanquā corpus) Tuum inquam Est, Domine mi (dicere potest quilibet penitens) qui Sol dicaris, gratiæ tuæ radijs animæ meæ tenebras ad peccati detestationē illuminare; Tuum Est, qui prima causa es meæ conuersionis, & principale Agens, Tuum Est fidem in corde meo infundere, qua verum bonū cognoscam, voluntatē ad illud bonū diligēdum excitare; arbitrii libertatē ad bona opera mouere; Tuum Est deniq; animā hanc à te creatā, & proprio sanguine redemptā, iustificare, virtutibusq; eam exornare, quod excelsum opus mereri nullo modo possum, alioquin gratia, non esset gratia. Meliq; serit tuæ vocationi annuere, quod si pro tua benignitate, piissime Domine mi feceris, assumpti Thematis verba tunc lectus dicere poterō;

Ego DILECTO meo, & ad me CONVERSIO eius. quod dictū, adamussim Iustificationis meæ opus eximiū representat, iuxta Pagnini interpretationē, dicentis, Ego dilecti mei sum, & ad me est desiderium eius, qui iugiter meā salutē desideras, vel, vt, 70. Interpretes vertunt. Ego fraternali meo, & super me Conuersio eius, quæ sane expōsitio vocationi, quam hodie quo die per loelem facis, valde quadrat, vnicuique fidelium dicens; *Conuertimini ad me in toto corde vestro, in Ieiunio, De quo potissimum in Euangelio dicitis, Tu autem cum ieiunas, unge caput tuum, & cet.*

Gratia efficacia ad tollenda peccata.

Conuersio per cetera rapscitionē spiritualiter.

Peccatoris penitentia mutatio.

Noëma declaratur.

Christus est principale Agens nostra Conuersionis.

Prima gratia non potest moueri.

Thema explicatur.

Pagninus. 70 Interpr.

applicatio ad Euangelium.

FERIA V. CINERVM.

De Sancta FIDE.

*Non inueni tantam FIDEM in Israel.**Mat. Cap. XII.*

SYMBOLVM.

SCVTVM, quod hominem ab inimicorum ictibus defendit.

NOEMA.

ET CVM HOC, ET IN HOC.

THEMA.

*In omnibus fumentes SCVTVM FIDEI.**Ephes. vi.*

SCVTVM, armorum genus est, quo pugnantis corpus tegitur, ne ab inimicorum ictibus feriat, & olim L. Desertorem ff. de re militari; sancitum erat, quod si forte miles in bello Scutum abiciens, fugiebat, ultimo supplicio multatus esset. Pro cuius consuetudinis comprobatione, de quodam Duce Thebano, nomine Epaminondas, Iustinus hist. l. 6. in fine, refert, quod post tot, tantasque partas victorias, extremo tempore, apud Mantineam, quæ Arcadiæ ciuitas est (postea Antigoniam dicta) profecturus bellum, instructa acie, Ducisque optimi officio fungi cum deberet, antequam equum conscenderet, à matre Spartana, ScVTVM ipsum, quo se ab inimicorum ictibus protegere debebat, his verbis accipit. Aut cum Hoc; aut in Hoc: ac si dixisset. Quod in lege statutum est, memor esto fili mi, etenim; Aut cum Hoc vinces; aut in Hoc morieris, prout exitus acta probauit, nam cum de inimicis victoriam consequutus esset, conflictus illius imminente fine, ac vulnerè lætali percussus, semiuuiusque in rentorio asportatus, viribus aliquantulum confirmatis, à com-militonibus requisit, nùm cum vulneratus cecidit, illius SCVTVM e brachio pendens, & ipsum pariter ab eius larere, euul-

*Symbolum
pronunciatur
Scutum quid.**Scutum in bel-
lo abiciens reus
erat mortis.**Iustin hist.**Epaminondas
Dux strenuus.**Dictum memo-
ria dignum.**Epaminondas
victor sed læ-
tali vulnerè
percussus.*

HIEROGLIFICA

cuiluaa effer, quod cum ab eo nequaquam, nec per temporis momentum perexiguū separatum esse intelligeret, illud ad se ipsum afferri iussit, ac veluti laborum, gloriaeque suae comitem, ipsum deosculari voluit, & non solum ob victoriam de inimicis habitam, verum, & hac de causa, laetus occubuit. Itā sanē Christus Dux noster, qui; *Dominus exercituum* dicitur; *Dominus fortis, & potens, Dominus potens in praelia*, per matrem Ecclesiam, omnibus ijs, qui sub Crucis vexillo militant, iuxta doctrinam Iob. 7. *Militia est vita hominis super terram*; vt **FIDEI. SCVTVM** sumant, quemadmodum Apostolus hortatur, vt in assumpto Themate; *In omnibus sumentes Scutum Fidei*, eos hortatur, quo mediante; *Aduersus Principes, & Potestates, aduersus mundi Rectores tenebrarum harum*, victoriam consequatur, prout in primitiua Ecclesia tot sancti, hoc mirabili Scuto muniti, gloriosum sanguinē fuderunt pro Domino, vnde Ecclesia canit; *Sancti per FIDEM vicerunt Regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones, & ideo coronas triumphales meruerunt de manu Dei, quoniam vnus spiritus, & vna FIDES erat in eis*. Est enim cuilibet fideli necessaria haec virtus, nam Apostolo teste Hebr. 6. *Sine Fide impossibile est placere Deo*; Quae quidem veritas, Philosophi doctrina in prædic. c. de Sub. comprobari potest, dicentis: Ablatis primis substantijs impossibile est aliquid aliorum remanere. Nam Fide ablata, quae est omnium virtutum fundamentum, spirituale ædificium omni ex parte coruit. Nisi Fides adsit, meriti quantitas, qualitas virtutum, & relatio amicitiae ad Deum, inuadit & charitatis forma ipsa deficit. Atque hinc est, quod Apostolus ad Hebr. 11. eam definiens, dixit. *Est autem Fides, substantia sperandarum rerum, argumentum non apparentium. Substantia* Fides vocatur (licet accidens sit) ait D. Basil. hom. 20. quia Sacrae Theologiae primum principium est, cui (prout in alijs scientijs) oportet adscendentem credere. Dicitur *Substantia* Fides, de sententia Vgon. Card. à qua, quicquid nunc in floribus pollicetur, tandem ipsis fructibus consequemur. Secundum D. Crisost. & Theof. placitum. **FIDES** vocatur *Substantia*, quia tantū potest, quod id, quod nō est; tamē per ipsam in corde, & in credentis intellectu illud verē, & realiter subsistit. *Substantia est Fides*, D. Anselmo teste, quia

Epazimonda lassia mori i proximus, qua

Christus Dux noster.

Iob. 7.

Ephes. 6.

Sancti Fidei ely peo muniti mirabilis fecerunt

Heb. 6.

Fidei necessitas.

Arist.

Fides est fundamentum omnium virtutum.

Heb. 11.

Fidei definitio

Fides quare dicatur Substantia ex D. Basili.

Vgo Card.

D. Crisost.

D. Ansel.

est

est tam firmus assensus, quod quantum in futurum speratur, nunc in Fidei speculo à nobis cernitur. Secundum Gaietani opinionem, Fides; *Substantia* dicitur, quia nos sustentat, ne in via sperando, deficiamus. Ex quibus nobis colligere licet, in definitione hac Fidei, ab Apostolo assignata, substantiam non debere accipi pro materia, aut forma, aut composito (his enim tribus modis substantia ab accidente distinguitur) neque pro essentia sumitur, cum essentia sit eadem, cuius est essentia; Fides verò ab ijs, quæ sperantur, admodum diuersa est; Quare pro certo habendum est, Substantiam hoc in loco, non propriè, sed transumptiuè; seu metaphoricè, esse sumendam, quatenus ipsa est totius fabricæ spiritualis, basis ac fundamentum. Nec in ipsius Fidei definitione Apostolus dixit, quod Fides sit *Substantia* credendarum, vel amandarum rerum, eò magis, cum charitas sit omnium virtutum Regina, sed tantum dixit; *Sperandarum rerum*; Fidei finem attendens, qui ad Spem spectat, & quia in fine (teste Philosopho) ea omnia continentur, quæ ad ipsum finem sunt ordinata, ob id dicens Apost. quod *Fides est Substantia sperandarum rerum*, etiam ea, quæ nunc sperantur, comprehendit. Prout etiam verbum illud in ipsamet definitione contentum, (hoc est *argumentum*) metaphoricè sumendum est, non enim *argumentum* eò loci, pro syllogismo, aut inductione, enthymemate, exemplo, aut pro medio termino intelligendum est, sed quatenus *argumentum* (modis superius dictis) nihil aliud significat, quàm arguens mentem, quia ex præmissarum cognitione, intellectus, propositioni prius non cognitæ, assentiri cogitur; ità Chatoica Fides, fidelium mentem arguit, ad eò vt id quod, nec videre, aut inuenire; immò quod vix cogitare possumus, ipsa efficit, quod de eo certi scimus. Vndè Ecclesia canit; *Quòd non capis, quod non vides, animosa firmat Fides, præter rerum ordinem*. Est etiam *argumentum non apparentium Fides*, Nam quæ apparent, non creduntur, sed de his scientia habetur, Et scientia euacuat Fidei; quamuis ea, quæ credimus magis fidelibus innotescant, quam si mathematicis demonstrationibus, & proprijs oculis, illa viderent. *Quod* medium ab ipsomet Fidei auctore Christo adinuentum est, vt meritum nostrum magis, ac magis augetur. Hoc itaq;

Fidei

Gaiet.

Substantia quomodo accipitur in definitione Fidei.

Substantia metaphoricè sumitur.

Dubium.

Solutio.

Arist. in 2. phis.

Argumentum quomodo accipitur in definitione Fidei.

Fidei vis.

Verbum non apparentium quomodo accipitur.

cuilsum esset, quod cum ab eo nequaquam, nec per temporis momentum perexiguum separatum esse intelligeret, illud ad se ipsum afferri iussit, ac veluti laborum gloriaque suæ comitem, ipsum deosculari voluit, & non solum ob victoriam de inimicis habitam, verum, & hac de causa, lætus occubuit. Ità sanè Christus Dux noster, qui; *Dominus exercituum* dicitur; *Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio*, per matrem Ecclesiam, omnibus ijs, qui sub Crucis vexillo militant, iuxtà doctrinam Iob. 7. *Militia est vita hominis super terram*; vt **FIDEL. SCUTUM** sumant, quemadmodum Apostolus hortatur, vt in assumpto Themate; *In omnibus sumentes Scutum Fidei*, eos hortatur, quo mediante; *Aduersus Principes, & Potestates, aduersus mundi Rectores tenebrarum harum*, victoriam consequatur, prout in primitiua Ecclesia tot sancti, hæc mirabili Scuto muniti, gloriosum sanguine fuderunt pro Domino, vnde Ecclesia canit; *Sancti per FIDEM vicerunt Regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones, & idè coronas triumphales meruerunt de manu Dei, quoniam vnus spiritus; & vna FIDES erat in eis*. Est enim cuilibet fideli necessaria hæc virtus, nam Apostolo teste Hebr. 6. *Sine Fide impossibile est placere Deo*; Quæ quidem veritas, Philosophi doctrina in prædic. c. de Sub. comprobati potest, dicentis: Ablatis prius substantijs impossibile est aliquid aliorum remanere. Nam Fide ablata, quæ est omnium virtutum fundamentum, spirituale ædificium omni ex parte coruit. Nisi Fides adsit, meriti quantitas, qualitas virtutum, & relatio amicitie ad Deum, inuud & charitatis forma ipsa deficit. Atque hinc est, quod Apostolus ad Hebr. 11. eam definiens, dixit. *Est autem Fides, substantia sperandarum rerum, & argumentum non apparentium. Substantia* Fides vocatur (licet accidens sit) ait D. Basil. hom. 20. quia Sacræ Theologiæ primum principium est, cui (prout in alijs scientijs) oportet adscendentem credere. Dicitur *Substantia* Fides, de sententia Vgon. Card. à qua, quicquid nunc in floribus pollicetur, tandem ipsis fructibus consequemur. Secundum D. Crisost. & Theof. placitum. **FIDES** vocatur *Substantia*, quia tantum potest; quod id, quod non est; tamè per ipsam in corde, & in credentis intellectu illud verè, & realiter subsistit. *Substantia est* Fides, D. Anselmo teste, quia est

*Epiphaniada
latus morti
proximus, qua*

*Christus Dux
noster.*

Iob. 7.

Ephes. 6.

*Sancti Fidei cly
peo muniti mi
rabili fecerunt*

*Heb. 6.
Fidei necessi-
tas.*

Arist.

*Fides est fun-
damentum om-
nium virtutum.
Heb. 11.
Fidei definitio*

*Fides quar-
ditur Sub-
stantia ex D.
Basil.*

Vgo Card.

D. Crisost.

D. Ansel.

est tam firmus assensus, quod quantum in futurum speratur, nunc in Fidei speculo à nobis cernitur. Secundum Gaierani opinionem, Fides; *Substantia* dicitur, quia nos, sustentat, ne in via sperando, deficiamus. Ex quibus nobis colligere licet, in definitione hac Fidei, ab Apostolo assignata, substantiam non debere accipi pro materia, aut forma, aut composito (his enim tribus modis substantia ab accidente distinguitur) neque pro essentia sumitur, cum essentia sit eadem, cuius est essentia; Fides verò ab ijs, quæ sperantur, admodum diuersa est; Quare pro certo habendum est, Substantiam hoc in loco, non propriè, sed transumptiuè; seu metaphoricè, esse sumendam, quatenus ipsa est totius fabricæ spiritualis, basis ac fundamentum. Nec in ipsius Fidei definitione Apostolus dixit, quod Fides sit *Substantia* credendarum, vel amandarum rerum, eò magis, cum charitas sit omnium virtutum Regina, sed tantum dixit; *Sperandarum rerum*; Fidei finem attendens, qui ad Spem spectat, & quia in fine (teste Philosopho) ea omnia continentur, quæ ad ipsum finem sunt ordinata, ob id dicens Apost. quod *Fides est Substantia sperandarum rerum*, etiam ea, quæ nunc sperantur, comprehendit. Prout etiam verbum illud in ipsamet definitione contentum, (hoc est *argumentum*) metaphoricè sumendum est, non enim *argumentum* eò loci, pro syllogismo, aut inductione, enthymemate, exemplo, aut pro medio termino intelligendum est, sed quatenus *argumentum* (modis superius dictis) nihil aliud significat, quàm arguens mentem, quia ex præmissarum cognitione, intellectus, propositioni prius non cognita, assentiri cogitur; ita Catholica Fides, fidelium mentem arguit, ad eò vt id quod, nec videre, aut inuenire, immò quod vix cogitare possumus, ipsa efficit, quod de eo certi scimus. Vndè Ecclesia canit; *Quod non capis, quod non vides, animosa firmat Fides, præter rerum ordinem.* Est etiam *argumentum non apparentium Fides*, Nam quæ apparent, non creduntur, sed de his scientia habetur, Et scientia euacuat Fidem; quamuis ea, quæ credimus magis fidelibus innotescant, quam si mathematicis demonstrationibus, & proprijs oculis, illa viderent. Quod medium ab ipso met Fidei auctore Christo adiuuentum est, vt meritum nostrum magis, ac magis augetur. Hoc itaq;

Fidei

Gaier.

Substantia quomodo accipitur in definitione Fidei.

Substantia metaphoricè sumitur.

Dubium.

Solutio.

Arist. in 2. phis.

Argumentum quomodo accipitur in definitione Fidei.

Fidei vis.

Verbum non apparentium quomodo accipitur.

Fidei Scuto vnusquisquè Fidelis munitus esse debet, cui, vt Noëma habet, dicitur.

*Noëma decla-
ratur.*

*Fidei necessi-
tas dum vini-
tus.*

ET CVM HOC, ET IN HOC; idest CVM HOC FIDEI SCUTO, dum huius lucis vsura fruatur (vnusquisquè Fidelis dicere debet) in hac vita, quæ est *Militia super terram*, Deo meo feruiam. ET IN HOC, idest in Catholica FIDE, extremam vitæ meæ lineam terminare intendo, quare, & sanguinem proprium pro ea (si opus erit) fundere sum paratus, & vt in assumpto Themate, iuxtà Apostoli consilium.

*Thema expli-
catur.*

IN OMNIBVS SVMENS SCVTVM FIDEI, hoc mihi præceptum esse, statuo, quare; siuè Diabolus suggestionum sagittis, cor meum vulnerare velit; siuè caro illecebrarum icibus me feriat, siuè Mundus suis blanditijs me ad eum trahere studeat;

IN OMNIBVS SVMAM SCVTVM FIDEI, quo mediâte,

Omnia tela nequissimi ignea extinguere potero (vt ipsemet Apostol. affirmat) ac demum hoc Scuto munitus (veluti alter Epaminondas) gloriose moriar, quare tunc; verba

Psal. 8. dicere potero; Domine

vt Scuto bonæ volunta-

tis tuæ coronasti

me;

Et dum in hoc conflictu pugnabo, non

minoris laudis, quam Centurio ho-

die consequutus est, ego di-

gnus ero, ad cuius lau-

dem ipsemet Dei

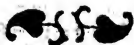
filius dixit;

Non inveni tantam Fidem in

Israel, vt in Euan-

gelio.

*Applicatio ad
Euangelium.*

FERIA

FERIA VI. CINERVM.

De Inimicorum dilectione.

*Ego autem dico vobis, Diligite Inimicos vestros.**Mat. V.*

SYMBOLVM.

SILEX, ex quo IGNIS latens FERRO excutitur.

NOEMA.

NON SINE ICTU.

THEMA.

*Dabit pro terra SILICEM, & pro SILICE torrentes aureos.**Job. xxij.*

SILEX, lapis durus est, ex quo ignis excuti solet, & sic nuncupatur; vel quod ignis ex eo saliat, vel quod silentem intra se ignem habeat, qui attritu excitatur, quare à vulgo, lapis viuus, (ad illorum lapidum differentiam, qui mortui

dicuntur) nuncupari solet. Christus verus Deus, & verus Homo, *Lapis angularis* ab Apostolo vocatus est, sed viuus lapis erat, ipsonet testante; *Ego sum Via, Veritas, & Vita*, qui naturam diuinam, & humanam in diuini suppositi vnitate habens coniunctam, ignem intra se latentem habebat, cum de ipso Deuteron. 4. dicatur; *Deus noster ignis consumens est*, quare merito **SILICIS** nomine gaudere debet. Ignis enim, qui in eo latebat erat eximius erga nos amor, quo mediante de coelo descendens in hunc mundum, amoris sui ignem in cordis nostri terram desertam effudit, dicens; Luc. 12. *Ignem veni mittere in terram; & quid volo, nisi, vt ardeat?* Verum, quoniam ignis iste amoris erga Deum in corde peo-

*Symbolum
pronunciatur
Silex quid.*

Applicatio.

*Christus lapis
viuus dicitur.*

*Deut. 4.
Ignis consumens
est typos est.*

Luc. 12.

catoris per peccati malitiã extinctus est; idẽd, quamvis Christi
 sectator sit dictus (qui lapis viuus est) tamen propter culpa-
 lapid mortuus dicendus est, & aptissimum Synbolum est,
 ad illius exprimendam malitiã, qua sanẽ similitudine, ipsi-
 met Ethnici vsi sunt, vnde Terent. in Hæa. vt negligente na-
 quendam, & stupidum significaret, qui quẽ ad id agendam,
 quod maxime oportebat, non mouebatur, ei dixit; Hei, quid
 stas lapis? est enim lapidis proprietas hæc, à natura ei indita,
 vt deorsum semper tendat; hoc idem de peccatore dicendum
 est, qui vltra naturam ipsam, quam propter primorum pa-
 rentum delictum, pronam habet ad malum, addita insuper
 ipsamet peccandi consuetudine (quẽ est altera natura) deor-
 sum iugiter (hoc est ad malum perpetrandum) propensus;
 demum illum deorsum ad tartara trahit, quare mirum non
 est si leuis iniuriã ferro ab aliquo percussus, dum huius lucis
 vsura fruitur, tanquam si lapis mortuus esset, nec vllus amo-
 ris igniculus ab eo excutitur, cor habens lapideum; verum
 enimverò si cor carneum, (diuina clementia) ei detur, licet
 varijs persecutionum ictibus percutiatur, tamen **SILEX**, &
 viuus lapis factus, amoris scintillas vndequaquẽ emittit, non
 solum inimicos diligendo, vt à mystico Silice Christo, viuo
 lapide, præceptum est, verum etiam eis benefaciendo, & pro
 eis orando. Quam sanẽ doctrinam, ipsemet (vt nobis e-
 xemplum daret) factis nos docuit, votis Dauidis tunc satis-
 faciendo, qui dixerat; *Exurge Domine in præcepto, quod
 mandasti;* (Etenim de diligendorum inimicorum præcepto,
 sensui repugnante, loquebatur Regius Psalteres) quare
 dum assumpta carne, Increatam Verbam in terris conuersa-
 tus est, vt homo, quanto magis persecutionum, & contumel-
 liarum ictibus erat percussus, eò magis, veluti **Silex percussus**,
 amoris igniculi erga inimicos suos ex eo emanabant, qua-
 propter in Cruce suspensus, & à planta pedis vtique ad ver-
 ticem summum percussus, patrem ipsum pro inimicis exo-
 rare non est oblitus, nobis præbens exemplum; vt *Qu-
 admodum ille fecit, & nos facturi;* quare proposito **SYM-
 BOLO**, **NOEMA** illi conuenire perspicuum est, videlicet

NON

*Peccator lapis
 mortuus dici
 debet.*

Terant.

*Lapidis pro-
 prietas.*

applicatio.

*Peccator peni-
 tens Silex ef-
 fissus.*

*Dauidis præ-
 ceptio.*

*Christus tan-
 quam Silex a-
 moris igniculo.*

NON SINE ICTV. Conueniunt enim **SILEX**, & Lapis mortuus in hoc, quod extrinsecè vterque exsiccatus, aridus est, & ad contactum frigidus; Verum si **FERRO**, aut Chalybe ambo sunt percussi; à **SILICE** igniculus circumcirca euolare terminus, à lapide verò mortuo, nihil exire conspicimus. Ità sanè de peccatore, qui (vt supra diximus) Lapis mortuus est, & de homine iusto (qui pars est **SILICIS**) Christi) dicendum esse existimo; nam si peccator (tanquam lapis mortuus) alicuius iniuriæ **FERRO** tangatur, nullam ab eo diuini amoris scintillam emanare, videmus, quin potius per impatientiam, in plures partes scinditur, & ruderibus, quæ ab illo remouentur, hunc illumquè (hoc est verbis, & verberibus) percutit. At si Chalybe, **FERRO** uè, **SILEX** (idest iustus) siuè leui, siuè graui contumeliæ ictu tangatur, illicò ab eo latens ignis diuini amoris, hinc inde exit; Inimicos diligendo, eis benefacendo, & pro eis orando, quare præmium à Christo promissum in hodierno Euangelio consequitur, quòd est; *Ut sitis filijs patris vestri, qui in Calis est, & ità sequitur, quòd cum ipsomet Christo Iustus, vnus efficitur. Hunc inquam diuinum effectum, natura ipsa nobis manifestauit, vt refert Vgo de Sancto Victore lib. 2. de Instit. mon. cap. 29. qui dicit, quòd in quodam monte Orientali, duò lapides inueniuntur, nomine Chirobolis, quorum alter alteri occurrit, qui simul coniuncti, tantum ignem emittunt, quòd ea omnia, quæ circumcirca se habent, incendio consumunt. Christus (vt dictum est) lapis est viuus, per quem omne viuens viuat, qui dono suæ gratiæ ad nos venit, quare cum eo per amorem coniungimur, ex quo sequitur, quòd non solum erga eum, tunc amoris igne inflammamur, verum etiam proximum, inuicè & ipsos inimicos (propter illum) **DILIGIMVS**. Quo quidem tempore verba, quæ in assumpto **THEMATI** fuerunt annotata, adimplentur.*

Noëm declaratur.

Conuenientia Is'icis, & aliorum lapidum.

Applicatio ad hominem iustum, & ad peccatorem.

Inimicum diligentibus præmium.

Vgo de S. Vict.

Chirobolis natura.

Applicatio:

DABIT PRO TERRA SILICEM. Nam paulo superius, ibi legitur; *Suscipe ex ore eius legem, & pone sermones eius*

B 2 in

Thema explicatur.

*Lex Amoris à
Christo promul-
gata.*

*in corde tuo. Hæc inquam est illa lex à Christo pronuntiata
de inimicorum dilectione dicens. Ego autem dico vobis **DI-
LIGITE INIMICOS vestros**, vt in hodierno Euangelio,
hanc inquam legem in cordis nostri tabulas, scriptam habere
debemus; *Ut sintus filij patris, qui in cælis est*, tunc enim,
cordis nostri terra (per peccatum maledictæ) sanctificabitur,
& virtute radiorum Solis diuinæ gratiæ **SILEX** efficietur,
ex quo amoris igniculi erga Deum, & proximum cit-
cumquæ scintillabunt, & pro **SILICE**, idest
ob hanc inimicorum dilectionem; *Torren-
tes auveos æternæ gloriæ consequemur nos fideles, & erimus tunc
Filij Patris nostri, qui in
cælis est, vt in
Euangelio.**

DO-

DOMINICA PRIMA.

De DVELLO inter Christum, & Diabolum.

*Ductus est Iesus in Desertum à Spiritu,
ut tentaretur à Diabolo.*

Math. IV.

SYMBOLVM.

SOL oriens, cui diuersa NUBECULÆ ex aduersò stant.

NOEMA.

SPLENDOR EX ME.

THEMA.

Opposuisti NUBEM tibi.

Thren. ij.

SOL iste materialis (sic dictus, quasi solus, quod vnus sit, & non plures) à summo opifice DEO, quarto die creatus; temporum dispensator est, qui què suo aduentu diem, recessu verò noctem efficere, in dies experimur, tanta insuper claritate pollet, vt cum exoritur (omnibus alijs luminibus obscuratis) ipse solus lucet, quibus cunctis lucem suam impartitur, quare inter astra; solus principatum obtinet; cuius præconia à Diuo Ambrosio in Examer. referuntur, his verbis: SOL est oculus mundi, iucunditas diei, pulchritudo cœli, mensura temporum, virtus, & vigor omnium stellarum. Hæc ille. Sed aliquando accidit, quod ipso exoriente; quædam Nubeculæ eius luci se opponant (est enim Nubes vapor quidam humidus, & densus in sublime elatus, quæ sanè densitate mediante SOLIS radij, vt plurimum obscu-

*Symbolum
pronuntiat
SOL quid.*

Solis præconia.

*Nubes quid
sit.*

ran-

Sol unde dicitur

Error Aegyptiorum.

Plato.

Sol materialis Christi typus est.

Luciferi malitia.

Morula Angelis data ad mandandum.

Lucifer primus creatus.

Superbia Luciferi.

Apoc. 12.

Solis effectus circa Nubem.

Angeli Nubis appellantur.

rantur) unde, & nomen accepisse creditur nubes à nubendo, scilicet, quod Solem obnubat, & regat. SOLEM igitur hunc materialem, Aegyptij tanquam Deum adorauisse, referunt historia: Error sanè maximus is fuit, statuum pro ipso Artifice colentes, nam Platone teste; SOL est statua Dei in hoc mundano templo; sed magis tolerabilis, respectu eorum, qui lapides, ligna, animalia, immò ipsos Demones adorabant. Nos verò fidei lumine illustrati, hunc SOLEM materialem, qui super nos quotidie oritur, Christi typum expressum esse fatemur, de quo Ecclesia canit; *Sol iustitiae Christus Deus noster*, vt in ter. 4. Cin. diximus. propter proprietates, & effectus quamplurimos, quos inter SOLEM mysticum, & hunc corporeum esse comprobamus. NUBECULA maior, quæ CHRISTO SOLI, vnigenito DEI filio, ex aduerso stetit, Lucifer fuit (Nubecula enim per translationem, vt Cicero in Pilo. affirmat, pro aduersante accipitur) sicuti Lucifer, Christo tanquam Deo in suæ creationis exordio aduersari cepit, vnà cum eius sequacibus. Quibus omnibus cum parua temporis morula eis esset data, in qua se totos diuino mancipare debebant obsequio, vt hac deuota mentis obligatione, gloriam, qua boni nunc fruuntur, omnes prometeri possent; Lucifer verò, qui primus omnium creatus erat, in superbiam elatus, toto virium conatu Deo aduersari cepit, dicens. *Super throna Dei ascendam, & exaltabo solium meum, & ero similis altissimo.* Isa. 14. In hanc eandem sententiam alios innumerabiles deuenisse, Apocalipsis 12. refert sub Draconis metaphora, qui; *Cauda eius, traherat tertiam partem stellarum Cæli, & misit eas in terram.* Luciferum, & socios suos diuinæ voluntati aduersantes, innuere volens. Quare (veluti SOL, qui radijs suis NUBECULAS ferit; alias rubrum, alias nigrum, alias verò colorem auri, accipere cernimus.) Ità sanè de mystico SOLE dicendum est, qui NUBES feriens, illas multicolores reddit, sic infinitus ille Angelorum numerus, Nubium nomine à Regio Psalte vocati, psalm. 103. *Qui ponis Nubem assensum tuum;* varios colores assumpsisse, perspicuum est. Erubuerunt; qui ira accensis

eorum mentem à Deo auerterunt, Obscurati sunt illi, qui in primo instanti, diuinæ voluntati (pro viribus) contradicere statuerunt. Auri colorem, ipso SOLI similem, assumpserunt ij, qui ob tanti beneficii accepti gratitudinem, Dei voluntati suam propriam, omnino subiecerunt, quorum Michael, illius cœlestis militiae Princeps, constitutus est, quare meritò Christus tanquam verus Deus, qui; SOL iustitie est nuncupatus, dicere potest.

Applicatio.

Michael cœlestis militiae Princeps.

SPLENDOR EX ME (quodd est præsentis SYMBOLI appropriatum NOEMA, ac si dixisset Lucifero, ceterisque Apostaticis Angelis. Non enim tot tantaque dona in vestra creatione vobis collata, debebant esse in causa, quodd vos meæ æquissimæ voluntati aduersari deberetis. Etenim veluti SOL, omni luce affluens, omnis gratiæ, & gloriæ SPLENDOR EX ME, exit, & perfida voluntate vestra, omni ingratiudinis nota signati (veluti NVBES nigerrimæ) gratiæ meæ radijs, ex aduerso stetitistis, hac quippè de causa è cœlo eijciemini, & in profundum Abyssi (Ubi sempiternus horror inhabitat) eritis constricti, quare ad manifestandum hoc superbiæ peccatum, quod à Lucifero ortum duxit, appotissima est NVBIS similitudo, vt in assumpto THEMATE.

Noëma declaratur.

Luciferi, & scorum ingratiudo.

Superbia à Lucifero ortum duxit.

OPPOSVISTI NVBEM TIBI (hoc est) non aliundè sciscitari opus est; O superbe Lucifer, cur SOLIS diuinæ SPLENDOR, te non illuminauerit, nam peccati superbiæ NVBEM, tibi oppotivisti. Appotissima inquam (vt diximus) est hæc similitudo; nam quemadmodum NVBES vapor est in altum elatus; sic superbiæ peccatum (quod à Lucifero initium habuit, cum dixit; *Ascendam in Cœlum, & ero similis altissimo*) cum à lumine rationis superbiæ Nubes illa non esset soluta, per sui net cognitionem; cum & ipse creatus à Deo esset; hac quippe de causa, eò quod suo Creatori ex aduerso stetitisset, tanquam nigerrima Nubes Deo se opposuit; vndè merito *Princeps tenebrarum*.

Thema explicatur.

Nubes generatio superbiæ applicata.

Lucifer è cœlo eijciuntur.

*Lucifer cum
Christus tem-
camerit.*

nebrarum ab Apostolo vocatus est; quare è cælo eiectus,
Nunquam in eo locus amplius inuentus est. Anceps igitur,
 an Christus esset verus Dei filius, nec ne; quo mediante,
 diuina voluntas iamdiù pronuntiata de carnis nostræ af-
 sumptione, in diuini suppositi vnitare, adimplenda erat, vt
 de hoc periculum faceret, hodierno die, eum adhori-
 tur, dicens; *Si filius Dei es, dic vt lapides isti
 panes fiant; mitte te deorsum; Hac omnia
 tibi dabo, si cadens in terra adoraueris
 me, vt in Euan-
 gelio;*

FERIA II. PRIMÆ.

De Vniuersali Iudicio.

Cum uenerit Filius Hominis in maiestate sua.

Mat. XXV.

SYMBOLVM.

Dua MANVS extensa, vulnera transfixa.

NOEMA.

COMPLICATIS, PERCVTE.

THEMA.

Melius est ut incidam in MANVS Domini; multa enim misericordia eius sunt, quàm in manus hominum.

4. Reg. xxij.

MANVS à manando dicitur; vel quia ex brachijs manat, vel quod ex ea emanant digiti. Quouis modo MANVM accipiamus, appositè, Incarnato Verbo MANVS nomen conuenire fatemur; Quo inquam nomine, Sancti Patres, (de ipsius Filij Dei aduentu in carne; maximo affecti desiderio) illum appellauere, qui summis precibus Deum exorantes; clamabant; *Mitte MANVM tuam de alto. Fiat MANVS tua, ut saluet me;* & alibi. Hæc inquam MANVS (idest æterni Patris Filius) à manando dicitur, qui per æternam generationem, ab intellectu patris, emanat; Quod si in alio sensu MANVM accipiamus, quatenus ab ea digiti emanant, cum digitorum nomine, opera ardua, ac difficilia intelligantur; vt Prouer. 31. *MANVM suam misit ad fortia, & digiti eius apprehenderunt fessum;* Quis ex tribus diuinis personis, opus illud ineffabile, & arduum Incarnationis subijte, nisi persona

Symbolum, & pronunciatum. Manus unde dicta. Verbum increatum Manus dicitur.

Cur Verbum increatum Manus dicitur

Manus nomine opera difficilia significatur.

C

filij?

Solus filius ter
minative In-
carnationis o-
pus perficit.

Christus dupli-
ci de causa
Manus dicitur.

Prima causa.
Quinque ope-
rationes exi-
mie Christi.

Secunda causa

Manu alium
percutimus.

Christus in
presenti vita
dicitur habere
Manu exten-
sa.

Christus in
vita Iudaei
Manus complica-
tis.

Nonna decla-
ratur.

filius? Effectiue enim (ait Theologus) omnes tres personæ di-
uinæ Incarnationis mysterium operatæ sunt, at terminatiue,
solus filius carnem nostram assumpsit. Hac igitur duplici de
causa, vnigenitus Dei filius **MANVS** fuit nuncupatus, qui
ad totius generis humani Redemptionem absoluendam;
Quinque eximias operationes (inter innumeras alias) gloriose
præstitit (& sunt tanquam quinque digiti ab hac potenti
MANV exeuntes); Natiuitas (videlicet) Circumcisio, Vi-
tæ sanctitas, Passio, & acerba Mors; quibus mediantibus,
*Exemplum nobis dedit, ut quemadmodum ipse fecit, & nos
faciamus*; Nam in Natiuitate, pauperiem; in Circumcisione,
humilitatem; in Vitæ curriculo, sanctitatem; in Passione,
patientiam, & in Morte charitatem summam nobis demon-
strauit, licet alia de causa, (*Verbum caro factum*) **MANVS**
dicitur, etenim, sicuti mediante **MANV**, aliquis alium
percutit, vel à percussione liberatur, ita sanè Christus (qui
MANVS est nuncupatus) cum Iudex viuorum, & mortuo-
rum sit à Deo constitutus, in nouissimo die, iustitiæ suæ
MANV, peccatores percutiet, quando dicit; *Ite maledicti
in ignem aeternum*; Iustos vero à tot tantisque periculis,
quibus eò vsque vexati fuere, misericordix suæ **MANV**
eos liberabit, cum dicit; *Venite benedicti patris mei, per-
cipite Regnum vobis paratum ab origine mundi*. In hac præ-
senti vita, dum nobis aliquam pœnam infligit Christus, ex-
tensas dicimus habere **MANVS**, quia nullum, aut modic-
um malum nobis infert, veluti is, qui extensa manu alium
percutit, at si eam habet complicatam; & illum percutiat,
magnum (patiens) recipit detrimentum. In Iudicij die,
hæ Manus complicabuntur ad vindictam, ita quod per-
cussio illa admodum grauis erit, quare multo melius est,
vt dum viuimus, **MANVS** hæ, ad infligendam pœnam
complicentur, iuxta **NOEMA**, huic **SYMBOLO** præscri-
ptum, quod est.

COMPLICATIS PERCVTE, intellige (nunc).
nec tardare velis, (te deprecor pijsime Domine) vsque in
nouis-

nouissimo die, quia tunc temporis, pœna erit æterna, idèd, dum huius lucis vsura fruor, te exoro, vt **COMPLICATIS** (supple **MANIBVS**) me percutias, quia licet diuitias, honores, sanitatem, & id genus alia, mihi auteras (prout Iob expertus est, qui dicebat; *MANVS Domini tetigit me*) tamen, cum pœna hæc sit ad tempus, pro nihilo à me habebitur. Adde; quòd cum vsquè ad diem Iudicij, Aduocati officio fungatur Christus, iuxta Apostolicam doctrinam; *Aduocatum habemus apud Patrem, scilicet Iesum Christum*, & cet. cum aliquando, Iudicij officium exercere vult, pœnam aliqui infligendo, si habet **MANVS** extensas, & eas complicare velit, quæ in passione, clauis fuerunt transfixæ, doloris, iam in Cruce habiti (vt hominem redimeret) recordatur, quare etiam circa punitionem temporalem infligendam, misericordiæ recordatus, leuiter punit. Immo, cum electorum suorum nomina in proprijs manibus, clauorum stylo habeat descripta, ipsomet per Isai. 49. testante; *Ecce in manibus meis descripsi te*, ne deleantur, (vt ita dicam) licet; **COMPLICATIS MANIBVS**, nos percutiat, momentanea, & leuis pœna illa semper est, quare vt in assumpto **THEMATE**.

Melius est incidere in MANVS Domini, quam in Manus hominum, quoniam multæ misericordiæ eius (dicebat Rex pœnitens) Cui optio data erat (ipsomet Deo iubente) vt vnum ex tribus malis sibi, per Gad Prophetam propositis, propter animi sui elationem, eligeret. *Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua, (sic S. historia refert) aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos, & illi te persequentur; aut certè tribus diebus erit pestilentia in terra tua*. qui per aliquod temporis spatium animo suspensus, respondit; *Coartor nimis. Sed melius est, vt incidam in MANVS Domini, multæ enim misericordiæ eius*: Recordabatur enim, duo prima mala (nempe fames, & bellum) esse in hominum potestate, qui vt plurimum, immanissimis bestijs crudeliores sunt; tertium vero in Dei **MANU** esse; *Cuius proprium est misereri, & parcere*; ob id; tertium hoc malum elegit, videlicet

Iob exemplum

Christus est Aduocatus usque ad Iudicij diem exclusiue.

Christus leuiter nos punit in sumis in modo.

Electi in Christi MANIBVS scripti.

Thema explicatur.

Pœna triplex David proposita.

Homo crudelis

Deus misericors.

*Solus filius ter
minative In-
carnationis o-
pus perfecit.
Christus dupli-
ci de causa
Manus dicitur.
Prima causa.
Quinque ope-
rationes exi-
mie Christi.*

Secunda causa

*Manu alium
percutimus.*

*Christus in
presenti vita
dicitur habere
Manus exten-
sa.*

*d'Christus in
nie Iudicij Ma-
nus complica-
bit.*

*Noëna decla-
ratio.*

filij? Effectiue enim (ait Theologus) omnes tres personæ di-
uinae Incarnationis mysterium operatæ sunt, at terminatiue,
solus filius carnem nostram assumpsit. Hac igitur duplici de
causa, vnigenitus Dei filius **MANVS** fuit nuncupatus, qui
ad totius generis humani Redemptionem absoluendam;
Quæque eximias operationes (inter innumeratas alias) gloriose
præstitit (& sunt tanquam quinque digiti ab hac potenti
MANV exeuntes); Natiuitas (videlicet) Circumcisio, Vi-
tæ sanctitas, Passio, & acerba Mors; quibus mediantibus,
*Exemplum nobis dedit, ut quemadmodum ipse fecit, & nos
faciamus*; Nam in Natiuitate, pauperiem; in Circumcisione,
humilitatem; in Vitæ curriculo, sanctitatem; in Passione,
patientiam, & in Morte charitatem summam nobis demon-
strauit, licet alia de causa, (*Verbum caro factum*) **MA-
NVS** dicitur, etenim, sicuti mediante **MANV**, aliquis alium
percutit, vel à percussione liberatur, ita sanè Christus (qui
MANVS est nuncupatus) cum Iudex viuorum, & mortuo-
rum sit à Deo constitutus, in nouissimo die, iustitiæ suæ
MANV, peccatores percutiet, quando dicit; *Ite maledicti
in ignem æternum*; Iustos vero à tot tantisque periculis,
quibus eò vsque vexati fuere, misericordix suæ **MANV**
eos liberabit, cum dicit; *Venite benedicti patris mei, per-
cipite Regnum vobis paratum ab origine mundi*. In hac præ-
senti vita, dum nobis aliquam pœnam infligit Christus, ex-
tensas dicimus habere **MANVS**, quia nullum, aut modic-
um malum nobis infert, veluti is, qui extensa manu alium
percutit, at si eam habet complicatam; & illum percutiat,
magnum (patiens) recipit detrimentum. In Iudicij die,
hæ Manus complicabuntur ad vindictam, na quod per-
cussio illa admodum grauis erit, quare multo melius est,
vt dum viuimus, **MANVS** hæ, ad insigendam pœnam
complicentur, iuxta **NOEMA**, huic **SYMBOLO** præscri-
ptum, quod est.

COMPLICATIS PERCVTE, intellige (nunc)
nec tardate velis, (te deprecor pijsissime Domine) vsque in
nouis-

nouissimo die, quia tunc temporis, pœna erit aeterna, idèd, dum huius lucis vsura fruor, te exoro, vt **COMPLICATIS** (supple **MANIBVS**) me percutias, quia licet diuitias, honores, sanitatem, & id genus alia, mihi auteras (prout Iob expertus est, qui dicebat; *MANVS Domini tetigit me*) tamen, cum pœna hæc sit ad tempus, pro nihilo à me habebitur. Adde; quòd cum vsquè ad diem Iudicij; Aduocati officio fungatur Christus, iuxta Apostolicam doctrinam; *Aduocatum habemus apud Patrem, Iesum Christum*, & cet. cum aliquando, Iudicij officium exercere vult, pœnam alicui infligendo, si habet **MANVS** extensas, & eas complicare velit, quæ in passione, clauis fuerunt transfixæ, doloris, iam in Cruce habiti (vt hominem redimeret); recordatur, quare etiam circa punitionem temporalem infligendam, misericordiæ recordatus, leuiter punit. Immo, cum electorum suorum nomina in proprijs manibus, clauorum stylo habeat descripta, ipsomet per Isai. 49. testante; *Ecce in manibus meis descripsi te*, ne deleantur, (vt ita dicam) licet; **COMPLICATIS MANIBVS**, nos percutiat, momentanea, & leuis pœna illa semper est, quare vt in assumpto **THEMATE**.

Melius est incidere in MANVS Domini, quam in Manus hominum, quoniam multæ misericordiæ eius (dicebat Rex pœnitens) Cui optio data erat (ipsomet Deo iubente) vt vnum ex tribus malis sibi, per Gad Prophetam propositis, propter animi sui elationem, eligeret. *Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua, (sic S. historia refert) aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos, & illi te persequentur; aut certè tribus diebus erit pestilentia in terra tua*. qui per aliquod temporis spatium animo suspensus, respondit; *Coartor nimis. Sed melius est, vt incidam in MANVS Domini, multæ enim misericordiæ eius*: Recordabatur enim, duo prima mala (nempe fames, & bellum) esse in hominum potestate, qui vt plurimum, immanissimis bestijs crudeliores sunt; tertium vero in Dei **MANU** esse; Cuius proprium est misereri, & parcere; ob id; tertium hoc malum elegit, videlicet

C 2 epi

Iob exemplum

Christus est Aduocatus usque ad Iudicij diem exclusiue.

Christus leuiter nos punit in sumis in modo.

Electi in Christi Manibus scripti.

Thema explicatur.

Pœna triplex David proposita.

Homo crudelis

Deus misericors.

epidimiz morbum, quo mediante (in populo) Rex punitus est, sed (vt ibi legitur) Misertus est Dominus, & Angelo percutienti populum, dixit; *Sufficit, nunc contine MANVM suam*. Ita nos, qui quotidie peccatum peccato adijcentes, Christum ad vindictam concitamus, ne pœnam diferat v (sue in diem Iudicij, sed nunc; **COMPLICATIS MANIBVS**, nos puniat, exorare debemus, nam in nouissi mo die; *Horrendum est incidere in MANVS Dei uiuentis*; (Minabatur Apostolus Hebreos) quia tunc temporis, **MANVS** illius valde aggrauabuntur, quare, vt has subterfugere valeamus, ad Deum illum, qui in Crucis patibulo in die Parasceue mortuus est, confugere debet quilibet fidelis, ad delictorum suorum veniam impetrandam, nam etsi; **COMPLICATIS MANIBVS**, pœna ei erit inflicta, tamen illius miserebitur, quoniam semper punit citrà condignum, siuè in hoc, siuè in futuro seculo; sicut vltra condignum iustis mercedem tribuit, quibus (vt in hodierno

Sanum confilium.

Christus est Deus mortuus.

Deus punit citrà condignū. Deo promittit vltra condignum.

Euangelio legitur, ait. *Venite benedicti Patris mei, possidete Regnum vobis paratum ab origine mundi.*

FERIA

FERIA III. PRIMÆ.

De vniuersali COMMOTIONE ob Christi
aduentum .

*Cum intrasset Iesus Hierosolymam; Com-
mota est vniuersa Ciuitas.*

Mat. XXI.

SYMBOLVM.

SOL ECLIPSATVS.

NOEMA.

E COELO DECOR.

THEMA.

Orietur vobis timentibus nomen Domini, SOL Iustitiæ.

Malach. iij.

ECLIPSIM; aliquando SOLEM pati (expe-
rientia duce) compertum est; nam Plinio teste
l. 2. Hist. c. 9. SOL Lunæ interuentu, aliquan-
do occultatur. Est autem ECLIPSIS interpo-
sitio Lunæ inter Solem, & terram. Christum

Iustitiæ SOLEM esse, iam diximus, qui antequam huma-
nam carnem hanc nostram assumeret, nunquam passus est,
ECLIPSIM, impassibilis nanq; & immutabilis est Deus, prout
ipsemet per Malach. 3. testatū reliquit his verbis; *Ego Deus,
& non mutor*; at postquam; *Verbum caro factum, & habitu
inuentus est, vt homo*; factu miraculo; ne ipsius animæ beate
gloria, in corpus assumptum redundaret, passibilis & muta-
bilis, immo, & mortalis factus est, Diuo Augustino teste,
qui dixit, quod factu miraculo (paulo superius dicto) neces-
sitate

*Symbolum
pronunciatur.
Eclipsis quomodo
fit.*

*Miraculum à
Christo factū,
vt posset pati,
ac mori.*

Christus quomodo Eclipsim passus est.

fitatem habuit moriendi, & per consequens, naturæ defectibus (à peccati conditionibus tamen profus alienis) subiectus extitit, quare veluti; SOL ECLIPSATVS, in hac amplissima Hierusalem huiusce mundi apparuit, & quemadmodum Lunæ interuentu, Solares radij occultantur, & illicò defectus in SOL ECLIPSATVS, ità sanè, carne nostra assumpta, mundum hunc ingrediens; diuinitatis radijs, nec non animæ gloria occultata, veluti SOL ECLIPSATVS, oculis hominum se præbuit exterius, mortalis, & infirmus, licet in eo (vt homo) omnis gratiæ plenitudo adhuc esset, de qua Ioan. primo.

Christus Soli Iustitiæ Eclipsatus est.

Vidimus eum plenum gratiæ, & veritatis, iuxtà promissum iam diu hominibus factum ab ipsomet Deo, vt in assumpto THEMATE. Et ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum; Galat. 4. de quo Ecclesia canit; *Orietur sicut SOL Saluator mundi, qui veluti si Eclipsatus esset in mundo apparet; Commota est vniuersa Ciuitas, propter inusitata prodigia, quæ fieri videbantur à rebus creatis, in honorem sui Creatoris, qui; etsi carnis nostræ veste indutus; conuersatus est, vt homo, tamen natura diuina (quæ in proprio supposito erat) nihil de propria excellentia perdidit, quare merito propositum NOEMA ei conuenit.*

Noema declaratur.

Vnio duarum naturarum in Christo per exemplum declarata.

E COELO DECOR (intellige) later, nam propter humanæ naturæ assumptionem, diuina natura non est mutata, sed in suo esse remansit, licet humanitas passibilis, post miraculum facta sit, & mortalis. Quæ sanè vniò, à Theologis maxima vnionum vocata, per alphabeti litteras potest declarari. Quinque etenim sunt vocales (ait Grammaticus) per se sonum facientes, omnibus notæ; a, e, i, o, u. Consonantes verò aliæ, & plures sunt; quælibet vocalis, per se sonum facit, & quasi vnã personam, quia per se sonat: Inter has autem litteras fit coniunctio, & vniò, & noua sillaba constituitur, quia duæ vocales possunt adinuicem coniungi, & vnã sillabam facere, sicuti vocalis cum consonanti vnã sillabam facit. Per istas cõiunctiones, & vniones, SOLIS ECLIPSATVS mysterium, idest cõiunctionem, & vnionem diuinæ nature

applicatio:

& humanæ in vno supposito, manifestare possumus, etenim; ex illis quinque vocalibus; tres earum sunt, quæ nunquam quinum suum perdunt, & penitus immutabiles sunt, scilicet; a; e; & o; & tres personas in diuinis; Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum, omnino immutabiles, significare possunt: Alia verò duæ vocales; i; & u; cum in consonantis litteræ sonum mutari possint, fit, vt sonum suum amittant, & mutationi sint obnoxia, quæ, duas naturas, seu personas creatas, Angelicam, videlicet, & humanam significare possunt; I, enim Angelicam naturam (quæ simplex est, & corporis expert) V, verò humanam significare potest duas habens partes, animam, & corpus, quasi duas tibias, quæ in se mutabiles sunt. Quemadmodum igitur, quinque vocales sunt; ita totidem personas esse dicimus; Patris, Filij, & Spiritus Sancti (& sunt tres personæ omnino immutabiles) Angeli, & hominis, personas, seu naturas, ex seipsis mutabiles. His sic stantibus, dicere possumus, quòd sicuti vna vocalis immutabilis, aliam vocalem ad se mutabilem suscipere potest (& vna sillaba fit, & quasi vnus sonus) & quælibet ex eis, suam seruat naturam, quia vocalis remanet (vt patet dicendo, au; eu; & ou) sic, persona diuina, quæ immutabilis est, humanam naturam mutabilem ad se suscipere poterit, absquæ suis mutatione, ita quod duæ naturæ in vna persona sint, & quælibet illarum, suam propriam naturam seruet, ita quòd tum diuina, tum humana natura in suis esse remanebit, & sicuti; vna trium vocalium supradictarum, a; e; & o, (quæ omnino immutabiles sunt) quando hanc vocalem u, (quæ mutabilis est) suscipit, facit per se sonum, sed tamen nondum est, V, sed in puncto dum, V, formatur, ab vna harum vocalium a; e; vel, o; suscipitur, ita quod, V, per se non existit prius, & postea suscipitur, immò dum fit, simul suscipitur. Ità sanè de natura, seu persona diuina dicendū est, quæ ab æterno est, naturam humanam in suam personam suscipere potuit in tempore (sicuti de facto in temporis plenitudine suscepit) quādo, *Verbum caro factum est*; non quod natura illa humana prius in se existeret, sed indiuidua facta (at nondum à proprio supposito

Vocalium natura.

Vocalis I naturam Angeli cam innuit.

Vocalis V naturam humanam significat

Vocalium applicatio.

Incarnationis mysterium declaratur.

Exempli applicatio.

Humana natura in Christo proprio carnes supposito.

Homo propter communicationem idiomatum dicitur Deus.

Thema explicatur.

posito terminata) eo instanti à diuina persona suscepta est, & in ea sustentata, quare humana natura in Christo, proprio supposito carens, à diuina hypostasi (quæ proprii suppositi vices gerebat) prauenta est, quò factum est, vt duæ naturæ, diuina scilicet, & humana, in diuini suppositi vnitate fuerunt in Christo. Nec per humanæ naturæ assumptionem à diuino supposito, aliquid de propria dignitate, seu excellentia propter talem susceptionem perdidit, quemadmodum nec aliqua harum vocalium, a; e; vel, o; quæ immutabiles sunt (vt diximus) dum vocalem, u, suscipiunt, aliquam mutationem, aut diminutionem patiuntur, sed illam sustinent, ac iuant; sic; dùm humana natura in diuino supposito fuit recepta, ab illo inquam fuit sustentata, quare maiorem excellentiam, & dignitatem recepit, ad eò quod, propter Idiomatum communicationem, homo dictus est Deus, cum necessariò, & verè, ibi homo, erat, quare verus Deus, & verus Homo erat; Deus, propter naturam diuinam in diuino supposito; homo, propter humanam naturam indiuiduatam, licet proprio caretet supposito, & ob id, vna simplex persona erat Christus, qui SOL ECLIPSATVS, propter nostram carnem ab eo assumptam nuncupari potest. Hac igitur duarum naturarum in vna persona, facta vnione, sine diuinæ naturæ mutatione, & factò miraculo; ne animæ beatitudo, suas dotes in corpore transmitteret, tunc veluti SOL ECLIPSATVS, apparuit Christus, quare, vt in THEMATE.

TIMENTIBVS NOMEN DOMINI, ORTVS EST SOL IVSTITIÆ, qui in terris apparens, vniuersa mundi ciuitas commota est, sicut hodie, ciuitatem Hyerusalem ingrediens, hæc particularis *Commotio facta est*, vt in Euangelio.

FERIA

FERIA IV. PRIMÆ.

De Adulationis peccato.

Magister volumus à te signum videre.

Mat. XII.

SYMBOLVM.

[SIREN; cuius pars superior, Virginis formam habet, inferior verò, cauda piscis similitis est.]

NOEMA.

[AMARICATA D'VLCEO.]

THEMA.

Et ibi SIRENÆ in delubris voluptatis.

Isai. xij.

SIREN, monstri marini genus quoddam est, Poetarum fabulis valdè celebratum, superiori sui parte Virginis formam referens, inferiore in piscis caudam desinens. Hæc cum litus Siculum incolerent, Nautas præternauigantes, cantus suauitate, in naufragium pelliciebant. Vlysses autem, cum illac sibi iter esset, sociorum aures cera obturauit, ne insidiosos Sirenum cantus possent exaudire, seipsum verò, malo naus alligari iussit, atque hoc modo tutus, periculum illud, vnà cum socijs, euasit. SIRENES verò, cum se contemni viderent (impatientia doloris) in mare se præcipitauerunt. Appotissima sanè Adulatoris similitudo hæc est, si Diui Hieronymi sententiam sequamur, dicentis. Si ad patriam tendimus, cantus Sirenarum non audiamus (idest Adulatorum) qui, in Regum aulis, innumerabiles commorantur. Quare, ad hoc periculum euitandum, aliud reme-

D dium

*Symbolum
pronuntiatur
SIREN quid*

Vlyssis astutia

*Siren Adula-
toris similitu-
do.*

D. Hieron.

Vlyssi exemplum imitandum.

Mundus mare est.

D. Augustini explicatio. Laus Adulatoris, oleum dicitur.

Adulateres sciendi.

Imperfectionibus semotis, qua de Vlysse dicitur, Christo aptari possunt.

Sermo Christi efficax.

Sapientia experimentalis proficiat Christi.

dium non est, nisi Vlyssi exemplum sequi, qui dum per mare iter ageret; sociorum aures obstruxit, ne Sirenarum cantus dulcissimos audirent; Per hoc innuere volens, quod homo, qui hoc procellosum mare nauigat, de quo psal. 103. *Hoc mare magnum, & spaciosum reptilibus*, aures suas, propriae imbecillitatis memoria, obturare debet, ne dulcissimas Adulatorum voces audiendo, pereat; sic Regium Psalterium fecisse, apparet psal. 140. illis verbis; *Oleum autem peccatoris, non impinguabit caput meum.* Quod dictum, explicans D. Augustinus, ait; Non crescit caput meum de adulatione falsa. Falsa etenim Adulatoris laus, peccatoris oleum esse dicitur. Vendunt enim oleum hoc Adulatores (ait ipsemet D. Augustinus) qui; siue falsa, siue ignorata laudando, animas in errorem mittunt, & eis vana gaudia, tanquam fatuis conciliando, aliquam de eis mercedem, siue ciborum, siue pecuniae, siue honoris, siue alicuius commodi temporalis accipiunt; non intelligentes illud, quod vulgo dicitur; *Qui vos felices dicunt, in errorem vos mittunt.* Melius est autem obiurgari à iusto, quam à peccatore laudari. Emendabit me (inquit) iustus in misericordia, & arguet me, oleum autem peccatoris (idest lingua Adulatoris) non impinguet caput meum. Quare remedium nos docuit valde efficax ipsemet Dauid, dicens. *Factus sum, sicut homo, non audiens, veluti alter Vlysses, in hoc maris mundi huius periculoso itinere;* etenim id, quod Homerus finxit de Vlysse, quod vir fuerit multa praeditus facundia, nec minore experientia, vaser consilio, egregius bello, laborum patientissimus; haec omnia (omni imperfectione semota) mystico Vlyssi (idest Christo) conuenire, non est cur dubitemus, etenim quatenus homo, eius facundia talis erat, quod vix prolati verbis; *Venite ad me faciam vos fieri piscatores hominum.* (Apostolos fratres tunc alloquebatur) *At illi relictis rethibus, & nani sequenti sunt eum,* quare Apostolorum Princeps, nomine aliorum dixit; *Verba vita habes;* Experientia quoque excelluit maxima, de qua Luc. primo; ait; *Puer autem proficiebat etate, & sapientia;* (sapientia inquam experimentalis, vt asserunt horum verbo-

rum

rum Interpretes. Consilio infuper admirabili pollebat, qui infidiosum Diabolum, humani generis feuiliffimum hostem, decepit. Egregius bello extitit femper, nam vt Regius Pfaltes testatum reliquit. Ipse est qui; *Docet manus meas ad praelium, & digitos meus ad bellum*: laborum patientiffimū se præbuit Christus, dum cum hominibus conuerfatus est, qui pro salute nostrâ, tot ac tanta sustinuit tormēta, vt nobis daret exemplum, dicens; *In patientia vestra possidebitis animas vestras*. Quemadmodum igitur Vlyffes, sociorum aures cæra obturauit, sequè malo nauis alligari iussit; sic Christus, veluti alter Vlyffes, contra SIRENARVM cantus (idest Adulatorum) cera nostræ imbecillitatis, & miserix, cordis nostri aures iussit obturare, sequè malo Crucis, tribus clauis ferreis alligari voluit, quo sanè modo, nos docuit (cuius vestigia sequi profitemur) cum Adulationis vitio angustiamur, tum, vel miserix nostræ memoria (veluti cera) obturem mentis nostræ aures, vel malo Crucis per meditationem innitatur, quibus remedijs adhibitis; SIRENARVM cantus læthales euademus; quapropter NOEMA huic SYMBOLO aptatum, conueniens est, quod est.

*Christus vestra-
ni alter Vlyssa*

*Remedium
contra Adula-
tores.*

AMARICATA DVLCEDO. Ex illud Apoc. 10. de-
sumptum. *Erat in ore meo tanquam mel dulce, & cum deuorassens cum amaricatus est venter meus*; Quæ sanè verba ei, qui per aliquot tempus Adulatoribus præbuit assensum, possunt aptari, sed postea ad cor reuersus, ineptix suæ miseriam fatetur, dicens: quod Adulatoribus assentiri; AMARICATA DVLCEDO sit. Medicorum sententia est, quod omne dulce est opilatiuum, & hanc rationem assignant, quia stomachus nimis delectatur in dulci, & illam dulcedinem in se retinet, nolens eam cæteris membris impartiri, quare corpori multum obest; oppositum esse fatentur de amaro, quod stomachus non solum illud proijcit, sed etiam quicquid per illud in stomacho tactum fuerit, foras expellit, quare medicina amara multum prodest, quia superflua pellit. Dulce profecto est de se audienti bona audire, & est sibi

*Noema decla-
ratur.*

*Medicorum
sententia circa
rem dulcem.*

D a velut

velut mel in ore Adulatorum compositio, at tunc temporis animæ viscera, languore replentur lathali. D. Gregorio teste in Hom. 2. super Exech. dicente. Nihil est quòd tam facile corrumpat mentes hominum, ut Adulatio; plus enim nocet lingua Adulatoris, quàm gladius persecutoris. Et hac de causa, filijs Israël præceptum est (ni fallor) Ut Sal ponerent in Sacrificio, mel verò nunquam, nam ut Petrus Rauennas in quadam Epistol. ait. Sal correctionis in omni Sacrificio reprobatur. Nam tunc Sacrificium Deo facimus, quando ob eius amorem, aliquid boni agimus de exterioribus rebus, in misericordiæ opera elargitis; vel etiam, quando corpus nostrum pœnitentiæ maceratum, ei imolamus; Ex quibus potissimum, Adulatores occasionem sumunt lædendi proximum, & id præcipuè in delubris voluptatis, ut in **THEMATE.**

D. Greg.

*Leuis. 3.
Cnr Sal in Sa-
crificio poneba-
tur.*

Petr. Rauenn.

*Thema expli-
catum.*

IBI SIRENÆ, idest in aulis Principum, prout Pharisæi in hodierno Euangelio ad Christum accedentes, dixerunt. *Magister volumus à te signum videre.*

FERIA

FERIA V. PRIMÆ.

De ORATIONIS efficacia.

*Miserere mei fili David, filia mea male à
Demonio vexatur.*

Matb. XV.

SYMBOLVM.

*CATENA AUREA, è cælo emissâ, cui homo appensus;
dum alternatis manibus, connexos annulos ad se tra-
here studet, inconsulto ad cælum eleuatur.*

NOEMA.

AD STYDERA SIC TRAHIMVR.

THEMA:

*Tota die expandi MANVS meas ad te:
Psal. lxxij.*

CATENA, vinculum quoddam est, ex connexis annulis fabricatum, sic dicta, quod se capiendo teneat, quia in ea, annulus annulum capit. CATENAM AUREAM è cælo pendere, finxit Homerus, à Ioue emissam, ut cæteri

Dij, qui in terris commorabantur, ad eam appensi, ipsum è cælo traherent, qui omnes, toto virium conatu, egregium hoc opus aggredientes, inconsideratè in cælum, veluti per scalam, ascenderunt. **SYMBOLVM**, (ni fallor) ad orationis efficaciam demonstrandam, valdè aptum. Est enim Oratio, ascensus mentis in Deum, & hanc D. Dionysius affirmabat esse CATENAM AUREAM, qua, Deum ipsum ad nos trahimus, nosquè ad eum trahimur, dum velle nostrum, infalibili, & acquiescenti eius voluntati subijcimus, & is est orationis

*Symbolum
pronunciatur.
Catena un de
dicta.*

Homeri filio.

*Fabula appli-
catio.
Oratio quid.*

*Orationis ef-
ficacia.
Orationis effe-
ctum.*

tionis nostræ præcipuus effectus, huncquæ ipsemet Christus in oratione Dominicali nobis expressit illis verbis; *Fiat voluntas tua; sicut in celo, & in terra.* Etenim cum à Deo aliquid petimus, si cupimus, vt Dei voluntas sit facta; siue quòd petimus obtineamus, siue non (quocumque modo sit) semper orationis nostræ effectum consequemur, iuxta promissum ab eodem Christo nobis tactum; Ioan. 15. *Quicquid orantes petitis, credite quia accipietis*, qui (vt petamus) nos hortatur; dicens; *Petite, & accipietis*, eò magis, si petamus ea, quæ iurè petenda sunt, & vt ea memoria retineamus, per huiusce verbi **PETITE** incipiunt, etenim per litteram **P**, Peccatorum remissionem; per **E**, Executionis liberationem; per **T**, Temporalem flagellationem; per **I**, Interiorum consolationem; per aliud **T**, Temporalem necessitatem; & per vltimum **E**, Æternam felicitatem petere debemus, & in omnibus hisce petitionibus, nunquam verba paulo ante dicta, sunt à nobis omittenda; videlicet: *Fiat voluntas tua, sicut in celo, & in terra.* Peccatorum remissio, humiliter ab vnoquoque fidei petenda est, quam si corde contrito illam petierit, accipiet. Quinimmo, ipse piissimus Christus, præstò est ad ignoscendum, iuxta illud Ezech. 18. *In quacumque hora ingemuerit peccator, & cet.* Excecationis liberationem insuper petere debemus iuxta illud Sap. 11. *Excecauit eos malitia eorum*, nam propria malitia excecati sumus, & est maius periculum, quòd homo, dum viuít, pati possit, & qui hoc modo excecati sunt, frequenter in desperationem de Dei misericordia labuntur, quia per prauam peccandi consuetudinem, viam salutis amittunt, quare Apost. Ephes. 4. nos admonet, his verbis nobis manifestans, quam periculosa sit hæc cæcitas, dicens; *Nolite ambulare sicut, & gentes ambulant in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à via Dei per ignorantiam, quæ est in ipsis; propter cæcitatem cordis eorum, qui desperantes; semetipfos tradiderunt impudicitia in operationem immunditiæ omnis in avaritiam, & cet.* Temporalem flagellationem in corpore nunc, vt flagella futuri sæculi euadere possimus;

Sicut à nobis petenda sunt à Deo per Verbum Petite, expressa:

Peccatorum remissionem petere debemus.

Excecationis liberationem petenda est.

Ephes. 4.

Temporalem flagellationem petere debemus

imus;

nius; hoc maxime attentata acerbitate, ac flagellationis diuturnitate alterius vite, petere debemus, nam, vt dixit Apost. ad Hebr. 10. *Horrendum est incidere in manus Dei uiuentis*, (supple in alio seculo) In presenti quidem, bonum est incidere in manus Domini temporaliter, ideo Rex poenitens orabat dicens; *Domine ne in furore tuo arguas me*; (scilicet in Inferno) *Neque in ira tua corripas me*, hoc est in Purgatorio; *Sed miserere mei Domine*, puniendo me in presenti vita, & D. Augustinus orabat dicens. Hic ure, hic seca, vt in æterni parcas. Interiorem consolationem, & præcipue inter adueria, petere debemus, ipse enim est; *Deus totius consolationis*, qui *consolatur nos in omni tribulatione nostra*; de qua sanè animæ consolatione, Regius psaltes dicebat; *Renuit consolari anima mea* (hoc est in huiusce sæculi rebus) *Memor fui Dei* (subdit) scilicet contemplando; *Quam bonus sit ijs, qui recto sunt corde, & delectatus sum, & defecit spiritus meus*; In tali exercitatione (videlicet) quasi in extasi positus. Temporalium necessitas, Deo insuper petenda est, prout in oratione quotidiana Dominicali dicimus. *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie*. Non autem dicit. Panem nostrum crastinum, da nobis cras, ad insinuandum, quod circa temporalia, superfluitatem haud petere debemus, aut notabilem prouisionem, sed solum necessitatem, non quidem personæ tantum, sed status, & conditionis vniuscuiusque. Hanc sanè necessitatem, omni refecata superfluitate, petebat Domino Sapiens Salomon, Prou. 30. *Duo rogavi te, ne deneges mihi antequam moriar; paupertatem, & diuitias, ne dederis mihi, sed victui meo tribue tantum necessaria*. Æternam felicitatem, & gloriam demum petere debemus, prout in psalmo 26. *Vnam petij à Domino, hanc requiram; vt inhabitem in domo Domini, & cet.* Hanc vnam, Dauid dicit esse a Deo petendam singulariter, & præ omnibus alijs rebus, & summo studio requirendam, scilicet æternam gloriam, quæ sola, intellectus nostri capacitatem replere potest, ipsomet Regio psalte testante; *Satiabor cum apparuerit gloria tua*. De qua multa diximus in 12. Soliloquio, nuper typis excusso.

Dauid exoratio, vt in presenti vita puniretur.

D. August.

1. Cor. 1.

Temporalium necessitas a Deo petenda est, & quo modo.

Salomonis petitio.

Sola gloria Beatorum satiare nos potest.

cuffo. Si ergo hæc petierimus à Deo, exaudiemur, quibus modis, iuxta **NOEMA** propositum.

Noema declaratur.

Regula Grammaticalis obfirmanda in nostra oratione. Nomen, quod nostram orationem ingredi debet.

Verbum, quod in nostra oratione esse debet

AD SYDERA SIC TRAHIMVR, intellige nostram oratione mediante; duabus tamen obseruatis conditionibus, quas à Grammatica didicimus. Air enim Grammaticus, duas esse principales partes orationis, Nomen, & Verbum, (nulla enim Oratio sine his fieri debet) quibus ingredientibus, oratio, perfectionem suam consequitur. Nomen, quod orationem nostram ingredi debet, illud est, de quo æterna Dei Sapia dicit Ioan. 15. *Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis*; Nomen inquam de quo Apostolus dicebat; *Dedit illi nomen, quod est super omne nomen*, &c. Verbum autem illud est de quo Ioan. primo dixit; *Verbum caro factum est*. Christus enim quatenus Deus; Verbum dicitur, quatenus homo verò, illius nomen est Iesus (quod Saluator interpretatur) Si ergo nostram orationem hæc duabus partibus exornata erit, hoc est, si Christi meritis erit innixa (qui Deus erat, & homo) profectò; **AD SYDERA TRAHIMVR**, quare vnusquisque fidelis, vnà cum Psalmista dicere debet, **vt in THEMATE**.

Thema explicatur.

Expandi MANVS meas ad te; Manus inquam Fidei, & operis, quæ Christi meritis innitantur; tunc enim vnusquisque audiet id, quod mulieri Cananæ dictum est, *vt in hodierno Euangelio. Vade, & fiat tibi sicut credidisti.*

FER.

FERIA VI. PRIMÆ.

De corporis humani miseria.

*Erat quidam homo triginta, & octo annos
habens infirmitate.**Ioan. V.*

SYMBOLVM.

*CALANDRIVS auis est, qua si infirmum respicit;
illum ad sanitatem restituit.*

NOEMA.

EX ASPECTV VITA.

THEMA.

*EPHRAIM, quasi AVIS auolauit;
Ose. ix.*

AVSPICIVM olim apud Antiquos, diuinitio quædam erat, ex gestu, vel cantu AVIVM sumpta; Auspicium dictum, quasi Auisperium, ab Auibus spectandis. Quicquid de eorum superstitionibus dici posset, nihil ad nos. De quadam aue CALANDRIO vocata, non solum profani scriptores, sed etiam Doctores Catholici, mira referunt, quæ à Regibus, & Principibus terræ, admodum desiderabilis est, nã si respicit, illicò ad illius intuitum, infirmus ad perfectam restituitur sanitatem; cum ipsa, humorem peccantem ab infirmo exeuntem, extrahat, illumquè in se recipiat, quò præstito; infirmo vita, ipsi verò mors, prouenit. Proprietas sanè Christo felicissimo aui, de quo, vt in THEMATE, apprimè conueniens. Ipse enim mysticus Ephraim dicitur (qui interpre-

*Symbolum
pronunciamur.
Auspicium
quid.**Calandri auis
vtrius.**Ephraim inter
præstant.*Etaur

tatur crescens, auctus, seu augmentum, vel fertilitas, de quo Luc. 2. canit. *Iesus proficiebat sapientia, & aetate & gratia apud Deum, & homines.* Omnemque gratiæ fertilitatem, vniuerso attulit mundo. Hanc inquam aüem diuinam, Reges terræ mirum in modum exoptauerunt, vt Luc. 10. legitur. *Multi Reges voluerunt videre, quæ vos videtis.* Albi coloris erat hæc Auis; hoc est innocentia, & omnium virtutum pennis exornata, de qua Apostolus ad Hebr. 7. dicebat; *Innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus.* Auis inquam hæc, è cæli summitate in mundum hunc, ad humanum genus curandum, quod graui laborabat infirmitate, in temporis plenitudine auolasse perspicuum est, iuxta ipsiusmet testimonium Luc. 4. *Euangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde.* Nec oculos ab hoc infirmo, qui triginta, & octo annos in infirmitate commorabatur, auertit, etenim eius oculi, vt psal. 65. ait; *Super gentem respiciunt,* Quod factum est, vt per extrinsecam imputationem; *Qui peccatum non fecit, neque dolus inuentus est in ore eius, pro nobis peccatum fecit,* vt ait Apostolus prima Pet. primo hoc est; Sacrificium pro peccatis nostris esse voluit, vt D. Augustinus explicat; igitur peccatorum nostrorum humore ad se attacto, vt nobis diuturna infirmitate laborantibus, sanitatem redderet, Crucis supplicium in proprio corpore sustinuit; vnde prima Pet. 2. legitur; *Qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, vt peccatis mortui, in uitia viuamus, cuius liuore sanati sumus,* iuxta illud, quod ab ipsomet Ioan. 12. dùm viueret, prædictum est; *Et ego, si exaltatus fuero à terra (idest in Crucis ligno) omnia traham ad me ipsum.* Tunc enim absoluto Redemptionis nostræ opere, genus humanum tanto tempore in sua infirmitate laborantem, perfectæ sanitati restitutum est; *Cuius liuore sanati sumus,* quare conueniens est **NOEMA** huic **SYMBOLO** ap. arum, quod est.

Christus tanquam Auis cælestis.

Christus veluti Calandrius fuit.

Genus humanum quomodo sanatum.

Maxima declaratur.

EX ASPECTU, VITA. supple sequitur etenim; nisi misericordiae suæ oculis, nos aspexisset (cum Redemptionis humanæ.

humanæ ineffabile mysterium Dei bonitati tantum adscri-
batur) profectò totum genus humanum, adhuc graui mor-
bo, propter primorum parentum culpam, utiquè laborare,
non est dubium. Non enim sub hominum meritis cadere
potuit Incarnationis opus eximium, cum nullus mereri pos-
set primam gratiam, quæ totius meriti principium est. Nul-
la etenim virtus, quantumuis ex sua natura perfecta esset,
sine Christo, grata esse poterat ipso Deo, nec alicuius valo-
ris erat, vt Apostolus ad Ephes. primo affirmat. *Qui grati-
ficauit nos in dilecto filio suo.* A Deo etenim statutum erat,
vt nullum opus sibi gratum esset, aut acceptum, nisi per
Christum mediatorem, ex quo sequitur, quod si ipse Chri-
stus (qui, veluti **AVIS** è cælo euolauit in hunc mundum)
non aduenisset; infirmi adhuc essemus, quare pietatis suæ
oculos ad nos dirigens; Ex **ASPECTU VITA** subsecuta est;
Qui languores nostros ipse pertulit in corpore suo. Ineffabilis
sanè huiuscæ cælestis Medici clementia, & pietas, de quo D.
Augustinus dicebat; Magnus de cælo venit Medicus, vbi
magnus iacebat ægrotus, qui; vt nostra sanaret vulnera;
Iplemet *Pulneratus est propter iniquitates nostras; attritus
est propter scelera nostra.* Cum igitur è cælo iste mysticus
Ephraim (quasi **AVIS CALANDRIVS**) in hunc mundum
venisset, vt languores nostros sanaret; proprium sanguinem
effundere dignatus est, quo mediante, Sacramentorum me-
dicina, ad omnes nostras infirmitates spirituales pellendas,
effecta est, quare ad hunc cælestem Medicum, quoties ali-
qua infirmitate laboramus, pergere debemus, nostris mise-
rijs omni festinatione subuenientem. Ipsum igitur toto cor-
dis affectu inquirere debemus, vt benedictionem, & gra-
tiam ab eo obtineamus, prout Paul. ad Ephes. primo ait.
*Benedictus Deus, & pater Domini nostri Iesu Christi, qui be-
nedixit nos in omni benedictione spiritali, in cælestibus, in
Christo, in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificabit nos,
in dilecto filio suo, in quo habemus Redemptionem, per sangui-
nem eius, remissionem peccatorum secundum diuitias gratiæ
eius.* Ad eum accedendum est, quoniam copiosus est in

*Incarnatio nō
cadit sub mor-
bis.*

*Christus pius
Medicus.*

*Exortatio vt
ad cælestem
Medicum con-
fugiamus.*

Ephes. 1.

Ephes. 2.

omni pietatis medicamine, vt Paulus ad Ephes. 2. dixit. *Deus autem, qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, & cum essemus mortui peccatis, conuiniificauit nos in Christo, cuius gratia saluti estis. Festinemus currere ad hunc Medicum, omnium gratiarum fontem, nos vocantem, vt ab omnibus nostris infirmitatibus simus liberati, vt 2. Timot. primo dixit Apostolus. Qui nos liberauit, & vocauit uocatione sua sancta, non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum, & gratiam, quæ data est nobis in Christo Iesu. Ipsum adire tenemur, qui, vt nos sanaret, seipsum, multis repleuit infirmitatibus, vt Paulus ad Tit. 2. dixit. Qui dedit semetipsum pro nobis, vt nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi populum acceptabilem. Ad hanc felicissimam AUEM Christum, quæ è Cælo auolauit, (vt in THEMATE) dicitur.*

2 Tim. 1.

Tit. 2.

Thema. ephes.
saint.

EPHRAIM QVASI AVIS AVOLAVIT, cursum dirigere debemus etenim; vt nos graui laborantes infirmitate liberaret, sanguine suo pretioso fontem, & lauacrum fecit, vt Hebr. ultimo. *Propter quod, & Iesus, vt sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est, In quem qui se mittit; Sanus fit à quacumque detinetur infirmitate, vt in Euangelio.*

DOM.

DOMINICA SECUNDA.

De cordis humani requie in solo DEO
habenda.

Domine bonum est nos hic esse.
Mat. XVII.

SYMBOLVM.

TRIANGVLI figura, in cuius medio, **CIRCVLVS** conspicitur

NOEMA.

DATVR UACVVM.

THEMA.

Satiabor, cum apparuerit GLORIA tua.
Psal. xxxvij.

TRIANGVLVS, figura est, tres habens angulos, **CIRCVLVS** verò, figura est annularis, qui à Mathematico sic definitur; **CIRCVLVS** est figura plana, vna tantum linea contenta, in cuius medio punctus est, à quo omnes, lineæ ad circumferentiam ductæ, sunt æquales.

Hæc, omnium planarum figurarum est perfectissima. **TRIANGVLARIS** figura, hominem; non solum quoad animam, verum etiam quoad corpus exprime, certum est; quoad animam inquam, quia ex tribus potentijs constat homo; memoria, intellectu, & voluntate, quibus, ad ipsiusmet æterni conditoris imaginem plasmatum est, prout Theologorum cætus affirmat, sed de his hæctenus, cum in nostro opere nuper typis excusso Soli, primo, fusius de hoc per-

*Symbolum
pronunciatur.*

*Trianguli, &
Circuli des-
finitio.*

*Homo Tri-
angularis figura
est.*

tra-

Mundus figura circularis est
Mundus figura vocatur.

2. Ioan. 2.

Quadruplex mutatio in rebus creatis.

Mutationes quatuor in homine.

Mutatio ad substantiam qua.

D. Bernard. Mutatio ad qualitatem qua.

Mutatio ad quantitatem qua.

tractatum sit. Quoad corpus etiam, homo figuræ Triangulari similis est, cū ex carne, ossibus, & nervis (quæ partes principales illius sunt) compositus sit; sicuti CIRCULARIS figura, Mundum hunc repræsentat, de qua Apóst. primo ad Corinth. 7. dixit; *Præterit figura huius mundi.* Mundum hunc, figuram vocat Apostolus, quia ea facilitate, res huius mundi consumuntur, qua, figura in speculo repræsentata, deletur; vel figuram appellat Mundum hunc, quia esse permanens non habet, quemadmodum Mundus, qui ex figura Spherica, & circulari constat, de quo 2. Ioan. 2. *Transit mundus, & concupiscentia eius, & nihil est, quod permaneat sub Sole, propter continuam mutationem, & verum vicissitudinem.* Et sicuti in rebus creatis; Quadruplex mutationis species apparet, scilicet ad substantiam mutatio, & hæc dicitur generatio, & corruptio; ad qualitatem, & nuncupatur augmentum; & ad Vbi, & dicitur sursum, & deorsum, ante, & retro, à dextris, & à sinistris; Ità spiritualiter, has mutationes continuè in mundo fieri (qui Sphericam figuram habet) experimur in dies. Prima enim mutatio, (quæ ad substantiam dicitur) quotidie apparet, quia de natiuitate ad mortem (idest) de generatione in matris utero habita, ad corruptionem in morte, properamus; vnde Iob. 14. *Homo natus de muliere breui viuens tempore, repletur multis miserijs, qui quasi flos egreditur & conteritur; & fugit velut umbra, & nunquam in eodem statu permanet.* Altera mutatio (quæ alteratio nuncupatur) mille modis fit, vnde D. Bernardus in meditat. ait. In hac valle lachrymarum, est vita laboriosa, vita corruptibilis, vita amaritudine plena; hanc humores tumidant, dolores exterminant, ardores exsiccant, aëra morbidant, escæ inflant, ieiunium macerant, ioci solvunt, tristitiæ consumunt, sollicitudo coarctat, securitas hebetat, senectus incuruat, infirmitas frangit, mæror deprimit. Hæc D. Bernardus ex quibus constat, quot alterationes patitur infelix homo dum in hoc mundo commoratur. Mutatio ad quantitatem, Mundi diuitias respicit, quæ (vt plurimum) augentur, ac minuuntur, vnde qui-

quidam Philosophus hanc sententiam pronunciauit. Si bene volumus dicere veritatem; non propria, sed mutuata vocare possumus, quæ habemus; quia cum omnes in rota Fortunæ volubilis militemus, sæpe de diuitijs in paupertatem mergimur improvisè. Mutationem ad Vbi, Dominia respicit, & potestates. Nam ducè experientia, videmus quod ij, qui in mundo primatum tenent, citò ad miseriam deueniunt, & qui in dextera florebant per potentiam, ad sinistra per tristitiam labuntur, & tanto fortius conquassantur, quanto locus eorum erat eminentior; vnde D. Chriost. super 2. cap. Mat. dicit. Semper enim grandis potestas, maiori timori subiecta est; sicut enim ramum arborum in excelso positum; etiam si leuis aura flauerit, mouet; sic & sublimes in culmine dignitatum existentes, leui nuncij fama conturbat; humiles sicut in conualle, plerumquè in tranquillitate consistunt. Hæc ille. His ergo mutationibus, Mundi huius figuram, Sphericam esse, cognoscimus. Quemadmodum ergo figura Triangularis, à Circulari nullatenus potest repleri, sic Mundus iste sphericus, animam hanc nostram explere nunquam poterit (quæ Triangulari figura exornata est) vt ex professo in nostro opere nuper edito Solil. I 2. pertractauimus, quare aptissimum esse dicimus NOEMA huic SYMBOLO assignatum, quod est.

Mutatio ad Vbi que.

D. Chriost.

Exemplum.

Cöclusio quod Anima nostra ab his, quæ in Mundo sunt saturari non potest.

DATVR VACVVM; etenim præter illa, quæ in nostra elucubratione Solil: 6. diximus; si homo omniū desideriorum suorum complementum haberet, adhuc in eius animo DATVR VACVVM; Præclarissimum huius veritatis exemplum Salomon dedit, qui omnibus ijs, quæ ab homine in hac vita desiderari possunt, abundabat, tamen, Ecclesiaste 2. testatum reliquit; *Omnia, quæ desiderauerunt oculi mei, non negaui eis, nec prohibui cor meum, qui in omni voluptate frueretur, & cetera.* his verbis concludit, dicens; *Vidi in omnibus vanitatem, & afflictionem animi, et nihil permanere s. b. Sole.* Vnde D. August. lib. Soliloq. cap. 32. dicit. Nemo potest in vtroque seculo consolari; neque potest quis hic,

Noëma declaratur.

Salomon experientia didicit: DATVR VACVVM.

Ecc. 2.

D. Augustini depræcatio.

& in

& in futuro gaudere; sed necesse est, vt vnum perdat; qui alterum voluerit possidere. Deinde subdit. In hac ergo vita, renuit consolari anima mea, vt digna habeatur tuis consolationibus æternis Domine Deus; nam iustum est, vt amittat te, qui in aliquo alio magis consolari eligit, quam in te. Rogo ergo te pater Sancte, non permittas me in aliqua vana consolatione consolari, sed peto, vt omnia mihi amarescant, vt tu solus dulcis appareas animæ meæ, qui es dulcedo inestimabilis. Hæc ille. Quodd etiam Regius Pfalteres, experientia didicerat, vt in præassumpto **THEMATE** affirmauit, videlicet.

*Davidis anthe-
vitate compro-
batum.*

*Thema acph-
catur.*

D. August.

D. Bernar.

*Gloria Dei so-
la hominum
appetitum im-
pleri potest.*

SATIABOR, CVM APPARVERIT GLORIA TUA, quæ sola humanum intellectum quietare potest, D. August. teste l. primo Confes. *Fecisti nos Domine ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.* Quibus verbis perspicuum apparet, quodd in hoc presenti sæculo semper; **DATVR VACVVM;** & D. Bern. lib. de perfecta conuers. Regul. c. 36. id magis expressit, dicens. Ad imaginē Dei facta anima rationalis; cæteris omnibus occupari potest, repleti nō potest; Capacem Dei, quicquid Deo minus est, non implebit.

Sola igitur **GLORIA** Dei, satiare potest humanū appetitū, quia Beatitudo est status omnium bonorum aggregatione perfectus, quā attendens Petrus dixit; *Domine bonum est nos hic esse, vt in Euangelio.*

FER.

FERIA II. SECUNDÆ.

De varijs supplicijs propter peccatum;
Animæ inflictis.

*Ego vado, & quaeritis me, & in peccato
vestro moriemini.*

Ioan. IIX.

SYMBOLVM.

*HOMO, dorsum versus SOLEM habens, eius VMBRAM,
ingiter ante oculos cernit.*

NOEMA.

HORROR ANTE ME.

THEMA:

*Verterunt ad me TERGA, & non FACIES suas.
Jerem. xxxi.*

VMBRA, aër est Sole carens, quæ alicuius corporis objectu fit, ac præsertim Nubium, quare proverbiale hyperbole is, qui trepidat, cum ei nulla timoris causa subsit, suam ipsius metuere **VMBRAM** dicimus. Hunc inquam peculiarrem peccati effectum esse dicimus, de quo Reginus Psaltes peccatores alloquens, dixit; *Et trepidauerunt timore, ubi non erat timor.* Corpus hoc, quod est impedimento, ne Sol iustitiz Christus gratiz suæ radijs, cordis nostri tenebras illuminet, peccatum est, de quo Apostolus dicebat; *Peccatum est corpus peccati;* Quo mediante non modica interpositio facta est inter nos, & nostrum Creatorem, & est illud *Magnum* obos, quod firmamentum est inter nos, & ipsum Deum. Peccator

*Symbolum
pronunciatur.
Vmbra quid.*

Proverbia.

Psalm.

*Peccatum cor-
poris dicitur.*

F
tor

*Peccator terga
Deo vertit.*

*Peccati defu-
nitio.*

*Peccator sem-
per timet.*

*Conscientia ef-
fectus.*

*Littera Hebr.
D. Ambr.*

*Peccati effe-
ctus à D. Cri-
sost. explican-
tur.*

*Psal. 50.
Euthimij ex-
plicatio.*

D. Theodorat.

*Peccatum sur-
umbra dicitur*

Psal. 38.

tor igitur, antequam lethali culpa maculatam haberet ani-
mam, ad Solem, Christum, cordis sui, faciem habebat; ac
perpetrato (etiam non solam voluntatem) delicto, ad Deum
terga vertit, prout nonnulli peccatùm ipsum desinientes, di-
xerunt, quòd est; auersio à summo bono incommutabili, &
conuersio ad creaturam, quæ est bonum commutabile, ac
per consequens, VMBRAM præ oculis iugiter habet, qua
potissimum de causa infelix, in perpetuo timore viuít;
Prou. 28. dixit. *Eugit impius nemine persequente*; Cuius tim-
oris causam Iob 5. assignauit, dicens; *Son tus timoris sem-
per in auribus illius*; Nam conscientia (vt vulgo dicitur)
mille testes, & hæc incessanter aduersus eum clamat, & ob id
varijs cruciatibus affligitur miser peccator, & vt ripseret
Iob. 15. dicit; *Cum pax sit, ille semper insidias suscipitur*.
Quando inimicus dormit, quando animalia quiescunt, &
omnia silent, tunc peccator in continuo viuít timore. In
pace prædo, aut vastator veniet illi (sic lutea Hebræa habet)
& vt D. Ambr. in psal. 35. *Dixit iniustus, & eet*. Error nos-
ter, tanquam malus exactor occurrit, vel tanquam malus
fœnerator conueniens debitorem, & D. Crisost. ait; Nun-
quam quiescit, sed & dormit, & in foro, & in templis, & in
mensa, & dormientem, & surgentem adoritur. Ab hoc mi-
serissimo statu Rex penitens liberari cupiebat, cum Deum il-
lis verbis exorabat; *Quoniam iniquitatem meam ego cognosco,
& peccatum meum contra me est semper*; Nam vt Euthimius
ait; Conscientiæ mex oculis, noctu, diuque illud cerno, &
D. Theodoretus super psal. 50. ait; Semper malorum meorù
imagines, & peccata audacter perpetrata perspicio, & nocte
somnia, interdium mente renouo; Quare peccatum (vt di-
ximus) veluti umbra est, quam, dum homo dorsum versus
Solem habet, impossibile est, quòd eam præ oculis non ha-
beat, quòd si oculos claudit; ac postea aperit, primum quòd
ei occurrit, eius umbra est, si à dextris, vel à sinistris, se ver-
tit; semper illius Umbra se ei offert, ac per consequens in per-
petuo timore vitam consummit, vnde David psal. 38. in
persona peccatoris clamabat ad Deum; *Remitte mihi, ac re-
frige-*

frigeret priusquam abeam; Nam peccatum, D. Crisost. teste, hom. 17. in Gen. Mentem flagellat, cor laniat, & quouis rore grauius apprehendit, & D. Augustinus super illud Psal. 117. *Fortitudo mea, & laus mea Dominus;* Peccatoris statum miserum describit, iuxta NORMA, huic SYMBOLO aptatum, quod erat.

Peccati effectus describitur.

HORROR ANTE ME, his verbis. Plerumque irruit nescio quid repentinum, fit conturbatio cordis, contremiscit terra, tonitruus datur de cælo, horribilis fit impetus, vel strepitus; leo fortè videtur in via, fit conturbatio, latrones insidiantur, fit turbatio cordis, pauetur vndique, sollicitudo incutitur. Vnde hoc? quia deseruit me fortitudo mea. Si enim maneret illa fortitudo, quid timeretur? Quicquid nunciaretur, quicquid frenderet; quicquid sonaret, quicquid caderet, quicquid horreret, non tereretur. Sed vnde illa perturbatio? Deseruit me fortitudo mea. Hæc inquam fortitudo, Dei gratia est, quæ fidelem, antequam peccaret, reddebat tutum, ac fortem; sed perpetrato delicto; ipsammet peccatum, ei aufert securitatem, ac stabilitatem cordis; quia illum priuat Deo, qui est eius fortitudo, & virtus, quare merito, veluti is, qui terga ad Solem vertit, eius **UMBRAM** habet semper ante oculos, vnde peccator, propter timorem, ab ipso peccato inflictum, dicere potest; **HORROR ANTE ME**, quia, vt in assumpto **THEMATE**.

*Norma declaratur.
D. Augustini doctrina.*

Dei gratia fortitudo animæ dicitur.

applicatio.

VERTERVNT AD ME TERGA, ET NON FACIES, quod ad inuerecundiam spectat. Si enim aduersus aliquem, dorsum conuersum quis habuerit, statim, vt auertitur, supplex ab eo veniam petit, vt mihi parcas te exoro (ait) te enim non fueram intuitus. At peccator, ex professo ad Deum terga vertit, vt ipsemet Deus queritur; **VERTERVNT AD ME TERGA, ET NON FACIES**. Ac si diceret. Me contemnunt, & ad cordis desideria conuertuntur, legem, & præcepta mea contemnentes, ex quo sequitur, quod Deum ad iram prouocat peccator, & cælum, cunctaque creatura.

Thema explicatum.

Peccatoris inurbanitas.

*Peccator terga
Deo vertit.*

*Peccati defi-
nitio.*

*Peccator sem-
per timet.*

*Conscientia ef-
fectus.*

*Littera Hebr.
D. Ambr.*

*Peccati effe-
ctus à D. Cri-
sost. explican-
tur.*

*Psal. 50.
Euthimij ex-
plicatio.*

D. Theodorot.

*Peccatum sur-
umbra dicitur*

Psal. 38.

tor igitur, antequam lethali culpa maculatam haberet ani-
mam, ad Solem Christum, cordis sui faciem habebat; ac
perpetrato (etiam per solam voluntatem) delicto, ad Deum
terga vertit, prout nonnulli peccatùm ipsum desinientes, di-
xerunt, quòd est; auersio à summo bono incommutabili, &
conuersio ad creaturam, quæ est bonum commutabile, ac
per consequens, VMBRAM præ oculis iugiter habet, qua
pessimum de causa infelix, in perpetuo timore viuít;
Prou. 28. dixit. *Fugit impius nemine persequente*; Cuius ti-
moris causam Iob 5. assignauit, dicens; *Son tus timoris sem-
per in auribus illius*; Nam conscientia (vt vulgo dicitur)
mille testes, & hæc incessanter aduersus eum clamat, & ob id
varijs cruciatibus affligitur miser peccator, & vt ripserit
Iob. 15. dicit; *Cum pax sit, ille semper insidias suscipitur*.
Quando inimicus dormit, quando animalia quiescunt, &
omnia silent, tunc peccator in continuo viuít timore. In
pace prædo, aut vastator veniet illi (sic lutea Hebræa habet)
& vt D. Ambr. in psal. 35. *Dixit iniustus, & cet.* Error nos-
ter, tanquam malus exactor occurrit, vel tanquam malus
fœnerator conueniens debitorem, & D. Crisost. ait; Nun-
quam quiescit, sed & domi, & in foro, & in templis, & in
mensa, & dormientem, & surgentem adoritur. Ab hoc mi-
serissimo statu Rex penitens liberari cupiebat, cum Deum il-
lis verbis exorabat; *Quoniam iniquitatem meam ego cognosco,
& peccatum meum contra me est semper*; Nam vt Euthimius
ait; Conscientiæ meæ oculis, noctu, diuque illud cerno, &
D. Theodoretus super psal. 50. ait; Semper malorum meorù
imagines, & peccata audacter perpetrata perspicio, & nocte
somnia, interdiu mente renouo; Quare peccatum (vt di-
ximus) veluti umbra est, quam, dum homo dorsum versus
Solem habet, impossibile est, quòd eam præ oculis non ha-
beat, quòd si oculos claudit, ac postea aperit, primum quòd
ei occurrit, eius umbra est, si à dextris, vel à sinistris se ver-
tit, semper illius Umbra se ei offert, ac per consequens in per-
petuo timore vitam consummit, vnde David psal. 38. in
persona peccatoris clamabat ad Deum; *Remitte mihi, ne re-
frige-*

frigeret priusquam abeam; Nam peccatum, D. Crisost. teste, hom. 17. in Gen. Mentem flagellat, cor laniat, & quouis tortore grauius apprehendit, & D. Augustinus super illud Psal. 117. *Fortitudo mea, & laus mea Dominus;* Peccatoris statum miserum describit, iuxta NOEMA, huic SYMBOLO aptatum, quod erat.

Peccati effectus describitur.

HORROR ANTE ME, his verbis. Plerumque irruit nescio quid repentinum, fit conturbatio cordis, contremiscit terra, tonitruus datur de cælo, horribilis fit impetus, vel strepitus; leo fortè videtur in via, fit conturbatio, latrones insidiantur, fit turbatio cordis, pauetur vndique, sollicitudo incutitur. Vnde hoc? quia deseruit me fortitudo mea. Si enim maneret illa fortitudo, quid timeretur? Quicquid nunciaretur, quicquid frenderet, quicquid sonaret, quicquid caderet, quicquid horreret, non timeret. Sed vnde illa perturbatio? Deseruit me fortitudo mea. Hæc inquam fortitudo, Dei gratia est, quæ fidelem, antequam peccaret, reddebat tutum, ac fortem; sed perpetrato delicto; ipsamet peccatum, ei aufert securitatem, ac stabilitatem cordis, quia illum priuat Deo, qui est eius fortitudo, & virtus, quare merito, veluti is, qui terga ad Solem vertit, eius **UMBRAM** habet semper ante oculos, vnde peccator, propter timorem, ab ipso peccato inflitum, dicere potest, **HORROR ANTE ME**, quia, vt in assumpto **THEMATE**.

*Noema declaratur.
D. Augustini doctrina.*

Dei gratia fortitudo animæ dicitur.

Applicatio.

VERTERVNT AD ME TERGA, ET NON FACIES, quod ad inuerecundiam spectat. Si enim aduersus aliquem, dorsum conuersum quis habuerit, statim, vt auertitur, supplex ab eo veniam petit, vt mihi parcas te exoro (ait) te enim non fueram intuitus. At peccator, ex professo ad Deum terga vertit, vt ipsemet Deus queritur; **VERTERVNT AD ME TERGA, ET NON FACIES**. Ac si diceret. Me contemnunt, & ad cordis desideria conuertuntur, legem, & præcepta mea contemnentes, ex quo sequitur, quod Deum ad iram prouocat peccator, & cælum, cunctaque creatura;

Thema explicatum.

Peccatoris inurbanitas.

Omnis creatura peccatorem persequitur.

Romanorum supersticio.

Anima fidelis Dei Templum dicitur.

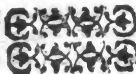
Virtutes anima ornantur.

Applicatio.

Creantur peccatores persequuntur.

arma aduersus eum sumunt, vt sui Creatoris vindictam sumant. Templum Romæ nomine Pantheon antiquitus erat, Deorum vniuersitati ab illis superstiosis dicatum, in quo (vt historix referunt) Romanorum Deus erat, quem aliarum Prouinciarum Dij omnes respiciebant. Quotiescumq; ergo Prouincia aliqua à Romano Imperio, cui subiacebat, abducebatur, confestim Deus illius Prouintix, quæ à fide defecerat, aduersus Romanorū Deum terga vertebat, quod certissimum rebellionis signum erat; Quo factò, Romani Duces suos, & exercitum ad illam deuastandam mittebant. Cuiuslibet fidelis Anima, Templum Dei est, in quo ipsemet requiescit, & summopere delectatur, iuxta Apostoli dictum; *Templum Dei, quod estis vos.* In ea inquam, veluti in ornato Templo, Dei Maestas (qui est Rex super omnes Deos) commoratur, in qua plures virtutes adsunt, illam exornantes, quibus mediantibus, nos Dij efficitur, vt in psalmo. *Ego dixi vos Dij estis, & filij excelsi omnes,* Quòd per adoptionem, & per electionem intelligendum est. Verum, sæpe accidit, quòd dum virtute deficiente, vitium suboritur, illi virtuti contrarium; tunc Deo terga vertimus, quod iam facta rebellionis præclatum est inditium; quare iuxta Dei decretum; cælum arma sumit, omnisquè creatura ad vltionem paratur; leo viso homine frauit, Tygris vngues parat; Vrsus ira accenditur; & cuncta animalia, ei insidias parant,

Quare comminatio in hodierno Euangelio facta, ab ipsemet Christo, valde pertimescenda est, dicente. *Ego vado, quaretis me, & in peccato vestro moriemini.*

FERIA

FERIA III. SECUNDAE.

De SACERDOTII excellentia.

Quaecumque dixerint vobis, facite, & c.
Mat. XXIII.

SYMBOLVM.

ARBOR procerā, magna fructuum copia onustā.

NOEMA.

NUMQUAM SPOLIATA!

THEMA.

*In medio platea eius, & ex utraque parte fluminis, LIGNVM
 VITAE, afferens fructus duodecim, per menses
 singulos, reddens fructum suum, & folia ligni,
 ad sanitatem gentium.*
Apoc. xxy.

QUEMLIBET hominem, ARBOREM quan-
 dam esse, cœcus ille à Christo illuminatus di-
 xit Mar. 8. *Video homines, quasi Arbores am-
 bulantes; Cuius similitudinis ratio, Græcorum
 antiquorum sententia comprobatur, qui ho-*

minem hunc Antropos vocauerunt, hoc est Arbor inuersa:
 etenim; si hominis figuram contemplantur, eam euerſæ Ar-
 bori similem esse fatebimur. Arbor nanque fixas habet ra-
 dices in terra, à qua humorem attrahit, quo sustentatur,
 eius rami cœlum versus tendunt; si bona est, bonos fructus;
 si verò mala, malos facit. Hæc eadem de homine possunt
 dici, qui cum sit Arbor euerſa, radices, id est capillos sursum
 habet à cœlo influentias attrahentes, prout radices à terra.

Eius rami, hoc est brachia. & tibiæ, deorsum sunt, quòd si
 bonus

*Symbolum
 pronuntiat
 Homo Arbor
 dici.*

*Homini cum
 Arbore simili-
 tudo.*

bonus est homo, bonorum operum fructus vberrimos geminat, sin verò malus, malos fructus; hoc est vitia quamplurima ex eo prodeunt. Hæc inquam est huiusce arboris conditio. At in duplici statu hæc Arbor mystica considerari potest, etenim antequam peccaret homo, nullatenus Arbor inuersa vocari poterat, qui in amœnissimo terrestris Paradisi viridario, ab ipsomet diuino Artifice reclusus, creatus fuit, Philone Hebreo teste, ac dicente. Plantator ille Deus opt. max. fecit hominem rectum; & hoc non solum quoad corpus de terra Virgine plasmatum, sed etiam quoad animam, dono iustitiæ originalis exornatam; in quo felicissimo statu, sensus non erat ad malum pronus, caro infirma non erat, quæ spiritui, spiritus verò Deo subiectus erat, at peccato perpetrato; Arbor hæc incuruata est, vnde Reginus psaltes, nomine primi parentis, dixit; *Euersus sum, vt caderem*; Quo sanè tempore, euersi Arboris nomen accepit; ac veluti, infructuosa Arbor, de illo deliciarum loco, eiectus homo, & in huius mundi deserto transplantatus est. Quæ curuitas à Christo Redemptore, in Crucis ligno, virtute Sacramentorum, ab eo tunc temporis, denuò fuit erecta, quare vnusquisque fidelis in gratia constitutus, virtute Sacramentorum, quæ à Christi sanguine efficaciam habent, Arbor recta nuncupari potest. At cum hoc præclarum donum à Christi pietate proueniat, qui Sacramenta instituit, conueniens erat vtique, vt ex fidelibus, aliquos ordinaret, qui ipsa Sacramenta cæteris ministrarent, hæc enim hominibus lapsis necessaria sunt; at quia nullus ministrare, aut dispensare potest thesaurum alicuius Regis, nisi de eius licentia, & mandato (quem iam fidelem probauerit) hinc est, quod Sacerdotes elegit, tanquam thesauri sui fideles dispensatores, de quibus Apost. *Sic nos existimet homo (homo inquam peccator) vt ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei.* Quare duo, hominibus in terra viuentibus, necessaria esse dicimus. Primum ipsa gratia, per quam regenerantur, & perficiuntur, vt apti sint intrare in Regnum cælorum, verum; quia ista gratia, per visibilia Sacramenta confertur, ideo necessarium est secundum

Homo Arbor mystica in duplici statu consideratur.

Philo, Hebr.

Homo Arbor, quando incuruatus.

Christus hemina, curuatasem Crucis ligno erexit.

Sacerdotij Institutio.

Sacerdos Thesauri cælestis minister.
1. Cor. 4.

Duo fidelibus necessaria; Gratia, & Auctoritas.

authoritas scilicet, seu officium administrandi ipsa Sacramenta, & in his duobus, totum salutis hominum complementum est. Nam sicut in hominis ipsius generatione, Deus, & homo concurrunt, ita quod homo corpus administrat, & Deus animam creat; ita sane ad regenerandum, & reparandum hominem lapsum per Sacramenta (quæ res visibiles sunt, & corporales) duo concurrere debent; Deus, & homo, ut scilicet homo, Sacerdotali dignitate decoratus, Sacramentum visibile administret, & Deus creet ipsam gratiam, nam Sacramentum, est sicut corpus, & gratia sicut anima, quæ quidem gratia inuisibilis est, per illud Sacramentum fidelibus collata, vnde in ipsius Sacramenti definitione dicitur, quod est visibile signum inuisibilis gratiæ. Ex quibus colligitur, quod sicuti potestas, ministrandi corpus, homini data est, ac creandi animam, non potuit ei dari, quia Soli Deo conuenit; ita potestas ministrandi Sacramentum visibile, debuit dari homini, idest Sacerdoti, qui veluti **ARBOR** procera verborum, & exemplorum fructus vberrimos omni tempore debet emittere. iuxta **NOEMA** huic **SYMBOLO** assignatum, quod est.

NVNQVAM **SPOLIATA**, supple, esse debet; nam omnes alios fideles vita, & moribus excellere debent Sacerdotes, quorum officium est, orationibus, instructionibus, exemplis, & doctrinis peccatores Deo reconciliare, tanquam ministri eius, illosque Christo reddere renouatos, & per pœnitentiam mundos, ex quo magna merces, & remuneratio eis datur; Vnde Quigenes super Leuit. ait. Si assumpseris peccatorem (Sacerdotem enim alloquitur) & monendo, docendo, orando, instruendo adduxeris eum ad pœnitentiam, ab erroribus correxeris, à vitijs emendaueris, & effeceris eum talem, ut eo conuerso, propitijs fiat Deus pro delicto, propitiaste diceris. Si ergo talis fueris Sacerdos, & talis fuerit doctrina tua, & sermo tuus, pars tibi datur eorum, quos correxeris, ut illorum meritum, tua merces sit, & illorum salus, tua sit gloria coram Deo. **Hæc ille.** Quibus verbis, quosnâ

fru-

*Conuenientia
inter creatio-
nem, & recrea-
tionem hominis.*

*Gratia per Sa-
cramentum visi-
bile collata in-
uisibilis est.*

*Creandi pote-
stas soli Deo
conuenit.*

*Noema decora-
tur.*

*Sacerdos Chri-
sti minister est.*

Origin Tertio.

*Sacerdos vultu-
si Arbor proce-
ra. quos fru-
ctus gerit, a-
re debet.*

Summus Sacerdos quemodo induitur.

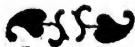
Sacerdotis indumenta qua.

Applicatio.

fructus pro populo sibi commisso, producere debeat, apparet. Et quemadmodum magnus Sacerdos induebatur bisso vsque ad pedes, vt Exod. 28. legitur. *In capite laminam auream habebat, in pectore verò rationale, quod erat ex duodecim lapidibus preciosis, in quatuor partes definitum;* Sed pannus super quo habebat lapides illos, erat duplex, vt fortior esset, & habebat humerale bipartitum, & semel tantum in anno intrabat in Sancta Sanctorum, vbi interdum apparebat Dominus; Ita bisso vestitus esse debet Sacerdos quilibet, per puritatem, & carnis mundiciam, qua toto vitæ suæ tempore pollere debet. Vsque ad pedes, vestis hæc attingere debet, alioquin Deum videre non posset, nec illius Sacramentum dignè sumere. Rationale insuper in pectore debet habere Sacerdos, quia Sacræ Scripturæ scientiam (quæ in duodecim Prophetis per quatuor Euangelia distinctis consistit) Sacerdos scire, meditari, docere, & secundum illam operari debet. Pannus sustentans, qui duplex est, ne frangatur; significat, quod, qui prædicat; quod ore profert, id opere debet complere, ne eius prædicatio contemnatur; Humerale bipartitum, Sacerdotis opera innuunt, quæ in contemplationis requiem, & prædicationis laborem consistunt. Semel tantum intrabat in Sancta Sanctorum, quia semel, scilicet in fine vitæ suæ, in cælorum regnum intrabit, vbi Deum facie ad faciem videbit. Et ita erit, vt in **THEMATE**.

Thema explicatur.

LIGNUM VITÆ afferens fructum duodecim, per menses singulos reddens fructum suum, & folia ligni ad sanitatem gentium; & tunc cuncti fideles. iuxta Christi præceptum in Euangelio, *Quicumque dixerint, facient.*

FER.

FERIA IV. SECUNDA.

De Tribulationum fructu vberissimo.

*Ecce ascendimus Hierosolymā, et filius hominis
tradetur Principibus Sacerdotum, etc.**Mat. XX.*

SYMBOLVM.

AVRVM in IGNE ad probandum positum.

NOEMA.

PROBATVM ESTIMOR,

THEMA.

*Tanquam AVRVM in fornace, probavit electos Dominus.
Sapient. iij.*

VRVM, omnium metallorum præstantissimum est, ab auro, hoc est, à splendore ita appellatum, cum Solis radiorum, cæteris metallis, sit magis receptivum, quod; ut ab auro alchimico cognoscatur, ab Artifice in igne ad probandū ponitur, nā quandiu est ibi rubige, vel mixtū extranea semper fumigat, qua cessante fumigatione perfecti auri signū est. AVRVM hoc, hominem iustū innuere, dubiū non est, qui Solis Christi radices gratiæ suæ præ cæteris recepit, quare; ut ab auro alchimico, idest ab eo, qui solum nomen Christiani habet, cognoscatur; IONE tribulationis iugiter probatur, cū Tribulatio potissimum medium sit ad hoc præstandū; expositus enim homo tribulationis examini, si per murmurationes, vel blasphemias fumigat, signum est, quod sibi non erat perfectæ patientiæ aurum, sed erat color sophisticus, arte

*Symbolum,
pronunciatur.
Auri dignitas.**Homo iustus
Auri dicitur.*

G hypo-

hypocritis fabricatus; sed cum æquè aduersa, vt prospera tolerantur; optimæ patientiæ signum est, & ex tali auro cœlum exornatur. Mat. 5. *Beati pacifici, quoniam filij Dei vocabuntur.* Quate iustus dum viuunt tribulationum sagittis continuo percussus, illud Thren. 3. dicere potest. *Posuit me quasi signum ad sagittam.* Etenim homo alterum Sagittarium sursum habet, alium verò deorsum, qui eum sagittis ferunt, quarum; aliæ ad vitam; aliæ vero ad mortem, sunt ordinatæ. Christus igitur, de cœlo tribulationum sagittas aduersus iustum immittit, vt his mediantibus illius meritum augeatur, vnde Apoc. 7. habetur, quod cum Ioannes vidisset quandam multitudinem personarum in cœlo, vestes lucidissimas habentes coronas in capite, & in manibus palmas, quasi victores gestantes, cum interrogasset, qui nam isti essent, & vnde venirent, ab Angelo fuit ei responsum: *Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, & lauerunt stolas suas in sanguine Agni.* Ac si diceret. Isti inquam sunt, qui in mundo ab omnibus conculcabantur, qui fortunæ ictibus erant expositi, qui paupertate premebantur maxima, qui iniurijs erant affecti, qui sagittis tribulationum quamplurimis confodiebantur; quorum vita, continua pœna erat; modo, fors eorum in melius est commutata, iam in summo honore, & gloria constituti sunt, & pro tribulationibus iam passis, cœlorum Regnum sunt adepti. Tribulationum sagittæ quæ à diuinæ clementiæ Arcu immittuntur erga iustum, ad vitam ordiuntur, Apostolo teste; Hebr. 12 *Flagellat omnem filium, quem recipit.* Multos habet filios Deus; Alter emanatione naturali filius nuncupatur, & vnicus est iste filius, à patre solo; per modum intellectus genitus, de quo Psal. 12. *Filius meus es tu, ego hodie genui te.* Alij sunt filij adoptione, & ita cuncti fideles, siuè iusti, siuè peccatores, filij Dei fieri possunt; Ioan. primo; *Dedit eis potestatem filios Dei fieri.* Alios denique habet electione filios, quos ad futuram Regni cœlestis hæreditatem consequendam, elegit; iuxta illud: *Elegit nos ante mundi constitutionem;* Omnem igitur filium, tribulationum sagittis flagellat piissimus illæ æternus Pater.

Vni-

Tribulationibus iusti probantur.

Duo Sagittarij aduersus hominem.

Christus iustum amoris sagittis percussit.
Apoc. 7.

Martyrum passiones varia

Christi sagittæ ad vitam ordiuntur.

Multos filios Deum habet.

Omnem filium Deum flagellat.

Vnigenitum enim filium suum, post carnis assumptionem, et flagellauerit, nec ne, ipsammet audiamus, dicentem; *In me transierunt ira tua*; quare per totum temporis spatium, quo nobiscum conuersatus est, semper illa Sacrosancta humanitas, tribulationum sagittis, & flagellis persecutionum exposita fuit, ac demum; *A planta pedis, usque ad verticem summum, non erat in eo sanitas*, Flagellis tribulationum pariter adoptiuos filios (vel qui fieri possunt) percutit, quod si peccatores sunt, vt respiciant, & poenitent, eos tribulationum sagittis percutit, quare: non ad interitum, sed potius ad vitam ordinatur tribulationes: si vero iusti sunt, & electi, quos ante mundi constitutionem elegit, hos tribulationibus premit, vt promissum illis premium adaugeatur. Est, & alter Sagittarius, qui deorsum, tribulationum sagittas aduersus iustum assidue dirigit, quae ab iniuuitatis suae arcu iaciuntur, ob inuidiam; nol. et enim, quod homo aeterna gloria frueretur, quam ipse propria culpa perdidit, quare; diuersis tentationum sagittis aduersus hominem iustum dirigit, qui Amoris sagitta erga Deum in corde vulneratus, ictibus a Diabolo infectis, insensibilis fit. Antiquitus, cum aliquem sagittis configere volebant, primam in illius corde dirigebant, quo vulnere accepto, illic moriebatur, quare alias sagittas in eum proiectas, non sentiebat. Hoc inquam modo cum aliquem iustum Tribulationum sagittis percutit, piissimus Deus, primum in corde illius proicit, quare, diuino vulneratus amore, ad Diaboli sagittas, insensibilis efficitur, & tunc, veluti **AVRUM** in **IGNE** positum, dicere potest, vt **NOEMA** huic **SYMBOLO** aptatum, dicit.

PROBATVM, **AESTIMOR**; intellige; in igne tribulationis, ab ipso Deo immisso, qui ignis appellatur, vt in Deut. 4. *Deus noster ignis consumens est*. Cinis materia est apta ad conseruandum diu ignem, & cum experiri volumus an sub cinere adsit ignis, tunc ligno cinerem amouemus, & illic apparet latens ignis. Primus parens propter peccatum ab eo **patratum**, terrae nomen accepit ab ipso Deo *Terra es, & in terram reuertetur*; Quae ex natura sua cruda est (sicuti Adam

Christus a Deo patre flagellatus.

Tribulationes ad salutem dantur.

Diabolus sagittarius est aduersus hominem

Iustus Diaboli sagittis insensibilis.

Antiquorum consuetudo.

Applicatio.

Noema declaratur.

Deus Ignis est

Adam Cinis fuit. Peccati cruditas.

post peccatum crudus effectus est) in quo intelici statu vnusquisque, qui ab eo originem contraxit, permanfit; viquequo Dei filius e caelo descendit; *Et Verbum caro factum est*, qui in terram attulit ignem, vt arderet, ipfomet hoc testante Luc. 12. *Ignem veni mittere in terram, & quid volo nisi, vt ardeat*. Quo quidem tempore, per hunc ignem, omnis peccati cruditas decocta est, ac poenitus euauit, & tunc terrae nomen amisit, & cineris nomen, assumpsit; qua de causa, Sancta Mater Ecclesia, vt hunc felicem statum, à Christo Redemptore operatum ad fidelium memoriam reuocet, in die Cinerum, cinerem ex ramis oliuarum factam super caput hominū imponi iussit, his verbis; *Memento homo, quia Cinis es, & in Cinerem reuerteris*. Cor hominis fidelis igitur, Cinis est, quare ad probandum, an diuini amoris ignis in corde iusti lateat, ligno vti opus est, ligno inquam Crucis, & tribulationis, de quo Regius Psaltes dicebat; *Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt; Virga* inquam; dum in his quae ad corpus pertinent percutitur iustus; *baculus*; dūm in his, quae ad animi mœrorem spectant, patitur. Hoc inquam modo, experitur Deus, an in homine fideli amoris sui ignis lateat, qui illicō scintillas vndequaq; emittens, dicit; **PROBATVM ESTIMOR**, quare id, quod in assumpto **THEMATE** dicitur, verum apparet; quod est.

Homo terra, cinis factus est

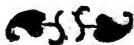
Cor hominis cinis est.

Ligno Tribulationis Deus experitur an in corde fidelis amoris ignis versetur.

Thema exploratur.

Tanquam AVRVM in fornace, probauit electos Dominus; quae verba D. August. super ps. 60. ait. In fornace ardet palca, & purgatur Aurum, illa in cinerem vertitur, & hoc sordibus, exiit. Fornax est Mundus; AVRVM iustus; IGNIS

Tribulatio, & persecutio, Artifex DEVS, cuius filius hodie Crucem, & tormenta, ascensum vocat, vt in Euangelio, Ecce ascendimus Hierosolymam, &c.

VER.

FERIA V. SECVNDÆ.

De IGNE Infernali.

Mortuus est dives, & sepultus est in Inferno.

Luc. XVI.

SYMBOLVM.

*LARIX arbor, MANIBVS è terra euulsa,
in IGNE ponitur.*

NOEMA.

COMITE NEQVITIA.

THEMA:

Horrendum est incidere in MANUS DEI viventis.

Hebr. x.

LARIX (si Theodoro credimus) quoddam
genus Arboris est, Abieti, & Pino cognatum,
IGNEM nullatenus per se concipiens, eò quod
plurimum terrestria, aquæque habeat substan-
tiæ, minimum autem ignæ, aut aëriæ, & vt

*Symbolum
pronunciatur,
Larix quid.*

Plin.

*Cæsar experi-
entia.*

*Homo Arbor
est.*

Plinius lib. 16. hist. ait; *LARIX* arbor quædam est, quæ igne non comburitur, quin potius in ignem proiecta, ac si lapis esset, eius flammis resistit; Quod Cæsar circa ciuitatem Gezobiam experimento didicisse refert Cel. 6. lect. antiq. Ibi enim Turris ex hoc ligno fabricata, cui ignem apponi iussit, quæ etsi flammis vndequaquæ circumdaretur, nullum detrimentum recepisse referunt historæ. Homo Arbor quædam est (vt superius dictum est) qui dum viueret, contemptis cælestibus, sola terrestria æstimauit, morte præuentus, ab aliquis peccatorum se submergere videns, clamauit; *Saluum me fac Deus, quoniam intrauerunt aquæ vsquæ ad animam meam;*

Infi-

*Peccator impie
nitens in Infer
num tanquam
Larix ponitur.*

Infixus sum in limo profundi, & non est substantia; psal. 68.
Quare impenitens mortuus, ad Infernum à Diabolo trahitur; vbi veluti **LARIX**; continuo ardet, nec vnquam comburitur, sic diuina disponente Iustitia.

*Cur Deus elemento ignis v-
satur ad puniē
dū peccatorē.*

In Inferno igitur peccatoris anima æternaliter collocatur, ac punitur, & post corporum Resurrectionem, corpus pariter cruciabitur in illo igne, & veluti **LARIX** totus homo ardebit, nec consummabitur. Cuius punitionis causa, Dei contemptus per delectationem fuit, & quia delectatio per suum oppositum debet puniri (quod est per tristitiam, & afflictionem (cum ignis inter omnia, sit magis afflictiuus, merito illa maligna delectatio, per corporalem ignem, qui comburit, & non consummat, & inextinguibilis est, puniri debet, vnde ipsa peccatoris anima, veluti **LARIX**, inseparabiliter igni corporali alligata est, contra suam voluntatem in Inferno, vbi æternaliter punitur, quare conueniens est **NOEMA** huic **SYMBOLO** aptatum, quod est.

*Noema decla-
vatur.*

COMITE NEQVITIA. Pro cuius declaratione, notandum est, quod Anima dum in corpore fuit, extrà Deum, iudicò contra Deum, non solum operibus, sed ipsamet voluntate, inimicam ipsi Deo se præbuit, qua de causa omnia illa, mala sibi theaurizauit, vnde sibi postea æterna tristitia orta est, quare ipsamet anima sibi ipsi tormentum aptauit, & cum nullus post mortem peccatori detur pœnitentiæ locus, hinc est, quod in sua iniquitate perseverans, **COMITE NEQVITIA** in æternum duplici pœna in Inferno punitur; pœna inquam damni, & pœna sensus. Damni pœna in hoc consistit, quod in perpetuum hominem diuino priuat còspectu, & hæc maior pœna à Theologis censetur, quàm pœna ignis illius sempiterni, à quo absque vlla tormentorum vicissitudine perpetuo cruciatur damnatus, & hæc damni pœna, materialiter æqualis erit omnibus damnatis (vt aiunt Scolastici) Hæc autè pœna sensus, duplex est, interior, & exterior; Interior, est vermis conscientia, qui damnati mentem supra modum torquet, dum ad memoriam reuocabit, se per propriam culpam, tam inmensum bonum (qualis est Beatorum gloria)

*Pœnitentiã post
mortem non
datur.*

*Duplici pœna
peccator punitur.
Mag. In 4. d.
50.
Scot ilidem.*

*Pœna sensus
duplex est.
Pœna sensus
interior.*

per;

perdidisse, quæ sanè tristitia ex hoc orietur; quia illam suam culpa amisisse recordabitur, & cum hoc incessanter cogitare cogatur, sic nullo interposito temporis momento tristabitur, quam sanè cogitationem nunquam perdet, ex qua summa **NEQVITIA** (quam habebit **COMITEM**) iugiter ei inertit. Exterior verò gehennæ ignis est, quo in perpetuum patientur damnatorum corpora; *A* quum enim est, quòd sicuti in anima simul, & corpore peccauerunt, sic in futuro in anima per penam interiorem, id est per conscientia vermem puniantur, in corpore verò post vniuersalem corporum Resurrectionem, perpetuò igne (veluti **LARIX**, quæ ardet, & non consumitur) sint afflicti, quæ quidem exterior pœna, pro delictorum qualitate, maior, vel minor erit, & tunc Apostoli comminatio adimplebitur, dicentis, vt in assumpto **THEMATE**.

Horrendum est incidere in MANVS Dei viuentis;

Quæ sanè verba, Animæ peccatoris, ex hac vita migrantis, aptari possunt, qui impenitens moritur, tunc enim **IN DEI VIVENTIS MANVS INCIDIT**, ad differentiam **DEI IN CRUCE** mortui, nam dùm peccatoris anima, corpori coniuncta erat, & peccatum peccato adijciebat, **DEVS** dicebatur mortuus; dissimilans peccata eius propter pœnitentiam, sed cum impenitens anima separata est à corpore, tunc in **MANVS DEI VIVENTIS INCIDIT**. Hisce inquam Manibus (veluti **LARIX** è terra corporis euulsa) in Ignem æternum proieciuntur. Sed, vt **DEI VIVENTIS MANVM** effugiamus, in **MANVS DEI** Mortui vnà cum Dauide, dicamus; *Melius est, vt incidam in MANVS Domini* (scilicet mortui) nam postquam Christus (qui erat **DEVS**) cruci affixus est; **MANVS DEI** viuentis, factæ sunt Manus Dei passi, & mortui. Habet namq; suos digitos Dei viuentis Manus, sicut & illa Dei mortui. Manus Dei mortui, eius ineffabilem clementiam exprimit, cuius digiti quinque, desiderium summum, quod salutis nostræ habet Deus manifestant; Quorum primus, Pollex dicitur à pollendo, et quod vi, & potestate inter ceteros digitos Manus pollet; eius misericordiam præ ceteris Attributis polletem, indicat; de qua Regius Psalteres dixit psal. 14. *Misera-*

Pœna sensus exterior.

Pœna damnatorum in aqua.

Thema explicatur.

Deus dissimilans peccata dicitur mortuus.

Quinque digiti Manus Dei mortui.

Pollex.

- Index.* *tionem eius super omnia opera eius.* Secundus, Index vocatur, quòd illo indicamus, & aliquid ostendimus, Dei voluntatem nostræ salutis innuit, quare multis modis, vt ad eum conuertamur, nos exorat; vnde Zach. primo ait; *Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos.* Tertius Medius dicitur, quia in medio aliorum situs est, & alijs longior apparet, eius patientiam declarat, qua peccatorem expectat; *Disſimulans peccata* (vt diximus) *propter pœnitentiam*, vt Ecclesia recitat. Quartus Annularis nuncupatur, quia vt Macrobi. l. 7. c. 13. sature scribit, Veteres in hoc potissimum digito, annulos gestare solebant, in quo, vena est, quæ ad cor dirigitur; diuinos impulsus, quibus iugiter peccator ad delictorum suorum detestationem inuitatur, præmonstrat; *Ego sto ad ostium, & pulso.* Postremus omnium, Auricularis nuncupatur, quo aures mûdantur (& est digitus ceterorum minimus) facilitat, qua peccator ad Deum reuerti potest, ac præcipuè, concionibus mediâibus, declarat. Quibus Fides viuâ acquiritur, *Fides enim ex auditu* (dicebat Apost.) *iudicatus verò, per Verbum Dei.* Ad hæc igitur Manum tanquam ad tutum Asylum, confugere debet peccator, ne morte præuentus; **IN MANVS DEI VIVENTIS INCIDAT**, vt in **TREMATE**, quæ illius Iustitiâ innuit. Cuius Pollex, omnipotentiam Iudicis. in animæ peccatricis iudicio, indicat, nam prolata sententia mortis æternæ aduersus peccatorem, creaturæ omnes, ad eam exequendam conabuntur, & præcipuè Ignis, de quo Isai. *Ignis eorum non morietur.* Index significat, quòd omnia nuda, & aperta erunt ei, etiam ipsius cordis abscondita; nam vt Ecclesia canit; *Liber scriptus proferetur, In quo totum continetur, Vnde Mundus iudicetur.* Medius, pœnæ æternitatē indicat, nam *In Inferno nulla est redemptio.* Annularis, conscientie vermem significat, de quo Isai. *Vermis eorum non morietur.* Auricularis demum, pœnitentiæ executionem demonstrat, nam illic Demones peccatoris animam rapiunt, vt patet in Euangelio de Diuite Epulone, *Qui sepultus est in Inferno.*

FERIA

FERIA VI. SECUNDÆ.

DE INGRATITVDINIS Vitio.

Hic est HÆRES, venite occidamus eum.

Mat. XXI.

SYMBOLVM.

LACVS, ex quo quamplures SERPENTES exeunt.

NOBMA.

AB INGRATO, PEIORA.

THEMA.

LACVM aperuit, & effodit illum.

Psal. viij.

LACVM, insanum malefica vi appellatum, Iuba Mauritanix Rex in Troglodytis esse refert, vt Plinius lib. 31. hist. c. 2. narrat, qui ter in die amarus fit, & falsus, ac deinde dulcis: totiesquè etiam noctu, de quo albi serpentes miræ magnitudinis exeunt. **LACVM** hanc, Ingratorum hominum cœtum innuere, non est cui dubitemus, ex quibus aqua dulcis promissionum, ac dulcium verborum scaterè videtur, antequam beneficium recipiant, quo accepto, illud sempiternæ obliuioni tradunt, & illicò ab eis verba, & facta, omni amaritudine affluentia, emanant: hi veluti serpentes, albedine inuidiæ conspersi, oculis eminentibus, inflato collo, & tumidis ceruicibus, iniquitatis ad intrà, latentis venenum aduersus eum, qui beneficium contulit, iugiter cuomere student. Nec mirum est, cum homo dicatur obliuio; nam vbi in Iob c. 15. legitur. *Quis est homo? littera Hebraea habet; Quis est Enos? quod nomen, obliuiosus inter-*

*Symbolum
pro nunciatur.
Lacus cuiuslibet
mirabilia.*

*Ingrati animi
natura.*

*Homo Obliuio
interpretatur.
Littera Hebraea*

H

præ-

*Homo à Deo
multis donis
decoratus.*

præatur; Quare omiffis ijs, qui extra fidem Catholicam viuunt, de quibus Apoftolus ait, *His qui defuncti sunt, quid ad nos?* de homine baptizato sermonem habens, qui ad ipsiusmet Dei imaginem creatus quoad animam, similitudine, etiam illa decoratus quoad corpus, quodd ab ipsomet Dei filio in temporis similitudine erat assumendum, de quo plura in nostro opere, nunc typis excusso ex professo disertimus, Soliloquio primo, vt seipsum intuens, Creatoris sui necessarè recordaretur, & in illius deueniret cognitionem; donis insuper quamplurimis, tum naturalibus, tum supernaturalibus affluens, ac potissimum Redemptionis opere, à sæuissima Demonis potestate erutus; Sacramentis insuper munitus; ipse verò (qui Enos est, idest Obliuosus) tam excelis donis sempiternæ obliuioni traditus, tantum aduersus Creatorem, & Redemptorem suum, ingratitude venenum euomit, quod nil execrabilius inueniri potest, quare iure merito Ingratus; naturæ monstrum, iuris violator, præuicator legis, & debiti naturalis tyrannicus abnegator describi potest, qui; ipsius naturæ principijs aduersatur. Et adèd commune est Ingratitudinis vitium hoc; quod veluti magnum rethæ, omnes homines comprehendit, qui tamquam ingrattissimi, mala pro bonis Deo reddunt, & pro acceptis beneficijs, iniurias, ac contumelias rependere audeat, quod summum malitiæ genus est, pro bonis, mala reddere; etenim; sicuti bonum pro bono reddere, æquitatis est; reddere bonum pro malo, perfectionis est; reddere malum pro malo; infirmitatis; sic reddere malum pro bono (quemadmodum nos facimus) summæ ingrattitudinis, & peruersitatis est. Sunt enim beneficia humanæ voluntatis compedes, & veluti carenæ aureæ, quibus aliquis hinc inde trahi deberet. Quod cum ita sit; Qui fieri potest; vt animus noster, pro tot acceptis à Deo beneficijs, non deuinciatur? Nunquid non ipse est pater tuus, qui possidet te, & fecit te, & creauit te; vt in Deuter. 32. habetur. Quid enim habes homo, quod non accepisti, & si accepisti quod gloriaris quasi non accepisti? ait Apost. 1. Cor. 4. Tunc gloriatur homo ingratus, se à Deo dona non accepisse,

cum

*Homo erga
Deum ingra-
tus.
Ingrati definitio.*

*Ingratitudinis
vitium commu-
ne est.*

*Peccator pro
bonis mala
Deo reddit.*

*Beneficia com-
pedes vincuntur*

cum iisdem aduersus vitur. Linguam, pulchritudinem, fortitudinē, & cuncta alia naturæ dona, dedit homini Deus; diuitias insuper, honores, ac dignitates, eum alijs fortunæ donis, ac demum quamplura animi bona ei contulit, bonorum omnium largitor, verum enimuerò homo, veluti **LACVS**; qui in Troglodytis reperitur, aquarum dulcium dona, in amaritudinem, & salcedinem commutat, quare à **LACV** cordis sui, summæ Ingratitudinis serpentes mortiferi exeunt, Vnde sequitur apertissimum esse **NOEMA** huic **SYMBOLO** aptatum, quod est.

AB INGRATO PEIORA (intellige) **PEIORA AB INGRATO**, quàm ab ipsis serpentibus emanare; nam serpentes veneno corpora hominum tantum necant; Ingratus verò, conuiuijs, ac maledictis, ipsum Deum lethali veneno (si fieri posset) inficeret, quare solus linguam à Deo, vt enarrare possit laudes Domini accepit, Diuo Isidoro teste, & ipse solus, illum blasphematur; pulchritudine accepta à Deo, fucus arte adiuuentis, abutitur, vt facilius homo illaqueatus corruat; Fortitudine vitur ad offendendum proximum; diuitiarum copia ad perpetranda delicta ei inseruiunt; honoribus Deum inhonorat, dignitatibus Tyrannus efficitur, & vt vno verbo dicam, quæ ab eo accepimus beneficia, iisdem ad eum offendendum, vitur, quare, Menandri dictum (vt Aufonius refert) verum esse cognoscitur, dicentis; Nil homine terra peius, Ingrato creat, nec ignoramus terram, Tigrides, Leones, Basiliscos, Dracones, & id generis alia procreare, tamen hæc omnia (vt diximus) superat Ingratus. Ex quibus, perspicuum apparet, verum esse **NOEMA**, huic **SYMBOLO** appositum, quod **AB INGRATO PEIORA**, quàm ab ipsis venenosis serpentibus, expectanda fore. Quod sanè Ingratitudinis vitium, eo tempore maximè viguit, quo Vnigenitus Dei filius, assumpta carne, in hunc mundum venit, & in Iudeam conuersatus est; Tunc enim Iudaicus Populus, læthale venenum summæ ingratitude in eum euomuisse, testantur scripturæ, qui

Homo, quomodo erga Deum ingratus est.

Necima daturatur.

Ingratus serpentibus peior est.

Menandri dictum.

Iudaicus populus omnium ingratisissimus

pro tantis beneficijs, illo ingrato populo collatis, Crucis supplicium subijt; Tunc enim propositum **THEMA** adimpletum est, vnde dicere potuit.

Thema explicatur.

Vinea de qua Deus queritur Hebreorum synagoga est.

Comminatio fidelibus facta.

LACVM aperuit, & effudit illum; id est Hebreorum cœtus, ex quo tot serpentes albedine Inuidiæ aspersi (& hi Scribæ, & Pharisei fuerunt) virus in eum euomerunt; Quare de eis quærebatur dicens Isai. 5. *Quid potui facere vinea mea, & non feci?* Vinea hæc, Hebreorum Synagoga est; hanc expectauit, vt faceret uvas, & fecit lambruscas, quapropter; merito illam *Alijs locauit agricolis*, & quia ipsummet Vineæ Dominum occiderunt, qui eum à longè videntes, dixerunt; *Hic est hæres, venite occidamus eum*; Ob id nobis, vineam suam locauit. Expectauit (& iugiter expectat) vt faciat fructum. Sed (ehu) quem fructum animæ nostræ vinea producit? Moysen audiamus; *Vua eorum, una fellis est, botrus amarissimus*, quare timendum valdè est, ne nobis pariter eueniat, quod Iudaico populo accidit, cui dictum est; *Malos male perdet, & vineam suam alijs locabit agricolis, vt in hodierno Evangelio.*

DOM

DOMINICA TERTIA.

De Peccatorum Confessione.

*Erat Jesus eiciens Dæmonium, & illud
erat MUTUM.*

Luc. XVIII.

SYMBOLVM.

*PILA, qua ludunt homines, que quoties terram versus
proijcitur, toties erigit se.*

NOEMA.

INSTAR PILÆ.

THEMA.

*Esce mittam te, sicut PILAM in terram latam, & spatiosam.
Isai. xxij.*

PILA, à pilis, quibus solet impleri, sic dicta; omni ex parte æqua est, quæ quanto magis terram versus ab homine proijcitur, eò magis eleuatur, & cælum versus se erigere cernimus. Appositissima sanè similitudo, ad cuiuslibet hominis naturam exprimendam, etenim; quemadmodum PILA ex abiecta materia compacta est; Sic homo, ex corrupto semine procreatus, cum propter primorum parentum delictum, pronus sit ad malum ab adolescentia sua, totusquæ carnalis; tamen diuina Christi clementia factum est, vt per gratiam, ad PILÆ similitudinem; etsi ter, quateruè, immò decies, centies, ac millies, seu per ignorantiam, seu per infirmitatem, immò etiam per malitiam, peccando in terram

Infer-

*Symbolum
pronuntiat.
PILÆ quid.*

*Homo tanquæ
Pila est.*

*Donum maxi-
mum a Deo ho-
mini collatum.*

*Pœnitentia
effectus.*

Inferni cadat, tamen virtute Sacramentorum (ac potissimum Sacramenti Pœnitentiæ) quæ ab ipsiusmer Christi effuso sanguine, vim præstantissimam habent, quoties per culpam cadit, toties per pœnitentiam cœlum versus erigere se potest: Donum, Angelicæ naturæ haud concessum; etenim; propter vnum peccatum ab Angelo patratum, perpetuo exilio (è cœlo expulsus) mulctatus est, ita quod, *In cœlo amplius locus non est inuentus ei.* Cuius infelix casus, lapidis **SYMBOLO**, fuit expressus in Sacra Scriptura Exodi 15. *Descenderunt in profundum, quasi lapis;* Quæ sanè verba de Pharaone, & eius exercitu, etsi intelligenda sint; tamen Angelorum ruinæ apparari posse dubium non est. Hæc namquæ est lapidis solidæ & immutabilis natura, vt iugiter deorsum tendat, quod si ex alto cadit, in terram, cœlum versus nullo modo se erigit. è contrâ **PILA** (vt diximus) licet terram versus proijciatur, adhuc erigit se, & licet denuo cadat, iterum surgit. Verum si Pilæ naturam considerabimus eam, scrutis plenam cernimus, at si cadit illicè se erigit. Lapis inquam, incorruptibilè Angelorum naturam exprimere certum est, cum nobilior, & excellentior est ipsius hominis natura, quæ mutabilis est, ac fragilis, tamen, donum humanæ naturæ collatum est, quod Angelo non fuit datum, nam, si per peccatum cadit, pœnitentia mediante, resurgere potest: Non enim pœnitentiæ capax est Angelus, quia eius voluntas est inflexibilis, & quod semel apprehendit, immobiliter amplectitur, adhæret enim immobiliter, nequè in alteram partem flecti potest quare, pœnitentiæ capax non est, ac per consequens culpam suam agnoscere, vel confiteri nescit. & hoc rebelle, Angeli arbitrium significatum fuit illius verbis Iob. 41. *Cor eius indurabitur quasi lapis, & quasi malleatoris incus stringetur.* Cor Dæmonis (idest eius voluntas) durissimo lapidi comparat Iob, nequè hoc solum contentus fuit ad eius obstinationis durtiem exprimentam, sed malleatoris, incudi illa comparauit, qui; quantò magis malleo percutitur, tanto magis induratur; Ita Dæmonis voluntas, nullis persuasivum ictibus, nullis suppliciorum concussionibus deliniri potest, sed

*Peccatum Angeli
Lapis Symbolo
expressum.*

*Natura Angeli
solida est firm.*

Pila effectus.

Pila natura.

*Homo Angelum
superat res
pœnitentiæ gratia.
Angelus pœnitentiæ
capax non est.*

Iob. 41.

*Cor Diaboli
lapidi simile.*

*Iob. dictum
explicatur.*

sed iugiter in eadem duritiæ, & obstinatione perseverat, quare merito illius casus, per lapidis similitudinem repræsentatur; At hominis natura, vt **NOEMA** dicit.

INSTAR PILÆ esse dicitur, quæ licet scrutis plena, hoc est debilis, ac fragilis sit, tamen etsi milies per peccatum cadat; Pœnitentiæ Sacramento mediante, semper resurgere potest, quod post peccatum ab homine commissum, ad æternam salutem consequendam semper est necessarium, quare homo; **INSTAR PILÆ**, licet in terram cadat, tamen illico resurgit, & quoties per culpam cadit, toties erigere se potest (diuino tamen adueniente auxilio) quod nunquam deficit. Et quia omnis actualis peccati, sola, voluntas, radix est, ided requiritur, quod homo in corde suo proponat nunquam in posterum Deum offendere velle, ac de præteritis peccatis in suum Creatorem, & Redemptorem commissis, summopere doleat, spem habens indulgentiam recipiendi à Deo; aliter huiusmodi peccatorum displicentia, nihil ei proficeret, quæ ad hoc ordinatur, quare; **INSTAR PILÆ** homo fidelis esse dicitur. Nequè hæc Sacramenti Pœnitentiæ medicina amara est, quemadmodum nonnulli carnales affir- mant, ac potissimum in ea parte, quæ ad Confessionem, Confessori faciendam, spectat (quæ est secunda huius Sacramenti pars integralis) nam eorum palatum (vt ait D. August.) non est sanum, ac per consequens pœna eis est panis, quod Christi testimonio comprobatur Mat. 11. *Inguum meum suauis est, & onus meum leue*, quare fidelis vnusquisquè humili, & integra confessione, Sacerdoti tanquam Christi ministro, facta, omnium delictorum suorum veniam consequitur, & ab ipsomet Deo inter alias animæ virtutes, & bonas actiones honorari meretur; nam eleemosina, oratio, ieiunium, peregrinatio, & alia meritoria opera, quæ ab anima fiunt, non possunt, nec auderit ad diuinam maiestatem accedere, Confessione prætermissa, quæ si præcedat, omnes bonæ virtutes eam sequuntur. Nec pudere debet peccatorè, ea fateri homini, quæ coram Deo facere ausus est, nam tunc temporis Sacerdos, Christi

perfo-

*Noema decla-
ratur.*

*Pœnitentiæ post
peccatū neces-
saria.*

*Voluntas radix
peccati.*

*Contritio na-
cessaria est ad
peccati remis-
sionem.*

*Pœnitentiæ
amara non est.*

*Confessio est se-
cunda pars Sacra-
menti.*

*Confessio quæ
iugis valet.*

*Opera, quæ
Confessionem
præcedere do-
bent.*

*Sacerdos in Con-
fessione Chri-
sti personam
sustinet.*

*Penitentis in cō-
fessionem esti-
mationem ac-
quisitū optum
Confessoris
Exemplum.*

Applicatio.

*Humilis quā-
do exaltatur.*

*Thema expli-
catur.*

*Peccata sua
confitenda.*

personam sustinet, vnde dicit. Ego absoluo te à peccatis tuis, quòd ad Christum solum spectare dicimus. Nec aliquid æstimationis suæ apud Sacerdotem (tanquàm homo) amicitie peccator, immò eius fama augetur, quòd familiari exemplo comprobari potest. Etenim si hominem ante me, lethali vulnere percussum, occumbere video, maiori afficior timore, quàm si aliquem audirem mille viros alibi fuisse trucidatos, narrantem. Non secus accidit, dum homo peccator penitens effectus, ad Confessoris pedes prosternit se, ac lachrymis, suspirijs, & pectoris rursionibus, humiliter à Deo peccatorum suorum veniam præcatur; Quis non videt, hæc magis hominem illum, qui Christi vices gerit, mouere, quàm ea, quæ audit, licet innumerabilia, & grauissima peccata enarret? Adde, quòd eo tempore ipsiusmet Christi dictum maxime adimpletur Mat. 23. *Qui se humiliat exaltabitur*; & hoc non solum in corde Confessoris (quod est ipseus Dei opus) verùm etiam quod ipsum Deum, nam Confessione illa (modo quo diximus) peracta, quòd in assumpto **THEMATE** dictum est adimpletur.

Ecce mittam te, sicut PILAM in terram latam, & spatiosam. Christus enim in hunc mundum venit ludere cum homine; *Et delicta mea esse cum filijs hominum, ludens in orbe terrarum.* Prou. 8. *Qui pœnitentem per Confessionem semel atquè iterum, immò millies recipiet, donec illius animam,* tanquam **PILAM**, mittat in **TERRAM** illam **LATAM**, de qua Psal. 141. *Portio mea Domine in terra viucentium.* Quare peccata sunt à nobis confitenda, ne nobis eueniat id, quod huic homini de quo in Euangelio dicitur, quod *Erat mutus.*

FER.

FERIA II. TERTIÆ.

De FIDEI defectu quantum officiat.

*Quanta audiuiimus facta in Capharnaum, fac
& hic in patria tua.**Luc. IV.*

SYMBOLVM.

*NILVS Ægypti fluius, qui per aliquot menses, ob arenæ
impedimentum; vnde originem duxit, reuertitur.*

NOEMA.

DONEC AVFERATUR OBEX.

THEMA:

*Defluet, sicut FLUVIUS Ægypti.
Amos. viij.*

NILVS, Ægypti fluius, à Nileo Rege sic dictus, est vnus ex maioribus fluiijs, qui in toto terrarum orbe sint; is enim circa Solis solstitiũ, mirum in modum, per totam Ægyptum spatatur; terramquẽ omnibus pluuijs destitutam, irrigat, at per aliquot Anni menses, ob arenæ impedimentum, vnde egressus est, reuertitur. Christus Redemptor noster, fluiij nomine gaudet, de quo Eccl. 24. *Ego fluius Dorix;* Dorix enim, generationis medicamentum interpretatur; sicuti ipse solus generationis humanæ cœlestis medicus, extitit; immò vnicum medicamentum, qui trium annorum spatio, antequam in ara Crucis, veluti hostia Saluatoris, a terno Patri se immolaret, tanquam NILVS, Iudeam, ac Samariam siccam, & aridam, aqua gratiarum, & miraculorum vbertate

*Symbolum
pronunciatur.
Nili proprietas.**Christus Fluius
vocatur.**Christus veluti
Nilus iudeam
aqua miraculorum
irrigat.*

I irri-

irrigauit, ante cuius aduentum, Sancti Patres clamabant; *Rorate cœli desuper, & nubes pluat iustum, aperitur terra, & germinat Saluatorem, Quare Iudæa peragrata, miraculorū penè innumerabilium coruscatione tunc affluente, eorum Incredulitate perspecta, quæ veluti arena, gratiarum aquis se opposebat, hinc est, quod miraculorum cursum retraxit, tanquàm NILVS, & alibi operabatur. Fidei defectus igitur (qui omnium malorum radix est) fuit in causa, cur Christus, non amplius miracula in Nazareth operabatur, sicuti omniū errorum, qui in mundo fuerunt nulla alia causa potest constitui, quàm is fidei defectus, licet ab huius sæculi sapientibus, aliæ causæ assignatæ sint. Ab ignorantia nanquè, nonnulli dixerunt hominem peccare, quæ omnium errorum mater est, Philosopho teste: Omnes ignorans malus. Sed quid dicemus de his, propria malitia peccantibus? idèd respondent alij alio modo dicentes, ex cupiditate, omnium malorum radice, hoc euenire, Pauli 1. Thim. 6. autoritate freti, dicentis, *Radix omnium malorum est cupiditas*, Sed quid de his dicendum, qui malignitate non concupiscentia peccant? Afferunt alij à conuersatione hominum, hoc emergere, vt psal. 18. *Cum sancto sanctus eris, & cum peruerso peruerteris*. Sed quid de Iuda, qui cum Christo vitam duxit? & è contrà; Loth, qui cum Sodomitis conuersabatur, nec vnquam vitium illud pessimū contraxit? Nonnulli, à puerili documento, & instructione hoc fieri dixerunt; vnde Prou. 22. *Adolescens iuxta viam suam, etià cum senuerit, non recedet ab ea*, & Philosophus ait, quod habitus difficilè remouentur. Nec hoc verum esse, exemplo Neronis, qui Senecæ mores nō est sequutus; nec Alexander, Aristotelis vestigia est imitatus. Alij hoc ex diuersa complexionē affirmant, vnde Medici dicunt, quòd sanguinei, benigni sunt, colerici verò iracundi; melanconici inuidiosi; flegmatici pigri; idcirco, ex humorum diuersitate, hæc morum diuersitas fit; sed quid dicemus? nam etsi naturalis complexio inclinēt, non autem necessitatem imponit, nec dominatur (anima enim corpori dominatur) cum ergo homo sit liber (Dei auxilio) naturalem complexionē superare potest, ideo Apost. Rom. 8. ait;*

Debi-

Iudæa velut arena fuit.

Infidelis vix omnium malorum.

Opiniones varia circa peccatum vnde oriatur.

Aliqui ab Ignorantia.

Esbic.

Alij ex cupiditate.

Nonnulli à conuersatione.

Ab instructione alij.

Ex complexionē alij.

*Debitorum sumus, non carni, ut secundum carnem viuamus; & Deus Cayno dixit; Sub te erit appetitus tuus, & tu dormis ab-
 ria illius.* Astrologi ex stellarum influentia, hoc oriri existi-
 mant, quæ in his inferioribus influunt, & diuersas qualitates
 imprimunt, ided dicunt; *Qui sub Saturno nascitur; melen-
 colicus est: qui sub Ioue, fortunatus, & magnanimus: qui sub
 Marte, bellicosus, & ferox: qui sub Sole, ambitiosus: qui sub
 Venere, luxuriosus: qui sub Mercurio, sapiens: qui in Lunæ
 potestate, inconstans, & insanus: qui in Aquarij signo, aquis
 delictatur: & his similia.* Quibus omnibus Prolemei dicto
 responderetur, dicentis; *Sapiens dominabitur Astris, & anima
 Sapientis, adiuvat opus stellarum.* Alij, Fortunæ hoc tribuunt,
 qui, eam Mundum gubernare volunt, quorum opinio erronea
 est; *Fortuna enim res est per accidens, ut Philosophi asserunt.*
 Alij dem. à Diabolica tentatione id oriri affirmant, ut Apoc.
 12. *Satharas seducit uniuersum orbem, aduersus quos, Theo-
 logorum doctrina obstat, dicentium, quod licet Diabolus om-
 nes tentet, non tamen omnes cadere facit, immò neminem, nisi
 volentem, vincit & superat, D. Hieronymo teste, qui ait. Debi-
 lis est hostis, qui non vincit, nisi volentem, ac tandem; Quot
 capita, tot sententiæ. Nos verò omnium malorum radicem à
 fidei defectu (ut diximus) prouenire, affirmamus; sicuti à fidei
 magnitudine, bonorum operum magnitudo oritur, ut 1. Io. 5.
Hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra. Quæ. n. fuit
 causa diuersitatis inter Abel, & Cayn, nisi fides? Cur Abrahâ
 è patria egressus, in terrâ nouam peruenit. Cur Apostoli ibant
 gaudentes? Cur Martyres sanguinem fuderunt, nisi ob fidem,
 quam habebant? At cur Capharnaum tot miracula quæsiuit,
 & obtinuit, vnde hodie Iudei dicunt; *Quanta audiuimus, & c.*
 Nazareth verò quæ illius patria erat instanter petijt, nec obti-
 ruit, quia rō fides, sed curiositas infidelitati coniuncta fuit in
 causa, qui omnia stellis, planetis, fortunæq; omnia tribuebant.
 ab Infidelitate igitur, tanquam à radice corrupta, omnia mala
 emanare certum est, quæ nisi auferatur, nullam à Christo gra-
 tiam, quis consequi potest, quare; sicuti Nilvs, arenæ impe-
 dit: ento inuento, vnde egressus erat, reuertitur; Ità Christus*

*Ex stellarum
 influentia aliq.*

Fortuna aliq.

*Theologorum
 doctrina supra
 dicti opinioni
 contraria est.*

*Fidei defectus
 omnium malo-
 rum causa.
 A fidei magni-
 tudine omne
 bonum.*

*Cur Christus
 miracula non
 faciebat in pa-
 tria sua.*

Applicatio Fluij Nilij ad Christum.

Noëta declaratur.

Philosophorū errores varij, & eorum confutationes.

Fluuius, à quo omnes gratiarum aquæ emanant, nisi infidelitatis arena tollatur, nunquam cordis nostri in terram aridam, & siccam per peccatum, irrigabit, quare huic **SYMBOLO** conueniens est propositum **NOËMA**.

DONEC AVFERATUR OBEX, scilicet Infidelitatis; atq; hinc est, quod huiusce Fluij perennis aquas gratiarum, non biberunt Peripatetici; volentes mundum esse æternū, quibus fides respondit Gen. I. *In principio creauit Deus cælum & terram*; nec Epicurei, qui animā dixerunt esse mortalem, quibus fides contradicit Ecclaf. 13. *Reuertatur puluis in terram suam, unde erat; & spiritus redeat ad eum, qui dedit illum*. Alij à priuatione ad habitū dicebant impossibilem esse regressum, quod fit vt corporum Resurrectionem penitus abnegarent, contra quos Iob. 19. *Et rursum circumdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum*. Alij, Deos sibi formantes, mundi gubernationē tribuebant, quare; Vulcano, ignem (contra quos Elias coram Achab, Sacerdotibus Balaam dixit, quod solus Deus Israel potest ignem mittere ad consumanda sacrificia) Alij Neptuno, maris regimen dederunt, sed falso, nam psal. 64. scriptum est; *Qui conturbas profundum maris*. Cybali, terræ dominium attribuebant, sed falso, quia *Domini est terra, & plenitudo eius*. Psal. 13. In Inferno, Plutonem volebant Regem, sed decipiebantur, vt in psal. 138. *Si ascendero in cælum, tu illic es; si descendero in Infernum ades*. Super sanitatem, Esculapium, & Apollinem, sed mentiebantur, quia *Domini est salus*, psal. 23. Bella Marti tribuebant, sed errabant, quia *Dominus potens in prelio*. Tanquam Monarcam Iouem implorabant, contra quos Psal. 49. *Deus Deorum Dominus loquutus est, idè Deus eorum superbiam agnoscens dixit; Perdam sapientiam sapientum, & prudentiam prudentium reprobabo*, Quare meritò in **THEMATIS** dicit.

Thema explicatur.

DEFLVET SICVT FLVVIVS ÆGYPTI; Sic intellige; modo arena infidelitatis tollatur, qua de causa noluit facere miracula inter suos conciuēs, & ratio est, quia *Nemo propheta est acceptus in patria sua*, vt in Euangelio.

FER.

FERIA III. TERTIÆ.

De Fraternali Correctione.

Si peccauerit in te frater tuus, vade, & corripis eum inter te, & ipsum solum.

Mat. XVIII.

SYMBOLVM.

SAGITTA, à puero in alium emissæ.

NOEMA.

EX VULNERE, SALVS.

THEMA.

SAGITTE paruulorum, factæ sunt plaga eorum.
Psal. lxiij.

SAGITTA, quoddam teli genus est, quod arcu emittitur; hanc si puer in aliū dirigat, vix illius pellem ferit: Hunc sanè effectum, Fraternali correctio efficit, quæ etsi, primo aspectu vulnus inferat, tamen leuis plaga à puero facta dicenda

*Symbolum
pronuntiatur.
Sagitta quid.*

est, quæ nedum pellem penetrauit, quam facere cuncti, qui Christianam profitentur Religionem, tenentur, & hæc potissima causa est (ni fallor) quod vnū solum hominē creare voluit Deus, à quo omnes traherent originem, quòd de creaturis spiritualibus non præstitisse, sacræ testantur scripturæ: etenim hæc duæ creaturæ tantum, Angelus scilicet, & homo ad Dei imaginem factæ sunt, cætere verò solo Creatoris vestigio fuerunt signatæ. Ac primum si Angelorum creationem consideremus (quæ corporali creatura nobilior est) omnes ab ipso summo Artifice de nihilo simul creati fuere, nec enim vnus Angelus potest

*Fraternali correctio
homi fructus
& necessitas.*

*Cor Deus vnū
solum hominē
creauit.*

*Angelorum
creatio simul.*

potest alium causare, nec de sua substantia generare, neque vnus de alio descendere potuit, sicut fit in hominibus (quia corporales non sunt) sed eorum quilibet à Deo creatus; & cū Dei omni potentia, nulla resistentia esse posset, nec eis simul creati, repugnat; idè illos omnes (qui sunt innumerabiles) de nihilo simul creatos fuisse, Theologorum cœtus affirmat. Quæ sanè spiritualis creatura in tres hierarchias, seu in tres sacros Principatus diuisa est, cuius diuisionis, per numerum ternarium factæ, ratio hæc est, nam; sicut diuina natura existens tantum eadem numero, & indiuisibilis in se tantum, diuiditur in tres personas, per tres relationes distinctas, & nõ plures, neque pauciores; ita conformiter natura spiritualis creata (quæ est Angelica) suo creatori similis, & propinqua, in tres generales hierarchias, & postmodum, earum quælibet in tres ordines plasmani debuit, quare concluditur, omnes simul à Deo fuisse creatos. Hunc ordinem in hominis creatione, nullatenus seruauit Deus, non enim omnes homines in simul (sicut fecit Angelos) plasmauit, sed solum primum hominem de limo terræ, & post eum primam mulierem è costa ipsius hominis factam esse sacra historia refert; Quibus peractis statuit, vt per propagationem, & generationem (itaquod vnus ab alio generaretur, & descenderet) homines multiplicarentur; Quare nulla alia de causa (existimo ego) nisi vt maior, amoris vnitas, inter homines esset, vnde homines se reputarēt: quasi vnum hominem, dum omnes, ab vno descendisse homine, viderent, & sic generandi modus vnitatis signum esset, & societatis; quare omnes ab vno patre descendentes, fratres dicendi sumus, ita quod si aliquis deliquerit, à fratre suo corripendus est. Adde, aliam esse fraternitatem strictiorē inter cunctos Christi fideles, cū à Christo Redemptore simus omnes geniti, quam sanè generationem, Hieremias c. 30. spiritu afflatus prophetico, admiratus est, his verbis; *Interrogate, & videte quæso, si parturit masculus; Vidi omnem virum, cuius manus super lumbos eius, velut parturientem.* Quare notandū est, Christum; *Omnem virum*, fuisse vocatum, nec sine mysterio, quia suo pretioso sanguine, omnes nos genuit in Cruce, &

pro

Angeli immateriales sunt.

Angeli de nihilo creati.

Angolorum Hierarchia tres, quate.

Vnus homo à Deo creatus, ex quo omnes originem trahunt, quate.

Omnes fratres sumus ab vno patre descendentes.

Ierem. 30.

Christus omnium vir cui vocatur.

pro nobis parturientis dolores in sua humanitate expertus est; quare merito Isa. 53. *Virum dolorum*; illum appellauit. Quastante veritate, quod nos omnes fideles à Christo fuimus generati, quale argumentum efficacius inueniri potest, vt alter alterum (quem delinquentem videt) corrigat, quam ad memoriam reuocare illum, non solum per naturalem generationem, verum etiam per spiritualemente suum fratrem? Si igitur correctio ad suum fratrem, quis facere vult, vt Christi præcepto satisfaciatur, tunc verbum illud, quo ipse vtitur, animaduertat, cum dicit; *Corripe*, id est cor rapce, placidi enim verbis hæc reprehensio facienda est; nam, vt D. Hieronymus ait; Correctio leuis, hominem suauiter instruit, nimis aspera verò, deteriorè reddit, & D. Augustinus, veram correctionis regulam assignat certam, his verbis; *Dilige, & dic quicquid voles, & tunc assignatum NOEMA, proposito SYMBOLO conueniet, quod est.*

Duplex fraternitas.

Fraterna Correctio quomodo facienda.

D. Hieron.

EX VULNERE, SALVS. scilicet, sequetur; Ante cuius declarationem; Triplicem esse correctionem, obseruandum est, quæ (debito modo facta) semper Ex correctionis VULNERE, sequitur SALVS. Prima enim correctio illa est, qua vnusquisque seipsum corrigere tenetur, ne cum, quis alium corrigit, sibi dicatur; *Hypocrita eijce primum trabem de oculo tuo, vt Mat. 7. habetur. Quare, qui vult euadere Iudicium Dei, corrigat se prius, vt Eccl. 1. 8. hortatur; Ante iudicium para inquitiam tibi.* Est, & altera correctio, qua homo sibi commissum gregem corrigere debet; sicuti Prælati subditum; pater, filium; Dominus, familiam; de qua Deus per Ezech. 3. *Si diluente me ad impium, morte moriens, non annunciaueris ei, neque loquutus fueris; vt auertatur à via sua impia, & viuas, ipse impius in iniquitate sua morietur; sanguinem autem eius de manibus tua requiram.* Est demum correctio, qua vnusquisque fratrem suum corrigere tenetur, nec non, & proximum peccantem, de qua Christus hodie in Euangelio ait; *Si peccauerit in te frater tuus. In te, id est in te solo sciente, vel; In te, id est contra te, malo exemplo corrumpendo; Tunc vade, & corripe eum inter te, & ipsum solum, amore, & charitate, nam tunc;*

Noemã declaratur.

Correctio Triplex.

Prima correctio est suis suis.

Secunda correctio superioris ad inferiores.

Ezech. 3.

Tertia correctio sui fratris.

Quomodo Christus isti præceptum sit intelligendum.

EX

*Pœnitentia
effectus.*

*Peccatum Ange-
li Lapidis
Symbolo expra-
ssum.*

*Natura Ange-
li solida est fir-
ma.*

Pila effectus.

Pila natura.

*Homo Ange-
li superat res
pœnitentiæ gratia.
Angelus pœni-
tentie capax
non est.*

Iob. 41.

*Cor Diaboli
lapidi simile.*

*Iob. dictum
explicatur.*

Inferni cadat, tamen virtute Sacramentorum (ac potissimum Sacramenti Pœnitentiæ) quæ ab ipsiusmet Christi effuso sanguine, vim præstantissimam habent, quoties per culpam cadit, toties per pœnitentiam cælum versus erigere se potest: Donum, Angelicæ naturæ haud concessum; etenim, propter unum peccatum ab Angelo patratum, perpetuo exilio (è cælo expulsi) mulctatus est, ita quod, *In cælo amplius locus non est inuentus ei.* Cuius infelix casus, lapidis **SYMBOLO**, fuit expressus in Sacra Scriptura Exodi 15. *Descenderunt in profundum, quasi lapis;* Quæ sanè verba de Pharaone, & eius exercitu, etsi intelligenda sint, tamen Angelorum ruinæ aptari posse dubium non est. Hæc namquæ est lapidis solida & immutabilis natura, vt iugiter deorsum tendat, quod si ex alto cadit, in terram, cælum versus nullo modo se erigit. è contrâ **PILA** (vt diximus) licet terram versus proijciatur, adhuc erigit se, & licet denuo cadat, iterum surgit. Verum si Pilæ naturam considerabimus eam, scrutis plenam cernimus, at si cadit illicò se erigit. Lapis inquam, incorruptibile Angelorum naturam exprimit certum est, cum nobilior, & excellentior est ipsius hominis natura, quæ mutabilis est; ac fragilis, tamen, donum humanæ naturæ collatum est, quod Angelo non fuit datum, nam, si per peccatum cadit, pœnitentiâ mediante, resurgere potest: Non enim pœnitentiæ capax est Angelus, quia eius voluntas est inflexibilis, & quod semel apprehendit, immobiliter amplectitur, adhæret enim immobiliter, nequè in alteram partem flecti potest quare, pœnitentiæ capax non est, ac per consequens culpam suam agnoscere, vel confiteri nescit. & hoc rebelle Angeli arbitrium significatum fuit illius verbis Iob. 41. *Cor eius indurabitur quasi lapis, & quasi malleatoris incus stringetur.* Cor Dæmonis (idest eius voluntas) durissimo lapidi comparat Iob, nequè hoc solum contentus fuit ad eius obstinationis duritiem exprimentam, sed malleatoris incudi illa comparauit, qui; quantum magis malleo percutitur, tanto magis induratur; Ita Dæmonis voluntas, nullis persuasionum ictibus, nullis suppliciorum concussionibus deliniri potest, sed

fed iugiter in eadem duritiæ, & obstinatione perseverat, quare merito illius casus, per lapidis similitudinem repræsentatur; At hominis natura, vt **NOEMA** dicit.

INSTAR PILÆ esse dicitur, quæ licet scrutis plena, hoc est debilis, ac fragilis sit, tamen etsi millies per peccatum cadat; Pœnitentiæ Sacramento mediante, semper resurgere potest, quod post peccatum ab homine commissum, ad æternam salutem consequendam semper est necessarium, quare homo; **INSTAR PILÆ**, licet in terram cadat, tamen illico resurgit, & quoties per culpam cadit, tones erigere se potest (diuino tamen adueniente auxilio) quod nunquam deficit. Et quia omnis actualis peccati, sola voluntas, radix est, idè requiritur, quod homo in corde suo proponat nunquam in posterum Deum offendere velle, ac de præteritis peccatis in suum Creatorem, & Redemptorem commissis, summoperè doleat, spem habens indulgentiam recipiendi à Deo; aliter huiusmodi peccatorum displicentia, nihil ei proficeret, quæ ad hoc ordinatur, quare; **INSTAR PILÆ**, homo fidelis esse dicitur. Nequè hæc Sacramenti Pœnitentiæ medicina amara est, quemadmodum nonnulli carnales affirmant, ac potissimum in ea parte, quæ ad Confessionem, Confessori faciendam, spectat (quæ est secunda huius Sacramenti pars integralis) nam eorum palatum (vt ait D. August.) non est sanum, ac per consequens pœna eis est panis, quod Christi testimonio comprobatur Mat. II. *Iugum meum suave est, & onus meum leue*, quare fidelis vnusquisquè humili, & integra confessione, Sacerdoti tanquam Christi ministro, facta, omnium delictorum suorum veniam consequitur, & ab ipsomet Deo inter alias animæ virtutes, & bonas actiones honorari meretur; nam eleemosina, oratio, ieiunium, peregrinatio, & alia meritoria opera, quæ ab anima fiunt, non possunt, nec audèr ad diuinam maiestatem accedere, Confessione prætermissa, quæ si præcedat, omnes bonæ virtutes eam sequuntur. Nec pudere debet peccatorè, ea fateri homini, quæ coram Deo **facere** ausus est, nam tunc temporis Sacerdos, Christi

perfo-

Noema deslatur.

Pœnitentiæ post peccatū necessaria.

Voluntas radix peccati.

Confessio necessaria est ad peccati remissionem.

Pœnitentiæ amara non est.

Confessio est secunda pars Sacramenti.

Confessio quæ iustum valent.

Opera, quæ Confessionem præcedere debent.

Sacerdos in Confessione Christi personam sustinet.

*Pœnitens in cō-
fessionem esti-
mationem as-
quirit aptum
Confessorum
Exemplum.*

Applicatio.

*Humilis quā-
do exaltatur.*

*Thema expli-
catur.*

*Peccata sunt
confitenda.*

personam sustinet, vnde dicit. Ego absoluo te à peccatis tuis, quòd ad Christum solum spectare dicimus. Nec aliquid æstimationis suæ apud Sacerdotem (tanquàm homo) amittit peccator, imitò eius fama augetur, quòd familiari exemplo comprobari potest. Etenim si hominem ante me, lethali vulnere percussum, occumbere video, maiori afficior timore, quàm si aliquem audirem mille viros alibi fuisse trucidatos, narrantem. Non secus accidit, dum homo peccator pœnitens effectus, ad Confessoris pedes prosternit se, ac lachrymis, suspirijs, & pœtoris rursionibus, humiliter à Deo peccatorum suorum veniam præcat; Quis non videt, hæc magis hominem illum, qui Christi vices gerit, mouere, quàm ea, quæ audit, hec innumerabilia, & grauissima peccata enarrat? Adde, quòd eo tempore ipsiusmet Christi dictum maxime adimpletur Mat. 23. *Qui se humiliat exaltabitur*; & hoc non solum in corde Confessoris (quod est ipsius Dei opus) verùm etiam quod ipsum Deum, nam Confessione illa (modo quo diximus) peracta, quòd in assumpto **THEMATE** dictum est adimpletur.

Ecce mittam te, sicut PILAM in terram latam, & spatiosam. Christus enim in hunc mundum venit ludere cum homine; *Et delicta mea esse cum hijs hominum, ludens in orbe terrarum.* Prou. 8. *Qui pœnitentem per Confessionem semel atquè iterum, immò millies recipiet, donec illius animam,* tanquam **PILAM**, mittat in **TERRAM** illam **LATAM**, de qua Psal. 141. *Portio mea Domine in terra viventium.* Quare peccata sunt à nobis confitenda, ne nobis eueniat id, quod huic homini de quo in Euangelio dicitur, quòd *Erat mutus.*

FER.

FERIA II. TERTIÆ.

De FIDEI defectu quantum officiat.

*Quanta audiimus facta in Gapharnaum, fac
& hic in patria tua.*

Luc. IV.

SYMBOLVM.

*NILVS Ægypti fluius, qui per aliquot menses, ob arenæ
impedimentum; vnde originem duxit, reuertitur.*

NOEMA.

DONEC AVFERATVR OBEX.

THEMA:

*Defluet, sicut FLVVIVS Ægypti.
Amos. viij.*

NILVS, Ægypti fluius, à Nileo Rege sic dictus, est vnus ex maioribus fluuijs, qui in toto terrarum orbe sint; is enim circa Solis solstitiū, mirum in modum, per totam Ægyptum spatia- tur; terramquē omnibus pluuijs destitutam, irrigat, at per aliquot Anni menses, ob arenæ impedimentum, vnde egressus est, reuertitur. Christus Redemptor noster, fluuij nomine gaudet, de quo Eccl. 24. *Ego fluius Dorix;* Dorix enim, generationis medicamentum interpretatur; sicuti ipse solus generationis humanæ cœlestis medicus, extitit; immo vnicum medicamentum, qui trium annorum spatio, antequam in ara Crucis, veluti hostia Saluatoris, a terno Patris se immolaret, tanquam NILVS, Iudeam, ac Samariam siccam, & aridam, aqua gratiarum, & miraculorum vbertate

*Symbolum, &
pronunciatur.
Nili proprietas*

*Christus Flui-
nius vocatur*

*Christus velut
Nilus iudeam
aqua miracu-
lorum inūdat.*

I irri-

irrigauit, ante cuius aduentum, Sancti Patres clamabant ;
*Rorate cœli desuper, & nubes pluant iustum, aperiantur terra, &
 germinet Saluatorem,* Quare Iudea peragrata, miraculorū pe-
 ne innumerabilium coruscatione tunc affluente, eorum In-
 credulitate perspecta, quæ veluti arena, gratiarum aquis se op-
 ponebat, hinc est, quod miraculorum cursum retraxit, tan-
 quàm NILVS, & alibi operabatur. Fidei defectus igitur
 (qui omnium malorum radix est) fuit in causa, cur Christus,
 non amplius miracula in Nazareth operabatur, sicuti omniū
 errorum, qui in mundo fuerunt nulla alia causa potest consti-
 tuti, quàm is fidei defectus, licet ab huius sæculi sapientibus,
 aliæ causæ assignatæ sint. Ab ignorantia nanquæ, nonnulli
 dixerunt hominem peccare, quæ omnium errorum mater est,
 Philosopho teste: Omnes ignorans malus. Sed quid dicemus
 de his, propria malitia peccantibus? idem respondent alij alio-
 modo dicentes, ex cupiditate, omnium malorum radice, hoc
 euenire, Pauli 1. Thim. 6. autoritate freti, dicentis, *Radix om-
 nium malorum est cupiditas*, Sed quid de his dicendum, qui
 malignitate non concupiscentia peccant? Afferunt alij à con-
 uersatione hominum, hoc emergere, vt psal. 18. *Cum sancto
 sanctus eris, & cum peruerso peruerteris*. Sed quid de Iuda,
 qui cum Christo vitam duxit? & è contrâ; Loth, qui cum
 Sodomitis conuersabatur, nec vnquam vitium illud pessimū
 contraxit? Nonnulli, à puerili documento, & instructione hoc
 fieri dixerunt; vnde Prou. 22. *Adolescens iuxta viam suam, etiã
 cum senuerit, non recedet ab ea*, & Philosophus ait, quod habi-
 tus difficilè remouentur. Nec hoc verum esse, exemplo Nero-
 nis, qui Senecæ mores nõ est sequutus; nec Alexander, Aristot-
 telis vestigia est imitatus. Alij hoc ex diuersa complexione
 affirmant, vnde Medici dicunt, quod sanguinei, benigni sunt,
 colerici verò iracundi; melanconici inuidiosi; flegmatici pigri;
 idcirco, ex humorum diuersitate, hæc morum diuersitas fit;
 sed quid dicemus? nam etsi naturalis complexio inclinè, non
 autem necessitatem imponit, nec dominatur (anima enim cor-
 pori dominatur) cum ergo homo sit liber (Dei auxilio) natu-
 ralem complexionem superare potest, ideo Apost. Rom. 8. ait;

Debi-

*Iudea velut
arena fuit.*

*Infidelitas va-
dix omnium
malorum.*

*Opiniones va-
ria circa pecca-
tum vnde ori-
atur.*

*Aliqui ab Ig-
norantia.*

Ethic.

*Alij ex 'cupidi-
tate.*

*Nonnulli à cõ-
uersatione.*

*Ab instructio-
ne alij.*

*Ex complexio-
ne alij.*

*Debitores sumus, non carni, vt secundum carnem viuamus; & Deus Cayno dixit; Sub te erit appetitus tuus, & tu dormi ab-
 ris illius.* Astrologi ex stellarum influentia, hoc oriri existi-
 mant, quæ in his inferioribus influunt, & diuerfas qualitates
 imprimunt, ided dicunt; Qui sub Saturno nascitur, melen-
 colicus est: qui sub Ioue, fortunatus, & magnanimus: qui sub
 Marte, bellicosus, & ferox: qui sub Sole, ambitiosus: qui sub
 Venere, luxuriosus: qui sub Mercurio, sapiens: qui in Lunæ
 potestate, inconstans, & insanus: qui in Aquarij signo, aquis
 delectatur: & his similia. Quibus omnibus Ptolemei dicto
 responderetur, dicentis; Sapiens dominabitur Astris, & anima
 Sapientis, adiuuat opus stellarum. Alij, Fortunæ hoc tribuunt,
 qui, eam Mundum gubernare volunt, quorum opinio erronea
 est; Fortuna enim res est per accidens, vt Philosophi asserunt.
 Alij demum à Diabolica tentatione id oriri affirmant, vt Apoc.
 12. *Satharas seducit vniuersum orbem*, aduersus quos, Theo-
 logorum doctrina obstat, dicentium, quòd licet Diabolus om-
 nes tentet, non tamen omnes cadere facit, immò neminem, nisi
 volentem, vincit & superat, D. Hieronymo teste, qui ait. Debi-
 lis est hostis, qui non vincit, nisi volentem, ac tandem; Quot
 capita, tot sententiæ. Nos verò omnium malorum radicem à
 fidei defectu (vt diximus) prouenire, affirmamus; sicuti à fidei
 magnitudine, bonorum operum magnitudo oritur, vt 1. Io. 5.
Hac est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra. Quæ. n. fuit
 causa diuersitatis inter Abel, & Cayn, nisi fides? Cur Abrahâ
 è patria egressus, in terrâ nouam peruenit. Cur Apostoli ibant
 gaudentes? Cur Martyres sanguinem fuderunt, nisi ob fidem,
 quam habebant? At cur Capharnaum tot miracula quæsiuit,
 & obtinuit, vnde hodie Iudei dicunt; *Quanta audiuimus, & c.*
 Nazareth verò quæ illius patria erat instanter petijt, nec obti-
 ruit, quia rō fides, sed curiositas infidelitati coniuncta fuit in
 causa. qui omnia stellis, planetis, fortunæq; omnia tribuebant.
 ab Infidelitate igitur, tanquam à radice corrupta, omnia mala
 emanare certum est, quæ nisi aueratur, nullam à Christo gra-
 tiam, quis consequi potest, quare; sicuti Nilus, arenâ impe-
 ditento inuento, vnde egressus erat, reuertitur; Ità Christus

*Ex stellarum
 influentia alijs.*

Fortuna alijs.

*Theologorum
 doctrina supra
 dicti opinioni
 contraria est.*

*Fidei defectus
 omnium malo-
 rum causa.
 A fidei magni-
 tudine emne
 bonum.*

*Cur Christus
 miracula non
 faciebat in pa-
 tria sua.*

*Applicatio Flui-
uij Nilis ad
Christum.*

*Noema decla-
ratur.*

*Philosophorū
errores varij,
& eorum con-
futationes.*

Fluuius, à quo omnes gratiarum aquæ emanant, nisi infidelitatis arena tollatur, nunquam cordis nostri in terram aridam, & siccam per peccatum, irrigabit, quare huic SYMBOLO conueniens est propositum NOEMA.

DONEC AVFERATUR OBEX, scilicet Infidelitatis; atq; hinc est, quod huiusce Fluij perennis aquas gratiarum, non biberunt Peripatetici; volentes mundum esse æternū, quibus fides respondit Gen. I. *In principio creauit Deus cælum & terram;* nec Epicurei, qui animā dixerunt esse mortalem, quibus fides contradicit Ecclaf. 18. *Reuertatur puluis in terram suam, unde erat; & spiritus redeat ad eum, qui dedit illum.* Alij à priuatione ad habitū dicebant impossibilem esse regressum, quò fit vt corporum Resurrectionem penitus abnegarent, contra quos Job. 19. *Et rursus circumdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum.* Alij, Deos sibi formantes, mundi gubernationē tribuebant, quare; Vulcano, ignem (contra quos Elias coram Achab, Sacerdotibus Balaam dixit, quod solus Deus Israel potest ignem mittere ad consumanda sacrificia) Alij Neptuno, maris regimen dederunt, sed falso, nam psal. 64. scriptum est; *Qui conturbas profundum maris.* Cybali, terræ dominium attribuebant, sed falso, quia *Domini est terra, & plenitudo eius.* Psal. 13. In Inferno, Plutonem volebant Regem, sed decipiebantur, vt in psal. 138. *Si ascendero in cælum, tu illic es; si descendero in Infernum ades.* Super sanitatem, Esculapium, & Apollinem, sed mentiebantur, quia *Domini est salus,* psal. 23 Bella Marti tribuebant, sed errabant, quia *Dominus potens in prelio.* Tanquam Monarcam Iouem implorabant, contra quos Psal. 49. *Deus Deorum Dominus loquutus est,* idè Deus eorum superbiam agnoscens dixit; *Perdam sapientiam sapientum, & prudentiam prudentium reprobabo,* Quare meritò in THEMATE dicit.

*Thema expli-
catum.*

DEFLVET SICVT FLVVIVS ÆGYPTI; Sic intellige; modo arena infidelitatis tollatur, qua de causa noluit facere miracula inter suos conciuēs, & ratio est, quia *Nemo propheta est acceptus in patria sua,* vt in Euangelio.

FER.

FERIA III. TERTIÆ.

De Fraternali Correctione.

Si peccauerit in te frater tuus, vade, & corripis eum inter te, & ipsum solum.

Mat. XVIII.

SYMBOLVM.

SAGITTA, à puero in alium emissæ;

NOEMA.

EX VULNERE, SALVS:

THEMA.

SAGITTÆ parvulorum, factæ sunt plagæ eorum.

Psal. lxiij.

SAGITTA, quoddam teli genus est, quod arcu emittitur; hanc si puer in aliū dirigat, vix illius pellem ferit: Hunc sanè effectum, Fraternali correctione efficit, quæ etsi, primo aspectu vulnus inferat, tamen leuis plaga à puero facta dicenda

*Symbolum
pronuntiatur.
Sagitta quid.*

est, quæ nedum pellem penetrauit, quam facere cuncti, qui Christianam profitentur Religionem, tenentur, & hæc potissima causa est (ni fallor) quod vnū solum hominē creare voluit Deus, à quo omnes traherent originem, quod de creaturis spiritualibus non præstitisse, sacræ testantur scripturæ: etenim hæc duæ creaturæ tantum, Angelus scilicet, & homo ad Dei imaginem factæ sunt, cætere verò solo Creatoris vestigio fuerunt signatæ. Ac primum si Angelorum creationem consideremus (quæ corporali creatura nobilior est) omnes ab ipso summo Artifice de nihilo simul creati fuere, nec enim vnus Angelus potest

*Fraternali correctio
boni fructus,
& necessitas.*

*Cor Deus vnū
solum hominē
creauit.*

*Angelorum
creatio summa.*

pro nobis parturientis dolores in sua humanitate, expectus est; quare merito Isa. 53. *Virum dolorum*; illum appellauit. Quæstante veritate, quod nos omnes fideles à Christo fuimus geniti, quale argumentum efficacius inueniri potest, vt alter alterum (quem delinquentem videt) corrigat, quàm ad memoriam reuocare illum, non solum per naturalem generationem, verum etiam per spiritualem esse suum fratrem? Si igitur correctio ad suum fratrem, quis facere vult, vt Christi præcepto satisfaciatur, tunc verbum illud, quo ipse vtitur, animaduertat, cum dicit; *Corripe*, idest cor rape, placidi enim verbis hæc reprehensio faciendâ est; nam, vt D. Hieronymus ait; Correctio leuis, hominem suauiter instruit, nimis aspera verò, deteriorê reddit, & D. Augustinus, veræ correctionis regulam assignat certam, his verbis; Dilige, & dic quicquid voles, & tunc assignatum NOËMA, proposito SYMBOLO conueniet, quod est.

Duplex fraternitas.

Fraterna Correctio quomodo faciendâ.
D. Hieron.

EX VULNERE, SALVS. scilicet, sequetur; Ante cuius declarationem; Triplicem esse correctionem, obseruandum est, quæ (debito modo facta) semper Ex correctionis VULNERE, sequitur SALVS. Prima enim correctio illa est, qua vnusquisque seipsum corripere tenetur, ne cum, quis alium corripit, sibi dicatur; *Hypocrita eijce primum trabem de oculo tuo*, vt Mat. 7. habetur. Quare, qui vult euadere Iudicium Dei, corrigat se prius, vt Eccl. 18. hortatur; *Ante iudicium para infortiam tibi.* Est, & altera correctio, qua homo sibi commissum gregem corripere debet; sicuti Prælati subditum; pater, filium; Dominus, familiam; de qua Deus per Ezech. 3. *Si dicente me ad impium, morte moriens, non annunciaueris ei, neque loquutus fueris; vt auertatur à via sua impia, & viuas, ipse impius in iniquitate sua morietur; sanguinem autem eius de manu tua requiram.* Est demum correctio, qua vnusquisque fratrem suum corripere tenetur, nec non, & proximum peccantem, de qua Christus hodie in Euangelio ait; *Si peccauerit in te frater tuus. In te*, idest in te solo sciente, vel; *In te*, idest contra te, malo exemplo corrumpendo; *Tunc vade, & corripe eum inter te, & ipsum solum*, amore, & charitate, nam tunc;

Noëmâ declaratur.

Correctio Triplex.

Prima correctio est sui ipsius.

Secunda correctio superioris ad inferiores.

Ezech. 3.

Tertia correctio sui fratris.

Quomodo Christi præceptum sit intelligendû.

Ex

EX VULNERE SALVS sequetur, & THEMATIS verba
adimplebuntur.

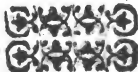
*Thema expli-
catur.*

*Correctio di-
uersimodo fa-
cienda.*

DAN. 13.

2. Tim. 4.

*SAGITTÆ paruulorum, facta sunt plaga eorum, Quo-
niam; non omnes æqualiter, & eodem modo sunt corripien-
di, Quidam enim amore, vt sunt humiles, & mansueti,
qui etsi aliquando offendant, statim tamen cognoscunt se,
& iste est modus, de quo Christus hodie dicit; *Inter te, & ip-
sum solum*, idest dulciter, & secretè, nam talis (vt plurimum)
leui monitione se emendat. Alij ratione sunt corripiendi, vt
sunt astuti, quem modum Christus innuit, cum dicit; *Si te
non audierit, adhibe tecum vnum, vel duos testes*. Nam multi ex
astutia, peccata sua abscondunt, & illa defendunt, nec se cor-
rigere volunt; Prælatus autem, summa prudentia astutos cor-
rigere debet, vt puta per testes, & per omnes alios modos,
quibus potest, vt Daniel 13. qui ratione astutos senes con-
uicit. Nonnulli timore corripiendi sunt, vt superbi; quem
modum innuit Christus, cum dicit: *Si non audierit, dic Ec-
clesiæ*, idest Prælato, ad quem castigare pertinet, & pænis, ac
flagellis cohercere superbos, vnde Apost. 2. Tim. 4. *Argue;*
scilicet cum omni imperio; *Obsecra, increpa, &c.* Alij demum
corripiendi, immo arcendi, & cum rubore abijciendi, vti sunt
obstinati, & contumaces, qui debent excommunicari, & ve-
luti membra putrida, à corpore Ecclesiæ præscindi, quem
modum docet Christus, cum dicit; *Sit tibi tanquam Etnicus,
& publicanus*. In cæteris correctionibus, EX VUL-
NERE SALVS provenit, & sunt SAGITTÆ PAR-
VVLORVM, & in hac postrema; Ex vulne-
re, mors animæ sequitur, de qua Deus
nobis auertat.*

FEB.

FERIA IV. TERTIÆ.

DE DETRACTIONIS VITIO.

Quare discipuli tui transgrediuntur traditiones Seniorum?

Mat. XV.

SYMBOLVM.

CADMVS, serpentium DENTES seminans, ex eis armati homines resurgunt.

NOEMA.

AD DILANIANDVM EXPEDITI.

THEMA.

DENTES bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram, atque SERPENTIVM.

Deuter. xxxij.

CADMVM, Agenoris Phœnicum Regis filium, serpentinos DENTES seminasse, & illic ex eis armatos milites natos esse, qui ad inuicem contra seiplos insurgentes, morte affecti, corruisse omnes, Poetarum figmentum fuit. Verum si hoc Poeticum somnium ad veritatem adducemus, per hos Serpentium DENTES, multi sacri Doctores, super illo, quod pro Themate proposuimus, Detractores intelligunt, & merito quidem, etenim; DENTES à demendo dicuntur, ait Cassiodorus in psal. quare non improprie, Detractorum linguæ, Dentes vocantur, quia sicut Dentes partes ciborum demunt. ita hominum famam, & honorem iugiter corrodunt Detractores. Ex his ergo Dentibus à Diabolo in mundo seminatis, idest

Symbolum pronunciat.

Cadmi fabula

Dentes unde dicuntur.

Detractorum lingua Dentes dicuntur.

K me.

mediantibus Detraкторibus, lites, bella, & contentiones oriuntur. Summa dementia profecto, quod homo peccatis, & sceleribus plenus sit, & seipsum non agnoscat, sed sanctum, & iustum se esse reputet, & assidue aliorum vitam culpabilem esse fateatur, linguam suam refrenare nolens, quæ ei potissimum data est ad Deum laudandum, & in reliquis multiloquium eui tate debet, vnde Regius Psaltes dicebat; *Exultabit lingua mea iustitiam tuam; Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam; & alibi; Labia mea laudabunt te in vita mea Deus meus.* Debet insuper lingua ædificare, & docere proximum homo, vt Prouer. 10. *Labia iusti erudiunt plurimos.* Cū igitur Deus homini præ ceteris animalibus loquendi usum dedisset; non ergo ad eum blasphemandum, nec ad mentiendum, neq; ad iurandum, vel detrahendum, lingua fuit illi concessa, sed (vt diximus) ad Deum laudandum, & ad proximum erudiendum, quare hominis sermo, sale conditus esse debet, vt nos Apost. ad Coloss. 4. admonet. Tunc autem sermo noster sale conditur, quando ipsum sale discretionis temperamus. In cuius figuram præcepit Deus Leuit. 2. dicens. *Quicquid obtuleris sacrificij, sale condies.* Quare si linguam suam refrenare debet homo, ne inutilia loquatur, à fortiori, quæ proximo nocent, vt est Detraктор, cauere debet. Sed eñ quãtum hoc detestabile vitium inter Christi fideles, effusum est. Quot sunt ij; qui non bona, quæ viderunt, narrant, sed solum seruant turpia, quæ proferant, quare turpiores sunt purgantibus latrinas, quia illi sterces in spatulis portant, isti verò in lingua garrunt; hi canes, neminem diuertunt illæsum, non est qui illorum morsum subterfugiat; vnde Valerius Max. lib. 3. ait. Nulla tam modesta felicitas est, quæ malignitatis dentes vitare possit, diuites enim sunt alienis iacturis; locupletes, alienis calamitatibus; immortales funeribus. Quare merito Ranæ comparatur Detraктор, prout illud ps. 104. potest intelligi; *Dedit terra eorum Ranas.* Rana enim in luto existens, noctis tempore multum clamat, at lucis tempore tacet: Itã Detraкторes, qui si in vno, & eodem homine multas videant virtutes, tamen nullam earum capiunt, & solum obseruant, si quicquã peccat

vide-

Detraкторis dementia.

Homo creatus ad laudandum Deum.

Sermo hominis sale conditus esse debet.

Leuit. 2.

Detraкторis nisi vitium committit.

Valer. Max.

Detraктор Rana comparatur

videre possunt, & super illo quiescunt, vt in luto; & statim tanquam Ranæ clamant, illud peccatū proferunt, & augent, & per illud, omnes illius virtutes extingunt. Tres sunt Ranarum species (dicit Iosephus) quarum vna stat in luto, alia in terra (quæ rubeta vocatur, & est admodum venenosa) alia verò minuta est & breuis, quæ tempore magni æstus in puluere apparere solet; Ità tanè de Detraкторibus dicendum esse existimo, nam per Ranas clamantes, Detraherentium linguas intelligere possumus, qui in peccati luto vsquè ad guttur immerfi sunt, proprium fetorem ignorantes, alios detractionum clamoribus, inquietare solent. In die tacent, eò magis, cum eorum detractiones esse mendaces possunt deprehendi, & in eorum auribus garrunt, à quibus se libenter audiri vident. Quare Triplicem esse Detraкторis speciem dicimus; Aliqui enim in aquæ superficie clamant, & sunt ij, qui peccati proximorum superficie aspecta, hoc detractionibus paudent, affirmantes id verum esse; quòd nesciunt. Alij verò occultè simulant, & senum faciunt dulciorem ex malignitate componentes, proximo falsa imponentes crimina, de quibus Psal. 5. *Sepulchrum vates est guttur eorum linguam suam dolosè agebant.* Nonnulli autem, speciei ranarum minutarum dicuntur similes, quæ multum scedant aërem, & sunt hi qui interdum, etsi non mentiuntur detrahendo; scedi tamen sunt super lubrica (quæ proferunt) obseruando. Non enim arguunt proximum de peccato, vt fraternæ correctionis seruent præceptū, sed coram omnibus murmurant, vt illum infament, & sunt veluti Ranæ, quæ Ægyptum scedauerunt. Quare; si contra peccatorem Detraктор tam graue scelus committit, quid si Iusto detrahit? Ehù quam frequens est hoc vitium; nam si Iustus, vel penitens, cœli ædificium construere incipit, virtuti studeat, vitijs, & mundo renunciando, statim detraкторes illum ab illo bono opere, eorum lingua, retrahere conantur. Si mundum fugit, hyppocritam; nisi vestibus pretiosis se induit, auarum, cum non epulatur quotidie splendè à conuersatione indignum, & stultum appellat, quare vipereis linguis eorum famam, qui pietate sunt insignes, inficiunt, & deni-

Detraкторis inquitia.

Tres species Ranarum.

Tres species detraкторis.

Psal. 5.

Argumentum a minori ad maius.

*D. Bern.
Detractorem
viperam vocat*

*Nostina depul-
satur.*

*Applicatio fa-
bula Cadmi.*

*Thema expli-
catur.*

*Detrahentis
proprietat a
Moysse descri-
pta.*

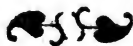
*Detractor ha-
bet Dentes ser-
pentis.*

*Detractoris
nequitia.*

grant; unde D. Bernar. in quodam sermone, Detractoris lin-
guam, viperam ferocissimam merito nominavit, sicuti illius
DENTES, iuxta **NOEMA** propositum.

AD DILANIANDVM EXPEDITI dicuntur. Fera enim
comparatur Detractor; quia aperto ore lingua dolosa, ad om-
nes proximorum, bonæ famæ carnes deuorandas, **DENTES**
habet **EXPEDITOS**, quare non incongruè dici potest, quòd
Cadmus, idest Diabolus, serpentinus hosce Detractorum
DENTES inter Christi fideles seminavit; qui, vt in assumpto
THEMATE dicitur.

DENTES sint **BESTIARVM, ATQVE SERPENTIVM**
BESTIARVM inquam; nam aliæ, Dentes habent intrà os, vt
equus, canis, leo, & id generis alia; Nonnullæ alię Bestiæ, extra
os Dentes habet productos, vt Aper, & Elephas, quo sanè di-
cendi modo, Moyses nobis adamussim Detrahentis proprie-
tatem declarat, qui Dentes extra os habent, dum alienos accu-
sant defectus, nec proprios intuentur. At non solum Bestia-
rum Dentes habent Detractores, sed etiam **SERPENTIVM**.
Serpentis nanquè habet Dentes Detractor; non solum ad de-
monstrandum virus, quo probi hominis honorem inficit, sed
etiam vt innuar, quòd sicuti Serpens non directè, sed obliquè,
& tortuosè incidit; ità Detractoris munus est, qui, vt magis,
ac magis hominem lædat, prius præclara facinora (cui detra-
here vult) in cælum efferre incipit, vt securius detrahat, & vt
illius detractio honestior appareat, quod detrahendi animo
dicit, se ex fratris sui compassione, vt corrigatur, affir-
mat, vt Scribarum, & Pharisæorum exemplo patet
in hodierno Euangelio, dicentium; *Quare
Discipuli tui transgrediuntur traditio-
nes Seniorum?*

FERIA V. TERTIÆ.

De Carnis repugnantia aduersus spiritum.

*Socrus autem Simonis, tenebatur magnis***FEBRIBUS.***Luc. IV.*

SYMBOLVM.

*HOMO ALATVS, qui ad cælum ire contendit SAXVM
pergrandem habens alligatum ad pedes, quo detentus,
volare non potest.*

NOEMA.

GRAVATVS, DEFICIO.

THEMA.

*Quare posuisti me contrarium tibi, & factus sum mibimetipsi
gravis? Iob vij.*

PER MVLTÀ esse illa incommoda, quæ hominem ob diuini præcepti transgressionem insequuntur, nullus vel mediocriter in sacris litteris versatus, hoc ignorat; At inter alia; repugnãtia illa inter Carnem, & Spiritum, inter cæteras calamitates, non secundum habet locum. In sociam enim carissimam, & gratissimam, caro animæ data est ab eo summo Artifice, qui illam de nihilo creauit, vt quasi illius esset ministra, in omnibusq; sponte, & absq; vlla rebellionẽ ei obtemperare deberet; tamen propter primi parentis peccatum, eam rebellem experiri cepit, quare apiciuæ, & naturæ violato iure crudelis, & dura inimica effecta est. quòd in sui commissi peccati penam, factum est. Dignum nam-

*Symbolum
pronunciatur.**Carnis repugnantia aduersus Spiritum, ob peccatum commissum.*

*Facta anima
ob peccatum
debita.*

Rom. 1.

*Duplex societas
animæ cum
carne.*

*Prima est natura
aliis, & hæc
sine propria
culpa.*

*Secunda voluntaria,
& hæc cum
culpa.*

*Peccatum originale
quando
contrahitur.*

*Vnio animæ cum
Deo unione
Sacramenti.*

*Febrium diuersa
genera.*

namque fuit, vt anima quæ Deo creatori, per obedientiam subijci noluit; ipsa quoque, inferiorem carnem sibi repugnātem haberet. Quæ sanè repugnātia in quolibet Adæ filio transmittitur, de qua Paulus Rom. 1. ait. *Colnerunt, & seruiuerunt potius creatura, quàm Creatori, propterea tradidit illos Deus in passionem ignominie.* Ex quo sequitur; Duas esse animæ societates cum carne propria, libidinosè generata, quarum prima naturalis est, quādo anima creatur, & vnitur carnī, ipsa nesciente, & hæc, cum non sit voluntaria (quia nō est per proprium animæ consensum) Job id licet ei ad crimen non imputetur, quia non consentit, tamen damnum ob primi parētis peccatum ipsa caro patitur, quare immunda & turpis reputatur; & est sicut puella, nutrita, & sociata cum muliere meretrice, quæ immunda, & infamis estimatur, & ex tali societate maculam contrahit, & à probo viro refutabitur, licet ipsa ignoret. Est, & alia societas ipsius animæ cum carne, quæ voluntaria est, & per proprium consensum, & est, quando ipsa anima liberi arbitrii vsum habens, carnis delectationes amat, & factis carnis consentit, idèd quia hæc societas est per proprium consensum, hinc est quod animam facit nequissimam, eamq; occidit. Quare argumentū a minori ad maius hoc loco currit; etenim; si ipsa anima per primam societatem naturalem cum carne, quam ipsa non facit, & sit ipsa ignorante cōtrahit maculam, & immunda est; quanto magis contrahet maculam, & immunda reputabitur per voluntariam societatem, quam ipsa facit. Per has igitur duas societates, cum primi hominis carne corrupta, anima omne malum, immò & ipsam mortem incurrit, & omne bonum, & vitam suam (quæ in Dei societate per voluntatem, & amorem consistit) amittit, quare; si ab hac morte liberari vult, & vitam recipere, necesse est, quod cum eo vnatur, qui est vera vita, & hoc fit per Sacramenta à Christo (qui est Via, Veritas, & Vita) instituta, quibus mediantibus, carni infirmæ, diuersis febribus laborantis, perfecta sanitas restituitur; nam; Quot peccatis anima sentit se esse grauata, tot detinetur febribus. Etenim, peccatum, febris est grauis, febrium diuersa genera à Medicis nō-

me-

merata esse, Plinio l. 20. c. 3. scribit, nam aliæ quotidiana, tertiana, quartana, continua, hæctica, & pestilentes sunt; quare pro febris quotidiana, gula vitium, intelligere possumus, quæ primum parentem inuasit, nec alia de causa in eam incidit, nisi quod nõdum maturum, & crudum pomum comedere voluit; & sicuti quotidiana febris, facile in aliam mutari cernimus, ita gula facillè in libidinis peccatum conuertitur, facilisque est ab vna in alteram transitus, prout exemplis sacra Scriptura abundat. Tertia febris quæ alternis diebus redit, non tamen continuè vrit, hominis inconstantia representat, qui hodie ad Deum se conuerti proponit, & cras ad nouum peccatũ patrandum, redit. Quartana, luxuriæ, & carnis voluptatem innuere certum est, cuius prima dies cogitatio est, & suggestio; secunda delectatio; tertia consensus; quarta verò peccati executio. Continua febris laborant Auaritiam dediti; nam; Tantum crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crescit. Alia enim peccata, non semper hominẽ inuadunt, at auaritia omni temporis momento Auarum cruciat. Hæcticam febrem habent otiosi, quæ lenta cum sit, desidiosos designat. Pestilente febre, & contagiosa laborant Hæretici, & hæc difficillime curari potest, & innumerabiles homines interemit. Harum febrium æternam mortem inferentium; solus Christus (cum sit cælestis Medicus, sanans omnes infirmitates, ad pristinam sanitatem quemlibet infirmum restituit) qui proprio Sanguine Sacramentorum medicinas composuit, easq; in Ecclesia reliquit, vt pro libito, vnusquisque fidelis, eas recipiat, quæ non solum ad pristinam valetudinem omnem spiritualem infirmũ reddunt, sed illius vires adaugent, quibus inimicorũ vires superare potest, ac potissimum carnis acerrimum, & diuturnũ conflictũ, quæ causa est, iuxta propositũ NOEMA, homo fidelis dicat.

GRAVATVS, DEFICIO. Duabus namquẽ, veluti ALIS, quilibet fidelis, cælum versus volare potest ad eũ, qui est summum ipsius bonum, propter quod creatus est; Intellectu videlicet, & voluntate. Hisce duabus potẽtijs, Deum cognoscere, & amare potest, quæ suis proprijs sunt; Intellectu inquã; prout dixit Ioan. 17. *Hæc est vita æterna, vt cognoscant te soliũ*

Deum

*Febris quotidiana Spiritus
his quæ.*

*Febris Tertia
na Spirituales
quæ.*

*Febris Quarta
na Spirituales
quæ.*

*Febris Continua
quæ.*

*Febris Hæctica
quæ.*

*Febris Pestilens
quæ.*

*Christus cælestis
Medicus
harum febrium
liberator.
Sacramentorũ
medicina a
Christo instituta.*

Noema declaratur.

*Intellectus, &
voluntas duæ
Alis sunt.*

*Amor primum
donum est.*

Deum verum, & quem misit Iesum Christum. Voluntate insuper, qua sola potest Deo aliquod dare, & primum quod dare potest, amor est, quo mediante in ipsummet Deum transformantur. Intelligendo igitur, & amando, fidelis ad cælum volat, sed magnum saxum ad pedes habet ligatum, quod illius volatum impedit; vt merito dicere possit fidelis; **GRAVATVS, DEFICIO**, hoc est; Dum Intellectu, & Voluntate, quasi duabus ALIS ad cælum iter dirigo (ita animo fidelis dicere potest) saxum carnis meæ sentio, quæ mihi est impedimento; ita quædã Apostoli verba mihi conueniunt Rom. 7. *Sentio aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ*; Nam caro, est veluti saxum, quod vniuscuiusquæ fidelis animam deorsum trahit. Hoc graue pondus Iob sentiens, vt in assumpto **ТЯМАТЕ**, sermonem ad Deum habens, dixit.

Caro veluti saxum graue.

Thema explicatur.

*D. Augustinus
Carnis damnata
declarat.*

Quare posuisti me contrarium tibi, et factus sum mihi metipsum grauis? Hanc carnis grauitatem, & in inimicitiam, quã aduersus animam tenet, D. August. de Conflictu Carnis optimè declarat, his verbis. Aduersatrix caro nostra, fons scelerum, radix omnium malorum, nostræ damnationis intenta, & sollicita est, vt in omni operæ nostro zizaniã seminet; in commestatione, gulam; in generatione, luxuriam; in correctione, iram; in conuersatione, inuidiam; in nobilitate, superbiam; in diuitijs, avaritiam; in prosperis, contemptum Dei; & in aduersis, impatientiam; in corde ponit vanas cogitationes; in ore vanas loquutiones; & in membris iniquas operationes; in dormiente extingueret charitatem; extirpare spem; eijcere fidem; confundere humilitatem, & eradicare omnes virtutes; ita vt ipsa sola producat flores vanitatum, flores malorum exemplorum, & fructus omnium vitiorum. Hæc est illa febris inter alias, quæ nos assidue affligit, à qua vt liberemur ad Christum verum Medicum accedamus, qui *Stans imperauit febrì, vt in Euangelio.*

FER.

FERIA VI. TERTIÆ.

De immensa Dei clementia erga animam.

*Domine, da mihi banc AQUAM.**Ioan. IV.*

SYMBOLVM.

*SOL, CONCAM radijs suis irrorans, OSTREAM
in MARGARITAM conuertit.*

NOEMA.

A TE VIGOREM.

THEMA.

*Qui SOLEM suum oriri facit super bonos, & MALOS.**Mat. V.*

SOL inter alios innumerabiles effectus quos efficit OSTREAM (quæ aqueus humor est, & in CONCA latet) in præciosam MARGARITAM conuertere, naturales affirmant; Etenim radijs suis Ostrea iugiter irrorata est, donec pretiosum iocale efficiatur. SOLIS nomine Christum vocari, superius declarauimus. Pro aqueo humore homo fidelis potest intelligi, Isaia teste c. 33. ac dicente; *Aquæ eius fideles sunt*; Quemadmodum igitur aquæ ille humor, Solis virtute paulatim perficitur, donec MARGARITA procreata sit, sic cuiuslibet fidelis anima, à Christo SOLE, supernaturalibus donis exornata; quæ prius peccatorum maculis deformata, nihil aliud erat, quàm aquæ humor fœtidus, & abominabilis; modo, per pœnitentiam, ab omni peccatorum labe expurgata, diuinæ gratiæ radijs illustrata, inæstimabilis MARGARITA efficitur. Quare nisi ipse SOL Christus, sua præ-

L ueni.

*Symbolum. s.
pronunciatur.
Solis effectus.
Ostrea quid sit*

*Christus Sol
est.*

*Homo Aquæus,
humor est.*

Applicatio.

*Gratia praeueniens
nostris necessi-
tatis.*

ueniente gratia, nos in culpis sepultos excitaret, nunquam à vitiorum somno surgeremus, hæc autem gratia, præueniens vocatur, quia opera nostra præcedit, ac quodammodo præcurrit. In tenebris enim iacet peccator, quandiu in peccatis perseverat, ac gratiæ luce præuentus; de qua Ioan. primo *Lux in tenebris luoet*; illic peccatorum tenebræ pœnitens euaneſcunt. Quod Gen. 1. figuratum est illis verbis. *Et tenebræ*

Explicatio verborum; Terra germinans, &c.

erant super faciem Abyssi, & dixit Deus Fiat lux, & facta est lux, & confestim ad Dei præceptum; Terra germinauit herbam virentem, & ligna pomifera secundum genus suum. Sed quid pro terra hæc aliud potest mysticè intelligi, nisi illa de qua Ier. 29. dicebat, *Terra, terra, terra, audi Verbum Dei?* Anima fidelis terra hæc est, de qua psal. 142. *Anima mea sicut terra, sine aqua tibi.* Quæ si diuinæ gratiæ aqua priuata sit, inanis profecto, & vacua reperitur. Nam tunc tenebræ, id est culpæ, sunt super faciem abyssi, id est cordis hominis (quod peccator

Anima fidelis terra nuncupatur.

in peccato suo perseverat; sed Dominus qui *Non vult mortem peccatoris, sed vt magis conuertatur, & viuat*; tunc lucem fieri præcipit, quando diuinæ gratiæ radijs illum præuenit; inspirationibus medianubus, quæ viam salutis ei indicant, & ipse peccata detestari incipit, & ad pœnitentiam peragendam se dat; quod mysterium, Rex pœnitens, qui in seipso hoc expertus erat, dixit: *Dominus dabit benignitatem, & terra nostra dabit fructum suum*; Terra, inquam Anima, tandiu sterilis stat, & sine opere meritório; quandiu Sol. iustitiæ Christus gratiæ lucem (quam prius antequam peccaret habebat, & per peccatum perdiderat) eam illi non reddit, quare illos fructus (vt puta eleemosynam, vel ieiunium, seu aliquod aliud opus de

Dei clementia in peccatoris conversione mani festatur.

Psal 84

genere bonorum) quos faciebat ad salutem inspidi erant, & inutiles, vt Sap. 4. legitur; *Fructus eius inutiles, & ad nihilum apti*; Quod si lux illa vera, quæ *Illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum*, Hanc animæ nostræ animam respiciat; statim sterilitate profus ablata, fructum meritorum copiam producere, perspicuum est. Quare D. Augustinus in Solil. statum peccatoris (qui postea ad pœnitentiam diuinæ præueniēte gratia radij) his coloribus delineauit. Erat (inquit)

Opus in peccato mortali factum nihil valet ad vitam æternam.

Pœnitenti statum à D. Aug. declaratum.

nubes

nubes magna, & tenebrosa ante oculos vanitatis meæ; itav non possem videre Solem Iustitiæ, & lumen veritatis. Involuebat tenebris filius tenebrarum; tenebras amabam, & lumen non cognoscebam; cæcus eram, & cæcitatem amabam. Quis inde me eduxit? Quis accepit manum meam, vt inde educeret me? Quis illuminator meus? Quem non querebam fuit, & ipse me quæsivit, non vocabam, & ipse vocavit me. Quis est ille? Tu Domine Deus miserator, & misericors; Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis. Hæc ille. Ex quibus verbis colligitur, nisi Sol Christus diuinæ gratiæ suæ radijs peccatorem præueniret, nunquam à peccati somno excitaretur, nam prima gratia (secundum Theologorum sententiam) nullo modo potest træreri; alioquin, gratia non esset gratia, quare, veluti OSTREA, quæ in CONCA latet, si in MARGARITAM conuerti debet, SOLIS radijs debet perfundi; ita anima fidelis Sole diuinæ gratiæ opus habet, si inestimabilis MARGARITA effici vult; vnde aptissimū est NOMA, huic SYMBOLO aptatum, quod est.

*Misericordia
Dei ineffabilis*

*Prima gratia
macerari non potest.*

Noema declaratur.

Christi desiderium nostra salutis.

Isa. dilectum exempli auctur.

Christi immensa pietas cetera peccatorum.

A TE VIGOREM; Supple expecto; nam ex me (sic Christum alloquitur Anima) nihil possum, nisi lucæ tuæ gratiæ me præuenias, nunquam à peccati fouea, in qua voluntariè lapsus sum, egredi poterò. Sed quàm ingens sit Christi desiderium, quo exoptat nobis hanc gratiæ lucem conferre, ipsum audiamus, qui per Isai. dixit; *Inuenerunt, qui non quæsierunt me, dixi; Ecce ego; ecce ego ad gentes, quæ non innocabant nomen meum. Expandi manus meas tota die ad populum incredulum, qui graditur in via non bona, post cogitationes suas.* Ac si diceret. Dormiebat peccator, & ego eum excitauit; me non quarebat, & ego ei obuiam factus sum. Non me cognoscebat, & ego ei dixi; *Ecce ego; Ecce ego.* Cum aliquis alterius amici opera, & auxilio eget, ad illius domum pergit, qui vt plurimum se non posse illi auxiliari, respondet. Secus ego facio (dicit Christus) qui videns hominem in aliqua spirituali necessitate constitutum, ei occuro, & egomet peto, quid ei opus est, & illi, ea omnia, quæ ei proficiunt, offero; semel, & iterum dico; *Ecce ego, Ecce ego*, hac potissimum de causa;

L 2 nam

nam si primo me non intellexissent homines ob id bis repeto .
Aut, vt hoc mysterium vobis notum sit, nempe; si semel
 propter peccatum à vobis patratum, me perdidistis, nec iterū
 ad me venire auderetis; *Ecce ego; Ego* inquam, *qui deleo ini-*
quitates vestras, Ego, qui nolo mortem peccatoris; Ego diffi-
mulans peccata vestra propter pœnitentiam; Ego qui solus,
THEMATIS verba proferre possum, *Ego*.

Thema expli-
catur.

Christi prom-
ittendo erga
peccatorem .

Apoc. 3.

Explicatur
Christi dicitur

QVI SOLEM gratiæ meæ præuenientis, **ORIRI FACIO**,
 etiam **SVPER MALOS**, ad hos potissimum, meus sermo
 conuertitur, cum dico; *Ecce ego*, qui, etsi millies à vobis pec-
 catoribus offensus, tamen; *Ecce ego* præstò sum, vt gratiæ
 meæ lucem omnibus impartiar, ac potissimū propè istos sum,
 non procul ab eis recessi, licet scelerum multitudinē me fuga-
 runt; in eorum cordis vestibulo commoror; *Ego ad ostium*
 cordis peccatoris pulso, vt quam primum mihi ianuam aperu-
 erit, intus me recipiet. *Cænabo cum illo, & ipse mecum*, vt
 vnusquisquē fidelis, quamvis scelestis peccator sit, non igno-
 ret, me salutis eius famem, & sitim habere. *Ego* inquam pa-
 ratus stò promptus, & expeditus in sui auxilium. Nec opus
 est, vt clamando defatigetur peccator, vt auxilium meum
 imploret, & dicat; **A TE VIGOREM**, nam gratiæ
 meæ subsequētis radios iugiter **ORIRI FACIO**
super bonos, SVPER MALOS verò gratia
 præueniente eos excito. Restat solum
 quod peccator dicat cum muliere
 Samaritana; *Domine da mihi*
banc aquā; vt in Euāg.
& illic eam
 obtinebit.

DOM.

DOMINICA QUARTA.

De CHRISTI sequela.

Unde ememus panes, ut manducent hi?
Ioan. VI.

SYMBOLVM.

*CVRRVS, à duobus EQVIS ductus, quorum alter
ALBVS, alter verò NIGER est.*

N O E M A.

A CANDORE ILLECTVS.

T H E M A.

Ego si exaltatus fuero à terra, omnia TRAHAM ad meipsum;
Ioan. xij.

OMNIA creata à summo, ac sapientissimo Artifice Deo, diuinitatis suæ vestigio signata esse, eos omnes, qui vix Theologica mysteria à limine salutauere, aperto ore fateri, certum est. Etenim naturali quadam propensione, ad eum tanquam ad proprium finem properant; nam omnia ab ipso exeunt, in ipso manent, & ad ipsum tendunt. At homo cuius gratia cuncta quæ sunt sub Sole creata sunt, præter uestigium ipsiusmet diuini Opificis imagine, & similitudine (vt aliàs in nostris elucubrationibus in lucem editis, diximus) immò, & libero arbitrio decoratus est; quapropter, non ex naturæ necessitate, uel ex impetu (quemadmodum creaturæ, quæ illi sunt inferiores) sed liberè (cum sit suarum actionum Dominus) operatur, ex quo sequitur, quòd illius opera, de sua natura (quia cum uoluntatis deliberatione facta sunt)

*Symbolum
pronunciatur.*

*Omnia ad De
um tendunt.*

*Homo imagine
Dei decoratur.*

*Homo suarum
actionum Do-
minus.*

di-

dignissima sint, & præstantissima, & sua dicuntur, cum sua potestate sint facta; quare, & laudabilia, vel vituperatione digna (& per consequens) remuneranda sunt, vel puniendæ.

Homo cur habet liberum arbitrium.

Cum igitur homo, non propter hoc liberum arbitrium ei datæ sit, vt non operetur, sed vt non malè operetur, ipse vero (vt plurimum) tali libertate abutitur, hinc fit, vt de iure naturali vituperium, & confusio, ei debeat; quod si ad bonum eo vtatur, præmio dignus est, & honore. Et sic quatuor sunt, quæ ad hominis opera de natura sua, & non ad aliarum rerum opera, sequuntur, scilicet meritum, & culpa; pœna, & gloria, & hæc sunt inseparabilia, nam ad opera hominis, postquam sunt facta; meritum vel culpa; sicuti postea ad meritum præmium, & ad culpam pœna sequitur. Quare hominis voluntas libera est veluti **CVRRVS** quidam cui insidens Amor

Voluntas hominis veius Cur.

D. Augustinus.

(qui est primum donum ab ipsa voluntate præueniens, erga suum Creatorem) laxatis habenis, currit; iuxta D. Augustini sententiam; Amor meus, curriculum meum, illuc feror, quocumque feror. At ingratus homo, beneficii accepti immemor, amorem vtiq; suum, non Deo, sed Diabolo dat. Hunc igitur voluntatis nostræ **CVRRVM**, duo strenui Duces ad inuicem continuè pugnant, vt alter ad Cælum, alter verò ad Infernum, protrahant. Christus (inquam) salutis nostræ cupidus, voluntatis nostræ **CVRRVI** toto virium nexu præsidere studet, vt eum ad Cælum perducatur; Diabolus quoque nostram perditionem attendens, totis viribus adhibitis, ad tartara, mediante **CVRRV** voluntatis nostræ (cui præesse cupit) trahere nos studet. Quare voluntatis nostræ **CVRRVS**, veluti à duobus **EQVIS** (vt diuino Platoni placuit) quorum vnus **NIGER**, alter verò **ALBUS**, trahi potest. **EQVVS NIGER**; Diabolus est, qui nigredinem, & deformitatem à culpa contraxit. Is, triplici fune vtitur, vt voluntatis nostræ **CVRRVM** ad se trahat, nam vt I. Ioan. 2. habetur; *Omne quod est in mundo, aut est concupiscentia carnis, aut concupiscentia oculorum, aut superbia vitæ*, ipse enim per viam latam, & spatiosam, perducit, hoc est ad Infernum. *Lata enim est via, quæ ducit ad perditionem.* **EQVVS ALBUS**, Christum (per innocentem humanitatem

Duo Duces voluntatis nostræ Currum trahere studet.

Diabolus Equus Niger. Diabolus triplici fune vtitur aduersus hominem.

Christus tanquam equus albus.

assumit

assumptam, significare potest, de qua ipsemet Cant. 1. dixit. *Equitotui meo assimilau: te amica mea.* (animam fidelem tunc alloquebatur) quod septuaginta interpretes vertunt; Equo meo assimilau te proxima mea. Christus enim voluntatis nostræ **CVRRVV** ad celum perducere sollicitus est; nostrum nunc est, hunc vel illum eligere qui nostræ voluntatis **CVRRVV** insideat. Quare vnusquisque fidelis, iuxta **NOEMA** assumptum.

A CANDORE ILLECTVS; Voluntatis suæ Currum concedere debet Christo, per **EQVVM ALBVM** significato, qui, & ipse triplici tunc vitur, vt suæ voluntatis **CVRRVV** præsideat, illumq; ad æternâ gloriam trahat. Creationis opus, Redemptionis, & Glorificationis, funiculis triplex est, & is indissolubilis, ad fidelem animam deuincendam, quæ naturaliter ad eum inclinata certum est; non enim maiori impetu; & vi, lapis centrum petit; spheram, ignis flamma, & flumina ad mare locum suum naturalem feruntur, quàm anima nostra ad Christum Deum inclinatur, qui nos ad se summo studio attrahere studet, prout in proposito **THEMATE**.

Ego si exaltatus fuero à terra, omnia Traham ad meipsum. Tribus namquè modis; Attractio fieri solet; A calido, vt patet de vaporibus à calore Solis eleuatis; A vacuo, vt de locis, & locatis perspicuum est; A simili demum. His inquam tribus modis Christus nos ad se traxit, & à peccato sanauit. Charitatis calore, primo nos traxit; vnde i. Ioan. 4. *Diligamus Deum, quia ipse prius dilexit nos*; quare suæ dilectionis calore sentientes fideles deposito mundi, & carnis pondere, leues efficiuntur, & à radijs Solis exsiccati, vsque ad ignis spheram ascendunt, vbi succenduntur, & inseparabiliter ei coniunguntur, ita quod Apost. ad Rom. 8. ait. *Quis nos separabit à charitate Christi? tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius?* Certus sum enim (subdit paulò infra) *quia nequè mors, nequè vita, nequè Angeli, nequè Principatus, nequè virtutes, nequè instantia, nequè futura, nequè fortitudo, nequè altitudo, nequè profundum, nequè creatura, alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domi-*

Christi humanitas equus vocatur.

70 Interpr.

Noema declaratur.

Triplici funiculus vitur Christus ad ilaqueandam animam.

Anima nostra ad Deum inclinatur.

Thema explicatur. Attractio tribus modis fit.

Tribus modis Christus nos ad se attrahere studet.

Vnio inseparabilis cum Christo.

Rom 8.

*Non datur va-
cuum secundū
Philosop.*

*Humana na-
tura creata ad
Angelorum ru-
inas reparan-
das.*

*Christus omni-
bus modis nos
ad se attrahe-
re studet.*

Domino nostro. Secundo attraxit nos à vacuo; Philosophorū omnium conclusio est, non dari vacuum, & quoddam cælum potius descenderet, quàm quod natura vacuum in terra esse pateretur, vel alibi. Hanc conditionem naturæ auctor seruare voluit & ipse, quare ne in cælo, propter Angelorum casum, vacuum daretur, voluit vt terra, idest humana natura ad supplendum Angelorum ruinas, superius ascenderet, vnde psal. 109. *Judicabit in nationibus implebit ruinas.* Attraxit nos deum à simili Christus; qui venit in similitudinem carnis peccati (nullum tamen habens peccatum) sed induit nostram mortalitatem, vt suæ diuinitatis nos faceret esse participes, vt videntes nobis similem factum esse Saluatorem nostrum (qui nobis prius in tantum erat dissimilis) eum sequeremur, quare;
EXALTATVS A TERRA NOS TRAXIT AD SE. Immo quotidie nos **AD SE TRAHIT**; nam qui esurit, si ad eum accedit, ipse met panis efficitur; *Ego sum Panis viuus qui de cælo descendit*; qui sitit, ipse fons est; vndè clamat; *Si quis sitit veniat ad me & bibat*; Si quis infirmatur; ipse Medicus est; *Qui sanat omnes infirmitates nostras*; Si pauperes sumus, & illum adire debemus. *Qui diues est in misericordia*, & nobis succurrit: Si quis errat; ipse est; *Pastor bonus*; Si morimur, ipse vita est; *Ego sum Resurrectio, & vita*; Si in tenebris versamur ipse *Lux est mundi*; Si ignari sumus ipse magister est; *Vos vocatis me magister*. Si in peccatis sumus; *Ipse est sanctificatio nostra*; Si opera nostra non possunt satisfacere peccata debita in hoc mundo, illum sequamur, vna cum turba hodierna, qui *Faciet nos discumbere, & saturati, adhuc Superabunt fragmenta*, vt in Euangelio.

FER.

FERIA II. QVARTÆ.

De CHRISTI Zelo.

*Eiecit ementes, & vendentes.**Ioan. II.*

SYMBOLVM:

ÆTNA Montis incendium.

NOEMA.

EGOTOTVS.

THEMA.

*IGNIS in conspectu eius exardescet.**Psal. xlix.*

ÆTNA, Mons est Siciliæ, perpetuò clarus incendio, à Poetis valdè celebratus; Incendij autem eius causas explicat Iustinus l. 2. Christum Dominum huic Monti similem esse, qui (vt Deus) ignis dicitur. Deuter. 4. *Deus non ignis censumens est*, satis alibi probatum est, qui non tantum ignis dicitur, quia charitatis Symbolum est ignis (& *Deus charitas est*) verum etiam, quia ignis Amorem metaphoricè innuit *Ænei. 4.* Vulnus alit venis, & cæco capi ur igni. Vndè, & ipsemet Deus in hoc sensu, Zelotes appellari voluit, quo sanè nomine, significare voluit, se ferre nò posse, vt amor ille, cultusquè sibi vni debitus, ad Idola, Dæmonia uè transferatur. Propter suum honorem enim Mundum hunc creasse, dubium non est, nam omnia quæ operatus est Deus extra se, ad suum honorem creauit, qui sanè honor in æternum durabit, & duplex est naturalis, & acquisitus, quare, dupliciter etiam ei debetur. Ex debito naturæ (inquàm)

M

ratio-

*Symbolum
pronuntiatur.
De Ætina.**Christus vè-
luti Ætina.**Deus mundum
creauit propter
suū honorem.**Honor Dei di-
plex.*

ratione primitatis, ei debetur honor, cum solus Deus sit principium à quò omne aliud suam primitatem trahit. Alius est honor, qui non est à natura, nec ex naturæ debito ei debetur, sed est honor acquisitus, & illi debitus ex mirabilibus operibus ab eo patris, qui laudem, & gloriam ipsius Dei in se includit, quare; *Soli Deo honor, & gloria*, à nobis debetur. Duobus etenim modis operatur Deus; vno modo per se, immediate, sine creatura, & tunc opera illa nisi per exteriorem honorem, ab homine solo (qui talia opera cognoscit, non à ceteris, ipsi creaturæ rationali inferioribus) remuneratione digna sunt, cum Deus Creator, omni perfectione intra se, sit plenus, nullo indigens extra se; sed quando per hominem operatur, tunc duo præmia tali operationi debentur; vnum interius, aliud verò exterius, & est valde rationabile, vt; sicut duo còcurrunt voluntariè simul ad vnum, ità, quod vterquè, sibi conueniens præmium consequatur, scilicet Deus honorè, qui est præmium extrinsecum, & homo vtilitatem, quæ est ipsi homini intrinseca. Quid enim faceret Deus de vtilitate, cum sit summe perfectus, & ipsamet beatitudo, à quo omne bonum emanat, nec intra se crescere potest? & quid faceret homo indigens, de honore, & gloria? Hinc fit, quòd Deus hominem remunerat interius, dando sibi præmium perficiendi eum, & ipse homo remunerat ipsummet Deum (si ita loqui licet) exterius dando sibi debitum honorem, quare vterquè suum consequitur præmium; Ex quo magna, & ineffabilis Dei clementia apparet, qui ab homine vult honorari, & glorificari. Quare, cum honor sit præmium, exterius, & corona, quæ ab homine Deo debetur, sequitur, quòd qui debitum honorem ei non tribuit, plus tollit, quam si totum mundum destrueret. Cum igitur Deus sit summè honorabilis ab homine, honorem hunc ab homine exquirere, nulli dubium est, ipsomet dicente; *Honorem meum nemini dabo*; Quòd si aliquo modo ab ipsomet homine inhonoretur, tunc sui honoris zelator effectus, ad illum vindicandum se disponit, quare sicuti *ÆTNA* incèdio claret, sic ipse suum honorè zelans, ferre non potest, vt honor sibi omni iure debitus, vel alijs detur, vel conculcetur, quare còueniens

Deus duobus modis operatur

Deus per hominem operatur.

Deo honor debetur Homini vtilitas.

Homo quomodo dicitur remunerare Deum

Homo tenetur Deum honorare.

Deus quando inhonoratur, iratur.

niens est Noëma, proposito Symbolo aptatum, videlicet.

EGO TOTVS; idest ira accensus sum, aduersus me in honorantes. Et meritò quidem, nam si homo proprium honorem diligit, cui non tantum conuenit, vt Deo debetur; adeò quod omnia quę habet, aurum, argentũ, amicos immò ipsam vitam morti exponit, pro sui honoris defensione; Quanto magis Deus, cui proprie, & in summo conuenit honor, & veluti præmium ei ab homine debetur, illum defendet? Si homo, qui honorem proprium diligit, nullo modo pati potest, quòd diminuatur, quanto minus honorem suum ab homine diuinui patietur Deus, cui soli (vt superius diximus) debetur? Ac demum; si homo qui suum diligit honorem, omnem alium, qui possit illum diminuere, vel lædere, odio habet, quãto magis Deus, omnem alium honorem, qui suo contrariatur, destruet, & annihilabit? Cum igitur Deus omnia, quę extra se fecit, propter suum honorem operatus sit, cui soli debetur, & proprium est, & in æternum durabit, quare homo, qui inter ceteras creaturas sibi inferiores, solus illum cognoscit, & ad eum spectat, vt & ipsemet præmium intrinsecum, consequatur (quòd ad ipsius hominis vtilitatẽ pertinet) Deo debitum non rependet honorem? quotiescunquẽ igitur debitum honorem Deo non reddit homo, sed illi detrahit, nonne pœna grauissima dignus censendus est? Itã sanè; quare meritò, vt in **THEMATE** dicitur.

IGNIS in constructu eius exardescet; Nam si vnusquisquẽ propriij honoris factus zelator est, itã quòd propriam vitam certissime morti exponit (ne dicam diuitias, & alia bona, siuè fortunã, siuè corpus) cui de iure non debetur honor; quanto magis sui propriij honoris zelator esse debet Deus, nã (vt diximus) proprie illi conuenit, ac debetur? *Ego Deus Zelotes*; Zelus enim amor est singularis, qui riualet nullo modo pati potest; Hunc Christus de se habuit, quia solus super omnia amari voluit, & honorari. Quare hodierna die, Pharisæorum videns iniquitatem, qui sub prætestu Sacrificiorũ, Patris sui domum prophanabant, zelus domus suę comedit eum; Hunc similem Patres tam veteris, quam noui testamẽti

Noëma declaratur.

Argumentum à minori ad maius.

Deus omnia propter suũ honorem creauit.

Homo inhonorans Deum pœna dignus est.

Thema explicatur.

Zelus quid.

Patres antiqui zelatores hominum Dei.

habuere. Ita Moyses contra Ægyptios, & contra Datan, & Abiron; pro Dei honore zelatus est; sic etiam Aaron, sic Finneas, sic Samuel contra Saul, quem regno priuari iudicauit; sic ipsemet Saul contra Ionatam filium suum ostendit, illum reum mortis iudicans; sic Hælias contra falsos Prophetas; sic Isaias contra Ezechiam; sic Ezechiel contra peccatricem Hierusalem; sic Hieremiam contra populum duræ ceruicis; sic Daniel adhuc infantulus contra falsos testes Susanæ; sic Ionas contra Niniuë; sic Ester contra Aman; sic Iudit contra Holofernem; sic Ioannes Baptista contra Herodem; sic Apostolorum Princeps, contra Simonem magum; sic Paulus contra Corinthiũ fornicatorem; sic omnes Apostoli & Martyres contra læuissimos Tyrannos, vna voce eis dicentes; *Obedire oportet Deo magis quam hominibus*. Et licet multis modis

Quoties peccamus, toties Deum in honoremus.

Auaritia peccatum detestabile.

Christus ira accensus Templi profanatores.

nos pariter, Deum inhonoremus (nam quoties peccamus, toties Deo, debitum tollimus honorem) tamen auaritiæ peccato potissimum, ei maximam irrogamus iniuriam, quæ (vt Apostolus ait) *Radix omnium malorum est cupiditas, quam quiaem appetentes, errauerunt à fide, & in se ueruerunt se doloribus multis*. Hoc in præsentis Euangelio patet in Scribis, & Phariseis, qui appetentes diuites fieri, propter eorum cupiditatem, non fuerunt veriti, templũ Dei prophanare, quare Christus, ira accensus; *Fecit flagellum de siniculis, & eiecit ementes, & uendentes de templo; vt in Euangelio.*

FERIA III. QUARTÆ.

De CHRISTI infinita sapientia.

*Quomodo hic litteras scit, cum non didicerit?**Ioan. VII.*

SYMBOLVM.

L I L I U M.

N O E M A.

DVLCEO MELLIFLVA.

T H E M A.

*LABIA eius distillantia Mirrbam primam.**Cant. V.*

VO sunt LILIORVM genera, Album, & Purpureum; de hoc Plinius l. 21. hist. nat. c. 5. meminit: de illo idem Plinius multis in locis pertractat, & apud antiquos Sapientia Hieroglyficum fuit, vt Cyrillus in spec. sap. l. 4 c. 19. refert. Imò, & ipsemet Salomon in Templo ab eo constructo, inter alia quæ fecit, duas columnas erexit, super quibus, duo LILIA erant posita. Nec vacat mysterio hoc factum. Templum illud, Christi corporis typū esse, nā ipsemet Iudeos alloquens, dixit; *Soluite Templum hoc, & in triduo reedificabo illud, hoc aut. m dicebat de Templo corporis sui.* Quare ea omnia, quæ in Templo illo manufacto erant posita, aliquid de ipso Christo innuebant; & inter cetera (vt diximus) duas columnas miræ altitudinis, & magnitudinis erigere curauit, in quarum summitate, duo LILIA conspiciebantur. quibus infinitam ipsius Christi sapientiam significare voluisse, nonnulli Interpretæ fatentur, cum in eo duplex esset scientia,

crea-

Symbolum
*pronunciatur.**Lilium sapien-*
*tia symbolum.**Templum Sa-*
lamoni typus
Corporis Chri-
*sti.**Duo Lilia in*
templo Salo-
monis Christi
scientiam du-
plex innuunt,

*Scientia in
Christo duplex
increata, &
creata.*

*Aeterni filij
generatio.*

*Scientia creata
in Christo tri-
plex.*

*Christus com-
prehensor.*

Colos. 2.

*Ignorantia à
peccato proue-
nit.*

creata scilicet, & increata. Increatam habebat, vt Deus, creatam verò, vt homo: quare ob id, Sapientem, duas suppo-
fuisse columnas pergrandes, & fortissimas duobus Lilijs, cre-
dendum est, vt has Dei, & hominis scientias declararet, ac
primo quoad diuinam illius scientiam, certum est; quòd Deus
pater ab aeterno seipsum intelligens, intellectu diuino, & me-
moriam fecunda, generat filium, cui per generationem, eandem
naturam diuinam communicat, & omnes perfectiones, quæ
in ipso sunt, quæ à Theologis essentialia vocantur, sicuti sunt;
intellectus, memoria, voluntas, sapientia, scientia, & id genus
alia, & hæc omnia, tribus personis sunt communia; quarum
scientia, & sapientia, non sunt qualitas, nec accidens quod-
dam (vt in nobis) sed substantia infinita, & ipsemet Deus:
quare Christus, vt Deus, Patris sapientia increata est. Christus
vt homo, scientiam creatam habebat, quæ non est aliud, quam
clara, & euidentis cognitio, & hæc triplex; in eo fuit; Infusa,
Acquisita, & Beata, quæ in videndo Deum, & in ipsius Dei
clara visione, non per speculum, & in enigmate, sed facie ad
faciem, consistit. Compræhensor enim Christus erat, qui ab
instanti conceptionis suæ perfectè fuit Beatus, quare dicebat,
Est Pater meus, qui glorificat me, & ego noui eum; & Ioan. 1.
Vidimus gloriam eius, & hoc conuenit, quia beatitudo cor-
respondet gratiæ: *Gratiam, & gloriam dabit Dominus.* Cum
igitur animæ Christi; summa gratia fuerit data, ergo & sum-
mam beatitudinem habere debuit. Christus igitur (vt com-
præhensor) talem, ac tantam habuit scientiam, quòd cognouit
ea; quæ existunt, & omni tempore. Habuit etiam scientiam
infusam Christus, vt homo, quam Deus in animæ suæ crea-
tione infudit, de qua Apost. Colos. 2. *In quibus sunt omnes the-
sauri sapientiæ, & scientiæ Dei absconditi;* & Isai. 11. *Quie-
scet super eum spiritus Domini, spiritus sapientiæ, & scientiæ.*
Et hoc eius naturæ conueniebat, quia cum sine peccato esset,
non conueniebat sine perfectione esse. Ignorantiam enim
nobis à peccato prouenire, dubium non est, cum ergo Christus
peccare non potuisset, nec ignorantiam habere debuit, sed om-
ni scientia eius anima exornata esse debebat. **Vltorius; &**

An-

Angeli in instanti eorum creationis, scientijs impleti fuerunt, quanto magis Christus, qui ut Paulus ait; *Tanto melius Angelis effectus est?* Secundum hanc scientiam, Christus omnia in suo proprio esse cognouit, quæ ad naturalia se extendebat, ut ab homine possent cognosci, intellectu agente mediante, & sic omnia diuina mysteria, & breuiter omnia quæ sunt, & quæ possibilis sunt, facta, & facienda, etiam si nunquam ad actum reducerentur, anima Christi cognoscebat. Et si per aliquod instans ipse anima ad actum non esset redacta, imperfecta fuisset, quod non est dicendum; nam statim Christus fuit perfectus homo, sicut perfectus Deus erat, & si Salomoni (qui Christi figura fuit) tantam sapientiam Deus præstitit, quanto magis Christus habere debuit? nam; *Ecce plusquam Salomon hic.* Immo si Angelis, ac beatis tanta fuerit reuelata mysteria, sicuti & Prophetis multa futura, quare non maiora, & excellentiora Christo, qui creaturas excedebat omnes, erant concedenda, cum humanitati, diuinitas vnita esset, & anima eius cum Deo, non solum per contemplationem, & amorem, sed per hypostaticam vnionem, coniuncta esset. Habuit etiam scientiam acquisitam Christus qui (ut homo) intellectum agentem habebat, sicuti & nos, & intellectum possibilem; operatio autem intellectus Agentis est omnia facere, idest illa, quæ intellectui conueniunt, & illa quæ intellectus secundum suam capacitatem intelligere potest, à phantasmatibus, intelligibiles species abstrahens. Intellectus autem possibilis, est omnia fieri, idest rerum suscipere cognitionem, & quoniam in Christo talis intellectus fuit, dicendum puto, talem fuisse in Christo scientiam, qualem nostri Theologi, experimentalem vocant. Sciebat enim omnia per scientiam Christus, sed nondum per experientiam, quia per sensus aliquando, aliqua cognoscebat, quæ prius non cognouerat, de qua illud dictum Luc. 2. intelligitur; *Iesus autem proficiebat ætate, & sapientia,* & Hebr. 5. *Et quidem cum esset filius Dei, didicit ex his, & c.* Sciebat enim per scientiam Christus, quid esset mors, non autem per experientiam, sed cum in Cruce mortuus est, ait Apost. quod didicit. Nos quoque per scientiam scimus, quod

Christus ut homo Angelis melior.

Salomonis Sapientia Christi figura.

Sicentia acquisita in Christo que.

Intellectus duplex in Christo, ut homo.

Christus, quomodo proficiebat sapientia, idest experientia tali.

quod Sol mane oritur, sed quando proprijs oculis hoc videmus, tunc erit scientia per experientiam; sic Christus; vno modo rem cognoscebat, quam postea per experientiam sciebat. Sed hæc scientia in Christo non erat sicut in nobis: Nos enim per Doctores eam acquirimus; Christus vero per semipsum, & hoc ei conuenit, eò quia Deus, ipsum nobis dedit præceptorem, & doctorem, vt Isa. 55. *Dedit Ducem, & præceptorem gentibus, & ipsemet Christus de seipso; Non uocemini Magistri, quia Magister uester unus est Christus.* Officium autem Magistri est docere, & non doceri, ideo Christus cum fuerit Magister, non in hominum gymnasijs didicit, sed ab ipso Deo, per acquisitam scientiam omnia cognouit, quare cum doceret, eius singula uerba erant.

Scientia experimentalis in Christo à nostra differens.

Christus uerus magister.

Noëma declaratur. Christus Trinitati mysterium nobis declarauit.

Christus necessaria ad salutem nos docuit.

Thema explicatur.

DVLCEO MELLIFLVA: Vt Noëma huic Symbolo aptum, habet. Ipse solus Trinitatis, & unitatis mysterium ineffabile explicitè declarauit, cū dixit Apost. *Baptizate; In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti;* Personarum processionem manifestauit; *Exiui à patre* (idest per generationem æternam) *& ueni in mundum per Incarnationem;* Spiritus sancti processionem etiã à Patre, & à Filio declarauit; *Spiritus, qui à Patre procedit, ille de meo accipiet;* Quare de cælestibus mysterijs differens, eius sermo **DVLCEO MELLIFLVA** erat: quemadmodum etiã de his, quæ ad salutem nostram pertinent, dicendum est, Ipse solus nos docuit ea omnia, quæ ad salutem nostram sunt necessaria, ac primo. *Quid sumus; Vos Dij estis, & filij, excelsi omnes, & Io. I. Dedit eis potestatem filios Dei fieri.* Vndè uenimus, scilicet è cælo. *Nolite uocare uobis patrem super terram, unus enim est pater uestrum qui in cælis est;* Vbi sumus; idest in hoc mundo, tanquam peregrini. *Quò tendimus, idest ad cælum. Venite benedicti Patris mei, percipite Regnum.* ac demum *Qua via, nempe per seipsum, qui dixit. Ego sum uia, ueritas, & uita.* Quare assumptum Thema propriè illi conuenit.

LABIA eius distillantia *Mirram primam.* Cum dixit; *Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam uos.* Hæc & alia id generis mysteria, declarabat Iudæis, eum de eius doctrina mirabantur dicentes; *Quomodo hic literas scit, cum non didicerit & vt in Euangelio.* **FER.**

FERIA IV. QUARTÆ:

De diuina virtute, ab Oculis Christi exeūte.

*Præteriens Iesus, vidit hominem cæcum à
natiuitate. Ioan. IX.*

SYMBOLVM.

STRUTHIO, qui fixis OCVLIS, propria OVA aspicit.

NOEMA.

OCVLIS, VITAM.

THEMA.

*Inueni gratiam apud OCVLOS tuos Domine mi.
Rut. primo.*

STRUTHIO, Auis est ex bestiarum genere, cui data sunt pennæ, quibus, magnâ in cursu habet celeritatem, in reliquis volucris nō est, nec à terra tollitur; eius vngulæ ceruinis similes sūt, quibus dimicat, comprehēdendis lapidibus vtilis,

quos in fuga contra sequentes ingerit pedibus, oculorū radijs oua iam parta fouet, quare eductis pullis, eorum membra distinguere, tradunt Naturales; quare; duplicem vitā filijs suis donare, manifestum est. Christus Dominus noster, qui metaphoricè Struthio vocari potest, de quo Iob. 30. *Et socius fui Struthionum.* in-cursu neminē habere æqualem, Regius Psaltes psal. 18. affirmavit, illis verbis; *Exultauit, ut Gigas, ad currendam viam, à summo cælo egressio eius*, ipse duplicem vitam vnique fideli donauit; vitam naturæ (qui tanquam Deus, illum creauit, & veluti homo, cum sola ipsius humanitas passa sit) vitam gratiæ illi elargiri dignatus est, quam per malitiam, & per peccatum saepe, ac sapius amittere, dubium non est.

*Symbolum
pronunciatur.
Struthio quid.*

*Struthio dupli-
cem vitā filijs
affert.*

*Christus fide-
libus duplicem
vitam donauit*

NHinc

Peccatum ca-
citatem induit

Sophi.

Cacitas spiritu
aliunde eria-
sur.

Varia opinio-
nes.

Astrologi.

Philosophi.

Medici.

Regis.

Morales.

Theologi.

Opiniones su-
pradicta consi-
tantur.

Hinc est, quòd lumine intelligentiæ priuati peccatores, tanquã cæci, viam cœli ignorantes, in Inferni foueam labuntur, quòd est propriæ malitiæ suæ effectus; vt Sapien. 11. habetur. *Excæcauit eos malitia eorum.* Quare mirum non est si illud dictum Sophonię 1. adimpletur, dicentis; *Ambulabunt vt cæci, quia Domino peccauerunt.* Quòd si huiuscæ cæcitatæ naturalem causam à mundi sapientibus inquiramus; diuersi diuersa dicunt, qui & ipsi *Cæci, in tenebris ambulanti.* Astrologi (vt Ptolom. lib. 4. dicit) Hanc cæcitatem ab impressionibus cœlestibus, oriũ habere affirmant; vnde ij, qui in Asia nascuntur, castiores, & humiliores etiã in vestitu omnibus alijs sunt. Illi verò qui sub Tauri dominio in lucem prodeunt, patientes sunt, & in laboribus læto animo perseverantes; qui verò sub Scorpione; iracundi; qui sub Aquario, piscatores; qui sub Marte, armis dediti; qui sub Venere, libidinosi; & sic de alijs, quare bonũ, & malum, seu cæcitatæ nostrę causam; à planetarum influxibus, nobis euenire testantur. Philosophus Ethic. 3. ait cæcitatẽ hanc ab elementorum dispositione euenire, quæ propter eorũ impræssiones; bonum, & malum in nobis generant. Medici verò cæcitatẽ hanc, à cibo oriũ affirmãt, itã quòd ex quãtitate, & qualitate ciborum volunt; vt cæcitas hæc, oriatur. Legistæ autem, hanc cæcitatẽ à primi Sapientibus, & Legislatores nobis præstitam fuisse asserunt; nam aliquę regiones in principio homines sapientes, & illustres habuerunt, idcirco tanquã bene morigerati in cæcitatẽ cadere non potuerunt; sicuti è contra aliã regiones, quæ tales sapientes non habuerunt, Barbaros, & cæcos nutriunt homines. Morales cæcitatẽ hanc, & ad peccatum inclinationem, à cœlo descendere asserunt, at peccati executionem à fomite prouenire, fatẽtur: qui in nobis est, propter complexionem ex parentibus corruptam, adẽvt, si pater bonus est, filius pariter bonus erit, sin malus, corruptis etiã moribus, eius filius erit. Theologi demum ex primorũ parentum peccato, omnem cæcitatẽ humano generi accidisse, affirmant. Nam si ex corporibus cœlestibus hoc fieret, omnes nos in peccato æquales esse oporteret, quòd dicere absurdum est, etenim liberum arbitriũ destrueretur, & nullum esset

esset meritum, nec demeritum. Quòd à planetis id eueniat falsum est, quia planetae inclinant, non autem cogunt, aut necessitatem imponunt. Vt Paul. ad Rom. 9. docet. Sensui etià repugnare certum est, cecitatem hanc à primis parentibus originem trahere, etenim, quòd ex eodem patre malo nasci uidemus, qui tamen boni sunt, & etiam multos fuisse in iuuentute malos, & scelestos, qui postea Sancti ab Ecclesia uenerantur. Deus itaq; liberalissimus largitor, hominem liberum constituisse, sacra testantur Scripturà, qui uel ad dexteram, uel ad sinistram, utrumq; ei libererit, pergere potest. Nec uerum est Deum, homini necessitatem imponere, neque mali auctorem esse, ut falso Manichei dixerunt; uult enim; *Omnes saluos fieri*; quare inclinationem ad malum, certum est nos eà à primis parentibus habere, at peccatum ipsum, nisi à propria uoluntate fieri, Theologorum cæcus affirmat, uндè Augustinus ait; Peccatum idèd peccatum, quia uoluntarium; quod nisi uoluntarium esset, neq; peccatum dici posset; Aliqua sunt (ait D. August.) quæ nobis necessitate eueniunt, ut esurire, frigelcere; sic paupertas, & mors, quæ in nobis, non uoluntaria, sed necessaria sunt; sic senectus; tum in corporibus, tum in uestibus (nisi miraculo fiat) necessitate euenit; at operari, peccare, & similia, à uoluntate nostra oriuntur, ac pendent, quia peccatum esse non potest (ut diximus) nisi uoluntariè fiat. Iam multos uidemus ex malis, bonos effectos, & propositum mutasse; hoc autem, non nisi à libertate uoluntatis prouenire certum est. Cæcitas itaq; peccati, non à Deo est, sed à uoluntate nostra, & ob id Apostoli à Christo petunt, hodiernum cæcum uidentes, ac dicentes; *Rabbi quis peccauit hic, aut parentes eius, ut cæcus nasceretur?* Ex quo loquendi modo apparet peccatum esse in causa, cur homo, ne dum in anima, uerum, etiam in corpore cæcus sit, licet non semper oculorum corporis cæcitas, aut à peccato originali, aut ab actuali proueniat, sed ut manifestentur opera Dei in illo, prout ipsemet Christus affirmauit. Neesse enim erat, quòd Christus uerus Messias, miraculorum splendore coruscet; & omnium Prophetarum opera superaret; quare inter alia, & hoc præstitit, dum;

*Deus hominẽ
creauit liberũ.*

*Peccatum à
propria uolun-
tate oritur.*

D. August.

*Peccati cæcitas
à uoluntate
oritur.*

*Miraculorum
necessitas in
Christo.*

Expuens in terram fecit lutum ex spūto, & liniuit super oculos cæci nati, qui illuminatus est, quare à sæculo non est auditum, quòd quis aperuit oculos cæci nati. Sed quomodo gratiã hanc recepit cæcus, Euangelistę historiam audiamus, dicentis; Præteriens Iesus vidit hominem cæcum, vnde ex Christi aspectu, qui veluti mysticus STRUTHIO, gratiæ suæ Oculis huic cæco nato, animæ vitam, & corpori lumen dedit, quare conueniens est NOEMA huic SYMBOLO aptatum.

Applicatio.

*Noema declaratur.
Visus quomodo fiat.*

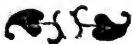
Differētia in ser Christi visionem, & nostram.

Thema explicatur.

Gratia præueniētiis effectus.

OCVLIS VITAM, scilicet, tributum. Lis non modica inter Platonicos, & Peripateticos fuit, quo nam modo fieret visio, etenim Platonis sectatores, per extramissionem, Aristotelis verò sequaces per intramissionē, visionem fieri, affirmauerūt; dum species sensibiles, oculus in se recipit, quare dixit; Non lapis, sed species lapidis est in oculo. Quicquid de hoc sit, nihil ad nos. Ex hoc tamen colligere possumus differentiam, quæ inter Christi visionem, & nostram est; etenim ex Christi OCVLIS, gratiæ cęlestis lumen continuò exibat, quo mediante, peccati tenebras, à peccatoris anima expellebantur, quare meritò cæcus hodie à Christo illuminatus, dicere potest; OCVLIS VITAM, subaudi, recepi, vnde THEMATIS verba, & ipse replicare potest, videlicet.

Inueni gratiam apud OCULOS tuos Domine mi; etenim, nisi oculos ad eum dirigere Christus esset dignatus, profectò nec in anima, nec in corpore lumen recepisset; oculis namquè diuinæ gratiæ, peccatorē præuenit, & sanctis inspirationibus cordis eius interiora pulsat, quare, peccatorum tenebris expulsis, lumine gratiæ in corde recepto, vnà cum cæco, de quo in Euangelio, potest & ipse dicere: Credo Domine, scilicet quòd non meis meritis, sed tua clementiã, gratiæ tuæ lumen in anima, recepi.

FER.

FERIA V. QVARTÆ.

De humanæ Vitæ breuitate.

*Et ecce defunctus efferebatur, filius vnicū
matris suæ. Luc. VII.*

SYMBOLVM.

Fasciculus FOENI viridis.

NOEMA.

CITO ARESCET.

THEMA:

*Exiccatum est FOENVM, & cecidit Flos.
Isai. xl.*

FOENVM, herba est, ita dicta à foetu, quòd herbæ eadē manentes, quotannis nouam pariunt, quæ licet virorem exterius habeant, pulcherrimamq; apparentiam, tamen intus virtute carent, et humore, quare si falce refecetur, statim arefcunt, & illam apparentem pulchritudinem perdunt. Apotiffima sanè metaphora ad humanæ vitæ breuitatem explicandam, de qua Isai. 40. *Omnis caro FOENVM, & omnis gloria eius, quasi flos agri.* Verba sanè obseruatione digna, nō enim dicit, pauper, non miser, non afflictus, non infirmus (hoc enim non est admiratione dignum) sed ait; Omnis caro, omnis homo, licet potens, ac sapiens, diues, & in suprema dignitate constitutus, immò homo felix, & in hoc mundo beatus; vnusquisque horum, nil aliud est, quàm parum FOENI, quòd falce mortis refecatum, statim percutitur, & marcescit, quo transacto, quasi Fœnum aridum in sepulchri sterquilinum mittitur, & non solum Fœnum, sed & ipsius FLOS cadit, quòd

*Symbolum
pronuntiat.
Fœnum vno
dictum.*

*Homo velut
Fœnum.
Isaiā dictum
explicatur.*

*Vita nostra bre-
uitas per Fœni
florem signifi-
cata.*

quodd innuit hanc vitæ nostræ breuitatem, nam vt plurimum Fœnum, dùm florem habet, refecatur, id est; dum in hęc in iuuentute floret, per mortem tollitur, quare etiam iuuentus dicere potest, vt in psalmo; *Percussus sum vt Fœnum*. Per multis metaphoris sacra scriptura vitæ (& illis sanè transitorijs, & instabilibus) ad vitæ hūmanæ breuitatem demonstrādum, at cæteris omiſſis; Tres tantum ennumerabimus, cum in nostra elucubratione, typis excussa, ex professo de hoc pertractauissemus. Vmbra, vitam hanc nostram, Regius Psaltes comparauit, illis verbis; *Dies mei, sicut umbra declinauerunt*. & alibi; *Sicut umbra cum declinat, ablatuſ sum*; Supple de præſenti sæculo, & Iob; *Homo natus de muliere, &c. Et fugit velut umbra, & nunquam in eodem statu permanet*. Et quidē meritò, nam sicut umbra, quæ semel transijt, eadem numero nunquam redit; sic homo de hoc statu ad alium per mortem transiens, ad eundem priorem mortalitatis statum non redit; nam (vt in Psal. *Spiritus vadens, & non rediens*. Est & alia ratio, cur vmbra vitæ nostræ comparata sit, propter eius velocitatem; velociter enim transit umbra, sic vita nostra, de qua D. August. lib. 13. de ciuit. Dei c. 10. ait; *Tempus vitæ nostræ nihil aliud est, quàm cursus ad mortem, in quo nemo, aut paululum stare, vel aliquanto tardius ire permittitur; sed videntur omnes pari motu, nec diuerso impelluntur accessu*. Ad demum sicuti corporis nostri umbra, aliquando magna, interdum parua, apparet, secūndum maiorem, vel minorem Solis accessum, vel recessum à nobis, etenim; cum Sol est in meridie, tunc breuis apparet, quando verò est in Ortu, vel in Occasu, tunc magna videtur, quòd si verum nostri corporis vmbra quanta sit, scire volumus, oportet quod nosmetipsos super terram extendamus; Ità sanè, quando veræ recognitionis nostræ miserix lumen per obliuionem à nobis recedit, tunc vita nostra, nobis longa videtur, & semper duratura, aded quod, quamplures suni, ac potissimum iuuenes, qui cum Psalmo dicunt; *Non moueboſ à generatione hac in æternum*; at si per nostræ fragilitatis considerationem lumen appareat; tunc verè, vitam hanc nostram breuem, ac momentaneam esse

*Vita nostra tri-
bus metaphoris
transitorijs ma-
nifestatur.
Umbra vitæ
nostræ compa-
ratur.*

*Umbra conueni-
entia cum
vitæ nostræ.*

*D. Augustinus
quid de vitæ
nostræ breuitate
ait.*

Exemplum.

applicatio.

*Iuuenum stultitia
circa vitæ
breuitatem.*

cognoscimus: quod sensibilibus tunc apparebit, cum corpus nostrum in sepulchro extendetur, quo quidem tempore, non plus de terra occupabit, quam sit illius vera magnitudo, & tunc manifestabitur; Vitam hanc nostram, nihil aliud esse, quam quardam vmbra celeriter euanescentes, in qua tantum confidebamus. Oleribus etiam statum hunc nostrum Psal. ista comparauit, dicens; *Quemadmodum Olera herbarum, citò decident.* Tribus namquè modis olera decidere videmus; per vermes ea, vsquè ad truncum corrodentes; per intensum, & asperum hyemis frigus; & propter nimiam siccitatem, quæ in æstate nimis feruida euenire solet. His inquam modis homines, etiam si iuuenes, fortes, & eleganti aspectu sint, per mortem pereunt. Nonnulli à vermibus intestina corrodentibus cadunt aliquando, vt de Herode Act. 12. de impijssimo Antioco Rege vt 2. Macab. 9. legitur, de cuius corpore vermes scatebant, ac de alijs permultis, vt in Officina Textoris pag. 516. Alij per vehementem hyemem, hoc est per calbris naturalis remissionem, moriuntur; vt de Dauide 3. Reg. 1. sacra historia refert, quod; *Cum senuisset, & operiretur vestibus, non calefaciebat;* Alij vt olera decidunt per nimiam siccitatem, vt in paralyticis, & aridis hominibus, proprijs oculis videmus, de quibus rectè potest intelligi illud Thren. 4. *Adhesit cutis eorum ossibus, & facta est quasi lignum;* Supple aridum. Ex his perspicuum est homines citò in morte decedere, veluti olera virentia; At Fœni metaphora, vitæ nostræ comparata, valdè conueniens est ad vitæ nostræ breuitatem manifestandam, quemadmodum dicit NOEMA huic SYMBOLO propositum, quod est.

CITÒ ARESCET; intellige vitæ nostræ Fœnum, nam vt Psal. ait; *Ego sicut Fœnum arui, & abibi, Hominus tanquã Fœnum v lociter arefcient.* CITÒ enim Fœnum ARESCIT, per intensum Solis calorem, quòd in feruida æstate aliquando contingere solet, quemadmodum de filio Viduæ, de qua hodie in Euangelio legitur, credendum est, sicuti etiam hisce temporibus, per febrium ardorem ex diuina vltione (licet in suo ætatis flore) arefcere solent, quãplures iuuenes, nam inter

Oleribus vitæ
nostra compa-
ratur.

Olera tribus
modis decidunt.

Applicatio:

3 Reg. 12

Noëma delecta-
ratur.

Quæ de Fœno
dicuntur, ho-
mini aprari
possunt.

*Febrii propter
peccatum insti-
gitur.*

poenas, quas Dominus, mandatorum suorum transgressoribus
comminatur, febris connumeratur, vt patet Deuteron. 28.
*Percutiet te Dominus egestate, febre, & frigore, ardore, &
aestu, & aere corrupto, donec pereas.* Aliquando etiam **CITD**
ARESCIT Fœnum per conculcationem, vt de pratis virenti-
bus patet, quæ si à transeuntibus conculcantur; citò arescunt:
Quo sanè modo pauperes, quando à potentibus tyrannis, siuè
à suis ministris conculcantur, tunc tanquàm Fœnum Citò
Arescunt; de hoc Exo. 1. historia clara est. de Pharaone, qui
præposuit filijs Israel magistros operum, vt affligerent eos va-
rijis operibus, propterea pro eis conqueritur Deus, vt legitur
Iudit 16. *Appauerunt humiles mei arescentes insti;* Quare
de naturæ humanæ breuitate verum est, quod in assumpto
THEMATE dictum est.

Exo. 1.

*Terna expli-
catur.*

Exiccatum est FOENVM, & cecidit Flos. Nam licet
homo per multos annos viuat, tandem veluti Fœnum, per
naturæ defectionem, arescere necesse est, ut in senibus, & diù
languentibus patet, in quibus natura paulatim deficit, & ad
occasum tendit, nam ut Apost. Hebr. 8. dicit; *Quod antiqua-
tur, & senescit, propè interitum est;* Vndè Christi dictum
Mat. 6. adimpletur de quolibet homine, dicentis; *Fœnum agri
hodie est, & cras in clibanum mittitur;* quod dictum, licet de
senio confectis, in agro præsentis sæculi degentibus, intelliga-
tur qui, qua hora non putant, moriuntur, & in sepulchri cliba-
no reponuntur, tamen superbire nullatenus debent iuuenes,
qui morti magis subiacent ipsis senibus, nam si propter *Pecca-
tum mors intrauit in mundum;* Apost. teste, & non solum de
morte spiritali animæ, sed etiam in corporis, intelligitur;
cum Iuuenes ad patranda delicta sint senibus ipsis
faciliores, ob id, magis mortis corporis pe-
riculo subiacent, vt de Viduæ filio
hodierno patet.

*Iuuenes magis
morti subiacent
quam senes.*

FERIA VI. QVARTÆ.

De MORTIS ineuitabilitate.

*Lazarus mortuus est, vado, vt à somno excissem
cum. Ioan. XI.*

SYMBOLVM.

CARYBDIS, omnia deglutiens.

NOEMA.

NUMQVAM SATVRA.

THEMA.

Quasi MORS, & non ADIMPLETUR.

Acab. ij.

CARYBDIS (vt scribit Salustius) locus est iuxta Tauromitanum litus ; Extatque fabula, **CARYBDIM** mulierem fuisse rapacissimam, quæ cum Hercules Vaccas rapuisset, à Ioue fulminata, in monstrum fuit conuersa. Est igitur

CARYBDIS mare, nautis valde periculosum, quodd contrarijs fluctuum cursibus, collisionem facit, rapta quæque absorbet, & deuorat, inexplibilisque est. **CARYBDIS** nomine, mortem appellari debere, ex hoc patet, nam, & ipsa, omnia deuorat, inexplibilisque est, & nemini parcit. Visio quædam Danieli monstrata est, dum in Gufis ante portam paludis esset, qui arietem, excelsa cornua habentem vidit, vnum alio excelsius ; *Et ventilabat cornua contra Orientem, contra Aquilonem, & contra Meridiem, & omnes bestia non poterant ei resistere, vt cap. 8. legitur. Mors, cornuta hæc bestia est, de qua 3. Reg. 22. dicitur ; Fecit sibi cornua ferrea. Illa etenim duobus acutissimis cornibus armata est, quibus ad dexteram,*

*Symbolum
pronunciatur.
Carybdis quid*

*Mors Caryb-
dis appellatur.*

*Visio Danielis
mysterijs plena*

3. Reg. 22.

O &

& ad sinistram, scilicet iuuenes, & senes; diuites, & pauperes, suis ictibus conterit, (adeo quod; si quis vnum ex illis cornibus subterfugit, reliquum euadere haud potest. In Oriente percutit, idest in puerili ætate, item in Australi, hoc est in iuuentute, quæ humida est, & calida; ad Aquilonem pariter, frigidum, & siccum, idest in senectute, ac demum in Occidente percutit, quia aliquos vsquæ ad decrepitam ætatem expectat. quos tanto molestius ferit, quanto plures illam præcedunt gemitus, & insperatæ salutis dolores. Quare nemo est, qui huius bestię furori resistere valeat, & veluti à Carybdi hac deuorante, effugere possit. Nec humana prudentia illi prouidere superficet, cum eius impetus, & in modo & in loco, & in tempore incertus sit; vnde D. August. Solil. c. 3. Illa (inquit) oportuna mors, mille modis quotidie homines rapit. Hunc nanquæ febris; illum opprimit doloribus; hunc consumit fames; illum sitis extinguit; hunc mors suffocat aquis, & illum perimit flammis; hunc interimit laqueo; illum dentibus bestiarum; hunc trucidat ferro, illum veneno corrumpit. & sic mors, tot modis humanam vitam miseram finire compellit. Et nunc super hæc omnia, magna est miseria, quia cum nihil sit morte certius; nihil tamen incertius hora mortis. Corpus humanum igitur statim, atquæ in huius mundi mare magnum, ac spatiosum ingreditur, per egressionem ex matris utero, illicò periculum ei imminet, ne tanquam nauis, quæ hinc indè à vento impellitur, in mortis voracissimam Carybdim (quæ inexplebilis est) non cadat. Est enim corpus hoc nostrum, veluti nauis, quæ; postquam per aliquod temporis spatium seruiuit, & præ vetustate dissolui incipit, ad litus maris pellitur, ibiq; putrescit, sic caro hæc; postquam per aliquot tempus animæ seruiuit, tandem inueterascit, & per mortem dissoluitur, atquæ in sepulchri foueam proijcitur, & ibi putrescit, ac corrumpitur. Et sicut nauis, modico foramine habète, nisi citò obturetur, per aquæ ingressum, submergitur; sic cum per sensus exteriores aqua peccati ingreditur, illicò animam per consensum in tentationem submergit. Ita de Dauid legitur, quod per incautum Bersabæ aspectum, naufragio

Visionis applicatio.

Mors inenitabilis.

D. Augustinus quid de morte refert.

Corpus nostrum veluti Nauis quædam.

Exemplum applicatio.

Dauid naufragio proximo ad Deum clamat.

fragio proximus, clamauit dicens Pſal. 68. *Saluū me fac Deus; quoniam intrauerunt aque vsque ad animam meam.* Ex quo ſequitur, vt plurimum, quòd & i pſa corporis nauis, à deuorante mortis Carybdi deglutiatur; nam per peccatum; nedum mors anime, ſed etiam corporis introducta eſt, iuxta Dei comminationem, primis parentibus factam; *In quacumque hora comeditis ex eo, morte moriemini.* Cum igitur ſtatutum ſit omnibus hominibus ſemel mori, iuxta Apoſtoli dictum, Carybdis hæc nunquam expletur, quare aptiſſimum eſt **NOEMA**, huic **SYMBOLO** propoſitum, quòd eſt.

Mortis inexplebilis.

Noemæ delectatio.

Homo ex ſe ad mortem propertat.

Similis.

Applicatio.

NUMquam SATVRA. At (proh dolor) quoties nos miſeri, hanc corporis nauem, paſſionum ventis voluntariè, & ex certa ſcientia, eam in mortis Carybdim impellimus? quare nos ipſi ad eius voracitatem implendam, quotidie laboramus. Ab Oriente, ventus ſuperbiae in mortis voragine pellit corpus humanum, dum propriae miſeriae oblitus homo, extento collo, adco iactat ſe, & mundi huius voluptatibus fruitur, tanquam morti non eſſet obnoxius; cui id accidit quòd, & itineranti per niues euenit, Sole ſuper illas coruſcãte, qui, cū domum ingreditur, nihil videt, & ratio eſt, quia illa excellens albedo tantam diſgregationem in oculis facit, & tantæ claritatis phantaſma relinquit, quod nihil aliud videre poteſt, & ſi domum aliquã, in qua aliquod præcipitium ſit, ingrediatur, cum illud non videat, in eo cadit, ac moritur, nec aliud remediū eſt, quàm quòd per aliquot tēporis ſpatium, foris cōmoretur, quouſq; claritatis phantaſma euaneſcat; ſed quid per has niues, niſi præſentis vitæ proſperitates, quibus diues ſuperbus fruitur, intelligūt? Niues enim, dum ſunt coagulatae, lucidiſſimæ ſunt, & albiſſimæ, ac flante vento, reuoluuntur, & turpes efficiuntur; ſic proſpera mundi huius, dum homo illis fruitur, lucida videntur, & clara; ſed per fortunæ inſtabilitatem, flante alicuius tribulationis vento, in gemitum, & luſtum conuertuntur, quare ſuperbi, cor, & affectum in eis ponentes, aded excæcantur, quòd quando futuræ vitæ hoſpitiū per mortem intrare debent, nihil vident, & quòd vadant neſciunt, quare pericula inferni non diſcernetes, anima in gehennã cadit. Remediū efficax ad hoc

R-medium ad hoc periculum evitandum.

Iracundia: ventus corporis navem in mortis Carybdim pellic.

Luxuria: vinum corporis navem ad mortem impellit.

Charitatis defectus corporis navis absorbetur.

Thema: explicatur.

D. Bernardi sententia. timore plena.

igitur est, in mortis meditatione, per aliquot temporis spatium morari, & tunc cognoscat homo, voluptatibus deditus, quantum mundi gloria, quid divitiarum, & delictarum valeant. Ab Occidente corporis naues, in voracissimam mortis Carybdim, ab iracundia vento pelluntur, qui Christi præcepto obtemperare noluerunt, dicentis; *Sol non occidat super iracundiam vestram*, ipsi vero iurgijs, & contentionibus dediti, ut plurimum (ita divina permitte[n]te iustitia) ante tempus, ab inimicis ipsis trucidati, pereunt. A Meridie, siue ab Austro etiã corporis naues, in inexplebilem mortis Carybdim à luxuriarum vento projicitur, nam, quamplures, carnis voluptatibus nimium dediti (ac possimum qui in ætatis suarum feruore carnis desideria insequuti sunt) hi ante tempus ab hac vita decedunt. A Septentrione demum, à Carybdi voracissima, corporis navis absorbetur, per charitatis defectum, cum frigidum sint, auaritarum vento impellente, qui immisericordes effecti erga pauperes, recto Dei iudicio, ab hac vita sublati sunt, quare illud. Ezech. 37. adimpletur: *A quatuor ventis celi venit Spiritus*, id est humana tentatio, per quam ferè innumerabiles homines ante tempus, morti pabulum præbent, quæ ut in Themate dictum est.

Non Adimpletur. Cum igitur nos omnes, qui in hoc mundi mare periculoso nauigamus, ab hac Carybdi voracissima, nostri corporis navis, tandem absorbenda sit, D. Bern. in lib. medit. audiamus, eiusque consiliu[m] adimplere studeamus, dicentem. O anima mea, quis erit ille pauor, cum dimissis omnibus, quorum tibi presentia est tam iocunda, sola ingredieris, & ignota tibi penitus regionem, vbi occurrat tanta caternatim teterrima monstra videbis? Quis tibi in die tantæ necessitatis succurret? Quis tuebitur à rugientibus præparatis ad escam? Quis consolabitur? Quis te deducet? Et subdit. Elige ergo tibi illum amicum tuum præ omnibus amicis tuis, qui cum omnia subtracta tibi fuerint, solus tibi fidem seruabit in die sepulturæ tuæ. Cum omnes amici tui recedant à te, ille te non derelinquet, sed tuebitur à rugientibus præparatis ad escam, & te perducet ad portam supernæ Syon. Amicus iste Christus est, qui hodie Lazarum, amicum suum vocat, de quo in Evangelio.

Dam.

DOMINICA PASSIONIS.

De CHRISTI innocentia purissima.

Quis ex vobis arguet me de peccato?

Ioan. IIX.

SYMBOLVM.

AGNVS CANDIDVS.

NOEMA.

INTVS, ET EXTRA.

THEMA.

Erit autem AGNVS absq; MACVLA, masculus, anniculus.

Exo. xij.

AGNVS, Ovis factus est, qui annum nondum egressus est. Inter cetera nomina, quę metaphoricę Christo tributa sunt, hoc Agni nomen adeo proprium est, quod p̄cursor Ioannes Baptista, qui cum digito monstravit, nullo alio vsus est, quàm Agni nomine, dicens; *Ecce Agnus Dei; ecce qui tollis peccata mundi.* Nomen inquam adeo proprium, quod cetera omnia excedit, etenim si nomē ex operibus, quę apparent, & videntur, acquiritur, cum; tanquam Agnus, qui occisus est ab origine mundi, Christus, pro mundi Redemptio-
ne eterno Patri voluntariē sit immolatus, iuxta illud; *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam;* donec in plenitudinis tempore carne hac assumpta, ac per miraculum facta mortali, illam verē, & realiter in ara Crucis eterno Patri immolauit, quod nomen magis conueniens ei poterat aptari, quàm AGNI nomen? Omnia, quę ex ipsius Dei p̄cepto in veteri

*Symbolum
pronunciatur.
AGNI nomē
Christo maxi-
mē conuenit.*

*Christus tan-
quam Agnus
Deo immola-
tur.*

Omnia victimae puritate nitere debebant, propter figuram.

D. Tho. p. p. q. 25. a. 6. ad 4. Christus ut homo omnes creaturas puritate superauit.

Ratio cur Christus puritate nitere debebat.
Hebr. 9.

Christus Pontifex vocatur. Pontifex unde dicitur.

Prudent.

Pontifex quomodo sacrificabat Deo.

veteri lege populus electus ei offerre tenebatur, puritate nitere debebant; quare; *Primogenitum Asini mutabis oue;* præcepit Deus (nam immundū animal est Asinus) cuius præcepti ratio est, quia, vt Apost. 1. Cor. 10. ait; *Omnia in figura contingebant illis;* Quare cum omnia illa sacrificia, Messiae futuri aduentum præmonstrarent, conueniens erat, quodd puritatem redolerent, qui maiori puritate exornatus erat (iuxta D. Thomæ doctrinā) quam Deus alicui creaturæ dare posset; etenim ex purissimis sanguinibus Deiparæ Virginis caro illius, Spiritus Sæcti opere formata fuit, vt nos sanctificaret, & ab omnibus inquinamentis expiaret, quare tanquam immaculatus **AGNVS**, in hūc mundum venit, & in ara Crucis immolari voluit. Et quidem meritō, omni sanctitate pollere debebat, qui vt peccatores pretiosi sui sanguinis effusione Deo reconciliaret, aduenerat, quo mediante, cæli ianuam, quæ propter Adæ peccatū clausa erat, aperire debebat; ita Apost. Hebr. 9. ait. *Christus assitens Pontifex futurorum bonorum per amplius, & perfectius tabernaculū, non manufactum, id est non huius creationis, neq; per sanguinem hircorum, aut vitulorum; sed per proprium sanguinem introiit semel in sancta, æterna redemptione inuenta.* Quibus verbis, **AGNVM** Christum, Pontificem vocat, qui nouum redēptionis modum inuenit, pro humani generis salute, à nullo alio reperitū, dum proprio suo sanguine aspersus, patrem humano generi reconciliauit. Quod egregium facinus, per illud verbum; *Pontifex*, nobis declaratur; nam *Pontifex*, iuxta Dionysij Halicarnesei, & aliorum placitum, à pontibus faciendis dicitur, quia in sacrificijs faciendis; Antiqui pontem faciebant, ac super eo, bouem, agnum, vel aliud animal, quodd mactandū erat, ponebant adhibitis quibusdā ceremonijs extraordinarijs, quas Prudentius Poëta eximius refert, quæ cum quā plurimis affluant mysterijs, ad nostrum negotium spectantibus, eas ferre non erit inutile. Ac primo; Pontifex celebraturus, Pontem erigebat, & in eo saliens, pontificalibus vestibus indutus, fronte, pretioso velo cōperta, taurum illum, qui immolandus erat, cornibus aureatis, ac varijs floribus odorosis exornatis, extollebat, quæ postea in pontis summitatem, forti funiculo, constringebat;

Quos

Quo peracto, illicò pontem illum, multis in locis terebrabat, & statim arrepto gladio, victimâ illum vulnerabat, ex qua maxima sanguinis copia emergebat, qui cadens in pontem iam tenebratû, inferius multis in locis exibat; tunc Sacerdos velociter descendens de ponte, ac subitus ipsum stans, facie cœlum versus eleuata, totum illum sanguinem, qui ex illis foraminibus effluebat, in seipso recipiebat, quare madefactus, ac sanguine aspersas habens vestes, ex eis postea (sanguinem quantum poterat) colligebat, quo; nars, labia, oculos, & aures ungebatur, & quòd supererat, bibeat, quare intus, & extrâ cruentatus, illo aspectu horrido, coram populo in sublimi loco, omnium oculis se demonstrabat, & ita sanguine aspersus, vt populum Deo reconciliaret, fundebat preces, tunc à populo salutabatur Pontifex, illiq; adorabant, veluti ac quid diuinum fuissent. Hac quippe de causa, Pontificem, illum vocauerunt, volentes ex hoc inferre, pontes illos, Pontificis, orationes, & intercessionem esse, quòd Messie summi Sacerdotis, de quo Psal. 119. *Tues Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech;* figura erat; ipse eternum solus, genus humanum Deo patri reconciliauit, nõ faciens pontes (vt Sacerdotes gentium faciebant) nec Tabernaculum ingrediens, opera hominum factum, quale erat illud Iudeorû; neq; per sanguinem hyrcorum, aut vitulorum, sed per propriû sanguinem introiuit in Sancta, æterna redemptione inuenta. Nouus inuentor igitur fuit Christus, qui pontem, ex inuisitata materia factum, erexit, videlicet Sancte Crucis lignum, quòd, clauorum terebra perforatum erat, ipseq; in illius pontis summitate, amoris funiculis ligatus, corpus suum veluti taurum, vulnerari voluit; itaque; *A planta pedis vsq; ad verticem summû,* omni ex parte pretiosum sanguinem fundebat, ac tanquã summus Sacerdos, intus, & extrâ cruentatus, tunc Deum precibus suis, humano generi placatum reddidit, quare cum aqua peccatorum eo tempore in mundo inundaret, vt Ezech. 47. dixit; *Maledictum, & furtum, & mendacium inundauerunt;* ita quòd nullus esset transitus; hinc est, quòd Crucis sue ligno, pontem tutû erexit, quo ad cœlum peruenire, nos omnes possemus, cû igitur opus hoc egregiû (vt Pontifex) reconciliandi nos æterno

Patri

Cerimonia à Pontifice obseruata.

Quid per Pontes significabatur.

Christus verus Pontifex.

Crux pontem significat.

Ezech 47.

Patri, præstare deberet, Christus Dei AGNVS innocens, conueniens itidem erat, quòd esset (vt NOEMA dicit)

Noema declaratur.

Christus propriè Pontificis nominis gaudere debet.

Hebr. 7.

INTVS, ET EXTRA : scilicet purus, & immaculatus, quantum sanè cõditionem præstantissimã, nullus alius Pontifex habuit, qui omnes (ipso excepto) pro peccatis suis primo offerre debebant, qua stante veritate; non perfectè Pontificis officio fungebantur alij, nam eorum præces primò pro seipsis, deinde pro alijs, ad Deum fundebantur, at ipse solus pro nobis tantum, oblationem fecit Deo; quod est priuilegiũ huic summo Pontifici, & ipsi soli debitũ ab Apost. Hebr. 7. expressum illis verbis: *Talis enim decebat. vt nobis esset Pontifex, sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus, & excelsior cælis factus, qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum Sacerdotes, prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi;* hoc enim fecit semel seipsum offerendo, quare **THEMA** propositum, propriè illi conuenire, certum est.

Thema explicatur.

Exo. 11.

ERIT AVTEM AGNVS ABSQVE MACVLA, qui lauitur à peccatis nostris in sanguine suo, tanquam AGNVS ille, qui occisus est ab origine mundi. Et quemadmodum iuxta Dei præceptũ Exo. 11. AGNVS immolabatur pro peccatis populi; Sic Christus Agnus Dei, cum pro delictis totius mundi esset immolandus, vt vnusquisquè sciret, ipsam ab omni peccati labe esse immunem, licet pœnam pro peccatoribus in proprio corpore perferre deberet; ob id, videns quòd Scribæ, & Pharisei malè apud vulgus de eo loquebantur; qui eius honori iugiter detrahendo, illum legis transgressorem, & peccatorem vocabant, mortis suæ instante tempore, innocentiam suam ostendit illis verbis; *Quis ex vobis arguet me de peccato? ac si dicere voluisset. Peccatum vel corde, vel ore, vel opere, sit, aut omissione, vel origine contrahitur; Ego autem nullo horum modorum peccaui, quamuis vt Agnus in ara Crucis, æterno Patri immolaturus sim: non corde peccaui, cum semper mundas cogitationes habuerim, vnde Apoc. 1. de me cum loqueretur dixit. Caput eius, & capilli erant candidi, sicut lana alba. Capilli enim, eius cogitationes demonstrant, quæ in illo purissimè fuere. Ore non peccaui, Nam verba vita eterna habui. Io. 6. Non opere, quia; Opera qua ego facio ipsa testimonium perhibent de me. Ioan. 10. Non omissione, nam; Quid debui vltra facere vniuersa mea, & non feci? Itai. 5. Quasi dicat, nihil aliud; non peccaui origine, originale peccatum contrahendo, nam vt Luc. 1. Quod enim ex te nascitur Sanctum vocabitur. Ergo cum veluti AGNVS sim, qui immolaturus sum pro peccatis; Quis ex vobis arguet me de peccato? vt in Euangelio.*

Christi innocentia comparatur.

Apos. 1.

FER.

FERIA II. PASSIONIS.

De CHRISTO FONTE vberissimo.

*Si quis sitit, veniat ad me, & bibat.**Ioan. VII.*

SYMBOLVM.

FONS, aquarum dulcedine redundans.

NOEMA.

IVGITER, EMANANS.

THEMA:

*Quoniam apud se, est FONS vite.**Psal. xxxv.*

ONS, à fundendo dicitur, eo quòd aquam effundat. Duo autem sunt ij. qui Fontes habent; Mundus, & Christus Saluator. Mundus inquam tres habet riuulos à fonte emanantes; nam;

Omne quod est in Mundo, aut est concupiscentia carnis, aut concupiscentia oculorum, aut superbia vitæ; & ex eis superbi, luxuriosi, & avari aquã hauriunt, & qui ex ea bibunt, iterum sitiunt, quare non fontis riuuli, sed cisternæ dissipatæ, quæ non valent cõtinerè aquas, debent vocari, & quidem merito, Mundum cisternas dissipatas habere, dicendum est. Cisterna enim ad hoc construitur, vt aquam ad vitæ sustentationem necessariam in se contineat, quod si cisterna perforata sit, aquam in se nullo modo retinere poterit, quare, qui in illa confidit, æstiuo tempore, à suo desiderio frustratur, & vnde sitim expleat, non habet. Cisterna inquam dissipata, Mundus est, qui voluptatis aquam diù retinere non valet, cum omnis mundi voluptas breuis sit, ac transitoria, nã; Transit mundus,

Symbolum pronuntiat. Fons vnde dicitur.

Mundus & Christus suos Fontes habet. Mundus tres riuulos habet.

Mundus Cisternas habet dissipatas.

Christus veluti Fons, suos habet rivulos.

Quinq; rivuli salutares.

Aqua huius efficacia.

H mines diuersimodè arde.

Misericordia proprietas est Dei naturalis. D. August.

*Fabula myste-
rijs plena.*

*Applicatio. Iustitia per Metem signi-
ficata.*

Misericordia, ad Dei manus est.

*Psal. 35. Tripliciter psal-
mus dicitur ex-
plicatur.*

& concupiscentia eius. Habet, & suos rivulos Christus ab ipso misericordiæ fonte effluentes, ex quibus, cum magno gaudio, spiritualique lætitia, gratiarum aquæ fluunt, de his Isai. 12.

Haurietis aquas in gaudio de Fontibus Saluatoris; & quinque sunt hi rivuli, ex quibus medicaméta, pro qualibet infirmitate spiritali curanda, ordinata fuere. Quæ enim, quæ ex hoc Fonte effluit, vulneribus medetur, infirmitates curat, maculas abluit, mentè reficit, & sitim extinguit, immò, aqua hac cælesti,

à Christo iugiter emanante (qui verus Fons vitæ est) mundi ignis extinguitur, de quo dicitur, *Mundus totus in maligno est positus;* id est in malo igne, nam homines diuersimodè ardent; alij namq; auaritiæ igne, nonnulli gula, quæ plurimi luxuria, multi ira, alij inuidia, quam plures accidia. At ex illo profundo diuinæ misericordiæ pelago, infinitæ miseraciones (quasi parui rivuli ex suo Fonte emanantes, qui nullo modo euacuari possunt) erga fidelem hominem exeunt, cum ei naturalis sit, vt Ecclesia canit, *Deus cui proprium est miseri, & parcere;* & D. August.

dixit; Sicuti naturalis proprietates ignis est calefacere, & Solis lucere; ita Dei miseri; est enim misericordia in eo diuinæ bonitatis effluxus; & promptitudo quædam ad subueniendum miseris, quare ad effundendam misericordiæ suæ aquam ex eo (tanquam ab vberissimo Fonte iugiter emanante) non aliunde, quàm à seipso, originem trahit. Et ad hoc fabula, quæ Seneca refert, valde conueniens est. Fingebant Antiqui, quando Iupiter beneficia alicui conferre volebat, aliorum Deorum consilio minime egere, sed quando aliquem punire debebat, tunc ceteris Dijs conuocatis, vt vnusquisq; votum suum daret, requirebat. Hoc de Deo, non improprè dici posse, existimamus, qui ad puniendum magna cū difficultate id præstat, veluti si magnus mons deberet moueri (cum per montem, ipsius iustitia sit adumbrata) *Iustitia tua sicut montes De;* ad miserendum verò promptus est, & expeditus, cum misericordiam ad manus habeat. vt psal. 35. *Domine in cælo misericordia tua,* vel vt Glofa in margin. legit; vsquè ad cælum; & iuxta hanc expositionem, Tripliciter, locum hunc exponere possumus, quarum vnaquaq; interpretatio, diuinæ misericordiæ largitatem copiosam mani-

festat.

festat. Vsq; ad cælum misericordia (idest, peruenit vsque ad cælum, ac si diceremus) Dei iustitia in suis effectibus magna est, tamen montium sublimitatē solum attingit; at diuina misericordia, vsq; ad cælum peruenit, ac totum implet, nullamq; partem relinquit, quæ ab ea non repleatur. Ex quo colligimus, quòd diuina misericordia in sui communicatione erga nos, id quod Iustitiæ deficit, continet, & amplectitur (quamuis in ipso Deo misericordia, & iustitia idem prorsus sint) at quoad earū effectus, valdè differant, quare Rabi Salomon, de his duobus attributis in Deo, sermonem habens, dixit; Maior est proprietatis bonitatis Dei, quàm vltionis, proportionē vnus ad quingenta ignoscit; quæ sanè veritas ab ipso met Deo, Exo. 20. confirmata est, illis verbis; *Ego Deus zelotes, visitans peccata patrum in filios vsque in tertiam, & quartam generationem eorum, quæ oderunt me, & faciens misericordiam in millia.* Vel aliter dictum illud psalmi iam propositum, explicatur. Vsq; ad cælum, idest vsque ad hoc, quod sit, sicut cælum terræ; Ac si dicere vellet Rex pœnitens; *Domine misericordia tua id efficit, quòd cælum, respectu terræ, illi præstat;* quæ sanè interpretatio, super illud ps. 102. fundata est, & à D. Augustino sic exposita; *Quoriam secundum altitudinem cæli à terra, corroborauit misericordiam suam super timentes se;* idest secundum cæli altitudinem, sic Deus misericordiam suam super timentes se firmavit; Veluti, ac si diceret; Dei misericordia est ipsius terræ cælum, sed quid præstat cælum? Si aliquando potest cælum discedere à protectione terræ, aliquando poterit Deus, non protegere timentes se. Est enim cælo fortior, Dei misericordia, nec alterationem aliquam patitur, teste Philosopho in lib. de cælo; nō corrumpitur, non veterascit, non mutatur, vt ex hoc sciamus, quæ tuta sit Dei protectio, quàm firma quàm inuincibilis. Sed quid amplius de cælo dici potest. Attende cælum (verba sũnt Augustini hæc) vbiquè, atquè vndiquè, protegit terram, & nulla pars terræ est, quæ non cælo protegatur. Terra enim emittit vapores sursum, qui condensati; Solis lucem obtinebrare nituntur, nec per hoc cælum cessat beneficia eius, conferre terræ. Peccant homines (ait idem August.) sub cælo, faciunt omnia

P a mala

*Prima Inter-
pretatio.*

*Quæsum De
misericordia
eius Iustitiam
excedat.*

*Secunda Inter-
pretatio.*

*D. August. ps.
al. dictum expo-
nit.*

*Dei misericor-
dian est cæ-
lum terræ.*

*Misericordia
Dei cælo for-
tior.*

*D. Augustinus
quid de cæli
protectione ve-
rus terram di-
cat.*

mala sub cælo, tamen protegentur à cælo. Ità de peccatore dicendum est, qui quotidie, omni hora, immodè quolibet temporis momèto, Deum offendit, & ab eo faciem auertit, nec ob id Deus (qui misericordiæ Fons est vberimus) faciem suam ab eo retrahit, quin potius illum exorat, vt faciem ostendat, dicēs Cant. 2. Ostende mihi faciem tuam. *(Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos.* Zach. 1. vt in Petro, qui Christum negauit, quem respexit, patet, Luc. 22. Amplius cælum hoc habet (ait D. Augustin. vbi supra) Inde lux ad oculos, inde aër, inde spiritus. *Lux (inquàm) quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum;* Ioan. 1. Aër, quo respiramus, nam; *In ipso viuimus, mouemur, & sumus,* ac demum ab eo; *Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est, descendens à patre luminum.* Postremo, vsque ad cælum, Domini misericordia est, nos perducendo, hæc enim sufficit nos ad cælum perducere (licet peccatores simus) cum, vt **NOEMA** huic **SYMBOLO** appositum, dicat;

Christi clemētia erga peccatorem.

Notitia desolationis.

D. Ioan. Crisost. quid de Deo misericordia dicat.

Thema explicatum.

IUGITER EMANANS, Hoc enim valdè exoptat Deus, vt ad misericordiæ suæ Fontem indeficientem accedamus, quia vt D. Ioan. Crisost. orat. de Beato Philogono ait: *Benignus est Deus, & quemadmodum parturiens cupit emitti foetum, ita & ille cupit effundere suam misericordiam;* de qua multa diximus in nostro opere nuper in lucem edito Soli. 10. quare ea, quæ diximus Deo euenire, illa inquam omnia, Christo etiam, (qui verus Deus erat, & homo) aptari posse certum est, cui dicere possumus, vt in assumpto **THEMATE**.

APVD TE EST FONDS VITÆ, intellige qui nunquam minuitur, *Est enim diues in misericordia,* & veluti Fons perennis aquam grauiarum iugiter ab eo emanare perspicuum est, & hoc peccatori, de venia impetranda, fiduciam præstare debet maximam, quàm misericordiam, etsi omni temporis momento, Christus Fons perennis eam infundat, tamen nunquam decrescit, quare vnumquemque inuitat, *dicens; Si quis sitit veniat ad me, & bibat,* vt in Euangelio.

FER.

FERIA III. PASSIONIS.

De diuinorū Iudiciorū incōprehensibilitate.

Vos ascendite ad diem festum hunc, ego autem non ascendam. Ioan. VII.

SYMBOLVM.

SOL, radorum splendore circumfusus, quem oculus noster intueri nequit.

NOEMA.

UNDIQUE TENEBRÆ.

THEMA.

Quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles via eius. Roman. ij.

SOLIS rota feruida, astrorum omnium tenet principatum, dictus SOL, quod solus tantā obineat claritatem, qui cum exoritur, cunctis alijs luminibus obscuratis, tanto radorum splendore pollet, quod potētia hęc nostra visua, illum intueri nequit, quare meritō oculis nostris tenebrosus dici potest. Hoc idē circa mentis nostræ oculos ad ea, q̄ naturæ sunt manifesta, Peripateticorum Princeps, in sua diuina Philosophia scriptum reliquit, his verbis : Sicut oculus Nicticoracis ad lumen Solis, ita intellectus noster ad ea, quæ manifesta sunt naturæ. Nec hyperbolicē loquurus est Philosophus, sed per conuenientem proportionem, quæ multum, ijs, quæ dicenda sunt, quadrat. Triplici etenim de causa, aliquid ab intellectu nostro nequit intelligi; vel quia ipsius rei natura sic exigit, vel propter nostræ cognitionis imbecillitatem, aut quia (sic diuina disponente Prouidentia) illud intellectu nostro celare voluit. Ipsemet

Deus,

*Symbolum
pronunciatur.
Sol unde dicitur.**Arist.
Intellectus non
sui imbecillitas.**Triplicis causa
cur Intellectus
noster non cognoscit.*

*Dei, & Intel-
ligentiarum co-
gnitio difficilis*

Deus, substantiæ separata; immò, & anima nostra, à corpore
seiuncta, cū hac omnia ab omni materia sint profus expertia,
(quæ omnis obscuritatis fons est, & origo) quid naturæ ipsæ
clarius esse potest? tamen earum rerum quidditas, & essentia,
ab humano intellectu cognosci nequit; & huius difficultatis
ratio hæc est, quia cū noster intellectus, dum corporali organo
cōiunctus est, sine sensus auxilio, nihil possit cognoscere, nam;

Arist.

*Cur Intelligē-
tias abstractas
non cognosci-
mus.*

(vt ipsemet Philosophus dixit) Oportet intelligentem phāta-
mata speculari. Cum autem substantiæ abstractæ, nullam de
ipsis relinquunt imaginem, quæ sub sensibus nō cadunt, hinc
est, quòd à nostro intellectu intelligi nequeunt, quare, non ex

Exemplum.

Applicatio .

*Duobus modis
Deus cognosci
potest.*

*Vno modo vt
finis naturalis.*

*Alio modo vt
finis superna-
turalis.*

*An Deus sic
cognitio facilis*

*Quid Deus sic
cognitio diffici-
lis.*

parte ipsius obiecti, sed à nostra intellectiua potētia, defectus
omnis prouenit, ac potissimū circa ea, quæ ad Deum spectant,
qui ita psal. 17. *Posuit tenebras latibulum suum. Quemadmo-
dum igitur SOL*, qui ex natura sua lucidissimus est, tamen ab
oculis corporis impossibile est videri; sic, cum Deus in seipso
immensæ lucis SOL sit, tamen à mentis nostræ oculis nequit
cognosci. Nec dictum illud Sap. 13. quod, *A magnitudine speci-
ei, & creaturæ*, cognoscibiliter poterit homo creatorem horū
videre vllō modo aduersatur, hac distinctione adhibita. Duo-
bus enim modis Deū cognoscere possumus, primo; quatenus
causa est, & finis naturalis omnium rerum, quatenus inquæ est
omnium rerum primum principium, & summū bonum, à quò
omnia suum esse habent participatum, & hoc modo, naturali
discursu ab homine potest cognosci, quemadmodū antiqui illi
Philosophi eum cognouerunt. Alio modo, quatenus finis su-
pernaturalis est, potest cognosci, vt cælestium bonorū auctor,
operum nostrorum remunerator, & cælestis gloriæ largitor, &
hoc modo, ratione naturali posse cognosci, impossibile est; nisi
ipse se prius manifestet, quare; sicut nihil clarius est, quā Deū
esse (quod creaturæ omnes testantur, & ipsa natura id proclā-
mat) sic nihil obscurius, difficiliusue ab intellectu nostro co-
gnosci potest, quā, quòd ipsemet Deus sit; etenim talis cog-
nitio, omnē intellectus nostri captum in infinitū excedit, propter
improportionem, quæ inter obiectum, & potentiam versatur,
quare, si ipsa Dei quidditas ab intellectu creato, non solum in
hac

hac vita (dum anima corpori coniuncta est) sed nec post corporis solutionem in patria cōprehendi nequaquam potest, sed solum apprehendi, vt vniversus Theologorum cētus fateatur (cum sibimet soli comprehensibilis sit Deus) qui fieri poterit, vt incomprehensibilia eius iudicia cognoscamus ? quare conueniens est NOEMA huic SYMBOLO aptatum, scilicet.

VNDIQUE' TENEBRÆ; supple sunt; hac quippe de causa Isa. c. 45. dixit; *Verè tu es Deus absconditus sanctus Israel*, & Pl. 17. *Posuit tenebras latibulum suum*; & idem eī, quod Apost. dixit, quōd; *Lucem inhabitat inaccessibilem*. Idest nulla mēris acies est tam acuta, aut perspicax, quæ Deum, aut illius cogitationes comprehendere valeat, quōd ex verbis Iob. 23. dilucidè colligitur, dicentis. *Si ad Orientem iero, non apparet; si ad Occidentem, non intelligam eum; si ad sinistram, quid agam? non apprehendam eum; si me vertam ad dexteram, nō videbo illum*; Et huius difficultatis impossibilitatē, Regius Pfaltes declarat Pl. 90. illis verbis. *Quam magnificata sunt opera tua Domine, nimis profunda factæ sunt cogitationes tue; vir insipiens nō cognosceret, & stultus non intelliget hac*. Ac si diceret, insipiens, & stultus censendus est vnusquisquē homo, si credat, se Dei cogitationes comprehendere posse, nam nimis profunda factæ sunt. Immd psal. 65. ait; *Terribuis in consilijs, super filios hominum*; & Isa. 40. *Quis audiuit spiritum Domini, aut quis consiliarius eius fuit?* Quis enim inter omnes homines, consilio huic subscriberet (sermo eius erat, circa humanæ Redemptionis ineffabile mysterium) nam licet in omnibus suis operibus, terribilis in suis consilijs appareat Deus, tamen multo magis in Redemptionis opere; *Quis inquam crederet, quōd Dei filius naturalis; tam ignominiosam mortem eligeret, & quōd inter duos latrones suspenderetur in patibulo, qui solo nutu, hominem de potestate Demoni liberare poterat; nec alius modus redimendi hominem Deo non defuisset (dicebat D. Augustinus) quàm per vnigeniti filij sui passionem, & mortem, quare iuxta assumptum Thema, nos pariter cū Apostolo dicere possumus.*

Quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles via eius; Etenim, hoc supplicij genus in Crucis ligno mori,

Deus ab Intellectu creato cōprehēdi nequit

Dei iudicia, incomprehensibilia.

Noēma declaratur.

Iob 23.

Psal. 90.

Psal dictum explicatur.

Deus in Redemptionis opere, terribilis in consilijs fuit.

Thema explicatur.

*Sapientia Dei
in Crucis ligno
manifestata.*

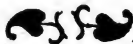
*Cur Christus
negat se velle
ascendere ad
diem festum.*

Documentum.

*Cur occultè
Christus ad
diem festum
ascendit.*

*Iudeorum
desidia.*

ex altissimo Dei consilio, & eius infinita sapientia fuit, qua disposuit, infamissimam mortem pati, & cum sceleratis hominibus reputari. Et hæc est causa (ni fallor) cur negat hodie, se ad festum ascendere, & postea ascendit, qui, *Terribilis est in consilijs suis, super filios hominum*. Non enim est aliqua contradictio hæc, licet appareat, sed respondit secundum consilium, à consanguineis sibi datum. Quibus verbis, nos docet, quod ea, quæ ad Dei gloriam pertinent, ad hominum gloriam non faciamus, ne evanescant. Non enim bonum agere sufficit, sed illud bonum quod fit, ad Dei gloriam fit. Significat etiam Christus fore, vt Iudeorum festa, & ceremonias, sacrificia, & oblationes breui abrogerentur, quando ad interiora velaminis, ipse, pro nobis introiret, vbi verum tabernaculi festum, non ipse tantum, sed qui essent præordinati ad vitam, perpetuè apud patrem agerent. Ascendit autem ad hoc festum occultè, tum quia nondum venerat hora illa, qua transiret ab hoc mundo ad patrem, volens prius à Iudeis immaniter affligi, conspui, velari, & crucifigi; tum etiam, vt verum se hominem demonstraret; nequè enim vbiquè illum decebat diuinitatis suæ potentiam demonstrare, vt exemplo esset his, qui circumdati sunt infirmitate, ne inimicorum suorum animum irritent, aut Deum tentent; sed iræ dent locum. Ascendit, vt insignem suam charitatem, & misericordiã erga Iudeos commendaret, qua cupiebat eos ad veram Dei cognitionem perducere: Illi vero è contra, magna malitia, & obstinatione semper veritati restiterunt, & collatum sibi lumen reiecerunt. Quare, vt nullum prætermitteret modum, quo eos ad salutem perduceret, hodie dicit, se nolle ad diem festum ascendere, & postea ascendit, vt in Euangelio.

FERIA IV. PASSIONIS.

DE CHRISTO PASTORE.

*Oves mea, vocem meam audiunt.**Ican. X.*

SYMBOLVM.

VIRGA, duos habens OCVLOS in sui summitate.

NOEMA.

HIS MVNITVS.

THEMA.

*VIRGAM VIGILANTEM ego video.**Jerem. I.*

VIRGA, baculus tenuis est, quo ad verberandum
vtimur; **OCVLI** verd, qui sunt pars pretiosissima
corporis, animi indices sunt, & apud *Aegyptios*;
Oculi in summitate virgæ, providentiæ Symbolum
erant, quæ necessariò (inter alia) in vero

PASTORE requiritur: Per multis nominibus se nominavit
Christus; caput Ecclesiæ; lapis angularis; vitis; lux; ostium; panis
vivi; Sol iustitiæ, & id genus alia; at Pastoris nomine
sæpè, ac sapius, ore proprio vocavit, quo nomine, eximium
erga nos amorè declarare voluit, qui multis de causis verus,
ac precivus Pastor extitit. Etenim, ex paterna tradiuione, hoc
nomine insigniri debuit, nam pater æternus, curam ovium ei
tradidit, id est hominum, per cõmissionem, quare dicit; *Pater
meus, quod dedit mihi, maius est omnibus, & nemo potest rapere
de manu patris*; immò, cum ipsemet dixerit; *Ego sum Pastor
bonus*; Io. 10. *Ego sum ostium ovium, si quis per me introierit,
saluabitur*; ob id, verus Pastor dicendus est, cum ovibus suis

*Symbolum
pronunciatur.*

*Oculus animi
Iudex est.
Providentiæ
Symbolum apud
Aegyptios.*

*Nominibus
quam pluri-
mis Christus
vocavit se.*

*Pastoris nome-
Christi pro-
prium.*

Q

suis

*Christus, ut
Pastor argua-
nos.*

Luc. 15.

*Christi para-
bola explicatur*

*Christus Pastor
vix officio pra-
stitit.*

suis (idest fidelibus) ea quæ sunt necessaria prouiderit in vita, & in morte; In vita, per modum educationis, in morte, per modum accubationis, iuxta illud Ezech. 34. *Ego pasca oues meas, & ego eas accubare faciam*, quare de seipso loquens, sub parabola Luc. 15. dixit. *Quis ex vobis homo, qui habet centum oues, & si perdidit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta nouem in deserto, & vadit ad illam, quæ perierat, donec inueniat eam? Et cum inuenerit eam, imponit in humeros suos gaudens, & veniens domum, conuocat amicos, & vicinos, dicens illis. Congratulamini mihi, quia inueni ouem, quæ perierat.* Centum oues, Angelorum, & hominum multitudinem designat, qui omnes (saltem iure creationis) ad eum pertinent, Tunc ex illis, vnâ perdidit, quando; *Omnes in Adam peccauerunt*; quare in temporis plenitudine, nonaginta noue in deserto dimisit, cum carnem nostram assumpsit; Angelicam naturam prætereundo, & ad humanam naturam (quæ perierat) venit, vnde Psal. in ipsius generis humani persona, ad ipsum pastorem clamabat; *Erraui sicut ouis, quæ perierat, quære seruum tuum.* Quibus votis, per Redemptionis opus satisfecit, & illa inuenta, imposuit eam in humeros suos, quando in Cruce dolores nostros portauit, & pater in eo posuit omnium iniquitates, vt Isai. 53. habetur; Tandem veniens domum, idest ascendens in cælum; amicos suos conuocauit, Angelos videlicet, illis dicēs; *Congratulamini mihi, quia inueni ouem meam, quam perdideram*, hoc est humanam naturam, quæ perierat. Quod si inquiramus; an veri Pastoris officia præstiterit, proculdubio ea omnia in eo fuisse, cognoscemus. Et inter permultas alias veri Pastoris conditiones, vna est, quod oues ad agros, & campos vberrimos, amēnos, ac fertiles ducat, sed quis inter fideles ignorat, seipsum Pastorem in cibum ouibus suis dedisse? *Caro mea verè est cibus*, Ioan. 6. quare in hyeme presentis vitæ, cibum vitalem nobis præparauit, vt *Qui manducauerit ex hoc pane viuet in æternum*; & est panis Angelorum, qui de cælo descendit. Fontes aquarum dulcissimos pariter, ouibus suis aperuit, ex quibus iugiter aqua vitæ salutis emanat, quæ sitim extinguit, ideo dicit; *Si quis sitit, veniat ad me, & bibat*; & mulieri Samaritanæ dixit Ioan. 4. *Qui biberis*

biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in aeternum. Hac aqua (in super) peccatorum maculas lauamus, non solum originalis peccati, sed etiam actualis; idè de originali macula Apoc. 1. dicitur. *Dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo,* idèst in virtute meriti suæ passionis, quæ specialiter operatur in Baptismi Sacramento, quod non solum valet ad culpæ remissionem obtinendam (sicut cætera Sacramenta) verum etiam ad totalis pœnæ remissionem. At quia frequenter contingit huiusmodi oves post priorem lotionem, iterum, atq; iterum maculari, idèd providus iste Pastor, de alia aqua, ad eas lauandum providit, nempe de pœnitentiæ Sacramento, iuxtà promissum eis factû, per Ezech. 36. *Effundam super vos aquam mundam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris.* Est; & aliud veri Pastores præcipuum munus, quod est vigilare super gregem suum, ne oves pereant, aut lupo eas deuoret. Ita de Jacob Gen. 31. legitur, qui cum multa sollicitudine oves Laban curasset, dixit. *Viginti annis fui tecum, oves tuæ, & capra steriles non fuerunt, arietes gregis tui non comedi, nec captum à bestia ostendi tibi. Ego damnum omnè reddebam. Quicquid furti perierat, à me exigebas, die noctuquè estuurgebar, & gelu; fugiebantquè somnus ab oculis meis.* Jacob Christus est, qui non solum per viginti annos, sed per triginta tres, oves sibi à mystico Laban, hoc est ab aeterno patre, commissas, custodiuit, ac à lupo infernali eas defendit, quare, dùm in Crucis ligno pendens, dixit; *Consummatum est,* tunc officij, iam præstiti, aeterno patri rationem reddidit. Non enim eius oves fuere steriles, quia sua prædicatione, multos ad fidem conuertit, vndè dicitur; *Multi credebant in eum.* Oves suas pariter ab inimicis defendit, nã; *Erat Iesus eiciens Damonium,* aliosquè expulit, & misit in porcos; clamantes Mat. 8. *Quid tibi, & nobis Iesu, venisti ante tempus torquere nos.* Fugit somnus ab oculis eius, idèd dùm patrè in horto orabat, discipulos dormientes reprehendit. *Sic non potuisti vna hora vigilare mecum?* quare merito Pastoris nomine, & solus, gaudere debet, nam etsi alij; Pastoris nomine vocati fuere, vt Abel, de quo dicitur; *Fuit autem pastor omnium,* ita Jacob vnà cum filijs, qui

*Gratiæ aqua
effectus habet.*

*Christusve Pa-
stor pro nostra
salute vigila-
uit.
Jacob. Pastor
qua præstitit.*

*Christus mysti-
cus Jacob. Pa-
storis cõditio-
nes habuit.*

*Christus solus
Pastor dicen-
ans est.*

*Moyſi præca-
tio de Chriſto
Paſtore.*

Pharaoni dixerunt; *Nos viri paſtores ſumus.* Ioseph pariter; *qui; Cum eſſet ſexdecim annorum, paſcebat gregem cū fratiribus ſuis;* Moyſes, *qui Paſcebat oves Ietro ſoceri ſui;* David, *qui dixit Sauli; Paſcebat ſervus tuus patris ſui gregem;* Ac de alijs, tamen vnusquisque dicere poterat illud pſalmi; *Nos autem populus eius, & oves paſcæ eius,* & ob id Moyſes Deum præcabatur dicēs. *Prouideat Dominus Deus hominem, qui ſit ſuper multitudinem hanc, nescit populus Domini, ſicut oves abſque Paſtore;* cui Deus per Ezech. 23, reſpōdit; *Suſcitabo ſuper eos Paſtorem vnum,* id eſt, qui vnus eſt, qui ſolus PASTOR eſt, cū ipſe ſolus generi humano, tanquam oui erranti, ſubuenirit; nā *Propter nimiam charitatem qua dilexit nos, deſcendit de cælis, & Verbum caro factum, habitu inuentus, vt homo,* vt generis humani ouem, ab inimici ore, erueret, Crucis virga aſſumpta, ei occurrit in Caluariz monte, & captam à beſtia abſtulit, & in huius præclaræ victoriæ ſignum, virgam illam erexit in hac militanti Eccleſia, quare meritō SYMBOLO iam propoſito, conueniens eſt NOEMA, quod eſt.

*Noema deſta-
tatur.*

HIS MVNITVS; hoc eſt ſub Chriſti veri PASTORIS protectione conſtituti nos fideles, qui illius, tanquam oves a Deo cōmiſſæ ſumus, in virtute VIRGÆ, id eſt Sanctæ Crucis, ſub huius diuini Paſtoris cura cōmorantes, non eſt cur timeamus lupum inimicum, de quo dicitur, quod; *Non eſt poteſtas ſuper terram; quæ comparatur ei.* quare iuxta aſſumptum THEMATA.

*Thema expli-
catur.*

VIRGAM VIGILANTEM EGO VIDEO, poſſum dicere ego cū Ieremia, dum hominem in gratiam conſtitutū cerno; etenim OCVLOS Domini habet ſupra ſe ad eū protegendum, qui ſunt amoris ipſius inditium, vt eſt Adagium; Vbi amor, ibi oculi, vt in pſal. ait; *Oculi Domini in pauperem reſpiciunt;* nec non Virga Crucis munitus eſt, quæ omnes inimicos vincit, quare *Nemo rapiet ea; de manu mea,* dicit Chriſtus, vt in Euangelio.

FER.

FERIA V. PASSIONIS.

De CHRISTI, & peccatoris poenitentis
amore mutuo.

Erat mulier in Ciuitate peccatrix.

Luci VII.

SYMBOLVM.

HEDERA LIGNO harena:

NOEMA.

NVNQVAM DIVELLAR.

THEMA.

*Qua est ista, qua ascendit de deserto, delictijs affluens; INNIXA
super dilectum suum? Cant. viij.*

HEDERA, herba est perpetuo virens, sic dicta ab
hærendo, quod hæreat, & sequatur quicquid ei
proximum est, quæ cum per se stare non possit,
ideo ligno, sic adhæret, quod difficillimè diuelli
potest. Pro HEDERA hac, quilibet peccator pe-
nitens potest intelligi, qui spe firma, quam in Deum habet, pec-
catorum suorum veniam consequi posse, credens; de præteri-
tis dolet, cum proposito firmo nõ amplius offendendi Deum;
At cum proprijs viribus per se subsistere nequeat, ligno Cru-
cis (à quo omnis spes salutis pender) inseparabiliter per amorè
ei adhæret. Quod ab ipsiusmet Christi gratia præueniente
provenit, quæ ipsum peccatorem à somno peccati excitat, & ad
detestanda peccata, virtutesq; amplectendas, illum prouocat;
Quod sanè mysterium per Iere. 31. declarauit ipsemet Deus
illis verbis; *In charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te, misere-
rans tui.* Est enim Dei voluntas antecedens, seu signi, qua
omnes

*Symbolum
pronunciatur.
Hedera undè
dicta.*

*Poenitens ut-
lari Hedera
est.*

*Gratia præuen-
ientis effectus
Ier. 31.
Deus quomodo
peccatos ad
se trahat.
Voluntas ante
cedens in Deo
qua.*

omnes homines saluos desiderat, iuxta illud Apo. 1. ad Tim. 2 *Deus vult omnes homines saluos fieri*; at electi, qui aliquando aliquod peccatum mortale committunt, non est dubium, secundum Theologos, quod secundum presentem iustitiam, si in tali peccato morerentur, damnati essent, idem tunc Deos eos multipliciter saluat; interius; dum suae gratiae lumine, illorum mentem illuminat, & eis ostendit, quid agere debeant; exterius; dum denuo post collatam gratiam, cum eis bellum ingreditur, & contra hostes pugnat; Inferius, dum eos à peccatorum inferis liberat; superius demum dum eos per hanc vitam secum ducit, & in caelis locat, & hoc est illud quod dicit; *Ideo attraxi te*, occultè inquam, & sine violètia, dum gratiae suae lumine, illius conscientiae demum ingreditur, eamque suo splendore illuminat, ut seipos clarè conspicientes, mundentur, & à peccatorum tenebris expurgentur, & hanc dicimus esse primam salutem, quam clementissimus Deus in homine introducit, & à D. Ambrosio resurrectio prima vocatur, dicente. Hæc enim est prima resurrectio peccatorum, euasisse tenebras, lumenque; possidere iustitiae, sed hoc non præstat ipse Deus, nisi ad sit etià noster consensus; Semper enim paratus est adiuuare, liberare, & saluare peccatorem, suae gratiae lumine modo eius cordis oculos non claudat, ut insipientes illi fecerunt, qui de commisso crimine dolentes, se accusabant dicentes; *Errauimus à via veritatis, & iustitiae, lumen non luxit nobis, & sol intelligentiae non est ortus nobis* Sap. 5. De his conquestus est Dominus Prou. 1. *Vocavi, & non uenistis*. At erga electos, & prædestinatos Deus illos (licet in peccatis sint) ad se attrahit charitate eximia. Quare per Ose. 2 modum declarat, quo vult uti, eos attrahendi ad se, *Propter hoc* (verba ipsius sunt); *Ecce ego lactabo eam, & loquar ad cor eius*. Ac si diceret, non enim animae peccatrici, quam saluare intendo, aliquam vim inferre intendo, ut ad me reuertatur, sed eam suauiter ad me alliciam. *Propter hoc* (inquam) id est propter peccatum ab ea commissum, eam relinquere deberem, verum quia elegi eam, ut aeterna fruatur gloria, & ego propter hominis peccatum, carnem assumpsi, & Cruci affixus, mortem subire volui, ob id; *Ecce ego lactabo eam*. Hoc verbum *lactare* in

*Deus quomodo
fidelis saluat.*

*D. Ambrosius quid
pro prima Resurrexione in-
colligit.*

*Consensus no-
ster requiritur*

*Deus quomodo
electos ad se
trahat.*

*Ose. 2. dictam
explicatur.*

Lactare quid.

in sacra scriptura, idem est quod persuadere, & allicere, leniter ad se trahere, iuxta illud Prou. 1. *Fili si te laetauerint peccatores, ne acquiescas eis*. Sic hoc Dei promissu; *Ecce ego laetabo eam*, nihil aliud inferre vult, nisi quod rationibus efficacissimis, vt ad se per penitentiam conuertatur peccator, suadebit; Hebraea lectio habet; *Ego pelliciam eam*; hoc est, blanditijs eam ad me traham. Pijssime Domine mi, animarum nostrarum verus amator, quo maiori amoris argumento, ad significandum salutis meae desiderium, vti poteras, quam hoc? Ruffinus Theophil. & Theodor. affirmant promissum hoc, tunc fuisse adimpletum, quando Deus populum suum, de Pharaonis seruitute liberauit; at Cyril. Alex. Crylost. & alij asserunt hoc, tempore legis gratiae complemētum receperisse, quare nos affirmare possumus, in peccatoris iustificatione dictum hoc adimpleri; tunc enim ad cor peccatoris loquitur, hac adductus ratione, nempe ob illam causalem (*Propter hoc*) hoc inquam verbum, amorem eximium quod Christus animae fidelis sponsus eam prosequitur, manifestat. Iam de multis delictis sanctus Propheta mentionem fecerat in illo capitulo, quare volens ea omnia in vnum constringere, his verbis conclusit; *Et mei obliuiscatur dicit Dominus, mei (inquam) obliuiscatur. Propter hoc*; id est, hac de causa, quia mei obliuiscatur. *Ecce ego laetabo eam, & ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor eius*. Inuitatum amoris argumentum est hoc, cum homines Dei obliuiscuntur, tunc lac cordis sui eis praebet. Haec est amoris sui erga nos probatio, qui cum sit offensus, ipsemet nobis beneficia confert; *Propter hoc*, quia sui obliuiscimur, ipse nostrae salutis recordatur (non quod peccatum sit ratio formalis, quae eum ad nos amandum moueat, sed causa est, quae eum inducit ad nostri miserendum) eo inquam modo, quo nonnulli Theologi dicunt, quod si Adam non peccasset, Dei filius incarnatus fuisset, & D. Greg. peccatum ait, quod sit felix culpa, non quod ratio formalis peccati esset causa Incarnationis Verbi, sed infinitae Dei bonitati occasione praebuit, vt hoc modo se nobis manifestaret. Quo sane tempore, id est in ipsius peccatoris iustificatione, dictum illud Isai. 45. adimpletur, qui de aeterni patris filio Incarnato sermonem habens,

Hebraea lectio.

Ruff. Theoph. & Theod. opinio circa Dei promissum.

Ciril. Alex. & Crisostomum.

Causalis; propter hoc explicatur.

Amoris Dei ad peccatorem supremum argumentum.

Peccatum causa est cur Deus nos amet.

Quomodo intelligatur; Felix culpa.

Isai. 45.

bens, inter alia opera eximia, quæ fecisset, hoc etiã præstitisset, quod; *In cubilibus in quibus habitabant Dracones, oriatur viror calami, & iunci*, quod sanè promissum (secundum litteram) hucusquè impletum non est, quare spiritualiter intelligendum esse non dubito; Peccatoris cor, aliud non est, quàm cubile quoddam Draconum, & serpentium; At Deus sic operatur, quod eius gratia mediante, virtutum flores, omni suavitate affluentes, nascatur, quare Septuaginta legunt; Illic lætitia auiũ, arundines, & paludes; His inquam virtutũ floribus exornata anima fidelis, per spem firmam, quàm in Deo habet, se peccatorum veniam impetrasse (veluti *HEDERA* Christo, qui; *Est tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum*) ita ei adhæret, quod, vt *NOEMA* dicit.

NUNQUAM DIVELLAR; Etenim cũ Apost. ad Rom. 8. dicit; *Quis ergo nos separabit à charitate Christi? Tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an pericula, an persecutio, an gladius?* Ac si diceret; nihil horũ, me à Christi amore separare poterit; nam; *Fortis, ut mors dilectio*. Quodd peccatrici huius mulieris exemplo patet, quæ veluti *HEDERA* Christo (qui est lignum vitæ) adhærens, ab eo nunquam potuit diuelli, sed lachrymis, præ intimo cordis dolore, in magna copia emissis, mysticum illud lignum irrigabat; lachrymæ enim (vt D. Gregor. Nissen. ait) sunt guttæ sanguinis, de corde exeuntes, nam sicut corpus vulneratum, per vulnus ei influctum, sanguinẽ emittit, sic cor, vera contritione sauciatur, lachrymas intimi doloris fideles testes, emittit, quare mirum non est, si per talem peccatoris mutationem, ne dum homines, sed ipsimet Angeli admirantes, propositi *THEMATIS* verba pronunciant.

Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, delitijs affluens; INNIXA super dilectum suum? Anima enim, quæ prius multis delictis maculata erat, per pœnitentiã ad Deum conuersa, omnium virtutum genere exornata, admirationis est etiam ipsimet Angelis, qui; *Magis lætantur de peccatore pœnitentiam agente, quàm super nonaginta nouem iustis*; sicut de Magdalena in Euangelio legitur.

FER.

*Spiritualiter
Ipsi dictum
explicatur.*

Septuag. Inter.

*Noëma decla-
vatur.*

Rom. 8.

*Exemplo do-
rina comprobatur.*

*Lachryma quid
sit.*

*Thema expli-
catur.*

*Angelorum
admiratio.*

FERIA VI. PASSIONIS.

De INVIDIÆ damnis.

*Quid facimus, quia hic homo multa signa facit?**Ioan. XI.*

SYMBOLVM.

*PERILLVS, proprio Tauro inclusus, primus suæ
artis experimentum præbet.*

NOEMA.

CONDIGNA MERCES.

THEMA.

*Si INCLUSERIT hominem; nullus est qui aperiat.
Iob. xij.*

PERILLVS faber Atheniensis, ingenio præstans, Phalaridi Tyranno Agrigentino, Taurum ex ære fabricauit, in quo reus clauderetur, ac subiecto igne, mugitû bouis ederet, cuius maneris nomine, cum amplissimo à Tyrâno (qui notis semper tormentis delectabatur) speraret munus, proprio Tauro inclusus, suppositisq; ignibus, primus suæ artis experimentum præbuit. Phalaridem hunc Tyrannum sequissimû, Diabolum esse, non est cur dubitemus, qui Dei voluntati contradicere volens; Rex super omnes filios superbiæ effectus, ex eo statim inuidia orta est; vnde; Superbiam, Diaboli vxorê, Inuidiam verò eius filiã esse dicere possumus, cû D. Aug. de verb. Domini dicente; Inuidia est filia Superbiæ; sed ista mater nescit sine filijs esse; vbi fuerit, continuè parit: Suffoca matrem, & non erit filia. Phalaris igitur Diabolus, volens (pro viribus) suum dominiû augere, & Dei Regnum (si potuisset) destruere, cum hominem

*Symbolum
protinuat.
Perilli Histo-
ria.*

*Historia appli-
catio.*

D. Augustin.

*Diaboli Inui-
dia homo per-
cussit.*

R ad

ad hunc finem creatum vidisset, vt ad illum locum ascēderet, quem ipse sua superbia perdidit, maxima in mente sua concepta inuidia, ne homo ad illas sedes ascenderet, vnde ipse descenderat, toto conamine se dedit, vt sic Dei regnū destruire posset, eiusq; dominium hoc modo augetur, quare sua caliditate, hominem ad diuinum præceptum contemnēdum induxit, & sic tanquam Tyrannus (per accidens) supra humanā naturam suam dominium acquisiuit, & auxit, licet alio modo supremo Diabolo subijciatur homines, & ceteri inferiores Demones, nam inter ipsos malos Angelos, solus primus, propriam voluntatem habet, quam ceteri omnes vnanimiter sequuntur, & nullus habet propriam voluntatem separatam à primi Angeli mali voluntate, quia à principio aduersus Deum fuerunt vniti, quare omnes, vnū Regnum faciunt, & non duo, qui pro honore primi Angeli mali, laborāt; Ex quo sequitur, quod inter eos nō sit discordia, aut pugna, quo ad malū hominis, cum omnes ad augendum suū regnum tendant, idē primus Angelus malus, ceteris vtiur, sicut vult, qui omnes suæ obediunt voluntati, quare eius verē membra sunt; sicut corporis mēbra, hominis dicuntur membra, ac ob id, eius Angeli vocātur, quia omnes voluntariē seipfos dederunt ei à principio, quando in suæ creationis exordio eius voluntati consenserunt, quapropter huius Tyranni regnum, propter hanc indiuisibilitatem, & vnionem inter eos, potens est. At homines peccatores aliter dicuntur esse Diaboli membra, cum homo propriam habeat suā voluntatem, qua mediāte primō Dei voluntati se subiecit, quod in illius animæ creatione factum est; at corpori infusa, licet per peccatum originale à Deo separatus sit homo, tamē baptisino, ab eo suscepto, denuō cum Dei voluntate se coniungit; à quo per peccatum actuale (quod ab eo fit, cū ad annos discretionis peruenit) iterum separatur, & tunc membrū Diaboli (eo modo quo dictum est) efficitur, cū igitur Inuidus sit Diabolus, qui Inuidia sua, peccatum in mundo introduxit, mirum non est, si eius membra (peccatores videlicet) & ipsi sint hoc peccato infecti. Est autē Inuidia (D. August. teste) odium alienæ felicitatis respectu inferiorum, ne sibi æquetur, respectu superiorū, quia

*Demonus Lu-
ciferi volūta-
tem sequitur.*

*Diaboli Re-
gnū potens est.*

*Homo per pec-
catum Diaboli
membrum
efficitur.*

*Inuidia defini-
tio.*

eis non æquatur, respectu pariū qui sibi æquatur; vnde Cayn, prosperitati Abel fratris sui inuidit; Rachel Liæ fecunditati; & Saul Dauid felicitati, ac per Inuidiam hodie Iudei mortem Christo inferre cupiunt, tanquā ipſius Diaboli mēbra, etenim extrā Deum eorum voluntatem habentes, qui Christum verū Messiam recipere noluerunt, ob id, cum sub eius potestate essent, ipse eis vitur, tanquam eius membrīs; Et quia ille non gaudet nisi in malo, hinc est, quod hominem cōtra hominem, regnum contra regnum, & per hominēs suam complet voluntatem, quemadmodum per Pontifices, & Phariseos hodie Diabolus, Christi mortē tentat, qui postea, veluti alter **PERILLVS** in Tauro à semetipsis constructo, liore Inuidiæ cremantur, quare conueniens est **NOEMA**, huic **SYMBOLO** assignatū, quod est.

CONDIGNA MERCES; intellige, inuidioso debita, etenim; quemadmodum **PERILLVS** Tauro constructo, Phalaridique Tyrāno oblato, iussit in illo claudi, & igne supposito, suæ artis experimentum dedit, qui miserè crematus est; ita homini inuidioso euenit, qui, vt Tyranno Diabolo complacet, propriæ Inuidiæ Tauro ædificato, ab ipsomet Diabolo ibi includitur, & comburitur, & ita Inuidiæ ignis (sic diuina disponente iustitia) prius suum succendit possessorem. Vnde Vgo de S. Victore inquit: Inuidia nil est iustius, quæ protinus suum auctorem cruciat; & quanto cor, vel mens inuidi per obstinationē durior est, tanto diutius ignis huius conseruatur in illa. Ideo Diabolus in duritia totaliter obstinatus, æternæ Inuidiæ ignem iugiter secum portabit; propter quod auctor censetur Inuidiæ. & D. Augustinus in lib. de doctr. Christiana ait, Inuidia, vitium diabolicum est. Iste igitur Diabolus, sic ignitus, & succensus inuidia, conatur ardere, & succendere hominum nouissima. Quid autem nomine nouissimi intelligēdum sit, notandū est; Bona in nobis, tres ordines, seu conditiones habere; hoc est principium, medium, & finem; Principium in bonis operibus nostris (quod est veluti flos) est bona cogitatio ad ipsū bonū; medium verò, est voluntatis consensus, & tunc opera crescere incipiunt; finis autem eorū, siue nouissimum, est operum con-

Iudei Diaboli membra.

Diabolus solum in malo gaudet.

Noema declaratur.

Vgo. Inuidia ofsecius declaratur.

D. August.

Nouissima quid. Bonorum tres dines.

*Diabolus quo
modo torquetur.*

lammatio, & est omnium ultimum, & perfectius. Torquetur igitur Diabolus igne inuidiæ, in bonarum cogitationum fructibus, sed hi flores faciliè extinguntur; hoc est leui tentationis vento, quia tenelli, & infirmi adhuc sunt. Torquetur autè grauius, cum in iusto, bonæ cogitationis flores bene firmari videt, & per consensum germinare; sed cū ad debitæ operationis maturitatem fructus venisse prospicit, tunc durissimè dilaniatur, quare omnes vires suas, atque toto conatu, ad illa bona opera exterminanda, inducit. Hoc idem tormentū peccatori, Inuidiæ vitio contaminato, accidit, qui ob inuidiam igne perpetuo cruciatur, quare **CONDIGNA MERCE** ei est, & tunc assumptum **THEMA** verum apparet, quod est.

Hominis Inuidiæ tormentum.

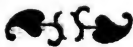
Thema explicatur.

SI INCLUSERIT hominem (id est Diabolus, veluti alter Phalaris aduersus Perilluin) *non est qui aperit*; intellige ostiū, per quod in Tauro, miser ille introducebatur, quare nisi Dei auxilio, nullo modo liberari poterit; etenim cætera peccata aliquod bonum apparens, quod appetitum excitat, & desiderium inflammat, habent, sed Inuidiæ vitium detestabile, non à bono aliquo, seu vero, seu apparenti, sed ab ipso malo, originem trahit, & de alterius bono doler, nam D. Bas. teste hom. de Inu. Inuidia dolor est de proximi prosperitate. Quod si proximum afflictum vider; Alienas iacturas (ait D. Crisost. hom. 41. in Mat.) suos quæstus æstimat. At si Inuidiæ verum exemplar inquirimus, à Concilio (per opus Diaboli, ab ipsismet Pontificibus, & Phariseis hodierna die collecto) ob oculos nobis ipsis ponamus, qui Christi operibus diuinis inuidentes, statuerunt eum occidere,

Inuidia à malo originem trahit.

D. Crisost.

Ab illo ergo die cogitauerunt eum interficere, vt in Euangelio.

FER.

DOMINICA PALMARVM.

De CHRISTI Glorioso TRIVMPHO.

*Ecco Rex tuus venit tibi mæfuetus, fedens super
Afinam. Mat. XXI.*

SYMBOLVM.

*PEGASVS, idest Equus alatus, varias coronas, scepra,
ac trophea deferens.*

NOEMA.

HINC GLORIA.

THEMA.

*Nunquid præbebia EQVO fortitudinem?
Iob. xxx.*

EGASVS, Equus alatus est (vt fabulantur Poete) iuxta Oceani fontes natus, vbi Gorgones habitabant: Fuit, & alter Palladis opera formatus; illo similis, quem Græci in ciuitate Troiæ introduxerunt, armis diuerforum generum prægnans. Equum hunc, Christi Redemptoris humanitatem signi-

*Symbolum
pronuntiatur.
Pegasus quid.*

ficare (vt superius diximus) ipsemet sponfam alloquens, dixit; *Equitatus meo assimilauit te amica mea*, Vbi textus Græcus legit; Equo meo, & lectio Hebrea, vnâ cum 70. Interpr. habet; Equæ meæ; vnde Isa. 31. dixit; *Equi eorum caro*. Hæc inquam Christi humanitas, quæ cum inimico Diabolo ad singulare certamen, paucis ab hinc diebus in Caluariæ monte venire debebat, cum victoriâ inde reportare deberet (prout re ipsa illam confertus est Christus) hac quippe de causa ante certamen, triumphare voluit, quare veluti Equus, qui inter arma educatus est, stare

*Christi humanitas Equus appellatur.
70. Interpr.*

Equus in bello describitur.

stare non potest, sed mouetur, fremit, nitrit; terram vngula fodit, & vbi audierit buccinam, exultat audacter, in occursum pergit armatis, cōtemnit pauorem, nec cedit gladio; sic Christi humanitas sanctissima, stare non poterat, quin (tempore congressus adueniente) letitię signū daret, quare de victoria securitatem habens, solempni Triumpho, ciuitatē Hierusalem ingreditur, & talis est, quod quēlibet aliū superat, longēq; excedit: quem Caus Sedulius Presb. his verbis eleganter descripsit.

Applicatio.

Christi Triūphus à sedulio describitur.

*Dicite Gentiles populi, cui gloria Regi,
Talis in orbe fuit, cui palma compta, vel vnquam
Frondebis arboreis laudum cęlestibus hymnis
Obuia Turba dedit.*

Ac si dicere voluisset. Nullus inter Triumphatores, siue apud Gentiles, seū apud Gręcos, vel Romanos, tali Triumpho fuit vnquam celebris, vt Christus Dominus, cū ciuitatē Hierusalē ingrederetur, qui ramis, hymnis, & cāticis fuit receptus. Cuius quidem Triumphi solemnitas, in quatuor potissimū consistit, in ramis, in maiestate, in acclamationibus, & in curru. In his inquam Triumphis Regis Triumphum, Antiquorum Triumphos superare dicimus. In mysteriosa rāmorum significatione, hodiernus Triūphus alios superauit; vnde dicitur, *Alij cedebant ramos de arboribus;* nā in alijs, ramis solum ad ornatū vtebantur Antiqui, reffert Suet. in ner. c. 46. Kal. Ian. exornatiles. sed in hoc Christi Triūpho, rami ceduntur, ad mysteriū significandum, nam oliua ex qua Iudei cedebant rami, æternitatis symbolū erat, vt Verdeir. l. de imagin. testatū reliquit, qua de causa Antiqui, Deorum simulacra ex oliuæ ligno cōstruebant, & Salom. 3. Reg. 6. propter hoc, duos Cherubin in templo ex oliua fecit, quare, ramis oliuarū vtuntur pueri Hębreorum, vt significarent (sic diuina prouidentia volēte) omnes alios Triūphos (hoc excepto) fuisse fluxibiles, & momentaneos; at solus Christi Triumphus, ac sequentiū se perpetuus, & illius gloria æterna, & quemadmodū oliua, etiā in hyemis rigore, viriditatē retinet, & fructum; sic Triumphātes cū Christo, nunquā oorū pulchritudinem amittunt, vndē Dauid ps. 1. *Ego autem sicut oliua fructifera in domo Dei,* ita quod; *Folium eius non defluet.*

Triumphus Christi quatuor cōditionibus omnes alios superat;

Prima cōditio in ramorum significacione Christi Triūphus alios superat.

Oliua æternitatis Symbolam.

Oliua Christi; Triumphum perpetuum ostendit.

Adde

Adde quòd Triùphatorè Christum, ramis oliuarù receperunt Hyerofolimitani, quia pacis symbolum oliua est, vt de Noè legitur, qui columbã ex arca emisit, què ramù oliuè viridè deferens in ore, cognouit pacem fuisse factã inter Deum, & genus humanù. Itã sanè, rami oliuarù, in Christi triùpho adsunt, in signum reconciliationis inter Deum, & hominè, cù ipse dicit; *Pax nostra fuerit*. In maiestate, Christi Triùphus omnes alios superat, nam; *Plurima turba strauerunt vestimenta sua in via*. Celebres erant apud Romanos Triumphi, propter vestiù pretiositatem, necnon, per superbos apparatus; verum enimuero, & in hoc, Christi Triumphus, illis superior extitit, etiam si de Triùphatoribus Tito, ac Vespasiano referat Ioseph l. 7. de bello Iud. c. 24. dicès. Etenim argenti, auriq; necnò eboris in omni specie operum, multitudinè, non vt in pompa ferri cerneret, sed vt ita dixerim fluere. Vestiti erãt insuper purpura, & bysso illo die, & erat apparatus hinc inde pretiosissimus Attamè Christi Triumphus, non solù hunc, sed ceteros omnes decore, & splendore superauisse, ex hoc apparet, quia purpuram, & byssum ciues Hyerofolimitani *Prosternebant in via*; itã quod pretiose illè vestes pro tapeto, Christi iumento sternebant. In Acclamationibus insuper, Christi Triumphus Antiquorum Triumphos valdè excessit; *Turbæ autem, quæ præcedebant, & sequebantur, clamabant dicentes: Osanna filio David, benedictus qui venit in nomine Domine, Osanna in altissimis*. Varijs acclamationum generibus antiquitus, populi honorabant Triumphatores, vt refert Alex. ab Alex. l. 6 c. 6. sed communis erat illa, quam Guliel. de Coul. in disc. affert,

De nostris annis auget tibi Iupiter, annos.

Vitam Triumphatori postulabant diurnam, cù propriæ vitæ suæ detrimèto, quia in eo, illorù spes erat collocata; etenim ipso moriente, etiã spes illorù peribat, at in Christi Triumpho, non vitam longiorem ei desiderant (quia eius mors, mortis nostræ imperiù destruere debebat, & animas nostras ab æterna morte sua passione liberaturus erat) sed clamabãt; *Osanna filio David; Benedictus, qui venit in nomine Domini, Osanna in altissimis*. Quorum verborù interpretatio diuersa est, sed vnaquæq; hac nouam acclamationè, omnibus alijs præstantiorem esse, mani-

*Oliua pacis
Symbolum est.*

*Secunda conditio
In maiestate
Christi Tri-
umphus alios
superauit.*

*Ioseph de bello
Iudæico.*

Confirmatio.

*Tertia conditio
In Acclama-
tionibus Chri-
sti Triumphus
alijs superior
est.*

*Antiquorum
acclamationes.*

*Acclamationes
mysteriosæ in
Christi Trium-
pho.*

Oſanna qui.

fetat S. Iuſtinus mar. dicēs, quod hoc verbū, *Oſanna*, idem eſt quod ; Excellens magnitudo, D. Hyllar. & D. Ambr. aſſerunt idem eſſe, quod Redēptio domus; *Deſen* (vt Apoſt. ad Col. 2. dixit) *Quod aduerſū nos erat, Chyroglyphū decreti, quod erat cōtra ū nobis, & ipſum tulit de medio affigēs illud* (ruici. Secūdū D. Hier. placitū; *Oſanna*, idē eſt quod; *Saluū fac, vel ſaluifica;* iuxta illud ps. 117. *Saluū me fac Domine, bene proſperare; Benedictus qui venit in nomine Domini,* & alij alio modo, quibus ſanē expoſitionibus perſpicuū eſt, hanc Triūphatoriſ Christi acclamationē, illas antiquorū omnū, valdē excedere. In curru demū alios omnes, Christi Triūphus ſuperavit. *Ei adduxerunt Aſinam; & pullum, & impoſuerunt ſuper eos veſtimēta ſua, & eum de ſuper ſedeye fecerunt.* Difficilis probationis videtur hoc, quomodo vile iumentū pauperis piſcatoris veſte coopertum; Triumphalem currū Camilli ſuperaret, qui vt Tit. Liu. 1. Dec. l. 5. quatuor equis, niuei candoris, trahebatur, illum Iulij Cæſaris, quē quatuor Elephantes ducebāt, Iulio Capit. referentē; alium M. Antonij, qui à quatuor Leonibus ductus eſt, vt aſſeruat Plin. l. 8. c. 18. Christus verō, vili iumento, Romanorū Triumphum ſuperavit; at facilē difficultas hæc tollitur, ſi cōſideramus finē Romanorū qui triumphantes, aliam urbē ingrediebantur etenim, ij, vt maiore honorē in ſuo Triumpho recipent, animalia illa querebant, quare, ab animalibus honorem petebant; at Christus ex ſe ſolus ſufficiens erat, ac dignus omni honore, & gloria; idē humilem Aſinum in ſuo Triumpho habere voluit, ex quo ſequitur verum eſſe, quod

D. Hier. interpretando.

Quarta conditio In Curru Christi Triumphi alios superavit.

Romanorum Curruſ rarij.

Ratione finis Christi Triumphi alios superavit.

Noëma declarant.

Gloria Triumphi Christi.

Thema expli-

casunt.

HINC GLORIA, idē ex hoc Christi Triumpho, omnis GLORIA ipſius, & noſtra pendet; etenim quicquid in hoc Triumpho cernitur, Gloriam ſapit; nam veſtimēta ſternuntur in via, & Triumphatoriſ iumento pro tapeto inferuiunt; Rami oliuarum, trophea glorioſa ſunt; duo iumenta, currum omni maiestate ornatum, innunt. Acclamationes, ſalutem promittunt, ac demū ex hoc Christi Triumpho glorioſo, omnis victoriſ noſtræ ſpes pēdet, nā humani generis hoſte, deuictio, nobis æternam Gloriam promeruit, quare **THEMA** conueniens eſt.

Nunquid præbebis EQVO fortitudinem? (intellige) nequaquam, cum in eo; *Abſcondita ſit fortitudo eius;* diuinitas enim latebat ſub Christi humanitate, qua mediante, inimicum deuicit, nobiſq; æternam gloriā parauit, quare noſ pariter voces ad cælum extollere debemus, clamantes; *Oſanna ſilio Dauid; Benedictus qui venit in nomine Domini, Oſanna & aliffimis,* vt in Euangelio.

F. R. R.

FERIA V. IN CÆNA DOMINI.

De Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.

*Cum dilexisset suos, qui erant in Mundo, in finem
dilexit eos. Ioan. XIII.*

SYMBOLVM.

MAGNES, FERRVM attrahens.

NOEMA.

INEFFABILIS VNIO.

THEMA.

*In FVNICVLIS Adam traham eos, in VNICVLIS charitatis,
& declinaui ad eum, vt vesceretur. Ose. ij.*

MAGNES, lapidis genus est, ad se FERRVM attrahentis, quæ sic appellatur ab Inuentore, vt ex Nicandri sententia tradit Plin. l. 36. c. 16. qui cum pecudes pasceret, pedem fortè habens ferratum, & crepidas, ferreis clauis compactas, animaduertit, lapidem hunc, ferro adhærescere. Alij verò à Magnesia dictum volunt, Lydiæ regiuncula, in qua, lapidem hunc volunt esse inuentum, circa Heracliâ urbem, vnde, & Heracleon, illi appellatur. Cuius lapidis virtus, D. Augustinus se tantæ virtutis Magnetem vidisse testatur, quod ex multis annulis cuiusdam catenæ, quos iuxta positos, & solutos habebat, primum & immediatū propria vi traxit, & ille primus secundum, secundus verò tertium, & sic de alijs, donec simul omnes connecterentur inter se, & magna fieret illorum catena, quare Magnes primum immediatè traxit, cuius virtute, omnes alij fuerunt coniuncti. Nostri amoris, MAGNES excelsa, Deus est, ad quem homo (quod veluti ferrum est) propensionè habet naturalem. Primus huius catenæ annulus

*Symbolum
pronunciatur.
Magnes quid.**Magnetis cir-
cui.**Deus Magnes.*

S Chri-

Oſanna quæ.

*D. Hier. inter-
pretans.*

*Quarta condi-
tio In Currum
Christi Triumph-
ans alios ſupe-
rauit.*

*Romanorum
Currus Latij*

*Ratione finis
Christi Triumph-
ans alios ſu-
perans.*

*Noëma decla-
rans.*

*Gloria Triumph-
phi Christi.*

*Thema expli-
cans.*

festat S. Iustinus mar. dicēs, quod hoc verbū; *Oſanna*; idem eſt quōd; Excellens magnitudo, D. Hyllar. & D. Ambr. aſſerunt idem eſſe, quōd Redēptio domus; *Delen* (vt Apoſt. ad Col. 2; dixit) *Quod aduerſū nos erat, Chyrographū decreti, quod erat cōtra ū nobis, & ipſum tulit de medio affigēs illud* (ruic. Secūdū D. Hier. placitū; *Oſanna*, idē eſt quod; *Saluū fac, vel ſaluifica*; iuxta illud pl. 1 17. *Saluū me fac Domine, bene proſperare; Benedi-ctus qui venit in nomine Domini, & alij alio modo, quibus ſanē expoſitionibus perſpicuū eſt, hanc Triūphatoris Christi accla- mationē, illas antiquorū omniū, valdē excedere. In curru de- mō alios omnes, Christi Triūphus ſuperauit. Et adduxerunt Aſinam; & pullum, & impoſuerunt ſuper eos veſtimēta ſua, & eum deſuper ſedere fecerunt. Difficilis probationis videtur hoc; quomodo vile iumentū pauperis piſcatoris veſte coopertum; Triumphalem currū Camilli ſuperaret, qui vt Tit. Liu. 1. Dec. l. 7. quatuor equis, niuei candoris, trahebatur, illum Iulij Ce- ſaris, quē quatuor Elephantes ducebāt, Iulio Capit. referentē; alium M. Antonij. qui à quatuor Leonibus ductus eſt, vt aſ- ſeruat Plin. l. 8. c. 18. Christus verō, vili iumento, Romanorū Triumphum ſuperauit; at facilē difficultas hæc tollitur, ſi cō- ſideramus finem Romanorū qui triumphantes, aliam urbē ingrediebantur etenim, ij, vt maiorē honorē in ſuo Triumpho recipere, animalia illa querebant, quare, ab animalibus ho- norem petebant; at Christus ex ſe ſolus ſufficiens erat, ac di- gnus omni honore, & gloria; idēd humilem Aſinum in ſuo Triumpho habere voluit, ex quo ſequitur verum eſſe, quod NOEMA, huic SYMBOLO appoſitum, dicit.*

HINC GLORIA, idēd ex hoc Christi Triumpho, omnis GLO- RIA ipſius, & noſtra pendet; etenim quicquid in hoc Triumpho cerni- tur, Gloriam ſapit; nam veſtimēta ſternuntur in via, & Triumphatoris iumento pro tapeto ſeruiunt; Rami oliuarum, trophea glorioſa ſunt; duo iumenta, currum omni maiestate ornatum, innunt. Acclama- tiones, ſalutem promittunt, ac demū ex hoc Christi Triumpho glorio- ſo, omnis victoriæ noſtræ ſpes pēdet, nā humani generis hoſte, deuicto, nobis æternam Gloriam promeruit, quare THEMA conueniens eſt.

Nunc quid præbebis EQVO fortitudinē? (intellige) nequaquam ſum in eo; *Abſcondita ſit fortitudo eius*; diuinitas enim latebat ſub Christi humanitate, qua mediante, inimicum deuicit, nobiſq; æternam gloriā parauit, quare nos pariter voces ad cælum extollere debemus, clamān- tes; *Oſanna ſiſio David; Benediſtus qui venit in nomine Domini, Oſanna ſiſio aſſiſſimo*; vt in Euangelio.

F&C.

FERIA V. IN CÆNA DOMINI.

De Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.

*Cum dilexisset suos, qui erant in Mundo, in finem
dilexit eos. Ioan. XIII.*

SYMBOLVM.

MAGNES, FERRVM attrahens.

NOEMA.

INEFFABILIS VNIO.

THEMA.

*In VNIOVLIS Adam traham eos, in VNIOVLIS charitatis,
& declinaui ad eum, vt vesceretur. Ose. ij.*

MAGNES, lapidis genus est, ad se FERRVM attrahentis, quæ sic appellatur ab Inuentore, vt ex Nicandri sententia tradit Plin. l. 36. c. 16. qui cum pecudes pasceret, pedem fortè habens ferratum, & crepidas, ferreis clauis compactas, animaduertit, lapidem hunc, ferro adhærescere. Alij verò à Magnesia dictum volunt, Lydiæ regiuncula, in qua, lapidem hunc volunt esse inuentum, circa Heracliâ urbem, vnde, & Heracleon, illū appellarūt. Cuius lapidis virtus, D. Augustinus se tantæ virtutis Magnetem vidisse testatur, quod ex multis annulis cuiusdam catenæ, quos iuxta positos, & solutos habebat, primum & immediatū propria vi traxit, & ille primus secundum, secundus verò tertium, & sic de alijs, donec simul omnes connecterentur inter se, & magna fieret illorum catena, quare Magnes primum immediatè traxit, cuius virtute, omnes alij fuerunt coniuncti. Nostri amoris, MAGNES excelsa, Deus est, ad quem homo (quod veluti ferrum est) propensionē habet naturalem. Primus huius catenæ annulus

*Symbolum
pronunciatur.
Magnes quid.*

*Magnetis vir-
tutis.*

Deus Magnes.

S Chri-

fideles ad tantam dignitatem perueniunt, quod maior ab intellectu creato excogitari, haud potest, cum deficiunt, & in Christum verum Deum conuertantur; & sicut per verborum prolationem à Sacerdote Christi ministro factam, panis, & vini in verum Christi corpus plena fit conuersio, cum nihil de panis, & vini substantia ibi remaneat, ita per hoc Sacramentum à fidele dignè receptum plena fit in ipsummet Christum illius conuersio, sic quod nihil de propria voluntate, nec de proprio amore in homine remanet, sed quicquid est hominis (in quantum homo est) totum in Christum conuertitur, quare non inconueniens est NOEMA huic SYMBOLO applicatum, quod est.

INEFFABILIS VNIO; & verè **INEFFABILIS**, quia verbis nullatenus exprimi potest, quomodo Deus ille, qui toties ab homine fuit offensus, talem cum homine vnionem appetere dignatus sit. Homo inquam, qui quotidie; *Mala pro bonis*, vt Psal. 108. ait, & odium pro dilectione reddit, adhuc, cor eius erga hominem apponit, & cum eo vnionem talem querit. Nunquid Scrutator es cordis hominis, ò bone Deus? si ergo tanta abundat iniquitate, quod iugiter à te per peccatū separatus stat; *Cur apponis erga eum cor tuum?* Boet. li. 3. Conf. metr. 12. huic quaesito respondet his verbis: *Quis dat legem amantibus? maior lex amor est sibi.* Nullam aliam legem amor habet, præter ipsius amoris legem; quem sibi cognoscens superiorem, alienæ legi subijcere se minime potest, quare, cum Christus (vni Deus) sit ipsamet charitas infinita, nullam aliam amoris habet mensuram, quam sine mensura amare, eo modo, quo Apost. ad Ephes. 2. erit; *Propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos Deus, filium suum misit in similitudinem carnis peccati;* Quare per hoc Sacramentum anima fidelis, in ipsummet Christum conuertitur. Quod ineffabile donum, nobis declarat per eandemmet panis, & vini in corpus Christi transmutationem, quæ fit in hoc Eucharistiæ Sacramento. Nam sicut substantia panis, & vini inuisibilis, & occulta, in corpus, & sanguinem Christi, mediante forma verborum à Sacerdote prolata, tamen panis, & vini forma exterius, visibiliter remanet, tanquam imago; Ita per hoc ineffabile Sacramentum anima fidelis inuisibilis, & occulta, quæ est

Fidelis à dignitate per Eucharistiæ.

Fidelis à Christum conuertitur per hoc Sacramentum.

Noëma declaratur.

Dubium.

Supremum dilectionis argumentum.

Anima fidelis per hoc Sacramentum Christum conuertitur.

Simile.

Appetitus.

totè substantia eius, in Christi animam, & in eius diuinitatem inuisibiliter, & occultè conuertitur, & tamen corpus visibile in sua forma, & natura exterius remanet, quare, sicut panis exterius, apparet panis, tamen interius est mutatus; ita fidelis, qui dignè hoc Eucharistiæ Sacramentum recipit, idem exterius apparet, qui tamen interius mutatus est, quare meritò INEFFABILIS VNIO hæc nuncupatur, sicuti ineffabilis est modus, quo vititur, vt nos ad se attrahat, vt in **THEMATE**.

*Thema declaratur.
Simaci trahatio.*

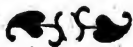
In FVNICVLIS Adam traham eos, in VNICVLIS charitatis, vel vt Simacus legit; In Funiculis hominum, & Chaldea litera habet; Traxi eos in fortitudine charitatis. Ac si dicere vellet Christus. Eo inquam modo, quo homo, hominem ad se attrahere studet, ita beneficiorum Funiculis, eos ad me traham. Infinita dona iam à Christo fuerant homini collata, & propè erat tempus, quod relinquere debebat mundum; per mortem, & ire ad æternum Patrem, quare promissi, iam facti recordatus.

Christi promissum quomodo adimpleretur.

Non relinquam vos Orphanos, & ego ero vobiscum vsque ad consummationem seculi; Sapiencia sua modum adinuenit, eundi, & standi. Iuit ad Patrem in die Ascensionis, corpore glorioso; stetit nobiscum in hoc Sacramento verè, & realiter, vt dignè illud recipientes, in ipsum conuertamur, quòd amoris eximij, erga nos sui, supremum fuit argumentum, & indissolubile

charitatis vinculum, à quo nulla creata potentia ipsum separare potest. Nec mirum esse debet,

nam cum venisset hora eius; Cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit nos. vt in Euangelio.

FERIA VI. IN PARASCEVE.

De CHRISTI victoria aduersus diabolum.

*Et baiulans sibi Crucem exiuit in eum, qui dicitur
Caluarie locum. Joan. XIX.*

SYMBOLVM.

*ELEPHAS, arbori innixus, vt somnum capiat; DRACO eius
inimicus, ibi in herba latitans, iacet, quare ipso dormiente,
illius sanguinem fugit, qui cadens, maximo corporis
sui pondere, illum elidit.*

NOEMA.

VICTOREM, VINCO.

THEMA.

*Et inuit sub pedes ELEPHANTIS, & supposuit se ei, & occidit
eum, & cecidit in terram super ipsum, & mortuus
est illic. Primo Mach. vj.*

ELEPHAS, animal omnium terrestrium maximum multum obediens, sefe carens; & belluarum nulla prudentior, humanisque sensibus proximus, qui homini obuio in solitudine, & simpliciter oberrante, clemens placidusq; etiam demonstrare viam, referunt Naturales, cui DRACO inimicus, continuo insidiatur, ac tandem obseruata arbore, cui ELEPHAS, pro capiendō somno innititur, ad illius radices in herba (quæ ibi est) latitans, insidiosus DRACO, dum illum dormientem videt, sanguinem ab vno pede ei fugit, ita quod moriens cadit, & inimicum corporis sui maximo pondere elidit, quare ambo intereunt. Christum, mysticè ELEPHANTEM esse, ex ijs quæ diximus, satis constat, Ipse enim omnium hominum maximus extitit, cū in temporis plenitudine

*Symbolum
proantiat;
Elephantis na
tura.*

*Draco, Elephā
tis inimicus.*

Victor vicinr.

*Christus mysti
cūm Elephas.*

ixit; quare merito dicere potuit, vt **NOEMA** huic **SYMBOLO** aptatum, habet.

VICTOREM, VINCO; Quam sanè victoriam mysticus **Elephas**, mediante humanitate, in Crucis ligno suspensa, consecutus est, iam per psal. 10. per tot sæcula pronuntiata, illis verbis; *In Idumeam extendam calceamentum meum*; calceamentum in quâ illud, de quo ipsemet Deus, post primorū parentum lapsum, **Diabolum** alloquens, & eius ruinam prædicens, dixit; *Et tu calcaneo illius insidiaberis*, hoc est: Cum totū serè terrarum orbem, tuę ditioni subieceris, tunc tempus aderit, quod calceamentum meum, vsquē ad **Idumeam** extendam; Tu inquam, vt pessimus **Draco**, calceamento meo, idest meę humanitati, venenoso morfu, vulnus infliges, ex quo mors mea sequetur, at eodēmet tempore, *In Idumeam*, idest in Gentilitatē per fidē, *Calceamentum meum* extendā; ita quod proprijs pedibus, quasi mihi subiectā, eā perambula bo. Quod autem calceamentum hoc, Christi humanitatem significet, ex hoc constat, quod sicut calceamentum, ex mortuorum animarum pellibus confectū, pedem occultat, sic caro illa mortalis, quā assumpserat, latentem diuinitatem continebat, in hanc carnem; igitur dum **Elephas** Christus, ligno Crucis innixus erat, **vir** suum euomuit, **Draco**, & cum se inimicum interenūsse existimaret, tunc ipsemet occubuit, quare assumptum **THEMA**, veritatem hanc manifestam reddit, quod est.

Et inuit sub pedes ELEPHANTIS, & supposuit se ei, & occidit eum, & cecidit in terram super ipsum, & mortuus est illic. Quare illud Ps. 7. adimpletur; *Lacum aperuit*; idest malitię, & iniquitatis **LACVM** in quâ **APERUIT** pessimus iste **DRACO**, cū Dei equalitatem in cælo appetijt, nam (diuina sic exigente iustitia) Inferni locus, qui ab Ecclesia **LACVS** profundus, & à psal. 36. Misericordie **Lacus** appellatur, illis verbis; *Eduxisti me de Lacu miseriae, & de luto fecisti aperire me*; ac in eo, ipse vnā cū Angelis Apostaticis, damnatus est. Tunc **LACVM** effodit, cum sua suggestione hominē ad peccandum induxit; sed tunc temporis; *Incidit in foueam, quam fecit*; Quādo Christo mortē, eius mēbris mediātibus, vt D. Greg. fatetur, idest Iudeis, intulit; **FOVEAM** hanc, post comminationem à Deo sibi met factam construere cœpit, quare timens,

Noema delatatur.

Psal. 10.

Quid per calceamentum sic intelligendum.

Christi humanitas calcamentum dicitur.

Thema explicatur.

Infernus Lacus dicitur.

Thema quā lo verificatum est.

*Diaboli timor
ob Dei constanti-
tatem sibi fa-
ctam.*

*Dracōis cer-
nua ante Chri-
sti Annūtum.*

*Prima cornu
Dracōis con-
tra Christum
natiuitatem.
Secundum cor-
nu.*

Tertium cornu.

Quartū cornu.

Quintū cornu.

Sextū cornu.

Septimū cornu

*Septem cornua
contra Chris-
tum natum.*

ne Abel, semen illud esset, quod caput suum contereere debebat, per Cayn fratrem suum illi mortem intulit; hac de causa; *Omnia caro corruerat viam suam super terram*; Gen. 6. ita quod Deus per diluuium, omnem hominem (exceptis illis paucis, qui in Arca cū Noë saluati sunt) deleuit à facie terræ. Aliasq; insidias per multas homini, ad Dei imaginē plasmato, tetendit, vt cōminationem sibi factam, euaderet, videlicet; *Et semen illius (id est mulieris) conteret caput tuum*. Sed vt propinquius ad rem nostrā accedamus; omis- sis insidiarū conatibus ab eo factis, vt hoc semen in Foueam ca- deret, Draco iste pessimus, *Septem cornua habens*; Septem modis, generationē à Deo sibi electam, ne ex ea nasceretur illud semen, quod caput suum contereere debebat, eā radicitus euellere studuit; nā ipsius cōsilio à Pharaone, in Ægyptiorū regno præceptū fuit, quod omnes filij Hæbreorū interficerentur, & fuit primū Draco nis cornu. Nabucodonosorritis itē iussi, ne, in Regno Caldæorum Deus Israel esset adoraretur, fuit secūdū cornu. In Regno Persarum, ac Medorū per Aman tentauit Draco, quod eodē die, omnis Hæbreorum populus esset interfectus, & fuit tertiuū ipsius cornu. In Regno Israel, per Iezabellem quartū cornu vētilauit, dūm per Achab, Prophetas omnes occidi debere tentauit. In Græcorū Regno, quintū cornu mouit, cū per Anthiocum, templi destructionē procurauit. In Romanerū Regno Cæsar, Draconis consilio, sextū cornu, vulnus imfigere optauit: per Regni Iudeorum dominium Idumeo (id est Herodi) datum. Septimū cornu ad mouendū superest, quod tempore Antichristi erit in persecutione, quæ tunc temporis electis fiet. Verūm enim uero, iplo inuito, ac nesciente, promissum semen, natū in tēporis plenitudine, in terris apparuit, & tunc denuò, Draco iste crudelis, cornua hæc septem mouere, voluit, nam per Herodem; Abimatu, & infra occidit multos pueros in Bethlem; In Nazareth est ad montis summitatē perduxerunt, vt deorum præcipitarent; Iterum, postquam Eucharistiæ Sacramētum demonstrauit, illū occidere tētauerunt; Itē miserunt ministros, vt eum apprehenderent, sed non potuerunt; Aeternitatem eū patre prædicans, illū lapidibus obruere voluerunt, ac iterum lapidare tentauerunt, eum de diuina essentia, & vni- tate cum patre sermonem habuit. Demum, quando *Collegerunt Conuictum aduersus eum, & ab illo die cogitauerunt illum interficere*; quod adimpletum est, quia hora eius aduenerat, quare captus, & cruci affixus; tūc Draco- *Incidit in Foueam quam fecit iuxta psal. 73. dictū. Tu confregisti capita Draconis, contribulasti capita Draconis in aquis*. Quia, qui in ligno vincebat; in ligno victus est, vt sacra historia hodie tua refert.

DOM.

DOMINICA RESVRRECTIONIS.

De CHRISTI victoris lætitia, per Crucē-habita.

*Iesum Crucifixum, quem queritis, non est hic.**Marc. XVI.*

SYMBOLVM.

VEXILLVM album, CRUCE rubea signatum;

NOEMA.

HINC SALVS.

THEMA.

*Dicite in Nationibus, quia Dominus regnavit à LIGNO.**Ecclesia.*

EXILLVM, signum militare est, quo omnes ferè mundi Nationes in bello vsi sunt, vt hoc mediante, vnus exercitus ab alio cognosceretur. Caldei, qui primò alijs nationibus dominari cœperunt; Ignis flammam, in eorū vexillo depictam habebant; Ignem pro Deo aderantes, qua de causa, ignem in vexillo posuerunt. Persi populi, Arcum cū sagittis, in vexillo deferebāt, qui nemirē in sagittarū iaculatione, habebant superiorem. Assirij ex vna parte vexilli, columbam, ex altera verò, gladium cruentatum pingebant, quia Semiramidem, Regis Nini vxorem, in columbā conuersam esse existimabant, & gladio, sanguine perfuso, innuebant; si aliquis à fide defecisset, gladio inquam, necatus esset, cui illud Ierem. 25. alludit; *Fugite à facie gladij columbae.* Ægyptij, qui Serapidem pro Deo in forma Tauri colebant; Taurum in eorum vexillo depictum deferebant. Machabei (Sjxto Senen. referente) scriptū furtiuum ex quatuor litteris congestū M. C. B. I.

T in

*Symbolum
produntiat.
Vexillorum
varia genera.
Caldei, ignem;*

*Persi, arcum,
cum sagittis.*

*Assirij, Colum
bam, cum gla
dio.*

Ierem. 25.

*Ægyptij, Tau
rum.
Machabei quā
tuor litteras.*

in suo vexillo sculpturam habebant; Romani tandem in vexillo Aquilam, quatuor litteris S. P. Q. R. exornatam habebant, cum de Sabinis populis victoriam consequuti sunt. Quare merito Christianorum natio, quorum vita, continua militia est super terram, & ipsa pariter vexillum habere debebat, quo, ab alijs nationibus differens esset. Hoc, à Christo strenuissimo Duce, qui est *Domnus exercituum, fortis, & potens in praelio*, in Caluariè monte fuit erectum, iuxta Isaiaè vaticinium c. 11. *Et leuabit signum in nationibus, & congregauit profugos Israel, & dispersos Iuda colliget à quatuor plagis terræ*; Etenim de Christo Messia, eius sermo erat, prout Sponsa ipsa, de pulchritudine sui Sponsi loquens, dixit; *Dilectus meus candidus, & rubicundus, electus ex millibus*, & hebraica lectio habet; Vexillifer ex millibus. Hoc igitur **VEXILLO** ab eo erecto, tanquã à fonte perenni, omnes gratiarum riuuli effluxere, quare merito **NOEMA** huic **SYMBOLO** aptatum, dicit.

HINC SALVS; Scilicet totius Mundi sequuta est; nam in Crucis ligno, pretioso Christi sanguine mediãte, solutũ est illud debitũ à primo homine, cũ Dei iustitia contractum, quã solutionem de rigore iustitiæ, nullus purus homo præstare poterat; ipso mediante, reconciliati sumus Patri; celi ianuam, per tot sæcula clausam, aperuit, potestatem à Diabolo abstulit, limbũ patefecit, Infernum clausit, Angelorum ruinas reparauit, ac demum salutare medicinas, ad quaslibet infirmitates hominis sanandas instituit, quare, hoc Crucis **VEXILLO** erecto, & in ecclesia hac militanti, tanquã signum nostræ salutis posito, omnis nostra **SALVS** exorta est, vnde ad demonstrandam vniuersalem lætitiã, qua cuncti fideles habere debent, **THEMATIS** verba, hodierno die sunt ad memoriam reuocanda, videlicet.

Dicite in nationibus, quia Dominus regnauit à LIGNO. Tribus potissimum Nationibus, hoc lætum nuntium debuit dari; Angelis, hominibus iustis, ac peccatoribus. Angelis inquam, nam hac de causa (D. Gregorio teste in hom.) Angelus mulieribus in veste candida apparuit, quæ ad Christi sepulcrum, vt illud Sacratissimum Corpus vngerent, accesserant; Quia nos reuocando ad cœlestia, eorum numerum complet (dixit ille.) Etenim Christi Resurrectione; Prædestinatis via aperitur, qua ad cœlum

Christiana Religio Crucem.

Isai. 11.

Sponsi Christi pulchritudo. Lectio Hebraea.

Notia declaratur.

Solus Christus de rigore iustitiæ satisfaciens.

Thema declaratur.

Resurrectionis gaudium Tribus nationibus datur.

Angelorum Nationi.

cælum iter habere possunt, ad Angelorum ruinas reparandas. Non enim cælestes illi spiritus, hominibus invident de collaris nobis à Deo beneficijs, immò latantur, quare, vestibus albis assumptis, beneficiû Redèptionis humanæ à Christo, ipsi mundo præstârû, veluti ac si ipsimet accepissent, latati sunt, quare hoc felix nuntium vsquè ad Thronum Cherubinorum, & Seraphinorum peruenire equum est; *Quia Dominus regnavit à LIGNO.* Iustorû nationi pariter, lætitia hæc debuit dari, quibus Angelus Mar. 22. ait; *Præcedet vos in Galileam, ibi eum videbitis.* In Galileam utiquè, nec alibi, Christus videbitur, quia Galilea, Transmigrationio facta, interpretatur, & peccatoris statum miserum, per penitentiam commutatum, indicat, qua mediante, iustus efficitur, & hoc à Crucis ligno provenit, quare, & his dicendum est, quòd *Dominus regnavit à Ligno;* sed præcipuè peccatoribus, lætum hoc nuntium convenit; Hæc inquam peccatorum Natio, licet à Deo magis sit remota, tamen, & his debet dari, nam Christus, non tantum pro iustis, sed etiam pro peccatoribus Resurrexit, & ob id, non vacat mysterio id, quod ab Angelo mulieribus dictum fuit; *Dicite Discipulis, & Petro, quia Christus resurrexit:* Sed cur Petro ex nomine? (ait D. Gregorius) cui quæsito D. Hieronymus respondet, dicens; Specialiter, & Petro, quia se indignum iudicabat discipularum, cum ter negavit Magistrum. Ut ex hoc, quilibet peccator pœnitens sciat, quicquid propter peccatum perdidit, pœnitentia mediante, ei totum restituitur, hominemquè in pristinum statum remittit. Sed oritur dubium, quòd à proposito nostro alienum non est. Cur Christus in Horto, antequàm pateretur, oraturus patrem, vnà cum tribus discipulis, inter quos Petrus aderat, ipsis dormientibus, solum Petrum reprehendit, nec Petri nomine eum vocat, sed Simonis, dicès; *Simon dormis?* Christus, Simonem eum appellat, Angelus verò Petrum. Christus inquam, proprio nomine eum vocat, Angelus autè dignitatis nomine. Sed quòd magis difficultatè hæc auget, est, quòd cû Christus in horto Petrum vocavit Simonem, nondum illum negauerat, at cum Angelus dignitatis nomine eum appellavit, iam non semel, aut bis, sed ter, illum negauerat, Hoc stante; qua igitur de causa Christus, antequàm Petrus peccaret, illum vili nomine, & post

Angelorum ruina reparatio.

Instrum Natio.

Peccatorum Natio.

Cur Petri expressa mentio fit.

Pœnitentis cõfidentia.

Cur Petrus in Horto proprio nomine n.ò vocatur.

*Responsio ad
dubium propo-
situm.*

peccatum, dignitatis nomine vocavit? Hæc est ratio, quia Petri nomen illi à Deo datum est, tanquam eius Vicario, & militantis Ecclesiæ Pastori, *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam*; Modo; passionis tempore imminente, cum Iudas illum Iudeis tradere sollicitus esset; Scribæ, & Pharisei, satellites congregabant, ut eum apprehenderent; Iudices expectabant; ut eum ad mortem damnarent; in tot, ac tantis angustijs, Petrus autem dormiebat, ob id Christus, cum Pastoris nomine vocare noluit, sed proprio suo nomine, quod erat Simon, dicens; *Simon dormis?* Sed post Christi Resurrectionem, cum iam perpetrati delicti penitisset, ac valdè doleret, hinc est quod, per Angelum vult, quod dignitatis nomine sit vocatus; *Dicite Discipulis, & Petro*; quia iam firmus, stabilis, ac fortis effectus erat.

*Petrus digni-
tatis nomo est.*

*Altera ratio
D. Gregorij.*

D. Gregorius hanc aliam addit rationem dicens; Si Angelus nominatum non exprimeret, qui magistrum negavit, venire inter discipulos non auderet, vocat ergo ex nomine, ne disperet ex negatione. Ex quibus colligitur, quantum Pœnitentia in peccatorum Natione valeat, & quod in Christi resurrectione, peccatores sunt honore digni, nam quando sacra scriptura aliquem proprio nomine vocat, tunc eum summum afficit honore. Hoc idem de Magdalena dicitur, quæ cum esset peccatrix; *Mulier*, dicta est. *Ecce Mulier in Civitate peccatrix*; at iustificata, proprio vocatur nomine, *Apparuit primò Mariæ Magdalene*, cuius quidem rei causa hæc est, quia; *Septem Dæmonia exierant*; Idem de Petro dicendum est, nam D. Hieronymo teste, Peccata præterita non nocent, quando non placent, ideo; *Dicite Discipulis, & Petro*; Sed quid eis dicendum est? *Quia Dominus regnavit à Ligno*; Tunc Regis gloriæ nomen sibi adeptus est, quare subtus terram ad Sanctos Patres, in Lybmo comorantes, cum profectus esset, dicentibus Angelis; *Aitollite portas Principes vestras, & elevari porta aternales, & introibit Rex gloriæ*? Eis responsum est; *Quis est iste Rex gloriæ?* Tunc audito ab eis, quod erat, *Dominus virtutum, ipse est Rex gloriæ*; Patefactæ sunt illi portæ; *Et captivum duxit captivitatem*; secum in cælum in die Ascensionis, quare; *Hæc dies quam fecit Dominus exultemus, & lætemur in ea*.

*Vocari proprio
nomine in SS.
ad dignitatem
lectas.*

D. Hierony.

*Christus quan-
do Regis Glo-
ria nomen est
adptus.*

*Christus Rex
virtutum.*

FERIA II. RESVRRECTIONIS.

De SPE in DEO habenda.

Nos autem Sperabamus, quia ipse esset redempturus Israel. Luc. XXIV.

SYMBOLVM.

ANCHORA, qua NAVES retinentur.

NOEMA.

HAC DVCE, LATVS:

THEMA.

Fortissimum solatium habeamus, qui confugimus ad tenendam propositam SPEM, quam; sicut ANCHORAM habemus animæ tutam, ac firmam. Hebr. vi.

ANCHORA, ferreum est instrumentum, quo Naues retinentur, etenim Nauta, tempestate iactati, quando feliciter nauigandi nulla SPES eis superest, ad ANCHORAM confugiūt, qua eiecta, nauem eodem in loco retinent, donec felicius nauigandi se offerat occasio, quare prouerbialiter sacram ANCHORAM, pro extremo perfugio dicimus. Nauis hæc, quæ hoc mundi Mare magnum, & spatiosum transit. quemlibet fidelem designare potest, qui hinc inde tribulationū fluctibus quassatus, hisce mediātibus, æternam gloriam consequi potest (prout Christus duobus discipulis hodiernō die dixit, *Nonne oportuit hæc pati Christum, & ita intrare in gloriam suam*) quòd cum inferendo opem, moram facere nobis videtur, tunc temporis; SPEI ANCHORA vti, nec vllō modo diffidere debere; Abacuch nos admonet; dicens; *Si moram fecerit expecta eum, quoniam veniens, veniet, & non tardabit;* nam vt plurimum postulata concedere, vel auxilium suum

*Symbolum
pronunciatur.*

*Anchora refu-
gium innuit.*

*Navis fidelis
est.*

*Anchora Spes
est.
Abacuch nos
spem habere
hortatur.*

di.

differte videtur Deus, quia tempus magis opportunū expectat, quare non aliundē quaerendum est à nobis auxilium, quam à solo Deo, qui solus potens est, & ad ferendum opem paratissimus, Sic Regius Psaltes, qui multoties experimento id didicerat, at potissimum, cū in deserto Engadi in quadam spelunca latitaret, à Saul eius inimico persecutus fuit, vt S. historia 1. Reg. 24. refert, Qui ipsammet speluncā ingressus erat; tunc cum ad Deum omni cordis humilitate confugisset, exauditus est, nam Araneæ, quibus abundabat spelunca illa, in ictu oculi (ita iubente Deo) ex proprijs visceribus telam confecerunt, quæ Dauid latitantem occultauerunt, & hoc modo, Saulis insidias effugit, Ex quo factō, Dauid magnam Spem concepit, & didicit in quocumquē periculo, SPER ANCHORAM eijcere, & in Dei protectione semper confidere, idēd in psal. dixit. *Et sperent in te, qui nouerunt nomen tuum, quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.* Quare notanda sunt illa verba; *Qui nouerunt nomen tuum*; id est ij, qui tui notitiam habent; nam in tribulatione aliqua constituti ad te confugientes salui facti sunt, prout Regius Psaltes, in persona ipsius Dei ps. 88. dixit; *Quæ procedunt de labijs meis, non faciam irrita*, vel, vt littera Hæbrea habet; *Non faciam irritum fœdus meum*, nam; *Cælum, & terra transibunt, uerba autem mea non transibunt*, Luc. 21. Ipse enim cuiuslibet fidei, eius mandata custodienti, inenarrabilia bona pollicitus est, ac potissimum suam gratiam; modo peccata præterita detestetur, & confiteatur, qua de causa; conscientiam, nobis nostrarum culparum accusatricem dedit, quæ vt D. Greg. hom. 46. super Ezech. ait; In omne quod dicimus, semper tacitè debemus occurrere ad mentem, & interiorem testem; & Iudicem requirere. Conscientia enim mille testes, quare, vt à peccati somno excitemur, & ad Deum pro delictorum nostrorū venia confugiamus, iugiter clamat; Immo, & in ipso peccandi actu, mentem nostram pungit, vt peccato detestato, Spem habeamus, nos delictorū nostrorū veniam, à Dei benignitate consequi debere, quod viujs coloribus, Psal. 31. delineauit, illis verbis. *Conuersus sum in ærumna mea, dum configitur spina*, vel (vt alia littera habet) *dum confringitur spina*. Nam ex spina, quæ in conscientia confringitur, duæ nascuntur rosæ, quibus peccati fœ-

tor

*A Deo solo
auxilium pe-
tendum.*

*Dauidis exem-
plum non vul-
gar.*

1. Reg. 24

Psal 9.

*Psalmi verba
observatione
signa.*

Psal 88.

Littera Hæbr.

D Greg.

*Conscientia
delictorum ac-
cusatrix.*

Psal 31.

*Alia littera.
Ex spina con-
scientia dum Ro-
sa nascuntur.*

tor non sentitur, immò prorsus tollitur. Retrahit se quodlibet animal à primis suis gressibus, statim atque se pungi sentit, & ad aliam viam diuertit. Ita quilibet fidelis, qui per peccati viam graditur, punctione conscientie audita, nisi brutis ipsis insipientior sit, peccati via dimissa, suam salutem quærere deberet, quod ipsiusmet Dei pietati adscribendum est, qui anime remedium, hoc est spinam in sua conscientia reliquit, vt ex illa punctione, anima ad Deum, per pœnitentiã redeat, in quo; **SPEI ANCHORA** nostra reposita esse debet. Ex conscientie enim spina, duo in anima nascuntur; quoniam cum pœna, quam ex peccato, fidelis a depreto est, consideratur, timor inde nascitur, & cum ipsa anima Christi clementiam meditatur, **SPEI ANCHORA** iacitur. Et ex his duobus sæpè, anime salus, procuratur. Quod in Iosue 2. figuratum est, quando de Sichem duos exploratores in Herico ad domum Raab meretricis misit, quos, cum illa vidisset, recordata est mirabilem, quæ Deus in mari fecerat, cum Pharaonem vnà cum suo exercitu, proiecit in mare, populumquè Israel liberauit; tunc illos exorata est exploratores pro salute sua, & totius domus eius, qui constâter vitâ illi promiserunt, dederuntq; sibi in signum, funiculum croceum, quem ad domus suæ fenestram appenderet, vt tali signo, domus sua salua esset, quod etiã obtinuit, nam, cum ad ciuitatem illam accessisset Iosue, omnes gladio necati fuere, Muliere hac, & eius domo excepta. Iosue, qui Salus interpretatur, Christum significat, qui est Salus, Vita, & Resurrectio nostra; Sichem Spina interpretatur, & bonæ conscientie stimulum denotat, de qua Christus, duos educit exploratores; scilicet gehennæ timorem, & spem misericordie; Hos ad domum meretricis, idest ad peccatricem animam, quæ fornicata est cum amatoribus multis, idest Diabolo, Mundo, ac Carne, mittit, hæc autè ad illorû ingressum, inferni pœnæ timore, perterritur. Sed tunc cogitat, quid Christus in sanguinis effusione fecerit: quando Pharaonem, Diabolum in mari rubro passionis suæ occidit, & populum suum, idest Sanctos Patres, qui in Ægypto erant, in caligine tenebrarum liberauit; Anima igitur, de Spe veniæ præsumens, hos duos actus, timorem scilicet, & **SPEI ANCHORAM** ad Christum, pro impetranda venia, mittit, quare

timor.

Exemplum.

Applicatio.

*Timor, & Spes
quomodo nascuntur.*

*Figura.
Iosue 2.*

Applicatio.

Anima pœnitentis duo afflus

timor, & Spes in ipsamet anima croceum funiculum, scilicet passionis Christi memoriam infigunt, quo in cordis fenestra ap-
penso, hoc modo salutem consequitur, quare Christo veniente
ad dissipandum gentes Hierico, idest peccata, anima cum virtu-
tum suarum familia saluatur, & ita terræ promissionis, hoc est
cœlestis patriæ habitatrix efficitur cum filijs Israel, idest cum An-
gelis, & Sanctis quare conueniens est **NOEMA**, huic **SYM-
BOLO** appositum, quod est.

*Noëma delat-
ratur.*

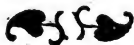
*Deus Iacob
eum dicitur.*

HAC DVCE LÆTVS, Intellige; Maris huius mundi tribu-
lationum procellas, turus euado, nam; *Beatus, cuius Dei Iacob
Spes eius.* *Deus Iacob* inquam, quia confidentiæ symbolum,
fuit Iacob, qui de domo propria pauper, & solus, ac omni huma-
no favore destitutus, hæc verba protulit. *Si fuerit Deus mecum
in via hac, per quam ambulo, erit mihi Dominus in Deum.* **HAC**
igitur **DVCE LÆTVS** in domum patris sui, diuitijs affluens,
prosperè reuersus est, quare meritò Apostolus nos hortatur, vt in
THEMATE, ad tenendam propositam **SPEM**, sicut.

*Thema expli-
catur.*

*In omnibus ad
Spei Anchoram
confugiendum*

ANCHORAM animæ tutam, ac firmam, quia in medijs tem-
pestatibus, quando fremunt venti, feruet mare, & eius vndæ
vsque ad cælum extolluntur, mediante **AMCORA**, Nauis firm-
ma, & incolumis seruatur, sic cum animus noster fluctuat, cum
tentationibus quatitur, cum laboribus concutitur, & tribulatio-
nibus obruitur, ad **SPEI ANCHORAM** confugientes,
& cœlestes promissiones præ oculis habentes, in vir-
tute constantes, perseueramus, nec cum disci-
pulis in Emaus euntibus, dicamus; *Nos
autem sperabamus*, vt in Euangelio.

FER.

FERIA II. RESVRRECTIONIS.

De Victoria, quam Christus contra inimicos
nostros reportauit.

*Stetit Iesus in medio Discipulorum suorum, &
dixit eis; PAX vobis. Luc. XXIV.*

SYMBOLVM.

RHINOCEROS, qui cum LEONE pugnat, & vincitur.

NOEMA.

QVIS RESISTET?

THEMA.

*Ecce vicit LEO de Tribu Iuda, radix David.
Apocal. V.*

RHINOCEROS, animal quadrupes est, habens in
nare vnum cornu, quod ad saxa limat, præparans se
pugnæ, & sagacitatis Symbolum esse dicitur. LEO
verò, animal ferax est, & omnium animalium gene-
rosissimum, cuius generositas, in periculis maxime
deprehenditur, & vt Plin. l. 8. c. 16. scribit; Illa nobilior animi si-
gnificatio; quamlibet magna canum, & venantium vrgente vi,
contemptum restitansq; cedit in campis; Dum sequitur, insilit fal-
tu, quo in fuga, non vitur. Vulneratus, obseruatione mira, per-
cussorem nouit, & in quamlibet multitudine appetit. Magna-
nimitas maxime ei conuenit, vnde dictum est.

Corpora magnimo satis est prostrasse LEONI.

Et, vt D. Isidorus dicit, per tres dies dormit, nec vnquam excita-
tur, sed oculis apertis dormit, vt ipsemet fatetur, & oculis clausis
vigilat vnde Alciat. Embl. 15. ait.

*Est LEO, sed cuflos oculis, nam dormit apertis;
Templorum id circo ponitur ante fores.*

V

*Symbolum
pronunciatur.
Rhinceros
quid.*

Plin.

*Leoni magna
nimitas.*

Alciat.

Inter Rhinoceronem & Leonem inimicitia.

Inter RHINOCERONTEM, & LEONEM maximam esse inimicitiam Abul. q. 5. in 3. Deut. affirmat, quare dimicare volentes, dum viribus artem addit LEO, inimici impetum fugit, & post arborem latitat, quæ pro clypeo ei inseruit, quare Rhinoceros nimis audax, dum suo cornu (transuerberato ligno) inimici veteri vulnerare existimat, proprijs armis, in ligno clauatus remanet, & à Leone occiditur. Rhinoceronem hunc Diabolū esse, Job. c. 39. affirmat illis verbis; *Nunquid volet Rhinoceros seruire tibi, aut morabitur ad persepe tuum?* & D. Greg. l. 31. Mor. c. 1. de Diabolo illud dictum exponit. LEO generosus est Christus, de quo Apoc. 5. *Vicit LEO de tribu Iuda*, Quando Bos ille siluestris, mysticum Leonem, Crucis ligno affixum vidit, tunc iniquitatis suæ cornu, eum interficere credidit, sicuti illo mediante, alios innumerabiles iam interfecerat, sed deceptus est, nam in illo ligno, fracto potentia suæ cornu, prout Abac. 3. prædixerat. *Cornua in manibus eius, ibi abscondita est fortitudo eius.* Hanc inquam fortitudinem perdidit Diabolus, propter Crucis lignum; per subtractionem potestatis (nam *Princeps mundi huius eijcietur foras*) & per additionem virtutis, cum ex illo ligno, Sacramentorum omnium efficacia emanasset, vt; *Qui in ligno vincebat, in ligno quoque vinceretur.* LEO igitur cum de inimico suo victoriam reportasset, hodie in signum victoriae habitæ; *Stetit in medio Discipulorum suorum, & dixit; Pax vobis.* Non enim Pax sequitur, nisi post dimicationem. Antiquitus consuetudo erat, quod duo dimicantes, si ambo in terram cadebant, qui primus se erigebat, victoris nomine gauderet, cum igitur in die Parasceæ, Christus, & Diabolus dimicarent, ambo percussi, & vulnerati ceciderunt, Christus tamē primus fuit à terra surgere, idē post eius Resurrectionem; *Stetit*, qui etsi vulnerum signa in manibus, & pedibus, immō & in pectore relicta erant, tamen Ven. Bedæ testimonio; Non ex impotentia seruauit cicatrices, sed vt in perpetuum ostenderet gloriae suæ triumphum, cum non solum Dæmonem, sed eius sequaces omninō profligasset: quare; *Quinque illæ cicatrices, gloriae suæ triumphum, aduersus quinque humani generis hostes, manifestant.* Ac primo, Mortem pede sinistro, deuicit; nam; *Ante faciem eius ibit Mors*, Abac. 3. vt per tot secula propheta-

tum

Diabolus Rhinoceros dicitur Job. 39.

Leo Christus nuncupatur.

Diabolus duobus modis superatus.

Christus victor Pacem annunciat. Antiquorum consuetudo inter pugnantes.

Beda causam assignat cur Christo cicatrices seruauit

Christus pedes sinistro mortē Abac. 3.

tum erat, qui dicendi modus mysterio non vacat; *Ante faciem* inquit, non post faciem, nam ante solum Christum, Mors iuit, at in cæteris hominibus, post eos ibat. Quando inimicus antecedit, is qui sequitur (pro libito) manus in eum iniicere potest, & eum occidere, sed qui inimicum post terga habet, illum timere debet, ne quoties voluerit, eum perdat; Ante Christum solum, Mors ire coacta est, quia Christus nullo modo, Mortis imperio subditus erat, at cæteri homines, mortem post terga habere dicuntur, qui cum in peccatis nati sint (Virgine Deipara excepta) quæ vt piè credimus sine originali peccato concepta est) Mors post eos vadit, quia super illos suum habet imperium. Cicatrice ergo in sinistro pede relicta, gloriæ suæ triumphum aduersus mortem manifestat, nam; *Mors, & Vita duello conflixere mirando; Dux vita mortuus, viuus regnat*; de quo conflictu, multa in nostro opere nuper typis excusso, diximus. Infernum, pede dextero conculcauit; vt Ecclesia canit; *Pede conculcans tartara*; dum Sanctos Patres in illo obscuro carcere vinctos, per tot sæcula ibi commorantes, liberauit; vnde dixit: *Et morsus tuus ero infernes*, quod in die Ascensionis adimpletū est; *Qui ascendens in album, captivam duxit captiuitatem*. Mundum, sinistra manu vicit, qui totus in maligno erat positus, quare mundum ingressus, melius quàm Apost. dicere potuit; *Mundus mihi crucifixus, & ego mundo*; immò vt mundus sciret se nolle cum eo aliquam partem habere, dixit; *Regnum meum non est de hoc mundo*. Peccatum, manu dextera deleuit, vt Apost. ad Colos. 2. dixit: *Delens quod aduersus nos erat chyrographum decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio affigens illud Cruci*; Etenim peccatorū nostrorum maculas in proprio sanguine, lauit. Dæmonem tandem, vulnere in latere accepto, profligauit; Hac potissimum de causa, cum Christus LEO, in hunc mundum venisset, redempturus genus humanum de manu huius RHINOCERONTIS sæuissimi, primò considerauit interitum principis tenebrarum, vt iuxta Abac. 3. dictum, caput nequitiae, per cornu significatum, confringeretur. *Percussisti caput de domo Impij*, Dum LEO Christus post Crucis lignum latitans RHINOCEROS Diabolus in illo clauatus remansit, ac victus, quare illo prostrato, omnes salui facti

Exemplum

*Mors aut
Christum quid
significat.*

*Christus pede
dextero Infer
nā conculcauit.*

*Christus sinis
tra manu mū
dum vicit.*

*Christum manū
dextera pecca
tū deleuit.*

*Christus vul
nere lateri Da
monem proflig
auit.*

sumus, & de manu inferi liberati, immò ad cœlum duæti, quod factum est, quando lancea aperuit latus eius; etenim, aperto dirẽ lanceæ aculeo, eius latere, tunc cœli ostium apertum est, & aditus patens, factus est, vt illuc accedentes fideles, præsidium inueniant salutare, vndè ipsemet dixit; *Ego sum ostium, per me si quis introierit pascua inueniet*. Aperto igitur lateri Christi ostio; sanguis exiuit in pretium, & aqua in lauacrum, vt loti, & liberati à peccato, per mundum ostium, ad iustorum gloriã intraremus. Vnde D. Aug. in Ioan. ait. Vigilanti verbo Euangelista vsus est, vt non diceret latus eius percussit, aut vulnerauit, aut quid aliud; sed aperuit, vt illic, quodammodo ostium panderetur vitæ, vnde Sacramenta Ecclesiæ manarent, sine quibus ad vitam (quæ verè vita est) non intratur. Ille sanguis effusus est in remissionem peccatorũ; aqua illa salutaris temperat poculum hoc, & lauacrum præstat, & potum. O mors, inquit, vndè mortui reuiuiscunt; quid illo sanguine mundius? quid illo vulnere salubrius? His igitur inimicis nostris à Christo **LEONE** expugnatis, & præcipuè **RHINOCEROS**, idest Diabolus, quantum conueniat **NOEMA** huic **SYMBOLO** aptatum, apparet, quod est.

QVIS RESISTET? Intellige **LEONI** huic, de Tribu Iuda, radix Dauid. **RHINOCEROS** forsan, qui ei seruire noluit? immò ipsemet ab eo superatus. *Qui cum descendisset ad nos*, vt Apoc. 1. legitur, *Habens iram magnam*, Sciens quoniam modicum tempus habet. *Qui inquam, laxatis habenis contra hominem (cũ aduersus Deum nequeat) sæuire intendebat*, cuius indignatio tanta erat, quod totum vitæ tempus à mundi exordio, modicum ei videbatur ad sæuitiam suam exercendam, fortissimus **LEO**, de quo vt in **THEMATE** dictum est.

Ecece vicit **LEO** de Tribu Iuda; Frenum in maxillis eius posuit, ad eò quod, non vincit, nisi volentem. Cum igitur Christus de tantis inimicis victoriam habuerit, meritò dicere potuit, vt in Euangelio. *Pax vobis*.

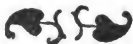
*Cœli ostium
quando fuit
aperitum.*

*D. Augustino
quid de Chris-
ti latere aper-
to dixit.*

*Noema decla-
ratur.*

Apoc. 1.

*Thema decla-
ratur.*

IN

IN DIE ANNUNCIATIONIS DEIPARÆ VIRGINIS.

De eius VIRGINITATE, & MATERNIVATE.

Ecce VIRGO concipiet, & pariet filium.

Luc. 1.

SYMBOLVM.

DVÆ COLVMNÆ, ab Hercule erectæ.

NOEMA.

NON PLVS VLTRA.

THEMA.

*CVRA illius COLVMNÆ marmoreæ, quæ fundatæ sunt
super bases aureas. Cant. V.*

COLVMNÆ Herculis in Occidente esse, quamplures fatentur, in Gaditana Insula positæ, ex ære octo cubitorum longæ, ad quas, ij, qui navigationē abfoluissent, tanquam Herculi sacra facientes, profici sci solebant, qui semper de inimicis suis victoriam

referens, immortale sibi decus peperit, & inter Deos annumeratus est. Quam ob causam indigenæ, Columnas illius Dei vocât, creduntq; per fossas (sic referente Plin. l. 3 in Proh.) exclusa antea admisisse maria, & rerum naturæ mutasse faciem, quare Noëma ab ipso positum fuit; **NON PLVS VLTRA.** In Occidente, hoc est in fine legis scriptæ, cū rerum naturæ faciem mutauerit, vnde Ecclesia canit; *Mirabile mysterium declaratur hodie; innouantur naturæ Deus homo factus est; id quod fuit permansit, & quod non erat assumpsit, non commixtionem passus, nec diuisionem;* Tunc inquæ ab inuictissimo Hercule Deo, non in Gaditana Insula, sed in **MARIA**, quæ; *Eras desponsata Ioseph. DVÆ COLVMNÆ*

cre-

*Symbolum
pronunciatur.*

*Plin mira de
Hercule refert*

Applicatio.

*Deus tanquæ
alter Hercules
in Maria pos-
tiam manifest-
auit.*

erectæ sunt, miræ altitudinis, quarum summitates mentis creatæ oculi nullatenus intueri possunt, cum in eis erigendis omnipotens Deus potentiam suam manifestare voluerit. Tria enim sunt, de mente D. Thomæ p. p. q. 15. 2. 6. ad 4. quæ tâta dignitate, & sublimitate præstant, quod meliora esse nequeunt; Christi purissima humanitas (quæ diuinitati coniuncta erat in diuini suppositi unitate) Nostra Beatitudo; quæ est summi boni fruitio, & Mariæ creatio, in qua **DVA COLUMNÆ** ab ipsamet Dei potetia erectæ sunt, **VIRGINITAS** videlicet, & **MATERNITAS** simul coniunctæ, cū Virgo, & Mater, Mater, & Virgo fuerit, vnde Ecclesia canit, *Post partum virgo inuiolata permansisti Dei genitrix*; quare hinc duabus Columnis in Deiparæ Virg. erectis, Noema aptis. est, videl.

NON PLUS ULTRA. Non enim huius Mundi creatio, statera æqualis est ad Dei infinitâ potetiâ librandâ; tum quia alios innumerales eademet facilitate creare potuisset, qua hunc creauit, nâ; vt Regius Psalt. ait; *Ipsè dixit, & facta sunt, ipse mandauit, & creata sunt*; tum etiâ quia mundus finitus est, ac limitatus, ac per consequens ab eius omnipotentia valdè, inæqualis, cui nec aliquid addit, nec minuitur, & est (vt Isa. 40. refert) *Quasi momentum stare*; immò vt hebraea lectio habet; *Quasi tenuissimus puluis, qui adhæret statæræ.* Poterat omnipotens Deus cuncta alia ab ipso creata, meliora facere; terram, aquam, aërem, iguem, cœlos, homines, immò, & ipsos Angelos, & i omnibus, Noema; **PLUS ULTRA** aptari poterat, præterquâ in illis tribus paulo superius enarratis, ac potissimû in **MARIA**, cū in ea; **DVAS VIRGINITATIS, ET MATERNITATIS COLUMNAS** erigere dignatus sit, quibus præscriptum Noema conuenire dicimus. quòd est; **NON PLUS ULTRA.** Nam cum ad hoc eâ creasset Deus, vt vnigeniti filij sui vera mater esset, talem illam condidit, quòd hæc infinita dignitas matri suæ collata, statera æqualis esse potest, ad Dei omnipotentiâ librandam; Ita Petrus Grisol. ser. 104. innuere voluit illis verbis. Tanta est Virgo, vt quantus sit Deus ignoret, qui huius Virginis mentem non stupet animû non miratur. Cui sententiæ hæc addere possumus rationem, nam si meliorem matrem plasmare poterat Deus, opus fuisset, quòd filius maior sibi daretur, hoc dari impossibile est, quia D. Ansel. teste, Deus est quo excogitari nihil melius potest

*Tria Deus nõ
potuit facere
meliora.*

*Dua Colum-
nae sunt Virgi-
nitatis, & Ma-
ternitatis.*

*Noëma decla-
ratur.*

*Isai. 40.
Mundum reffe-
re. Dei poten-
tia nihil est.*

*Noëma decla-
ratur.*

*Mariam cur
Deus creauit.
Maria, æqualis
statera est ad
Dei omnipotē-
tiam librandâ.
Petr. Grisol.*

*Maria melior
esse nõ poterat.*

potest; ergo & mater melior nequit inueniri. Quæ sanè ratio Petri Dam. autoritate ser. de nat. Mariæ cõprobatuꝛ dicẽtis. Cum Deus i alijs rebus sit tribus modis, in Virgine fuit quarto speciali modo; scilicet per identitatem; quia idem est, quòd ipsa. & subdit, Hinc taceat, & contremiscat omnis creatura, & vix audeat aspiciere tantæ dignitatis immensitatem. Quæ tanta fuit, vt D. Aug. ser. de Assumpt. Virg. dixit; Quòd nec cor concipere, nec lingua valet exprimere. Hoc inquam Noema, tunc solum adimpletũ est, quando; *Verbum caro factum est*; nam eo tẽpore, Virginitatis, & Maternitatis Columnæ, erectæ fuerunt. Antequã Dei filiũ conciperet MARIA; Noema; **PLVS VLTRA**, poterat in illa reperiri, nam (quicquid de eius immaculata Conceptione, vel Sanctificatione sit, nihil in p̃senti) ab vtero matris suæ egressa, postquã ad annos discretionis peruenit, virtutibus quã plurimis exornata, in dies eius merita crescebant, quoad usq; ab Angelo salutata audiuit; *Aue gratia plena*; At statim atq; illi cœlesti Nuntio id flagitanti, cum de filij Dei carnẽ humanã in eius vtero assumenti, consentium tanta humilitate p̃stitisset, illicò Noema; **NON PLVS VLTRA** in ea locum habuit, quòd ei ab Angelo fuerat significatũ, illis verbis; *Ecce Virgo concipies, & paries filium*. Ac si dicere voluisset. Egregium sanè opus est, quod tu (cũ Virgo sis) concipere debeas, sed maius est, quod, & Virgo pariens permancas; Quo audito, tanti mysterij ignara, ab ipsomet Angelo modum petijt, dicens. *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco*. adde, nec cognoscere intendo, quòd ad Virginitatis integritatem solum spectabat, nõ autem ad partum virginalẽ, cum ab omni mente creata id prorsus impenetrabile esset, cui Angelus respondit; *Spiritus Sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi*; ac si dicere voluisset; etiam mihi mysteriũ hoc ineffabile absconditũ est. Magister me doctior (qui diuinus est) te erudiet, ab eo non solũ dubiũ mihi propositũ soluetur, verũ etiam (quod maius est) quomodo; Virgo permanens paries, & post partũ virgo inuoluta permanebis, te docebit. Et quidem meritò, Deiparæ Virgini Maternitas Virginalis conueniebat, quæ Virginalis pudicitie virtutem, p̃ rima inuenit, vnde D. Bern. ser. de B. V. volens mundo significare, quomodo Deipara Virgo, quæ Virginitatis inuẽtrix fuit

posset

Petr. Dam.

Maria dignitas concipi non potest.

Luc. 1.

Maria quãdo nõ potuit plus cognoscere.

Legationis cœlestis verba declarantur.

Maria interrogatio.

Angeli responsio.

Spiritus S. solus interrogatio è Virgine facta responde re potest.

Deipara Virginitatis inuentrix.

posset (à l'ège saltem) ab alijs imitari; vndè socios habere poterat, tamen alio priuilegio præcipuo, omnes creaturas dignitate superasset, dixit; Vnum est (inquit) in quo, nec primâ similem visa est, nec habere sequentem. Gaudia matris habens, cum virginittatis honore. Mariæ priuilegium est, non dabitur alteri. Singulare est, sed continuo etiam indicibile inuenitur; Ex quibus colligitur **NOEMA**, huic **SYMBOLO** propositum, quod erat.

Thema explicatur.

Crua vndè dicuntur.

Maria V. Crua humilitatis & obedientiæ fuit.

Maria V. Caritas sigularis

D. Ambr. Maria imitanda.

Maria innocens.

CRVRA illius **COLVMNÆ marmoreæ, quæ fundatæ sunt super bases aureas.** **CRVRA** à genibus vsq; ad imum pedem sunt, & partem hominis inferiorè manifestant, à currendo dicta, quod **CRVRVM** ministerio in cursu vtamur. Deiparæ Virg. **CRVRA**, dicere possumus fuisse eius humilitatè, & obedientiâ, inter alias præclaras virtutes, quæ veluti sydera micantia in eius animo fulgebant, quibus, Virginittatis pudicitiam, prima inuenit, quæ dignâ illam reddidit, vt Mater, & Virgo esset, eò magis cum hæ, & aliæ virtutes essent. *Fundatæ super bases aureas*, hoc est in humili charitate, nam ex Virginittate placuit Deo (ait D. Bern. super *Mia. est*) sed ex humilitate concepit, & *Aquæ multæ non poterunt extinguere eius charitatem*, (Cant. 8. prout de alijs virtutibus, eam alloquens Spiritus Sanctus, dixit; *Multæ filia congregauerunt sibi diuitias, tu verò supergressa es vniuersas.* Sit igitur nobis, tanquâ in imagine descripta virginittas, vitaq; **MARIÆ** (vt D. Ambr. super Luc. ait) in qua velut i speculo refulget spiritus castittatis, & forma virtutis. Hanc in subsidium inuocemus, quæ Aduocata nostra, & Refugium peccatorum dici voluit, omnibus misericordie sinû aperit; vt de plenitudine eius accipiant vniuersi: debitricem se nobis fecit, quæ cû gratiam à nobis amissam, Angelo teste, Luc. 1. *Inuisti gratiam, inuenerit, & nobis nunc, & in hora mortis nostræ reddat, eam exoremus.* Audi ergo, & intercede pro me peccatore, Virgo Deipara, Spes mea, Aduocata pijsissima, vt dignus efficiar promissionibus **CHRISTI.** Amen.

Laus DEO Deiparæq; Virginis **MARIÆ.**

V E R O N Æ,
Ex Angeli Tami Officina. 1612.

PRIMVS INDEX.

Cuiuslibet Concionis Materiam, Symbolum,
Noëma, & Thema continens.

FERIA IV. CINERVM.

MATERIA.

De peccatoris Conuersione ad Deum, per cordis affectum, nec non
per eius opera, ac potissimum mediante Ieiunio.

SYMBOLVM.

Heliotropium, quod iugiter cum Sole vertitur.

NOËMA.

T V V M E S T.

T H E M A.

Ego dilecto meo, & ad me Conuersio eius. Cant. 7.

FERIA V. CINERVM.

De Sancta FIDE.

Scutum, quod hominem ab inimicorum ictibus defendit.

ET CVM HOC, ET IN HOC.

In omnibus sumentes Scutum Fidei. Ephes. 6.

FERIA VI. CINERVM.

De Inimicorum DILECTIONE.

Silex, ex quo Ignis latens, Ferro excutitur.

NON SINE ICTV.

Dabit pro terra Silicem, & pro Silice torrentes aureos.

DOMINICA PRIMA.

De Duello inter Christum, & Diabolum.

Sol oriens, cui diuersa Nubeculae ex aduerso stant.

SPLENDOR EX ME.

Opposuisi Nubem tibi. Thren. 3.

X FER.

I N D E X

FERIA II. PRIMÆ.

De Vniuersali IVDITIO.

Dua Manus extensa, vulnere transfixa.

CVMPLICATIS, PERCVTE.

Melius est, ut incidam in Manus Domini, quã in manus hominũ. Reg. 23

FERIA III. PRIMÆ.

De vniuersali Commotione ob Christi aduentum.

SOL ECLIPSATVS.

E' COELO DECOR.

Orietur vobis timentibus nomen Domini, Sol iustitia. Malac. 4.

FERIA IV. PRIMÆ.

De ADVLATIONIS peccato.

Siren, cuius pars superior, virginis formam habet, inferior verò caudæ piscis similis est.

AMARICATA DVLCEDO.

Et ibi Sirenæ in delubris voluptatis. Isai. 13.

FERIA V. PRIMÆ.

De ORATIONIS efficacia.

Catena Aurea à Cælo emissa, cui homo appensus, dum alternatis manibus connexos annulos ad se trahere studet, inconsulto ad cælũ eleuatur:

AD SYDERA SIC TRAHIMVR.

Tota die expandi Manus meas ad te. Psal.

FERIA VI. PRIMÆ.

De Corporis humani miseria.

Calandrius avis est, qui si infirmum respiciat, illum ad sanitatẽ restituit.

EX ASPECTV VITA.

Ephraim, quasi Avis auolauit. Ose. 9.

DOMINICA SECVNDA.

De Cordis humani requie, in solo DEO habenda.

Trianguli figura, in cuius medio Circulus conspiciatur.

DATVR VACVVM.

Satiabor cum apparuerit Gloria tua: Psal. 16.

FERIA II. SECUNDÆ.

De varijs supplicijs propter peccatum, Animæ inflictis.
Homo dorsum versus Solem habens, eius umbram ingiter cernit.
 HORROR ANTE ME.

Verterunt ad me Terga, & non Facies suas. Jerem. 31.

FERIA III. SECUNDÆ.

De SACERDOTII excellentiâ.

Arbor procerâ, magna fructum copia onusta.

NVNQVAM SPOLIATA.

In medio platea eius Lignum Vitæ, afferens fructum, &c. Apoc. 22.

FERIA IV. SECUNDÆ.

Te Tribulationum fructu vberitimo.

Aurum in Igne ad probandum positum.

PROBATVM ÆSTIMOR.

Tanquàm Aurum in fornace probavit electos Dominus. Sap. 3.

FERIA V. SECUNDÆ.

De IGNE Infernali.

Larix arbor, Manibus à terra euulsa, in Igne ponitur.

COMITE NEQVITIA.

Horrendum est incidere in Manus Dei viventis. Hebr. 10.

FERIA VI. SECUNDÆ.

De INGRATITVDINIS Vitio.

Lacus, ex quo quamp'ures Serpentes exeunt.

AB INGRATO, PEIORA.

Lacum aperuit, & effodit illum. Psal. 7.

DOMINICA TERTIA.

De Peccatorum confessione.

Pila, qua ludunt homines, quæ quoties terram versus projicitur, toties erigit se.

HVIC SIMILIS.

Ecce mittam te sicut Pilam in terram latam, & spatiosam. Isa. 22.

I N D E X

FERIA II. TERTIÆ.

De FIDIS defectu, quantum officiat,
*Nilus ægypti fluvius, qui per aliquot Menses, ob arenæ impedimentum,
undè originem duxit, reuertitur*

DONEC AVFERATVR OBEX.

Defluet, sicut Fluvius ægypti. Amos. 8.

FERIA iij. TERTIÆ.

De Fraternali Correctione.

Sagitta à puero in alium emissa.

EX VVLNERE SALVS.

Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum. Psal. 63.

FERIA IV. TERTIÆ.

De DETRACTIONIS VITIO.

Cadmus, serpentium Dentes seminans, ex eis armati homines resurgunt.

AD DILIANANDVM EXPEDITI.

Dentes bestiarum immittam in eos cum furore, &c. Deut. 32.

FERIA V. TERTIÆ.

De Carnis repugnantia aduersus spiritum.

*Homo Alatus, qui ad cælum ire contendit, Saxum pergrandem habens
alligatum ad pedes, quo detentus, volare non potest.*

GRAVATVS DEFICIO.

Quare posuisti me contrariū tibi, et factus sum mihi metipsi grauis? Iob. 7

FERIA VI. TERTIÆ.

De immensa Dei clementia erga Animam.

Sol concava radijs suis irrorans, Ostream in Margaritam conuertit.

A TE VIGOREM.

Qui Solem summoriri facit super Bonos, & Malos. Mat. 5.

DOMINICA QVARTA.

De CHRISTI Sequela.

Carrus à duobus Equis ductus, quorū alter Albus, alter vero Niger est
A CAN-

P. R. I. M. V. S.

A' CANDORE ILLECTVS.

Ego si exaltatus fuero a terra, omnia Traham ad meipsum.
Ioan. 2.

FERIA ij. QVARTÆ.

De CHRISTI Zelo.

Æna Montis incendium.

EGO TOTVS.

Ignis in conspectu eius exardescet. Psal. 49.

FERIA iij. QVARTÆ.

De CHRISTI infinita sapientia.

L I L I V M.

DVLCEO MELLIFLVA.

Labia eius distillantia Mirram primam. Cantu. 5.

FERIA iiii. QVARTÆ.

De Diuina Virtute ab Oculis Christi exeunte.

Struthio, qui fixis Oculis propria Oua afficit.

OCVLIS VITAM.

Inueni gratiam apud Oculos tuos Domine mi. Rut. 3.

FERIA V. QVARTÆ.

De humana vite breuitate.

Fasciculus FOENI viridis.

CITO ARESCET.

Exiccatura est Fœnum, & cecidit Flos. Isai. 40.

FERIA VI. QVARTÆ.

De Mortis inevitabilitate.

CARYBDIS omnia deglutiens.

NVNQVAM SATVRA.

Quasi Mors, & non adimpletur. Abac. 2.

DOM.

I N D E X

DOMINICA PASSIONIS.

De Christi Innocentia purissima.

AGNVS CANDIDVS.

INTVS, ET EXTRA.

Erit autem AGNVS absque macula, masculus anniculus.

Ero. 1.

FERIA ij. Passionis.

De Christo Misericordiae Fonte vberissimo.

Fons aquarum dulcedine redundans.

IVGITER EMANANS.

Quoniam apud te est Fons vitæ. Psal. 35.

FERIA iij. Passionis.

De diuinorum Iudiciorum incomprehensibilitate.

SOL, radiorum splendore circumfusus, quem oculus noster
intueri nequit.

VNDIQUE TENEBRÆ.

Quam incomprehensibilia sunt Iudicia eius. Rom. 11.

FERIA iiij. Passionis.

De Christo PASTORE.

VIRGA Duos habens Oculos in sui summitate.

HIS MVNITVS.

VIRGAM vigilantem ego video. Ierem. 1.

FERIA V. Passionis.

De Christi, & Peccatoris penitentis amore mutuo.

HEDERA Ligno hærens.

NVNQVAM DIVELLAR.

Qua est ista, qua ascendit de deserto delictijs affluens,

INNIXA super DILECTVM suum?

Cant. 8.

FER.

FERIA VI. Passionis.

De INVIDIÆ damnis.

PERILLVS, proprio TAVRO inclusus, primis suæ artiæ experimentum præbet.

CONDIGNA MERCES.

Si inluserit hominem, nullus est, qui aperiat. Iob. 12.

DONINICA PALMARVM.

De Christi glorioso Triumpho.

PEGASVS, idest Equus alatus, varias coronas, sceptra, ac Trophæa deferens.

HINC GLORIA.

Nunquid præbebis EQVO fortitudinem? Iob. 30.

FERIA V. in Cœna Domini.

De Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.

MAGNES, FERRVM attrahens.

INEFFABILIS VNIO.

In Funiculis Adam traham eos in Vinculis Charitatis, & declinaui ad eum, ut vesceatur. Ose. 11.

FERIA VI. in Parasceue.

De Christi Victoria aduersus Diabolum.

ELEPHAS arbori innixus, ut somnum capiat; DRACO eius inimicus, ibi in herba latitans iacet, quare ipso dormiente, illius sanguinem fugit, qui cadens, maximo corporis sui pondere, illum elidit.

VICTOREM, VINCO.

Et iuit sub pedes Elephantis, & supposuit se, & occidit eum, et cecidit in terram super ipsum, & mortuus est illic. 1. Mach. 6.

DOMINICA RESVRRECTIONIS.

De Christi Victoris lætitia per Crucem habitam.

VEXILLVM album, CRUCE rubea signatum.

HINC SALVS.

Dicite in Nationibus, quia Dominus regnauit à Ligno.

INDEX PRIMVS.

FERIA ij. Resurrectionis.

De SPE in Deo habenda.

ANCHORA, qua *NAVES* retinentur.

HAC DVCE, *LAETVS*,

Fortissimum solatium habeamus, qui confugimus ad tenendam propo-
sitam SPEM, quam sicut ANCHORAM habemus

Animę tutam, ac firmam. Hebr. 6.

FERIA iij. Resurrectionis.

De Victoria, quam Christus contra inimicos, nostros reportauit.

RHINOCEROS, qui cum *LEONE* pugnat, & vincitur.

QVIS RESISTET?

Ecce vicit LEO de Tribu Iuda, radix David. Apocal. 5.

IN DIE ANNUNCIATIONIS
DEIPARÆ VIRGINIS.

De eius VIRGINITATE, & MATERNITATE.

DVÆ COLUMNÆ, ab Hercule erectæ.

NON PLVS ULTRA.

CRVRA illius *COLUMNÆ* marmorea, quæ fundata sunt
super bases aureas. Cant. 5.

PRIMI INDICIS FINIS.

SECUNDVS INDEX.

Locorum Communium.

De Conuerfione ad Deum facienda iuxta logicalia præcepta	pag. 2
De Christianæ fidei neceffitate	pag. 6
De præmio inimicū diligentibus à Christo promiffio	11
De casu Luciferi, & sociorum eius	14
De leui punitione in præfenti sæculo	18
De duarum naturarū vnione in Christo, per exemplū manifestata	22
De Adulationis vitio fugiendo	26
De Orationis efficacia	29
De Christo cœlesti medico	34
De rerum mutatione multiplici	38
De huius mundi gloria vana	39
De Peccati malignitate	42
De Sacerdotij excellentia	46
De duobus Sagittarijs, Christo, & Diabolo	50
De Tribulationum fructu	52
De pœnis peccati	54
De Ingratitudinis Vitio detestabili	57
De hominis excellentia super omnes puras creaturas	62
De Confessionis neceffitate	63
De Infidelitate, quàm fit damnosa	66
De Peccato, vnde oriatur, variæ opiniones	1b.
De Philofophorum erroribus varijs	68
De Angelorum creatione, & ordine	69
De fraterna correctione facienda	70
De Detractionis vitio	73
De Carnis repugnantia aduerfus spiritum	77
De fpiritualium febrium multiplicitate	79
De Dei clementia erga peccatorem	82
De Dei misericordia ineffabili	85
De Diaboli malitia aduerfus hominem	86
De Christi studio, vt illum fequamur	87

Y

De

INDEX SECVNDVS.

De honore Deo debito ab homine fideli	pag. 89
De Dei Zelo, quem Sancti Patres habuerunt	91
De Christi sapientia ineffabili	94
De Christi scientia, quatenus homo	95
De mysterijs, quæ Christus nos docuit	96
De spiritali cæcitate, vnde originem ducat	98
De opinionum varietate circa spiritualem cæcitatem, earumq; confutationem	ibid.
De humanæ vitæ breuitate	102
De Iuuentute morti proximior, quâ senectus	104
De mortis inexplebilitate	107
De Christi innocentia purissima	109
De Christo vero, ac solo Pontifice	112
De Fontium Christi, & mundi varietate	113
De Dei misericordia ineffabili	114
De Intellectus nostri imbecillitate	117
De Dei cognitione difficillima	118
De diuinorû Iudiciorû incomprehensibilitate	119
De Pastoris nomine, Christo debito	121
De Christi amore erga peccatorem	125
De pœnitentis Amore erga Christum	128
De Diaboli inuidia	129
De Christi glorioso Triumpho	133
De Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento	138
De Christi victoria aduersus Diabolum	142. & 154
De Diaboli persecutione aduersus Christum	144
De Vexillorum varietate apud varias mundi nationes	145
De Christi victoris latitua in Cruce habita	146
De pœnitentis maxima confidentia	147
De Spe in Deo habenda	149
De conscientie pœna ineuitabili	150
De quinque plagis Christi, quibus humani generis hostes pro- fligauit.	154
De Deiparæ Virginitate, & Maternitate	157
De Deiparæ Virginis excellentia summa	158

Finis Secundi Indicis.

TERTIVS INDEX.

Authoritatum Sacrae Scripturae.

GENESIS.

1	G Erminct trera herbam virentem	pag. 82
3	In quacunq; hora comedetis, &c.	107
6	Omnis caro corruperat viam suam	144
31	Viginti annis fui tecum, oves tuae &c.	123

EXODI.

20	Ego Deus Zelotes, visitans & cet.	115
28	In capite laminam auream habebat.	148

LEVITICI.

2	Quicquid obtuleris Sacrificij sale condies.	74
---	---	----

DEUTERON.

4	Deus noster ignis consummens est.	9
28	Percutiet te Dominus egestate, &c.	104
32	Dentes bestiarum immittam in eos.	70

2. REG.

23	Melius est incidere in manus Dei, &c.	19
----	---------------------------------------	----

3. REG.

1	Cum senuisset, & operiretur vestibus, &c.	103
22	Fecit sibi cornua ferrea.	205

I V D I T H.

16	Apparuerunt humiles mei arescentes insiti	104
----	---	-----

R V T H.

1	Inueni gratiam apud oculos tuos Dñe mi.	97
---	---	----

I O B.

5	Sonitus timoris semper in auribus eius	42
7	Quare posuisti mi contrarium tibi?	77
10	Terra miseriae, & tenebrarum.	2
12	Si incluserit hominem, non est qui aperiat.	132
15	Quis est homo?	57
22	Dabit pro terra silicem	11
23	Si ad Orientem iero & cetera	119
30	Et solius fui Struthionum	97

TERTIVS

30	Nunquid præbeis equo fortitudinem?	136
30	Nunquid volet Rhinoceros seruire tibi?	154

P S A L.

5	Sepulcrum patens est guttur eorum	75
6	Domine ne in furore tuo arguas me	31
7	Lacum aperuit, & effodit illum	60
9	Et sperent in te, qui noverunt nomen tuum	150
10	In Idumeam exiitiam calciamentum meum	143
22	Posuit tenebras latibulum suum	118
22	Virga tua, & baculus tuus ipsa, & cet.	52
23	Dominus virtutum, ipse est Rex gloria	148
31	Conuersus sum in ærumna mea, & cet.	150
35	Quoniam apud te est fons vitæ	116
1b.	Domine in cælo misericordia tua	114
1b.	Eduxisti me de lacu miseriæ	143
37	Satiabor, cum apparuerit gloria tua	38
38	Remitte mihi, vt refrigeret	43
49	Ignis in conspectu eius exardescet	92
50	Quoniam iniquitatem meam ego cognosco	42
51	Ego autem sicut Oliua fructifera, & cet.	134
52	Trepidauerunt timore, vbi & cet.	41
63	Sagitta paruulorum factæ sunt plaga eorū	72
67	Tota die expandi manus meas ad te	32
68	Saluum me fac Deus, quoniam & cet.	54
73	Tu confregisti capita Draconis	144
84	Dominus dabit benignitatem & cet.	82
88	Quæ procedunt de labijs meis non & cet.	150
90	Quam magnificata sunt opera & cet.	119
102	Quoniam secundum altitudinem cæli, & c.	115
103	Hoc mare magnum, & spatiosum, & c.	26
104	Dedit terra eorum ranas	74
117	Fortitudo mea, & laus mea Dominus	43
119	Iudicabit in nationibus implebit ruinas	88
Ibid.	Tues Sacerdos in æternum	101
140	Olcum autem peccatoris non impinguet	26
142	Anima mea sicut terra sine aqua tibi	82
143	Homo vanitati similis factus est.	2

I N D E X.
PROVERBIORVM.

1	Vocauit, & reuulsit	Pag. 126
22	Adolescens iuxta viam suam	66
28	Fugit impius, nemine persequente	42
30	Duo rogauit te ne deneges & c.	31
31	Manum suam misit ad fortia.	17

ECCLESIASTE.

1	Omnia, quæ desiderauerunt oculi mei etc.	39
---	--	----

CANTICORVM.

1	Æquitati meo assimilauit te & c.	87
5	Labia eius, distillantia myrrham primam	96
Ibid.	Crura illius columnæ marmoreæ, quæ & c.	160
7	Ego dilecto meo, & ad me conuersio eius	4
8	Quæ est ista, quæ ascendit de & c.	128
Ib.	Multæ filia congregauerunt sibi & c.	160

SAPIENTIAE.

3	Tanquam aurum in fornace, & c.	52
4	Fructus eius inutiles	82
5	Errauimus à via veritatis	126
11	Excecauit eos malitia eorum	30
13	A magnitudine speciei, & creaturæ, & c.	118

ECCLESIASTICI.

24	Ego Fluius Dorix.	65
----	-------------------	----

ISAIÆ.

11	Et leuabit signum in nationibus	146
12	Hauritis aquas in gaudio, & c.	114
13	Et ibi Sirenæ in delubris voluptatis	28
14	Super astra Dei ascendam, & c.	14
Ib.	Ecce ego, ecce ego ad gentes, quæ & c.	83
33	Aqua eius fideles sunt.	81
40	Exciccatum est sanum, & cecidit flos	102
Ib.	Verè tu es Deus absconditus	119
Ib.	Quasi momentum statere.	158
45	In cubilibus in quibus habitabant, & c.	128
55	Dedit Ducem, & præceptorem.	90

IEREMIÆ.

1	Virgam vigilantem ego video	124
---	-----------------------------	-----

I N D E X.

25	<i>Fugite à facie gladij columbae</i>	Pag.	145
29	<i>Terra, terra, terra audi Verbum Dei</i>		82
30	<i>Vidi omnem virum cuius manus & cet.</i>		71
31	<i>Verterunt ad me terga & cet.</i>		43
Ib.	<i>In charitate perpetua dilexi te</i>		125
36	<i>Equi eorum, caro.</i>		133
T H R E N O R V M.			
33	<i>Opposuisi nubem tibi</i>		15
Ib.	<i>Posuit me quasi signum ad sagittam</i>		50
4	<i>Ahaesit cutis eorum ossibus, & cet.</i>		103
E Z E C H I E L I S.			
23	<i>Suscitabo super eos pastorem unum</i>		224
36	<i>Effundam super vos aquam mundam</i>		133
37	<i>A quatuor ventis celi, venit spiritus</i>		108
47	<i>Maledictum, & furtum, & mendacium.</i>		111
D A N I E L I S.			
8	<i>Et ventilabat cornua contra & cet.</i>		105
O S E A.			
2	<i>Propter hoc; ecce ego lachabo eam</i>		126
Ib.	<i>In funiculis Adam traham eos</i>		146
9	<i>Ephraim, quasi avis auolauit</i>		33
13	<i>Perditio tua Israel ex te & c.</i>		2
A M O S.			
8	<i>Defluet, sicut fluius Aegypti</i>		68
A B A C V C H.			
2	<i>Quasi mors, & non adimpletur</i>		108
3	<i>Cornua in manibus eius, ibi & c.</i>		154
Ib.	<i>Ante faciem eius ibit mors</i>		Ibid.
S O P H O N.			
1	<i>Ambulabunt, ut caeci, quia Domino peccauerunt</i>		98
Z A C C A R.			
1	<i>Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos</i>		116
M A L A C H.			
3	<i>Ego Deus, & non mutor</i>		21
4	<i>Orietur vobis timentibus nomen Domini</i>		Ibid.
I. M A C H A B.			
6	<i>Et iuit sub pedes Elephantis & c.</i>		143

TERTIVS
MATH.

4	Venite post me faciam & cet.	Pag. 26
5	Qui Solem suum oriri facit super & c.	84
6	Fœnum agri hodie est cras & cet.	104
8	Video homines sicut Arbores ambulantes	45
18	Si peccaverit in te frater tuus & cet.	70
22	Dicite discipulis, & Petro & cet.	147

LVCÆ.

1	Inuenisti gratiam apud Dominum	166
lb.	Puer autem proficiebat ætate, & sapientia	26
2	Et erat subditus illis	3
10	Multi Reges voluerunt videre, & c.	34
12	Ignem veni mittere in terram, & cet.	9
15	Quis ex vobis homo, qui habet centum oues.	122

IOANNIS.

1	Dedit eis potestatem filios Dei fieri	3
lb.	Vidimus eum plenum gratiæ	22
4	Qui biberit ex hac aqua & cet.	123
6	Opera, quæ ego facio, ipsa & cet.	112
10	Ego sum pastor ouium	121
12	Et ego si exaltatus fuero à terra & cet.	34
lb.	Omnia traham ad meipsum.	87
15	Petite, & accipietis	30
16.	Si quid petieritis patrem & c.	32
17	Hæc est vita æterna, vt & c.	79

ROMANORVM.

1	Coluerunt, & seruierunt potius creatura, etc.	78
2	Quàm incomprehensibilia sunt iudicia eius	120
7	Sentio aliam legem in membris meis	80
8	Quis nos separabit à charitate Christi?	87

I. CORINTH.

4	Sic nos existimet homo, vt & cet.	46
lb.	Quid gloriaris, quasi non acceperis?	58
7	Præterit figura huius mundi.	38

II. CORINTH.

1	Qui consolatur nos in omni tribulatione nostra	31
---	--	----

EPHE-

TERTIVS INDEX.
EPHESIORVM.

1	<i>Qui gratificauit nos in dilecto filio suo</i>	Pag. 35
2	<i>Propter nimiam charitatem suam qua &c.</i>	139
6	<i>In omnibus sumentes scutum fidei</i>	6
COLOSSENS.		
2	<i>In quo sunt omnes thesauri sapientie &c.</i>	94
7b.	<i>Delens, quod aduersum nos erat chyrographum decreti, &c.</i>	136
I. AD TIMOT.		
6	<i>Radix omnium malorum est cupiditas.</i>	66
HEBREORVM.		
5	<i>Et quidem cum esset filius Dei, didicit &c.</i>	95
6	<i>Fortissimum solatium habemus &c.</i>	149
7	<i>Talis enim decebat, ut nobis esset Pontifex, etc.</i>	112
8	<i>Quod antiquatur, & senescit propè &c.</i>	104
9	<i>Christus assistens Pontifex &c.</i>	110
10	<i>Horrendum est incidere in manus &c.</i>	55
11	<i>Fides est substantia sperandarum &c.</i>	6
12	<i>Flagellat omnem filium &c.</i>	50
I. PETRI.		
1	<i>Qui peccatum non fecit, &c.</i>	34
2	<i>Qui peccata nostra ipse pertulit.</i>	1b.
I. IOAN.		
2	<i>Omne quod est in mundo, aut est &c.</i>	86
5	<i>Hæc est victoria, quæ vincit mundum.</i>	67
II. IOAN.		
2	<i>Transit mundus, & concupiscentia eius.</i>	38
APOCALIPSIS.		
1	<i>Caput eius, & capilli erant candidi</i>	112
1b.	<i>Diabolus descendit ad nos habens iram, &c.</i>	156
3	<i>Ego sto ad ostium, cenabo cum illo</i>	82
5	<i>Ecce vicit Leo de tribu Iuda</i>	154
10	<i>Erat in ore meo tanquam mel dulce</i>	27
12	<i>Cauda eius traherat tertiam partem</i>	14
1b.	<i>Et ecce Draco magnus rufus, &c.</i>	142
22	<i>Lignum vite afferens fructus, &c.</i>	48

FINIS TERTII INDICIS.

QVARTVS INDEX.

Rerum Memorabilium.

A	B
A BACVC hortatur nos spem habere. pag. 149	B EDA causam assignat cur Chri- stus cicatrices seruauit pag. 154
Acclamationes in Chri- sti triumpho mysterijs plene 135	Beneficia, compedes dicuntur 58
Adam cinis fuit 51	Bonorum tres ordines 131
Adulatores fugiendi 26	C
Agri nomē Christo valde cōuenit. 109	C ADMI fabula 79
Amor, primum est donum 80	Calandrij virtus quæ 33
Amoris Dei ad peccatorem supremum argumentum 117	Calceamentum Christi eius huma- niss fuit 149
Anchora refugium innuit 149	Carybdis quid sit 105
Anchora fidelium, spes est ibi.	Carnis repugnātia aduersus spiritū. 77
Angeli, nubes appellantur 14	Cor veluti saxum graue est 80
Angeli imateriales de nihilo creati, 70	Catena vnde dicta 29
Angelorum creatio simul 69	Cæcitas spiritalis vnde oriatur va- rię opinionēs 98
Angelorum hierarchię tres, quare ib.	Cæci ostium, quādo fuit apertū 156
Angelorum admiratio de peccatore pœnitente 118	Cæremonię à Pōtifice obseruatę. 112
Angelorum ruina; reparatę 147	Caricauis defectu, corporis nauis ab- sorbetur 108
Angelus, pœnitentię non est capax. 61	Chiropolis lapidis natura, quæ 11
Anima fidelis quomodo in Christum conuertatur 147	Christus principale Agens nostrę Conuersionis 4
Anima nostra à Deo creata 52	Christus Dux noster 6
Anima nostra satiari non potest in hoc mundo 39	Christus lapis viuus dicitur 9
Anima fidelis Dei templū dicitur 44	Christus tanquam Silex 10
Anima fidelis terra nuncupatur 82	Christus Manus nuncupatur 17
Anima nostra ad Deum inclinatur 87	Christus duplici de causa Manus di- citur 18
Animę pœnitentię duo effectus 152	Christus in præsentī vīa extensas ha- bet manus ibid.
Antiquorum consuetudo 51	Christus in iudicij die Manus com- plicabit ibid.
Antiquorum acclamationes quę 135	Christus nunc Aduocati officio fun- gitur 19
Antiquorū mos inter pugnantēs 154	Christus nunc leuiter nos punit ib.
Applicatio Silicis ad hominē iustū. 11	Christus Deus mortuus est 20
Argumentum in fidei definitione quo- modo fumatur 7	Christus quomodo Eclipsim passus sit 22
Attractio tribus modis fit 87	Christus mysticus Vlyses 26
Auantię peccatum detestabile 94	Christus tanquam auis cœlestis 34
Auri dignitas 49	Christus pius medicus fuit pag. 155
Auspiciū quid 33	Z
Auxiliū à Deo solo petendum. 110	Z Chri-

I N D E X

Christus hominis curvaturam Crucis ligno erexit	46	Christi sagittæ ad vitã ordinantur	50
Christus amoris sagittis Iustum percutit	50	Christi innocentia comprobatur	112
Christus à Deo patre flagellatus	51	Christi triumpho à Sedulio describitur	134
Christus fluvius vocatur	65	Christi triumphus omnes alios superat	ibi.
Christus veluti Nilus est	ibi.	Christi victoria adversus Diabol.	142
Christus omnis vir, cur vocetur	70	Circuli definitio	37
Christus omniã sebestum liberator.	79	Comminatio infidelibus facta	60
Christus salutem nostrã desiderat.	83	Confessio est secunda pars pœnitentiæ	63
Christus, omnibus modis nos ad se trahere studet	88	Confessio, quantum valeat	ib.
Christus veluti Mons Aethiæ	89	Conscientia delictorũ accusatrix	130
Christus iratus contra Templi prophetaphanatores	92	Conscientiæ effectus	142
Christus, vt homo, Angelis melior.	95	Consensus nostrus in iustificationem requiritur	108
Christus, quomodo proficiebat sapientia	ibi.	Contritio necessaria est ad salutem	163
Christus verus Magister	96	Cõueniẽtia Silicis, & aliorũ lapidũ	18
Christus Trinitatis mysterium declaravit	ibi.	Conuenientia inter creationem, & recreationem	149
Christus ad salutem necessaria nos docuit	ibi.	Conuersio apud logicum triplex, quæ spiritualiter ad nostram conuersionem requiritur	152
Christus fidelibus duplicẽ vitã donauit.	97	Conuersio simplex spiritualis quæ	ib.
Christus, tanq̃ Agnus Deo imolat.	109	Conuersio p accidẽs spiritualis quæ	3
Christus, vt homo, omnes creaturas puritate superauit	110	Conuersio per Contrapositionem spiritualiter	4
Christus Pontifex vocatur	ibi.	Cor hominis cinis est	52
Christus verus Pontifex fuit	111	Cor Diaboli simile est ladiidi	62
Christus tanquam fons, suos riuulos habet	114	Corpus nostrum, nauis quædam	106
Christus Pastor erga nos	114	Correctio diuersimodẽ faciendã	72
Christus veluti Magnes potest dici	118	Creandi potestas soli Deo cõuenit.	47
Christus mysticus Silephas	141	Creaturæ, peccatorẽ persequuntur	44
Christus verus Deus, & verus homo.	124	Crura vendẽ dicantur	150
Christus errantium via	ibi.	Crux pontem significat	111
Christus, quando Regis gloriæ nomen adeptus est	148	Cur Deus igne vitæ ad puniendum peccatorem	54
Christus Deus virtutum nuncupat	ib.	Cur Christus miracula non faciebat in patria sua	67
Christus pede sinistro Mortem; dextero Infernum; manu sinistra, Mundum; dextera Peccatum; & lateris vulnerẽ, Dæmonem prostrauit.	155	Cur Deus vnũ solũ hominẽ creauit.	65
Christi pietas erga peccatorem	83	Cur abstractas intelligentias non cognoscimus.	118
Christi humanitas, equus vocatur	87	Cur Christus occultẽ ad diem festum ascendit	120
		Cur Angelus nominat Petrum	147
		Cur Petrus in hortu non vocatur proprio nomine	ibi.
			David.

Q V A R T V S.

D DAVID naufragio proximus ad Deum clamat pag. 106	Diaboli timor, ob comminationem sibi factam 145
Davidis precatio 10	Diaboli inuidia, homo peccauit 129
Davidis exoratio, vt in presenti vita puniatur 38	Diaboli regnum potens 130
Davidis exemplum nõ vulgare 150	Diabolus hominem sagittat 58
Declaratio definitionis subiticitæ 7	Diabolus triplici sane aduersus hominem vitur 86
Dei gratia, animæ fortitudo dicitur 43	Diabolus solum in malo gaudet 137
Dei clementia in peccatoris conuersione 82	Diabolus, quomodo torquetur 138
Dei misericordia, cœli est terræ 115	Diabolus, Christũ persequutus est. 124
Dei cognitio difficilis 118	Diabolus à Christo superatus 154
Dei iudicia incomprensibilia sunt 119	Differentia inter Christi visionem, & nostram 100
Dei misericordia ineffabilis 124	Dilectionis supremũ argumentũ 127
Dei para Virginicitatis inuentrix 159	Donum maximum à Deo homini colatum 68
Dæmones, Luciferi voluntatem sequuntur 130	Draco, Elephantis inimicus 141
DetraCTOR serpētinos dentes habet. 76	Draco, Diabolum innuit 124
DetraCTORIS dementia, & vitium 74	Draconis cornua ante Christi aduentum 144
DetraCTORũ linguæ dentes dicuntur 73	Duobus modis Deo cognosci potest. 118
DetraCTORũ ranz comparatur 74	Dux columnæ in Maria sunt Virginitas, & Maternitas 158
Deus punit citrà condignum 20	Duo fidelibus necessaria 46
Deus multos habet filios 50	Duo sagittarij aduersus hominem 50
Deus omnem filium flagellat ib.	Duo Duces voluntatis nostræ currum trahere student 86
Deus ignis est 51	Duo Lilia in Salomonis templo Christi scientiam innunt 93
Deus hominum peccata dissimulans, mortuus dicitur 55	Duplici pœna peccator punitur 54
Deus mundum creauit propter suum honorem 89	Duplex fraternitas 71
Deus duobus modis operatur 90	Duplex societas animæ cum carne 76
Deus propter hominem operatur ib.	B
Deus, quãdo inhonoratur, irascitur. ib.	E CCLESIA, cur cineres capiti nostro imponit 2
Deus propter suum honorem omnia creauit 91	Ecclypsis quid 21
Deus hominem creauit liberum 99	Electi in Christi manibus scripti 19
Deus ab intellectu creato comprehendit nequit 119	Elephantis natura, & proprietates. 141
Deus in Redemptionis, opera terribilibus in consilijs ibi.	Epaminondas Dux strenuus 5
Deus, quomodo peccatores ad se trahat 125	Epaminondas victor, moritur ibi.
Deus quomodo fideles saluat 126	Epaminondas igitur, morti proximus 6
Deus Iacob, cur dicitur 152	Ephraim interpretatur 33
Deus veluti alter Hercules erga Mariam Virg. 157	Equus in bello describitur 133
	Eucharistia, amoris Sacramentũ nuncupatur 138
	Eucharistia Sacramentũ vno est ibi.

INDEX

Execrationis liberatio à Deo petenda	pag. 30	Heliotropij applicatio ad hominē	1
Exortatio, vt ad cœlestem Medicum confugiamus	35	Herculis mira refert Plinius	157
Ex conscientiz spina, duæ rose nascuntur	150	Homeri fictio	29
F		Homines diuersimodè ardent	114
Abula mysterijs plena	114	Homini cum arbore similitudo	45
Febris quotidiana spirit. quæ	79	Homini inuidi tormentum	132
Febris tertiana spiritualis, quæ	ibid.	Homo vapores	1
Febris quartana spiritualis, quæ	ibid.	Homo in gratia facie ad Deū habet.	2
Febris continua spir. quæ	ibid.	Homo crudelis, Deus misericors est.	19
Febris ethica spir. quæ	ibid.	Homo propter communicationē Idiomatum Deus dicitur	24
Febris propter peccatum data est homini	104	Homo Triangularis figuræ est	37
Febrium genera varia	78	Homo Arbor dicitur	45
Fidei necessitas	6	Homo, vt Arbor, in duplici statu consideratur	46
Fides est omnium virtutum fundamentum	ibid.	Homo Arbor, quando incuruatus	ib.
Fidei definitio	ibid.	Homo iustus, aurum esse dicitur	49
Fides, quare substantia dicatur	ibid.	Homo terra, cinis factus est	52
Fidei vis	7	Homo obliuio interpretatur	57
Fidei necessitas, dum viuimus	8	Homo à Deo multis donis decoratur	58
Fidei defectus, omnium malorum causa	67	Homo erga Deum ingratus	ib.
Fidelis, per Eucharistiz Sacramentum in Christum conuertitur	117	Homo, veluti pila est	61
Fidelium dignitas per Eucharistiā	ib.	Homo, quoad gratiam, maior est Angelo	62
Fœnum vnde dicitur	101	Homo creatus est ad laudandum Deum	74
Fons vnde dicatur	113	Homo aquæus humor est	81
G		Homo Dei imagine decoratus	83
Generatio æterna filij Dei	94	Homo suarum actionū Dominus	ib.
Genus humanum quomodo factum	34	Homo, cur ei datum est liberū arb.	84
Gloria Dei, & ipsa sola hominem factiari potest	40	Homo, quomodo remuneratur Deū	90
Gloria Triumphi Christi	136	Homo inhonorans Deum pœnā dignus est	91
Gratia Dei in nostris operibus necessaria est	3	Homo, tanquam fœnum est	101
Gratia aquæ effectus habet	113	Homo ex se ad mortem properat	107
Gratiæ efficacitæ ad tollenda peccata	4	Homo propter peccatum, membrum Diaboli efficitur	130
Gratiæ præuenientis necessitas	82	Honor Dei duplex	39
Gratiæ præuenientis effectus	100	Humana natura in Christo proprio caruit supposito	24
H		Humana natura creata ad Angelorum ruinas reparandas	33
HA Edera vnde dicitur	115	Humilis, quando exaltatur	64
Heliotropij prophetas	1	I	
		IACOB Pastor, quæ præstitit	113
		Ignis, diuinitatis symbolum	9
		Igno.	

Q V A R T V S.

Ignorantia à peccato prouenit	94	Lilium sapientia symbolum est	93
Incarnatio non cadit sub meritum	35	Lucifer primus creatus	14
Incarnationis mysteriū declaratur.	23	Luciferi malitia	ibid.
Increatum Verbum Manus dicitur.	17	Luciferi superbia	ibid.
Increatum Verbum terminatiuè In-		Luciferi, & sociorum ingratitude	15
carnationis opus perfecit.	18	Lucifer è cælo eijetur	ibid.
Infernus, lacus dicitur	143	Lucifer, cur Christum tentauerit	16
Infidelitas omnium malorū radix	66	Luxuriz ventus, corpus ad mortem	
Ingrati animi natura	57	impellit	108
Ingrati definitio	58		
Ingratitudinis vitium cōmune est ib.		M	
Ingratus, ipsis serpentibus peior	59	M Agnes quid sit	137
Inimicitia inter Leonem, & k hinoce-		Magnetis virtus	ibi.
rontem	154	Magnes excelsa, Deus est	ib.
Inimicos diligentibus prazium	11	Manus vnde dicta	17
In omnibus ad Spei anchoram confu-		Manus nomine, opera difficilia signifi-	
gendum	152	cantur	ibid.
Intellectus, & volūtas duz aq̄ sunt	79	Manu alium percutimus	18
Intellectus in Christo, vt homo, du-		Maria est æqualis statera ad Dei om-	
plex	95	nipotentiam librandam	158
Intellectus nostri imbecillitas	117	Maria, melior esse non poterat	ibid.
Inuidia à malo trahit originem	132	Mariam, cur Deus creauit	ibid.
Inuidiz definitio	130	Maria quando non potuit plus cre-	
Inuidiz effectus, qui	131	scere	159
Iracundiz ventus quantū officiat	108	Maria imitanda, & inuocanda	160
Iudaicus populus omnium ingratiſſi-		Mariæ dignitas concipi nō potest.	159
mus	59	Mariæ interrogatio Angelo facta	ibid.
Iudea, veluti arena fuit	65	Mariæ crura, humilitas, & obedi-	
Iudei, Diaboli membra	131	entia	150
Iustitia per montem significata	114	Mariæ charitas singularis	ibid.
Iustus Diaboli sagittis insensibilis	51	Martyrum passiones variz	50
Iuuenes magis mori subiacent, quam		Medicorū sententia circa rē dulcē	27
senes	104	Michael cælestis militiz Princeps	15
Iuuenem stultitia circa vitæ breuita-		Miraculorum necessitas in Christo	99
tem	102	Miraculum à Christo factum, vt pati	
		posset, ac mori	21
L		Misericordia Dei ineffabilis	83
L Achryma quid sit	128	Misericordia Dei proprietates est	114
Lacus cuiusdam mirabilia	57	Misericordia, ad Dei manus est	ibid.
Lapidis proprietates	10	Misericordia Dei cælo tortior	115
Larix quid sit	53	Montis Aethnæ incendium quid	89
Laus adulatoris, oleum dicitur	26	Mors veluti Carybdis est	105
Legationis cælestis verba declarant.	159	Mors inuentibilis	106
Leo Christus nuncupatur	134	Mortem ante Christum ire, quid si-	
Leonis magnanimitas	153	gnificet	155
Lex amoris à Christo promulgata	12	Mortis inexplebilis	107
Ligno Tritulationis Deus vitatur, &		Mortuæ Angelis datæ ad mērendū	14
quare	53		
			Moyſe

Moyſi præcatio pro paſcore	124	Opus in peccato mort. factum nihil	82
Mundus mare eſt	26	valeat ad vitam æternam	82
Mundus, figuræ eſt circularis	38	Oratio quid ſit	29
Mundus, figura vocatur	ibi.	Orationis eſſicacia	ib.
Mundus, & Chriſtus fontes habet	3	Orationis eſſectus	ib.
Mundus cisternas diſſipatas habet.	ib.	Uſanna quid	136
Mundus reſpectu Dei potentiz nihil eſt	158	Obſtea quid ſit.	81
Mutatio in homine quadruplex	138		
Mutatio ad ſubſtanciam, quæ	ib.	P æſtoris nomẽ Chriſti propriũ.	121
Mutatio ad qualitatem, quæ	ib.	Peccati definitio	42
Mutatio ad quantitatem, quæ	ib.	Peccati effectus qui	ib.
Mutatio ad Vbi, quæ	39	Peccati effectus deſcribuntur	43
		Peccati eruditus	51
		Peccator Deo terga vertit	2
		Peccator lapis mortuus diei debet	10
		Peccator penitens ſilex efficitur	ib.
		Peccator Deo dorſum vertit	42
		Peccator ſemper timet	ib.
		Peccator impenitens in Infernum ponitur	54
		Peccator, pro bonis, mala reddit	58
		Peccatoris penitentis mutatio	4
		Peccatoris inurbanitas	43
		Peccata ſunt conſtitenda	64
		Peccatorũ remiſſa petere debemus	30
		Peccatum corpus dicitur	41
		Peccatum umbra appellatur	47
		Peccatum Angeli lapidis ſymbolo expreſſum	62
		Peccatũ orig. quando cõtrahatur	78
		Peccatum cæcitatẽ inducit	98
		Peccatũ à propria voluntate oritur	99
		Peccatum cauſa eſt, cur Deus non diligar, quomodo intelligatur	ib.
		Pegasus quid ſit	133
		Pœna triplex Dauidi propoſita	19
		Pœna ſenſus duplex eſt	54
		Pœna damnatorum inæqualis	58
		Pœna animæ ob peccatum debita	78
		Penitentia amara non eſt	63
		Penitentia poſt mortẽ non datur	54
		Penitentia poſt peccatũ neceſſaria.	63
		Penitentiz effectus	62
		Penitens in confeſſione æſtimationem acquirit	64
		Penitens veluti hædera eſt	225
			Pœni-

Q V A R T V S.

Pœnitentis confidentia	147	Sacerdotis indumenta	48
Perilli historia	129	Sacramentorum medicinæ à Christo	
Petite, verbum myſterij plenum	30	inſtitutz	79
Petrus, dignitatis eſt nomen	148	Sal in Sacrificio cur ponebatur	28
Pila quid ſit	61	Salomon experientia didicit dari va-	
Pilæ effectus	63	cuum	39
Pontifex vnde dicitur	110	Salomonis peticio	31
Pœnitentia, quomodo ſacrificabat Deo. ib.		Salomonis ſapiëntia Chriſti figura	95
Prima gratia, mæteri non poteſt.	4	Sagitta quid	69
		Sancti, fidei clypeo muniti mira fece-	
		runt	6
		Sapientia experimentalis proficiebat	
		Chriſtus	26
		Sapientia Dei in Crucis ligno mani-	
		feſtata	110
		Sanum conſilium fidelibus datur	10
		Scientia in Chriſto duplex	94
		Scientia creata in Chriſto triplex	ib.
		Scientia increata in Chriſto quæ	95
		Scientia experimentalis in Chriſto	
		à noſtra differens	96
		Scutum quid	5
		Scutum in bello abijcere mortis pœna	
		reus	ibid.
		Septem cornua Draconis contra	
		Chriſtum	144
		Sermo Chriſti efficax	26
		Sermo hominis ſale conditus eſſe	
		debet	74
		Sex à Deo ſunt à nobis petenda	30
		Silex quid	9
		Simile de niue applicatum	107
		Siren quid	25
		Siren adulatoris ſimilitudo	ib.
		Sola gloria Dei nos ſatiare poteſt	31
		Sol. quid.	13
		Solis præconia	ib.
		Sol vadè dictus.	14
		Sol materialis Chriſti typus	ib.
		Solis effectus circa nubes	ib.
		Solus Chriſtus de rigore iuſtitiz ſa-	
		tiſificet	146
		Solus Spiritus S. interrogationi à Virg.	
		Angelo factæ reſp. ſodere potuit.	159
		Sponsi Chriſti pulchritudo.	146
		Stultitia quid.	97
			Sur-

Sur-

INDEX QVARTVS.

Struthio duplicem vitam filijs affert	ib.	Vexillorum varia genera	149
Substantia in eius definitione quomodo sic intelligenda	7	Vinea de qua Deus queritur, Hebraeorum sinagoga est	60
Substantia metaphoricè sumitur	ib.	Vipera est DetraCTOR	76
Sumus Sacerdos quomodo indutus	45	Virtutes animæ ornamentum	44
Superbia Luciferi	14	Visio Danielis mysterijs plena	105
Superbia à Lucifero ortu habuit	15	Visus quomodo fiat	100
Symbolum quid sit	4	Vita nostra tribus metaphoris transitorijs manifestatur	102
T		Vitæ nostræ breuitas per loci florem significata	104
Templum Salomonis typus corporis Christi	93	Vlyssis astucia	17
Temporalem flagellationem petere debemus	30	Vlyssis exemplum imitandum	16
Temporaliū necessitas à Deo petenda	31	Vmbra quid	48
Terra pro Inferno accipitur	2	Vmbrae vita nostra comparatur	102
Theologorum doctrina de peccato vnde originem trahat	67	Vmbrae conuenientia cū vitæ nra	102
Timor, & spes quomodo nascuntur	151	Vocalium natura	23
Tres species ranarum	75	Vocalis I, Angelicæ naturæ innuit	ib.
Tres species detractionis	ib.	Vocalis V, naturā humanā signif.	ib.
Tria nō potuit De ⁹ facere meliora	18	Vocalium applicatio mystica	ib.
Trianguli definitio	37	Vocari proprio nomine in S. ad dignitatem spectat	148
Tribulationes ad salutem dantur	51	Voluntas nostra requiritur in conuersione ad Deum	2
Tribulationibus Iusti probantur	50	Voluntas radix peccati	63
Tribus modis Christus nos ad se trahere studet	87	Voluntas hominis veluti currus	86
Triplex causa cur Intellectus noster non cognoscit	117	Voluntas antecedens in Deo, quæ per exemplum declarata	115
Triplex conuersio apud logicū	2	Vnio duarum naturarum in Christo	22
Triplici funiculo Christus vititur ad illaqueandam animam	87	Vnio animæ cum Deo virtute Sacramenti	78
Triumphus Christi, quatuor conditionibus alios omnes superat	134	Vnio inseparabilis cum Christo	87
V		Z	
Verbum increatum Manus dicitur	17	Elatores honoris Dei, Antiqui Patres fuere	96
Verbum quod in nostra oratione esse debet	32	Zelus quid sit	96

Explicit vltimus Index,

